Cum puteți sesiza o instanță de judecată

Ce etape urmează după ce s-a identificat instanța competentă pentru a audia cauza și statul membru corespunzător?

Dacă doriți să introduceți o acțiune în justiție, este necesar să aveți în vedere că există o serie de norme de procedură naționale care trebuie urmate. Acestea pot varia în funcție de modul în care o cauză este deferită instanței, dar principalul lor rol este de a vă ajuta să prezentați suficient de clar și complet aspectele de fapt și de drept relevante, pentru a permite instanței să judece admisibilitatea și fondul cauzei dumneavoastră.

Modalitățile în care o cauză este deferită instanței variază de la un stat membru la altul. De asemenea, există variații în cadrul fiecărui stat membru în funcție de natura și circumstanțele cererii și de tipul de instanță. Deferirea unor tipuri particulare de cauze anumitor instanțe poate necesita completarea unui formular sau întocmirea unui întreg dosar privind cauza respectivă. În unele cazuri, aceasta se poate face oral.

Aceste variații se explică prin faptul că litigiile aduse în fața instanței sunt de asemenea foarte diverse: prin natura lor, acestea pot fi mai dificil sau mai puțin dificil de soluționat. Este foarte important să se garanteze că nu lipsește nimic, să se ușureze munca judecătorului, să se permită celeilalte părți să se apere în mod adecvat și să se asigure desfășurarea fără piedici a întregii proceduri.

Pentru informații detaliate de la nivel național, selectați drapelul țării care vă interesează.

În cazul în care sunteți implicat într-un litigiu într-o cauză ale cărei fapte nu sunt toate legate de aceeași țară, ar trebui să verificați care este legea aplicabilă de către instanță în luarea hotărârii.

Ultima actualizare: 16/01/2023

Această pagină este administrată de Comisia Europeană. Informațiile de pe această pagină nu reflectă în mod necesar poziția oficială a Comisiei Europene. Comisia nu își asumă nici o răspundere în legătură cu oricare din informațiile sau datele conținute în prezentul document sau la care acesta face referire. Vă rugăm să consultați avizul juridic în legătură cu normele privind drepturile de autor în cazul paginilor de internet ale Comunității Europene.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Belgia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

În unele cazuri, este mai bine să se utilizeze „mecanismul de soluționare alternativă a litigiilor” (consultați pachetul informativ relevant).

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenele pentru introducerea unei acțiuni în fața instanței diferă de la caz la caz. Un avocat sau un departament care oferă cetățenilor informații cu privire la accesul la justiție poate oferi răspunsuri la întrebările legate de aceste termene.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

A se vedea pachetul informativ „Competența instanțelor”

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea pachetul informativ „Competența instanțelor – Belgia”

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

A se vedea pachetul informativ „Competența instanțelor – Belgia”

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În principiu, părțile trebuie să se înfățișeze în persoană sau trebuie să fie reprezentate de un avocat, în conformitate cu secțiunea 728 alineatul (1) din Codul judiciar belgian (*Gerechtelijk Wetboek*).

Prin urmare, cu excepția procedurilor în fața Curții de Casație (*Hof van Cassatie*) (secțiunile 478 și 1080 din Codul judiciar), părțile pot să se înfățișeze în persoană în fața instanțelor ordinare, pentru a-și prezenta declarațiile și a se apăra. Cu toate acestea, instanța poate să elimine această opțiune în cazul în care constată că părțile nu își pot apăra cauza în mod corespunzător sau complet ca urmare a temperamentului sau a lipsei lor de experiență (secțiunea 758 din Codul judiciar).

Părțile care decid să nu introducă personal o acțiune în fața instanței pot recurge la serviciile unui avocat.

În principiu, în conformitate cu Codul judiciar, reprezentarea părților în fața instanțelor este rezervată avocaților. Secțiunea 440 din Codul judiciar prevede că prerogativele monopolului de reprezentare se referă la dreptul de a se adresa instanței, de a se înfățișa și de a fi apărat de către un terț. Membrii baroului dețin, de asemenea, un monopol asupra semnării cererilor unilaterale, cu excepția cazului în care se prevede altfel prin lege [secțiunea 1026 alineatul (5) din Codul judiciar].

La Curtea de Casație, intervenția unui avocat cu titlul de avocat al Curții de Casație este o cerință legală. Această cerință nu se aplică părții civile în procesul penal (secțiunea 478 din Codul judiciar).

Cu toate acestea, legea prevede o serie de excepții de la principiul prevăzut în secțiunea 728 din Codul judiciar, care stipulează că părțile trebuie să se înfățișeze în persoană sau să fie reprezentate de un avocat la introducerea acțiunii și ulterior [secțiunea 728 alineatele (1) și (2) din Codul judiciar].

Dreptul de a reprezenta o parte într-o procedură include, de asemenea, dreptul de a iniția procedura.

În cazul judecătoriei de pace, al tribunalului comercial și al tribunalelor de dreptul muncii, părțile pot fi reprezentate nu numai de un avocat, ci și de soț sau de o rudă de sânge sau o rudă prin alianță, care are împuternicire scrisă și este acceptată de către instanță [secțiunea 728 alineatul (2) din Codul judiciar].

În cazul tribunalelor de dreptul muncii [secțiunea 728 alineatul (3) din Codul judiciar]:

angajatul (lucrător sau funcționar) este reprezentat de un delegat al unei organizații de reprezentare a angajaților (reprezentant sindical) care se află în posesia unei împuterniciri scrise. Reprezentantul sindical poate efectua toate acțiunile care decurg din această reprezentare în numele angajatului, se poate adresa instanței și poate primi toate comunicările cu privire la procedura și judecarea litigiului;

persoanele care desfășoară activități independente pot fi reprezentate, de asemenea, de către delegatul unei organizații de reprezentare a persoanelor care desfășoară activități independente în litigiile referitoare la drepturile și obligațiile care le revin din această calitate sau ca persoane cu handicap;

în litigiile referitoare la aplicarea legii din 7 august 1974 de punere în aplicare a dreptului la un nivel minim de subzistență și în litigiile legate de aplicarea Legii organice din 8 iulie 1976 privind centrele publice de asistență socială (*openbare centra voor maatschappelijk welzijn* – OCMW), partea interesată poate, de asemenea, să fie asistată sau reprezentată de un delegat al unei organizații sociale care reprezintă interesele persoanelor menționate în legislația respectivă.

Persoanele juridice, cum ar fi societățile comerciale, sunt autorizate să apară numai în persoană (adică prin intervenția organelor competente) sau să fie reprezentate de un avocat. Acestora nu li se permite să recurgă la excepția explicată mai detaliat mai jos, care este prevăzută în secțiunea 728 alineatul (2) din Codul judiciar.

Pe lângă excepțiile citate, există o serie de excepții legale referitoare la custodia și răpirea copiilor.
Acestea se referă, în special, la acțiunile introduse în temeiul:
Convenției de la Haga din 25 octombrie 1980 asupra aspectelor civile ale răpirii internaționale de copii, prin care se solicită înapoierea copilului, respectarea dreptului părinților privind încredințarea și vizitarea sau organizarea drepturilor de vizitare ale părinților acordate într-o altă țară și a
Convenției europene din 20 mai 1980 asupra recunoașterii și executării hotărârilor în materie de încredințare a copiilor și de restabilire a încredințării copiilor.
În astfel de cazuri, reclamantul poate fi reprezentat de Parchetul General [secțiunea 1322e din Codul judiciar], în cazul în care reclamantul în cauză a depus cerere la autoritatea centrală.
Procedura pentru a stabili dacă o persoană poate introduce singură o acțiune sau dacă este necesară asistența unui avocat a fost descrisă mai sus, în termeni generali. Trebuie să se facă distincție și în funcție de modul în care poate fi introdusă o acțiune.
Legislația belgiană prevede diferite moduri de a introduce o acțiune în fața instanței. O acțiune poate fi introdusă prin citație, prin înfățișare voluntară, prin cerere *inter partes* sau prin cerere unilaterală (a se vedea mai jos). Acțiunea este introdusă prin depunerea unei cereri, adică o acțiune în justiție vizând apărarea propriilor drepturi.
În principiu, o acțiune este introdusă prin remiterea unei citații de către un executor judecătoresc, prin care o parte este somată să se înfățișeze în instanță (secțiunea 700 din Codul judiciar). Înfățișarea voluntară, cererea *inter partes* și cererea unilaterală sunt excepții de la acest principiu general.
Tabelele de mai jos arată cine efectuează acțiunile și dacă este necesară reprezentarea de către un avocat, în funcție de modul în care este introdusă o acțiune.

Autorul actului, în funcție de modul în care este introdusă acțiunea:	
Modul în care este introdusă acțiunea	**Autorul actului**
Citația (secțiunile 727-730 inclusiv din Codul judiciar)	Reclamantul (sau avocatul acestuia) solicită executorului judecătoresc să prezinte citația.
Înfățișare voluntară (secțiunea 706 din Codul judiciar)	Părțile implicate în litigiu (sau avocații acestora) se prezintă în persoană în fața instanței de judecată.
Cerere *inter partes* (secțiunile 1034 (b) - 1034 (f) inclusiv ale Codului judiciar).	Reclamantul însuși (sau avocatul acestuia) introduce acțiunea.
Cerere unilaterală (secțiunile 1025 - 1034 inclusiv ale Codului judiciar).	În afară de cazurile excepționale prevăzute special de lege, intervenția unui avocat este obligatorie pentru semnarea și depunerea cererii [secțiunile 1026 alineatul (5) și 1027 prima teză din Codul judiciar].

Reprezentarea sau nu de către un avocat, în funcție de modul în care este introdusă o acțiune:	
Modul în care este introdusă acțiunea	**Reprezentarea de către un avocat.**
Citația (secțiunile 727-730 inclusiv din Codul judiciar)	Intervenția este posibilă, dar nu obligatorie.
Înfățișare voluntară (secțiunea 706 din Codul judiciar)	Intervenția este posibilă, dar nu obligatorie.
Cerere *inter partes* (secțiunile 1034b - 1034f inclusiv ale Codului judiciar).	Intervenția este posibilă, dar nu obligatorie.
Cerere unilaterală (secțiunile 1025 - 1034 inclusiv ale Codului judiciar).	În afară de cazurile excepționale prevăzute special de lege, intervenția unui avocat este obligatorie pentru semnarea și depunerea cererii [secțiunile 1026 alineatul (5) și 1027 prima teză din Codul judiciar].

Conținutul acțiunii, în funcție de modul în care aceasta este introdusă:
Modul obișnuit de introducere a unei acțiuni este prin citație; nu există nicio restricție în ceea ce privește obiectul.
Cererea *inter partes* (secțiunile 1034b - 1034f inclusiv din Codul judiciar) poate fi utilizată într-o serie de cazuri prevăzute de lege. Cele mai semnificative dispoziții pentru introducerea unei proceduri printr-o cerere *inter partes* sunt secțiunile 704, 813, 1056 alineatul (2), 1193b, 1239, 1253c, 1254, 1320, 1344b, 1371b și 1454, teza a doua din Codul judiciar și secțiunile 331, 331b și 340f din Codul civil (*Burgerlijk Wetboek*).
Secțiunile respective se referă, în special, la:
intervenția voluntară;
contestații;
anumite vânzări de bunuri imobile;
întreținere (cereri de acordare, creștere, reducere sau eliminare a întreținerii);
cereri referitoare la contractele de închiriere;
protecția persoanelor;
acțiuni referitoare la drepturile și obligațiile care decurg din relațiile de familie;
divorț;
bugetul provizoriu pentru sechestru.
Acțiunile sunt introduse printr-o cerere depusă la grefierul instanței sau trimisă cu confirmare de primire la grefa instanței. Părțile sunt citate de grefierul instanței să se înfățișeze la o dată stabilită de judecător pentru ședința de judecată.
Cererea unilaterală (secțiunile 1025 - 1034 inclusiv din Codul judiciar) poate fi utilizată doar în cazurile prevăzute în mod expres de lege, în special în secțiunile 584, 585, 588, 594, 606, 708, 1149, 1168, 1177, 1186 - 1189 inclusiv, 1192, 1195 din Codul judiciar. De asemenea, aceasta este utilizată în cazurile în care nu pot fi inițiate proceduri contencioase pentru că nu există nicio parte adversă.
Prin urmare, cererea unilaterală este utilizată în principal pentru procedurile unilaterale, de exemplu, în cazuri de necesitate absolută.
Cererea unilaterală trebuie să fie semnată de un avocat, cu excepția cazului în care legea prevede altfel, în caz contrar aceasta fiind nulă.
Prin urmare, reprezentarea de către un avocat este obligatorie, în principiu, pentru a introduce o acțiune printr-o cerere unilaterală.
În cazul în care litigiul are un obiect care ține de competența instanțelor enumerate mai jos, părțile se pot prezenta singure, în scopul înfățișării voluntare, în fața următoarelor instanțe:
instanța de prim grad de jurisdicție;
tribunalul de dreptul muncii;
tribunalul comercial;
judecătoria de pace sau
tribunalul de poliție, pentru acțiuni civile.
În cazul înfățișării voluntare, părțile care solicită pronunțarea unei hotărâri își semnează declarația în partea de jos a unui registru întocmit de instanță.

Toate litigiile contencioase pot fi introduse în fața instanței competente în acest mod, prin care se reduc costurile și se realizează o economie de timp.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Orice persoană care dorește să introducă o acțiune în fața instanței poate contacta recepția sau grefa instanței respective.

În cazul în care actul prin care se introduce acțiunea este o citație, executorul judecătoresc se asigură că actul este notificat și solicită grefei instanței să-l înregistreze pe rol, după depunerea actului original sau, după caz, a copiei citației comunicate (secțiunea 718 din Codul judiciar). Grefa instanței păstrează un registru (lista de cauze) pentru toate acțiunile introduse. Înscrierea pe lista de cauze este valabilă doar dacă aceasta are loc cu cel puțin o zi înainte de data stabilită pentru ședința de judecată pentru care a fost comunicată citația. Lista generală de cauze este publică (secțiunea 719 din Codul judiciar). Prin urmare, pârâtul poate să verifice dacă acțiunea în care a fost citat a fost înscrisă pe lista generală de cauze.

În cazul înfățișării voluntare, părțile sau avocații acestora solicită grefei instanței să înregistreze acțiunea în lista de cauze.

Cererea *inter partes* se depune, într-un număr de exemplare echivalent cu numărul părților interesate, la grefa instanței sau se trimite grefei instanței cu confirmare de primire de către reclamant sau avocatul acestuia (secțiunea 1034quinquies din Codul judiciar).

O cerere unilaterală se transmite în două exemplare, de către avocat, instanței care este sesizată să se pronunțe cu privire la cerere. Cererea se depune, de asemenea, la grefa instanței (secțiunea 1027 din Codul judiciar).

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

În ceea ce privește utilizarea limbilor în instanță, trebuie să se facă trimitere la Legea din 15 iunie 1935 privind utilizarea limbilor în materie judiciară (*wet van 15 juni 1935 op het gebruik de talen in gerechtszaken*) (publicată în Moniteur belge/Belgisch Staatsblad la 22.6.1935). Legea reglementează utilizarea limbilor în instanțele civile și comerciale din Belgia.

În principiu, limba utilizată este determinată de poziția geografică a instanței competente. În conformitate cu secțiunea 42 din lege, există trei regiuni lingvistice: regiunea lingvistică franceză, cea neerlandeză și cea germană. Există, de asemenea, regiunea bilingvă Bruxelles (franceză/neerlandeză), care, în scopul aplicării legii, cuprinde următoarele comune: Anderlecht, Auderghem, Berchem-Sainte-Agathe, Bruxelles, Etterbeek, Evere, Forest, Ixelles, Jette, Koekelberg, Molenbeek-Saint-Jean, Saint-Gilles, Saint-Josse-ten-Noode, Schaerbeek, Uccle, Watermael-Boitsfort, Woluwe-Saint-Lambert și Woluwe-Saint-Pierre:

Cu toate acestea, în anumite situații, o acțiune poate fi introdusă la o instanță care folosește o limbă de procedură diferită. În anumite condiții, la începutul procedurii se poate solicita, în principiu, o schimbare a limbii de procedură.

Formularea cererii: o cerere depusă prin citație, prin cerere *inter partes* sau prin cerere unilaterală trebuie să fie întocmită în scris și trebuie să respecte cerințele procedurale specifice. Odată ce acțiunea a fost înscrisă în lista generală de cauze a unei instanțe, grefierul deschide un dosar al procedurii. Dosarul procedurii este trimis instanței în fața căreia este introdusă acțiunea; în cazul în care este vorba despre o cale de atac depusă la o instanță de al doilea grad de jurisdicție sau în cazul în care aceasta implică Curtea de Casație, acesta se trimite și la grefa instanței superioare.

În prezent, nu este posibil să se introducă o acțiune prin fax sau e-mail.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Legea nu prevede formulare pretipărite pentru introducerea unei acțiuni. Cu toate acestea, o acțiune trebuie să includă o serie de informații, altfel acțiunea va fi nulă de drept.

O citație, o cerere *inter partes* și o cerere unilaterală trebuie să respecte o serie de cerințe legale prevăzute în Codul judiciar, în caz contrar acestea fiind nule de drept. Elementele care trebuie să fie incluse se referă în principal la informații cu caracter personal despre părțile implicate, obiectul cererii, desemnarea instanței competente și data ședinței de judecată.

Astfel, citația trebuie să includă, printre altele, următoarele informații (secțiunile 43 și 702 din Codul judiciar):

semnătura executorului judecătoresc;

numele, prenumele și reședința reclamantului și, după caz, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau numărul societății;

numele, prenumele și domiciliul sau, în cazul în care nu există nicio reședință permanentă, adresa actuală a persoanei căreia îi este comunicată citația;

obiectul și un scurt rezumat al argumentelor acțiunii;

instanța în fața căreia este introdusă acțiunea;

ziua, luna, anul și locul în care a fost notificat actul și

detalii cu privire la locul, data și ora ședinței de judecată.

Cererea *inter partes* (secțiunea 1034ter din Codul judiciar) include:

ziua, luna și anul;

numele, prenumele și reședința reclamantului și, după caz, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau numărul societății;

numele, prenumele, locul de reședință și, după caz, titlul persoanei căreia îi este comunicată citația;

obiectul și un scurt rezumat al argumentelor acțiunii;

instanța în fața căreia este introdusă acțiunea;

semnătura reclamantului sau a avocatului acestuia.

O cerere unilaterală trebuie să conțină următoarele informații (secțiunea 1026 din Codul judiciar):

ziua, luna și anul;

numele, prenumele și reședința reclamantului și, după caz, numărul de înregistrare în registrul comerțului sau numărul societății;

obiectul și un scurt rezumat al argumentelor acțiunii;

denumirea instanței care va examina cauza;

semnătura avocatului părții, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.

În cazul înfățișării voluntare în primă instanță (la tribunalul de primă instanță, tribunalul de dreptul muncii, tribunalul comercial, judecătoria de pace sau tribunalul de poliție în acțiunile civile), acțiunea poate fi introdusă prin intermediul unei cereri comune a părților. Acestea trebuie să semneze și să completeze data în partea de jos a cererii, altfel aceasta va fi nulă. Cererea se depune la grefierul instanței sau este trimisă cu confirmare de primire la grefa instanței. Actul de depunere a cererii la grefierul instanței sau de trimitere cu confirmare de primire este considerat comunicare. Cererea este înscrisă pe lista de cauze după achitarea taxelor de grefă, dacă este cazul. Dacă părțile sau una dintre părți formulează o cerere în acest sens sau dacă instanța consideră că este necesar, instanța va stabili o dată pentru audiere în termen de 15 zile de la depunerea cererii. Grefierul instanței va cita apoi părțile și, după caz, pe avocații acestora prin scrisoare simplă să se prezinte la ședința decisă de instanță (secțiunea 706 din Codul judiciar).

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Trebuie, într-adevăr, plătite taxe instanței.

În momentul depunerii cererii, solicitantul trebuie să plătească contribuția menționată la secțiunea 4 alineatul (2) din Legea din 19 martie 2017 de stabilire a unui fond bugetar pentru asistența judiciară din a doua linie (*Wet van 19 maart 2017 tot instelling van een begrotingsfonds voor tweedelijnsrechtsbijstand*), care în prezent se ridică la 20 EUR.
Pe parcursul procedurii, părțile trebuie să plătească anumite cheltuieli aferente procedurii, care depind de procedurile decise de instanță (măsuri de anchetă, onorariile și cheltuielile pentru experți, cheltuieli de deplasare etc.).
După procedură, instanța va dispune ca partea care a pierdut sau, în lipsa acesteia, reclamantul să plătească taxa de planificare, al cărei cuantum variază de la caz la caz. Aceste sume sunt stabilite după cum urmează în secțiunea 2691 din Codul privind taxele de înregistrare, ipotecare și judiciare (*Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten*):
Judecătoriile de pace și tribunalele de poliție: o taxă de 50 EUR;
instanțele de prim grad de jurisdicție și tribunalele comerciale: o taxă de 165 EUR;
curțile de apel: o taxă de 400 EUR;
Curtea de Casație: o taxă de 650 EUR;
Anumite cauze sunt scutite de taxa de planificare, în special cele care intră în competența tribunalelor de muncă și cele referitoare la faliment și reorganizare judiciară.
În plus, cheltuielile sunt suportate, în principiu, de partea căzută în pretenții printr-o hotărâre definitivă, iar acolo unde este cazul, din oficiu, în conformitate cu secțiunea 1017 din Codul judiciar. Aceste costuri trebuie plătite sau rambursate celeilalte părți. Costurile aferente procedurii includ (secțiunea 1018 din Codul judiciar):
diferitele taxe de grefă și de înregistrare, precum și taxele de timbru plătite anterior abrogării Codului privind taxele de timbru (*Wetboek der zegelrechten*);
prețul și emolumentele și remunerațiile aferente documentelor judiciare;
prețul aferent emiterii hotărârii;
cheltuielile aferente tuturor măsurilor de anchetă, inclusiv onorariile martorilor și experților;
cheltuielile de deplasare și de cazare ale magistraților, grefierilor și părților, dacă instanța a dispus deplasarea și costurile documentelor, dacă acestea au fost întocmite exclusiv în scopul procedurii;
contribuția prevăzută de lege pentru costurile de reprezentare legală a celeilalte părți, așa cum se prevede în secțiunea 1022;
onorariile, emolumentele și taxele mediatorului desemnate în conformitate cu secțiunea 1734;
contribuția menționată la secțiunea 4 alineatul (2) din Legea din 19 martie 2017 de instituire a unui fond bugetar pentru asistență juridică propriu-zisă.
Onorariile și cheltuielile avocatului nu sunt incluse, ca atare, în cheltuielile de judecată. Acestea sunt convenite între avocat și clientul său. Prin urmare, fiecare parte achită onorariile și cheltuielile propriului avocat.

> Partea căzută în pretenții este obligată să plătească o contribuție prevăzută prin lege pentru costurile de reprezentare juridică ale celeilalte părți (secțiunile 1018 și 1022 din Codul judiciar). Aceasta este o contribuție forfetară la onorariul și remunerația bazată pe cheltuieli a avocatului părții care are câștig de cauză. Valoarea remunerației bazate pe cheltuieli și modul în care aceasta este calculată și acordată sunt prevăzute în Decretul regal din 26 octombrie 2007 (*koninklijk besluit van 26 oktober 2007*).

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

(a se vedea pachetul informativ „Asistență judiciară”)

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Acțiunea este introdusă efectiv odată ce a fost înscrisă pe lista generală de cauze, inclusiv în cazul înfățișării voluntare.
Acțiunile în temeiul unei cereri și în procedurile privind măsurile provizorii sunt introduse pe o listă specială de cauze, care precizează efectiv că acestea au fost introduse.
Părțile implicate nu primesc nicio confirmare, dar pot consulta lista generală de cauze pentru a se asigura că acțiunea a fost înscrisă pe listă. Odată ce acțiunea a fost introdusă pe rol, instanță are obligația să se pronunțe în cauză.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

În general, informațiile cu privire la cursul procedurilor sunt furnizate de avocatul părții, în cazul în care partea este reprezentată de un avocat. Informații pot fi obținute, de asemenea, de la grefa instanței pe rolul căreia se află cauza. De asemenea, citația conține informații despre data ședinței de judecată și instanța în fața căreia cauza este pendinte.
Într-o primă etapă, se furnizează informații specifice despre ședința de judecată inițială.
În cazul unei citații, executorul judecătoresc informează reclamantul cu privire la data ședinței inițiale, care reprezintă prima etapă a procedurii.
În cazul unei cereri *inter partes* sau al unei înfățișări voluntare, părțile sunt notificate de grefier.
În cazul unei cereri unilaterale, nu are loc nicio ședință de judecată. Cu toate acestea, reclamantul poate fi citat de grefier în cazul în care judecătorul dorește să adreseze întrebări.
Într-o a doua etapă, cauza este pregătită pentru proces. Fiecare parte are la dispoziție un termen prevăzut de lege [secțiunea 747 alineatul (1) din Codul judiciar] pentru a depune documente și constatări (argumente și apărări în scris). În cazul în care termenele nu sunt respectate, pot fi impuse sancțiunile prevăzute în secțiunea 747 alineatul (2) din Codul judiciar.
Atunci când cauza este gata pentru a fi judecată și pentru prezentarea pledoariilor, părțile solicită stabilirea unei date pentru ședința de judecată. Termenul de stabilire a unei date pentru ședința de judecată depinde de volumul de muncă al instanței și de perioada de timp care poate fi rezervată pentru examinarea cauzei. Ca urmare a problemelor procedurale care apar în unele cazuri (evaluări, audierea părților și a martorilor etc.), poate fi dificil să se stabilească durata totală a procedurilor în avans. Până la urmă, acțiunea poate fi întreruptă sau suspendată sau poate fi chiar anulată din cauza unor probleme procedurale.
La finalul ședinței de judecată, dezbaterile se încheie, iar instanța rămâne în pronunțare. În principiu, instanța trebuie să pronunțe o hotărâre în termen de o lună de la încheierea dezbaterilor, în conformitate cu secțiunea 770 din Codul judiciar.

Ultima actualizare: 23/12/2020

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Bulgaria

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Introducerea unei acțiuni în instanță este una dintre modalitățile de soluționare a litigiilor.
Înainte de a introduce o acțiune în instanță, părțile pot încerca mai întâi să soluționeze litigiul pe cale extrajudiciară.
Dacă nu ajung singure la un acord, părțile pot să recurgă la mediere. Medierea este o procedură voluntară și confidențială de soluționare extrajudiciară a litigiilor, prin care un terț, mediatorul, ajută părțile să ajungă la un acord. Participarea la procedură este voluntară, iar părțile se pot retrage în orice moment. Mediatorul acționează imparțial și nu impune o soluție. În cadrul unei proceduri de mediere, toate aspectele sunt soluționate de comun acord între părți. Deliberările referitoare la litigiu sunt confidențiale. Participanții la procedura de mediere au obligația de a nu divulga circumstanțele, faptele și documentele de care au luat cunoștință în cursul procedurii.
Pe site-ul web al Ministerului Justiției este publicată lista mediatorilor. Această listă poate să fie consultată de persoanele care doresc să recurgă la mediere pentru soluționarea litigiilor pe cale extrajudiciară. Multe instanțe au înființat centre de soluționare a litigiilor și de mediere, care colaborează cu mediatorii înscriși pe listă.
Se poate recurge, de asemenea, la arbitraj, un alt mecanism extrajudiciar de soluționare a litigiilor. Se poate opta pentru arbitraj în litigii privind proprietatea, cu excepția litigiilor privind drepturile reale asupra unor bunuri imobile sau privind posesia asupra unor bunuri imobile, pensia alimentară și întreținerea copilului sau drepturile de muncă. Serviciile de arbitraj pot fi furnizate de un organism permanent. Alternativ, se pot iniția proceduri specifice pentru soluționarea unui anumit litigiu (arbitraj ad-hoc). Arbitrajul are loc dacă părțile la un litigiu au încheiat o convenție de arbitraj. Acordul părților de a supune arbitrajului toate sau o parte dintre litigiile care pot să apără sau au apărut între ele cu privire la o anumită relație contractuală sau necontractuală este prevăzut într-o convenție de arbitraj. Aceasta poate lua forma unei clauze compromisorii într-un alt contract sau a unui acord separat. Convenția de arbitraj trebuie să fie încheiată în scris. Se consideră că aceasta este încheiată în scris dacă este stabilită într-un document semnat de părți sau într-un schimb de scrisori, mesaje prin telex, telegrame sau orice alt mijloc de comunicare.
De asemenea, se consideră că există o convenție de arbitraj în cazul în care pârâtul, în scris sau printr-o cerere menționată în procesul-verbal al ședinței de arbitraj, a consimțit ca litigiul să fie supus unei instanțe de arbitraj sau, în cazul în care pârâtul participă la procedura de arbitraj prin depunerea unei duplici, furnizarea de probe, depunerea unei cereri reconvenționale sau prezentarea în cadrul ședinței de arbitraj, fără a contesta competența instanței de arbitraj.
În convenția de arbitraj, părțile precizează instituția de arbitraj căreia doresc să îi supună litigiul sau arbitrul pe care doresc să îl numească, precum și regulile de arbitraj în temeiul cărora doresc soluționarea litigiului. În general, procedurile unei instanțe de arbitraj sunt reglementate de regulile de arbitraj.
Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați și secțiunea „Jurisdicție”.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenele pentru introducerea unei acțiuni în instanță variază în funcție de tipul cauzei. Se pot aplica diferite termene de decădere (care sting dreptul material în sine) sau de prescripție (care sting doar dreptul de a introduce o acțiune în instanță). Pentru informații suplimentare, vă rugăm să consultați secțiunea „Termene procedurale”.
Pentru a fi sigur că vă încadrați în termenul prevăzut pentru introducerea unei acțiuni, este recomandabil să consultați un avocat.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Vă rugăm să consultați secțiunea „Jurisdicție”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Ca regulă generală, acțiunea se introduce în fața instanței în circumscripția căreia pârâtul își are domiciliul sau sediul social.
Cu toate acestea, există norme speciale pentru anumite tipuri de cereri, în funcție de calitatea procesuală a părții sau de obiectul litigiului.
Acțiunile împotriva minorilor sau a persoanelor fără capacitate juridică se introduc în fața instanței în circumscripția căreia își are reședința reprezentantul legal al părții.
Acțiunile împotriva persoanelor a căror adresă nu este cunoscută se introduc în fața instanței în circumscripția căreia își are reședința avocatul sau reprezentantul legal al persoanei în cauză sau, dacă persoana în cauză nu are un avocat sau un reprezentant legal, în fața instanței în circumscripția căreia își are domiciliul reclamantul.
Acțiunile împotriva persoanelor juridice se introduc în fața instanței în circumscripția căreia persoana juridică își are sediul social. Acțiunile privind litigii care rezultă din relații directe cu unități operaționale sau cu sucursale ale unor astfel de instituții sau persoane se pot introduce și în fața instanței în circumscripția căreia se află unitatea operațională sau sucursala în cauză.
Acțiunile împotriva statului și a instituțiilor guvernamentale, inclusiv cele împotriva departamentelor și a sucursalelor acestora, se introduc în fața instanței în circumscripția căreia s-au născut raporturile juridice din care a rezultat litigiul, cu excepția acțiunilor care se introduc în fața instanței în circumscripția căreia se află bunurile imobile sau în care este administrat testamentul. În cazul în care raporturile juridice s-au născut într-o altă țară, acțiunea se introduce în fața instanței competente din Sofia.
Dacă cererea se referă la drepturi reale patrimoniale, la împărțirea patrimoniului deținut în comun, la delimitarea unor bunuri imobile sau la restabilirea drepturilor de proprietate asupra unor bunuri imobile, acțiunea se introduce în fața instanței în circumscripția căreia este situat bunul imobil în cauză.
Acțiunile care se referă la acte care constituie sau transferă drepturi reale asupra unui bun imobil, precum și rezilierea, anularea și declararea nulității unor acte privind drepturi reale asupra unui bun imobil se introduc, de asemenea, în fața instanței în circumscripția căreia este situat bunul imobil în cauză.
Acțiunile în materie de succesiune, de revocare totală sau parțială a testamentelor, de partaj succesoral sau de anulare a unui partaj voluntar se introduc în fața instanței în circumscripția căreia este administrat testamentul. Dacă testatorul este cetățean bulgar, dar testamentul este administrat într-o altă țară, acțiunile de acest tip se pot introduce în fața instanței în circumscripția căreia testatorul și-a avut ultimul domiciliu stabil în Bulgaria sau în fața instanței în circumscripția căreia este situat bunul imobil.
Acțiunile privind creanțe pecuniare care decurg din contracte se pot introduce, de asemenea, în fața instanței în circumscripția căreia debitorul își are domiciliul curent sau sediul.
Acțiunile privind pensia alimentară și întreținerea copilului se pot introduce, de asemenea, în fața instanței în circumscripția căreia reclamantul își are domiciliul stabil.
Acțiunile introduse de un consumator și acțiunile introduse împotriva unui consumator se soluționează de către instanța în circumscripția căreia consumatorul în cauză își are domiciliul curent sau, dacă acesta nu este cunoscut, domiciliul stabil.
De asemenea, lucrătorii pot să introducă o acțiune împotriva angajatorului în fața instanței în circumscripția căreia se află locul lor de muncă obișnuit.
Dacă ați suferit un prejudiciu, puteți introduce o acțiune în fața instanței în circumscripția căreia s-a produs prejudiciul.
O parte vătămată poate să introducă o acțiune în despăgubiri în temeiul Codului asigurărilor (*Кодекса за застраховането*) împotriva unui asigurător, a Fondului de garantare și a Biroului Național al Asigurătorilor Auto din Bulgaria în fața instanței în circumscripția căreia, la momentul producerii evenimentului asigurat, reclamantul își avea domiciliul curent sau stabil ori sediul sau în fața instanței în circumscripția căreia se află locul în care s-a încheiat asigurarea.
Acțiunile împotriva unor pârâți din mai multe circumscripții judiciare sau acțiunile privind bunuri imobile situate în mai multe circumscripții judiciare se pot introduce, la alegerea reclamantului, în fața oricăreia dintre instanțele cu competență teritorială.

Competența atribuită prin lege nu poate fi modificată de către părți. Părțile la un litigiu patrimonial pot să opteze însă pentru un alt tip de jurisdicție decât cea întemeiată pe competența teritorială, prin semnarea unui acord de atribuire a competenței unei anumite instanțe. Această dispoziție nu se aplică instanțelor în circumscripția cărora este situat bunul imobil care face obiectul litigiului.
Contractele care conțin clauze atributive de competență pentru litigiile referitoare la protecția consumatorilor sau pentru litigiile de muncă sunt valabile numai dacă sunt semnate după nașterea litigiului.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Normele generale privind introducerea unei acțiuni, în funcție de natura cauzei și de valoarea creanței, sunt prezentate mai jos.
Instanța raională (*районния съд*) are competența de a soluționa orice cauză civilă, cu excepția celor pe care instanța regională (*окръжния съд*) le judecă în primă instanță. Instanța regională judecă în primă instanță
acțiuni care au ca obiect stabilirea sau contestarea filiației, încetarea adopției, declararea unei persoane ca fiind lipsită de discernământ și punerea acesteia sub interdicție judecătorească sau ridicarea unei astfel de interdicții judecătorești;
acțiuni privind dreptul de proprietate și alte drepturi reale asupra unui bun imobil cu o valoare mai mare de 50 000 BGN;
acțiuni în materie civilă și comercială, dacă valoarea obiectului litigiului este de peste 25 000 BGN, cu excepția acțiunilor privind pensia alimentară și întreținerea copilului, a litigiilor de muncă sau a acțiunilor privind recuperarea cheltuielilor neautorizate;
acțiuni având ca obiect anularea unor date înscrise într-un registru public și declararea nulității circumstanțelor stabilite într-un registru public pe baza unor astfel de date, atunci când acest lucru este prevăzut de lege;
acțiuni, indiferent de valoarea lor, conexate într-o singură cauză de competența unei instanțe regionale, dacă urmează să fie soluționate în cadrul aceleiași proceduri;
acțiuni de competența instanței regionale în temeiul altor legi.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Reclamantul poate să introducă o acțiune fie personal, fie prin intermediul unui reprezentant autorizat. Pot fi reprezentanți ai părților:
avocații;
părinții, copiii sau soțul/soția părții în cauză;
consilierii juridici sau alți angajați cu studii juridice care colaborează cu instituția, întreprinderea, persoana juridică sau cu proprietarul unic în cauză;
guvernatorii regionali autorizați de ministrul finanțelor sau de ministrul dezvoltării regionale și lucrărilor publice, în cazul în care partea care trebuie reprezentată este guvernul, și
alte persoane prevăzute de lege.
Împuternicirea acordată reprezentantului trebuie anexată la cerere.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

În general, cererile se depun la grefa instanței și sunt admise în timpul programului de lucru al instanței de către un grefier. Cererile se pot trimite și prin poștă, pe adresa instanței competente.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Cererile trebuie să fie prezentate instanței în scris, în limba bulgară. Cererile se pot trimite prin poștă, dar nu prin fax sau prin e-mail. Conform Codului de procedură civilă (*Гражданският процесуален закон*), toate documentele prezentate de către părți în limbi străine trebuie să fie însoțite de traduceri în limba bulgară, care au fost certificate de către părți.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Cererile trebuie depuse în scris. Nu există formulare special prevăzute în acest scop, cu excepția modelului de cerere de somație de plată și a altor documente aprobate de Ministerul Justiției în legătură cu procedura de somație de plată în temeiul Codului de procedură civilă. Acest cod stabilește o serie de cerințe minime pentru cereri, fără să prevadă obligația de a utiliza un anumit formular. Conform Codului de procedură civilă, o cerere trebuie să includă: denumirea instanței; numele și adresa reclamantului și, respectiv, numele și adresa pârâtului, reprezentanții legali sau mandatarii acestora, dacă este cazul, codul numeric personal al reclamantului și numărul de fax și telex al reclamantului, dacă este cazul; valoarea obiectului cererii, dacă poate fi evaluată; o prezentare a faptelor pe care se întemeiază cererea, a obiectului cererii și semnătura persoanei care a depus cererea. Reclamantul trebuie să precizeze în cerere probele pe care le depune și faptele pe care intenționează să le dovedească prin prezentarea acestora și să furnizeze toate probele scrise pe care le are la dispoziție.
Cererea trebuie să fie semnată de către reclamant sau de către reprezentantul acestuia. În cazul în care acțiunea este formulată de un reprezentant care acționează în numele reclamantului, cererea trebuie să fie însoțită de o împuternicire care să confirme faptul că reprezentantul este autorizat să formuleze acțiunea. În cazul în care reclamantul nu știe cum să semneze cererea sau nu este în măsură să facă acest lucru, cererea trebuie să fie semnată de o persoană autorizată, indicând motivele pentru care nu a fost semnată de către reclamant. Cererea se depune la instanță într-un număr de exemplare egal cu numărul pârâților.
Cererea trebuie să fie însoțită de o împuternicire, dacă cererea este depusă de un mandatar, de un document care să confirme plata taxelor judiciare, dacă este cazul, și de câte un exemplar al cererii și al anexelor la aceasta pentru fiecare pârât.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Introducerea unei acțiuni implică plata unor taxe judiciare în funcție de valoarea obiectului cererii și a cheltuielilor de judecată, dacă prin lege nu se prevede altfel. În cazul în care valoarea obiectului cererii nu poate fi evaluată, taxele judiciare sunt stabilite de instanță. Valoarea obiectului cererii este indicată de reclamant și reprezintă evaluarea monetară a obiectului cauzei.
Pârâtul sau instanța, din oficiu, poate formula întrebări privind valoarea obiectului cererii, cel târziu în prima ședință. În cazul în care suma indicată nu este realistă, valoarea obiectului cererii este stabilită de instanță.
Există două tipuri de taxe judiciare: simple și proporționale. Taxele simple sunt stabilite în funcție de costurile materiale, tehnice și administrative ale acțiunii. Taxele proporționale sunt stabilite în funcție de valoarea obiectului cererii. Suma datorată pentru taxele judiciare se încasează la momentul depunerii cererii de protecție sau a acțiunii și la momentul eliberării documentului pentru care se plătesc taxele, în conformitate cu tariful aprobat de Consiliul de Miniștri. Taxele judiciare se plătesc, de obicei, prin transfer bancar în contul instanței la momentul depunerii cererii. Fiecare parte trebuie să plătească în avans instanței costurile aferente serviciului solicitat. La cererea ambelor părți sau la inițiativa instanței, toate costurile se plătesc de către ambele părți sau de către una dintre părți, în funcție de circumstanțe. Sumele care trebuie plătite se stabilesc de către instanță.
Taxele și cheltuielile judiciare nu trebuie plătite: de către reclamanții care sunt lucrători, angajați și membri ai cooperativelor, în cazul acțiunilor privind relațiile de muncă; în cazul acțiunilor privind pensia alimentară și întreținerea copilului; în cazul acțiunilor introduse de procurori; de către reclamanți, în acțiunile în materie delictuală, atunci când infracțiunea a fost constatată printr-o hotărâre care are autoritate de lucru judecat sau de către reprezentanții speciali, desemnați de instanță, ai unei părți a cărei adresă este necunoscută.

Persoanele fizice în privința cărora instanța stabilește că nu dispun de mijloace suficiente sunt scutite de plata taxelor și a cheltuielilor judiciare. La soluționarea unei cereri de scutire de la plata taxelor și a cheltuielilor judiciare, instanța ia în considerare veniturile solicitantului și ale familiei acestuia, situația patrimonială atestată printr-o declarație, starea civilă, starea de sănătate, ocupația și vârsta solicitantului, precum și alte circumstanțe. În cazul în care o astfel de cerere este admisă, cheltuielile de judecată se plătesc din bugetul instanței. Nu se percep taxe judiciare în cazul în care un debitor introduce o cerere de deschidere a procedurii de faliment. Taxele judiciare se percep din masa bunurilor care face obiectul insolvenței, la momentul repartizării activelor, în conformitate cu Legea privind comerțul (*Търговския закон*).
În cazul în care o cerere este admisă integral sau parțial, instanța obligă pârâtul să plătească reclamantului o parte din cheltuielile de judecată (taxele judiciare, onorariile avocațiale, cheltuielile aferente înfățișărilor și strângerii probelor), proporțional cu măsura în care cererea a fost admisă. Dacă reclamantul a beneficiat de asistență judiciară gratuită, pârâtul trebuie să ramburseze cheltuielile proporțional cu măsura în care cererea a fost admisă. În cazul clasării cauzei, pârâtul are dreptul la rambursarea costurilor, iar în cazul în care instanța respinge cererea, pârâtul are dreptul să pretindă plata cheltuielilor suportate proporțional cu măsura în care cererea a fost respinsă.
Onorariile avocațiale sunt convenite între client și avocat și, în general, sunt achitate la semnarea contractului de reprezentare juridică, în conformitate cu condițiile prevăzute în acesta. Nu este obligatoriu să se recurgă la serviciile unui avocat pentru introducerea unei acțiuni și nici pe durata procedurilor judiciare.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Orice persoană fizică poate solicita să i se acorde asistență judiciară dacă îndeplinește condițiile prevăzute de lege. Asistența judiciară constă în furnizarea gratuită a serviciilor de consiliere juridică.
Cererea de asistență judiciară se depune în scris la instanța care soluționează cauza. În ordonanța de admitere a cererii, instanța trebuie să precizeze ce tip de asistență judiciară se acordă și în ce măsură. Ordonanța de admitere a cererii de asistență judiciară produce efecte de la data depunerii cererii, cu excepția cazului în care instanța decide altfel. Ordonanța se pronunță în ședință închisă, cu excepția cazului în care completul de judecată consideră necesar să audieze partea în cauză pentru a clarifica toate circumstanțele. Ordonanța de respingere a cererii de asistență judiciară poate face obiectul unei căi de atac. Hotărârea prin care se soluționează calea de atac este definitivă.
În cauzele civile și administrative, asistența judiciară se acordă atunci când, pe baza dovezilor furnizate de autoritățile competente relevante, instanța sau președintele Biroului Național de Asistență Judiciară (*Националното бюро за правна помощ*) stabilește că partea în cauză nu dispune de mijloace pentru a plăti onorariul avocatului. Pentru a stabili lipsa mijloacelor necesare, instanța ia în considerare următoarele elemente:
venitul părții în cauză sau al familiei acesteia;
patrimoniul părții în cauză, atestat printr-o declarație;
starea civilă a părții în cauză;
starea de sănătate a părții în cauză;
statutul profesional al părții în cauză;
vârsta părții în cauză;
alte circumstanțe.
Nu se acordă asistență judiciară:
în cazul în care acordarea asistenței judiciare nu se justifică din perspectiva beneficiilor pe care aceasta le-ar putea avea pentru persoana care solicită asistență judiciară;
în cazul în care cererea este vădit neîntemeiată, nu este justificată sau este inadmisibilă;
în cauzele care implică litigii comerciale și fiscale în temeiul Codului de procedură în materie de impozite și contribuții sociale (*Данъчно-осигурителния процесуален кодекс*), cu excepția cazului în care partea care solicită asistență judiciară este o persoană fizică și îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de asistență judiciară.
Acordarea asistenței judiciare încetează:
atunci când se modifică circumstanțele în temeiul cărora s-a acordat asistența judiciară;
la decesul persoanei fizice care beneficia de aceasta.
Instanța, acționând din oficiu sau la cererea părții sau a avocatului desemnat din oficiu, dispune încetarea totală sau parțială a asistenței judiciare acordate din momentul în care se modifică circumstanțele în temeiul cărora s-a acordat asistența judiciară.
Instanța, acționând din oficiu sau la cererea părții sau a avocatului desemnat din oficiu, dispune încetarea totală sau parțială a asistenței judiciare, dacă se stabilește că nu mai sunt întrunite, integral sau parțial, condițiile în temeiul cărora s-a acordat asistența judiciară.
În cazul anulării asistenței judiciare, partea în cauză este obligată să achite sau să restituie orice sume de la plata cărora a fost scutită în mod nejustificat și să achite onorariul avocatului desemnat din oficiu care o reprezintă în cadrul procedurii.
Avocatul desemnat din oficiu continuă să își îndeplinească atribuțiile până la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare sau de anulare a asistenței judiciare, atunci când acest lucru este necesar pentru a proteja partea în cauză împotriva consecințelor juridice negative. Termenul pentru introducerea unei căi de atac nu curge în intervalul cuprins între data la care instanța pronunță hotărârea privind încetarea sau anularea asistenței judiciare și data la care intră în vigoare hotărârea.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Cererile și restul corespondenței primite prin poștă și documentele predate personal în timpul programului de lucru al instanței sunt înregistrate în registrul de intrare a corespondenței la data primirii. Se consideră în mod oficial că o acțiune a fost formulată la data primirii cererii de către instanță. În cazul în care cererea este trimisă prin poștă sau este primită de o instanță care nu are competența să o soluționeze, se consideră că cererea a fost primită la data expedierii prin poștă sau la data primirii de către instanța care nu are competența să o soluționeze. Instanța verifică dacă cererea este introdusă în mod corespunzător. Dacă o cerere este neconformă sau dacă nu s-au anexat toate documentele necesare, reclamantului i se solicită să remedieze aspectele semnalate în termen de o săptămână. De asemenea, dacă reclamantul îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de asistență judiciară, i se aduce la cunoștință acest fapt. În cazul în care adresa reclamantului nu este menționată și nu este cunoscută de către instanță, notificarea se efectuează prin afișare la instanță, într-un loc special prevăzut în acest scop, timp de o săptămână. În cazul în care reclamantul nu remediază în timp util aspectele semnalate, cererea și anexele la aceasta îi sunt înapoiate. Dacă adresa reclamantului nu este cunoscută, cererea se păstrează la grefa instanței, pentru a putea fi pusă la dispoziția reclamantului. Același lucru este valabil și în cazul în care se constată în cursul procedurii că cererea nu respectă toate cerințele prevăzute de lege. Se consideră că acțiunea a fost formulată la data primirii cererii modificate.
Dacă, în urma verificării, instanța constată că cererea nu îndeplinește cerințele necesare pentru a fi admisă, cererea îi este înapoiată reclamantului. Cererea poate fi apoi prezentată din nou în instanță, dar, într-un astfel de caz, se consideră că acțiunea a fost formulată la data la care cererea a fost prezentată din nou.

Autoritățile judiciare nu trimit un document special care să confirme faptul că acțiunea a fost introdusă în mod corespunzător, dar efectuează proceduri care constituie dovada în acest sens. Pârâtului i se solicită să formuleze un răspuns în scris într-un anumit termen și i se comunică ce date are obligația să furnizeze în răspunsul său. Pârâtul este informat, de asemenea, cu privire la consecințe, în cazul în care nu răspunde sau nu își exercită drepturile, și cu privire la posibilitatea de a recurge la asistență judiciară, dacă are nevoie de aceasta și dacă are dreptul de a beneficia de aceasta. Răspunsul în scris al pârâtului trebuie să includă: denumirea instanței și numărul cauzei; numele și adresa pârâtului, reprezentantul legal sau mandatarul acestuia, dacă este cazul; poziția pârâtului în ceea ce privește admisibilitatea și fondul cererii; poziția pârâtului în ceea ce privește faptele pe care se întemeiază cererea; argumentele împotriva cererii și circumstanțele pe care se întemeiază acestea; semnătura persoanei care a depus răspunsul. Pârâtul trebuie să precizeze în răspunsul său la cerere probele pe care le depune și faptele pe care intenționează să le dovedească prin prezentarea acestora și să furnizeze toate probele scrise pe care le are la dispoziție. Răspunsul trebuie să fie însoțit de o împuternicire în cazul în care este depus de un mandatar; trebuie să se furnizeze câte un exemplar al răspunsului și al anexelor la acesta pentru fiecare pârât. În cazul în care, în termenul stabilit, pârâtul nu depune un răspuns în scris, nu prezintă o poziție, nu formulează obiecții, nu contestă veridicitatea documentelor depuse odată cu cererea, nu își exercită dreptul de a formula o cerere reconvențională, o cerere incidentă sau nu apelează la un terț care are dreptul să intervină în numele său, pârâtul nu mai are dreptul de a face acest lucru la o dată ulterioară, cu excepția cazului în care anumite circumstanțe neprevăzute justifică lipsa sa de reacție în termenul stabilit.
După verificarea conformității și a admisibilității cererilor introduse, instanța hotărăște asupra modalității de continuare a procedurii și răspunde solicitărilor și obiecțiilor formulate de părți cu privire la toate aspectele premergătoare procesului și la admiterea probelor. De asemenea, instanța poate dispune recurgerea la mediere sau la alte căi de soluționare extrajudiciară a litigiilor.
Instanța stabilește data judecării cauzei în ședință publică, la care citează părțile. Grefierul instanței trimite citații părților, care primesc un exemplar al hotărârii instanței.
În cauzele comerciale, Codul de procedură civilă prevede schimbul reciproc de documente între părțile adverse. După primirea răspunsului, instanța transmite reclamantului un exemplar, împreună cu anexele, iar reclamantul poate depune un memoriu în replică în termen de două săptămâni. În memoriul în replică, reclamantul poate să completeze și să clarifice cererea inițială. După primirea memoriului în replică, instanța transmite pârâtului un exemplar, împreună cu anexele, iar acesta poate răspunde în termen de două săptămâni. În memoriul în duplică, pârâtul trebuie să răspundă memoriului în replică.
După verificarea conformității documentelor transmise și a admisibilității cererilor depuse, inclusiv a valorii acestora, precum și a altor cereri și obiecții formulate de către părți, instanța soluționează eventualele aspecte premergătoare procesului și se pronunță asupra admisibilității probelor. Instanța stabilește data judecării cauzei în ședință publică la care citează părțile, trimițând reclamantului memoriul în duplică, și comunică părților hotărârea sa. Instanța poate dispune recurgerea la mediere sau la alte căi de soluționare extrajudiciară a litigiilor. După prezentarea tuturor elementelor de probă prin schimbul de documente și în cazul în care se convine că nu este necesar ca părțile să participe la ședință, și dacă părțile doresc acest lucru, instanța poate soluționa cauza în ședință închisă, părțile având posibilitatea de a se apăra și de a răspunde în scris.
Codul de procedură civilă include dispoziții speciale care reglementează anumite norme procedurale, și anume procedurile accelerate, procedurile în cauze matrimoniale, procedurile privind starea civilă, interdicția judecătorească, partajul judiciar, protecția și restabilirea drepturilor de proprietate asupra bunurilor, acte, acțiuni colective și petiții referitoare la un titlu executoriu, proceduri asigurătorii, cereri de protecție, precum și procedurile de executare silită. Legea privind comerțul prevede dispoziții speciale care reglementează procedurile de insolvență și cererile conexe.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

În cazul în care data audierii publice s-a stabilit în ședință închisă, instanța citează părțile la termenele de judecată. Dacă audierea se amână în ședință deschisă, părțile care au fost citate în mod corespunzător nu primesc o citație pentru următoarea ședință, dacă această dată este anunțată în ședință deschisă. Citația se emite cel târziu cu o săptămână înaintea ședinței. Această regulă nu se aplică în cazul procedurii de executare silită. Citația conține următoarele elemente: instanța care a emis-o, numele și adresa persoanei citate, în ce dosar și în ce calitate este citată persoana în cauză, locul și ora ședinței, precum și consecințele juridice ale neprezentării.
Instanța pune la dispoziția părților o copie a oricăror hotărâri care pot face obiectul unei căi de atac separate.
Părților li se comunică termenele stabilite de instanță pentru acțiunile procedurale, dar nu și termenele legale, cu excepția termenelor pentru introducerea unei căi de atac împotriva unei hotărâri judecătorești. Instanța are obligația de a menționa, în orice hotărâre judecătorească, autoritatea în fața căreia poate fi introdusă o cale de atac și termenul de introducere a căii de atac.

Ultima actualizare: 23/09/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Cehia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Orice persoană are dreptul de a se adresa instanței pentru protejarea unui drept care a fost amenințat sau încălcat. Este întotdeauna recomandabil să se încerce mai întâi soluționarea litigiului pe cale amiabilă. Metodele de soluționare alternativă a litigiilor pot fi, de asemenea, utilizate. În anumite domenii ale dreptului civil, statul permite părților la raportul juridic în cauză să încredințeze soluționarea litigiului unui alt organism privat. În Republica Cehă, Legea nr. 216/1994 privind procedurile de arbitraj și executarea hotărârilor arbitrale, astfel cum a fost modificată (*zákon č. 216/1994 Sb., o rozhodčím řízení a o výkonu rozhodčích nálezů, ve znění pozdějších předpisů*), stabilește modalitățile procedurilor de arbitraj. În urma acestor proceduri se pronunță o hotărâre arbitrală care este obligatorie pentru ambele părți și care are statutul de titlu executoriu. Medierea în altă materie decât cea penală este reglementată de Legea nr. 202/2012 privind medierea și de modificare a anumitor legi (Legea privind medierea) [*zákon č. 202/2012 Sb., o mediaci a o změně některých zákonů* (*zákon o mediaci*)]. Pentru detalii suplimentare, vă rugăm să consultați secțiunea „Soluționarea alternativă a litigiilor – Republica Cehă”.
Chiar și după introducerea unei cereri în instanță, este posibil ca, dacă natura litigiului permite acest lucru, să se solicite instanței să se recurgă la o soluționare amiabilă [a se vedea articolele 67-69 și articolul 99 din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat), *zákon č. 99 /1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů*]. O tranzacție judiciară aprobată produce aceleași efecte ca o hotărâre judecătorească definitivă. De asemenea, o tranzacție judiciară aprobată constituie un titlu executoriu și reprezintă un obstacol în soluționarea cauzei de către un judecător.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenele diferă în funcție de cazurile individuale, motiv pentru care este de preferat să solicitați cât mai rapid posibil să vi se acorde consultanță juridică. O acțiune trebuie formulată în fața instanței competente, înainte de expirarea termenului de prescripție (acțiunea trebuie să fie depusă la instanță în termenul de prescripție).
În cazul unui termen de decădere care decurge din expirarea termenului legal, obligația unui debitor nu este eliminată, ci este redusă. Acest lucru înseamnă că nu poate fi răscumpărată în cazul în care debitorul invocă termenul de prescripție. Termenele de prescripție sunt reglementate la nivel general la articolele

609-653 din Legea nr. 89/2012 (Codul civil) (*zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník*). Termenul general de prescripție este de trei ani și începe să curgă din ziua în care dreptul ar putea fi exercitat pentru prima dată. Durata termenelor de prescripție speciale individuale depinde de natura dreptului exercitat.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

A se vedea secțiunea „Jurisdicție – Republica Cehă".

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Competența instanțelor este stabilită prin normele privind competența teritorială, competența materială și competența funcțională.

Competența teritorială definește domeniul de aplicare al jurisdicției instanțelor individuale de același tip. În funcție de aceasta, se stabilește ce instanță specifică de prim grad de jurisdicție urmează să judece și să se pronunțe într-o anumită cauză. Normele de bază privind competența teritorială sunt stabilite la articolele 84-89a din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat). Cu toate acestea, trebuie să se țină seama de faptul că, în anumite cazuri, competența teritorială poate fi reglementată de dreptul Uniunii aplicabil în mod direct, care prevalează asupra legislației naționale (a se vedea anumite dispoziții ale Regulamentului nr. 44/2001 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială, care reglementează nu numai competența internațională, ci și competența teritorială), ceea ce înseamnă că normele privind competența teritorială prevăzute în legislația cehă nu se aplică întotdeauna.

Instanța competentă teritorial este instanța ordinară a părții împotriva căreia este formulată acțiunea (pârâtul), cu excepția unor dispoziții contrare prevăzute în legea respectivă. Instanța ordinară este întotdeauna o instanță districtuală (*okresní soud*). În cazul în care o instanță regională (*krajský soud*) este competentă în calitate de instanță de prim grad de jurisdicție (a se vedea întrebarea 2.1), are competență teritorială instanța regională în circumscripția căreia este situată instanța ordinară (districtuală) a părții. În cazul în care o acțiune este formulată împotriva mai multor pârâți, are competență teritorială instanța ordinară a oricăruia dintre aceștia.

Instanța ordinară a unei persoane fizice este instanța districtuală în circumscripția căreia aceasta își are domiciliul; în cazul în care persoana fizică nu are un domiciliu, atunci instanța ordinară este instanța în circumscripția căreia își are reședința respectiva persoană. Domiciliu înseamnă locul unde o persoană fizică locuiește cu intenția de a rămâne permanent (este posibil să existe mai multe astfel de locuri, caz în care toate aceste instanțe sunt instanțe ordinare).

Instanța ordinară a unei persoane fizice care desfășoară activități economice este, în cauzele privind activități economice, instanța districtuală în circumscripția căreia se află sediul activității (sediul activității reprezintă adresa înscrisă în registrul public); în cazul în care nu există un sediu al activității, instanța ordinară este instanța districtuală în circumscripția căreia își are domiciliul respectiva persoană, iar, în cazul în care aceasta nu are un domiciliu, atunci instanța ordinară este instanța districtuală în circumscripția căreia își are reședința respectiva persoană.

Criteriul de stabilire a instanței ordinare a unei entități juridice este sediul său social - a se vedea articolele 136-137 din Legea nr. 89/2012 (Codul civil).

Instanța ordinară a unui administrator de insolvență în cadrul exercitării atribuțiilor sale este instanța districtuală în circumscripția căreia acesta își are sediul social.

Norme speciale se aplică în cazul instanței ordinare a statului (instanța în circumscripția căreia își are sediul social unitatea organizațională a statului competentă în temeiul unei dispoziții legale speciale și, în cazul în care instanța competentă teritorial nu poate fi stabilită în acest mod, instanța în circumscripția căreia s-au produs împrejurările care au dat naștere dreptului invocat), a unei municipalități (instanța în circumscripția căreia este situată municipalitatea) și a unei unități teritoriale autonome superioare (instanța în circumscripția căreia își au sediul social organele sale administrative).

În cazul în care pârâtul, cetățean al Republicii Cehe, nu are o instanță ordinară, sau nu are o instanță ordinară în Republica Cehă, are competență instanța în circumscripția căreia se află cel din urmă domiciliu cunoscut al acestuia în Republica Cehă. Drepturile de proprietate pot fi exercitate împotriva unei persoane care nu are altă instanță competentă în Republica Cehă de către instanța în circumscripția căreia se află bunurile sale.

O acțiune (cerere de inițiere a procedurii) împotriva unei persoane străine poate fi formulată, de asemenea, la o instanță în circumscripția căreia se află, în Republica Cehă, întreprinderea sau unitatea organizațională a întreprinderii respectivei persoane străine.

Competența materială definește domeniul de aplicare al competenței între diferitele tipuri de instanțe, stabilind instanța care va soluționa cauza în calitate de instanță de prim grad de jurisdicție. În cazul procedurilor judiciare civile, potrivit competenței materiale a instanțelor, instanțele districtuale au competență în calitate de instanțe de prim grad de jurisdicție, cu excepția cazului în care legea prevede în mod expres că această competență materială revine instanțelor regionale sau Curții Supreme a Republicii Cehe.

Competența funcțională definește domeniul de aplicare al competenței diferitelor tipuri de instanțe implicate în soluționarea aceleași cauze care se succed, în situații care implică formularea unor căi de atac ordinare și extraordinare (cu alte cuvinte, aceasta stabilește ce instanță va decide cu privire la căile de atac ordinare și extraordinare).

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Astfel cum s-a arătat mai sus (a se vedea răspunsul la întrebarea nr. 4), potrivit competenței materiale a instanțelor în procedurile judiciare civile, instanțele districtuale au, în esență, competență în calitate de instanțe de prim grad de jurisdicție.

S-au prevăzut excepții de la acest principiu în favoarea instanțelor regionale, care judecă și hotărăsc în cauzele enumerate la articolul 9 alineatul (2) din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat). Este vorba, în principal, despre hotărârile privind aspecte care, prin natura lor, necesită un anumit nivel de specializare și hotărârile privind aspecte care sunt mai complexe din punct de vedere faptic și juridic. Instanțele regionale hotărăsc în calitate de instanțe de prim grad de jurisdicție în următoarele tipuri de cauze:

litigii între angajatori și angajați privind soluționarea de comun acord a plății în exces a unor drepturi de pensie, a unor prestații de asigurări de sănătate, a sprijinului social de stat și a asistenței pentru nevoi materiale și litigii referitoare la soluționarea de comun acord a despăgubirii regresive plătite în urma furnizării prestațiilor de asigurări de sănătate;

litigii referitoare la ilegalitatea unui conflict de muncă sau a unei greve;

litigii referitoare la un stat străin sau la persoane care beneficiază de imunități și privilegii diplomatice, în cazul în care aceste litigii intră în competența instanțelor cehe;

litigii referitoare la anularea deciziei arbitrului privind executarea obligațiilor care decurg dintr-un contract colectiv de muncă;

cauze care rezultă din raporturi juridice legate de înființarea unor societăți comerciale, în general a unor societăți cu scop lucrativ, de finanțări și de fonduri de dotare și litigii între întreprinderi și partenerii sau membrii acestora, precum și litigii între asociați și membri, care rezultă din participarea lor la întreprinderea respectivă;

litigii între întreprinderi, partenerii sau membrii acestora și membrii organelor statutare ale acestora sau lichidatori, cu privire la raporturile referitoare la executarea mandatelor membrilor organelor statutare sau de lichidare;

litigii care decurg din legislația privind drepturile de autor;

litigii privind protecția drepturilor încălcate sau amenințate de concurența neloială sau de restrângerea ilegală a concurenței;

cauze în materie de protecție a numelui și a reputației unei persoane juridice;

litigii privind garanția financiară și litigii privind cambiile, biletele la ordin și instrumentele de investiții;

litigii care decurg din tranzacțiile de schimb de mărfuri;

cauze privind adunările generale ale asociației de proprietari și litigii care decurg din acestea, cu excepția litigiilor privind contribuțiile membrilor asociației pentru administrarea locuințelor și a terenurilor, a litigiilor privind plățile în avans pentru servicii și metoda de distribuire a costului serviciilor;
cauze privind transformarea societăților și a cooperativelor, inclusiv orice proceduri de despăgubire, în temeiul unei dispoziții legale speciale;
litigii privind achiziționarea unei întreprinderi, închirierea unei întreprinderi sau a unei părți a acesteia;
litigii privind contractele de lucrări de construcție care depășesc pragurile prevăzute pentru achizițiile publice, inclusiv furniturile necesare pentru executarea acestor contracte;
cauze privind răspunderea juridică, în cazul în care o parte nu a acționat cu diligența necesară;
litigii care decurg din normele care reglementează grupările de întreprinderi;
litigii privind protejarea creanțelor unui creditor, în cazul în care s-a redus capitalul social al unei societăți sau investiția de bază a unui membru al cooperativei.
Curtea Supremă a Republicii Cehe (*Nejvyšší soud České republiky*) are competență în prima și singura instanță în cazul procedurilor de recunoaștere a hotărârilor judecătorești străine în materie matrimonială [acest lucru nu este valabil în cazul recunoașterii hotărârilor judecătorești din alte state membre ale UE dacă se aplică Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000] și în ceea ce privește stabilirea sau negarea filiației în conformitate cu articolul 51 și cu articolul 55 alineatul (1) din Legea nr. 91/2012 privind dreptul internațional privat (*zákon č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém*).

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În cadrul procedurilor judiciare civile din Republica Cehă, nu există obligația generală de a fi reprezentat de un avocat.
Calitatea procesuală activă și pasivă
Orice persoană poate acționa în mod independent în fața instanței ca parte la proceduri judiciare, conform capacității sale juridice [articolul 20 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat)]. O persoană fizică dobândește deplina calitate procesuală activă atunci când devine majoră. O persoană devine majoră la împlinirea vârstei de 18 ani. Înainte de împlinirea acestei vârste, o persoană poate deveni majoră prin admiterea unei cereri de obținere a capacității juridice – a se vedea articolul 37 din Legea nr. 89/2012 (Codul civil) – sau prin căsătorie. În cazul în care o parte la procedură nu are calitate procesuală activă deplină, aceasta poate fi reprezentată în cadrul procedurilor. În cazul în care o persoană majoră are capacitate juridică limitată, atunci este posibil să nu aibă nici calitate procesuală activă și pasivă.
Reprezentarea poate rezulta în temeiul legii sau al unei decizii a unei agenții guvernamentale (reprezentare legală) sau în temeiul unei împuterniciri. Orice persoană care participă la procedură în calitate de reprezentant al părții trebuie să furnizeze dovezi ale acestei reprezentări.
O persoană fizică ce nu este în măsură să acționeze în mod independent în fața instanței trebuie să fie reprezentată de tutorele său legal sau de un curator [articolele 22-23 și articolul 29an. din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat)].
Părțile la procedură (care au capacitate juridică) pot fi, de asemenea, reprezentate de o persoană pe care o desemnează, în temeiul unei împuterniciri (articolele 24-28a din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat).

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

O acțiune (cerere de inițiere a procedurii) se depune la instanța care are competență materială, teritorială și funcțională. Adresele instanțelor cehe pot fi găsite pe pagina web a Ministerului Justiției din Republica Cehă.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Toate părțile au un statut egal în cadrul procedurilor judiciare civile și au dreptul de a fi audiate de instanță în limba lor maternă [a se vedea articolul 18 din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat)]. Dreptul la audiere în instanță în limba maternă este restricționat la procedurile judiciare orale și nu se aplică în cazul comunicării scrise dintre instanță și părți (și viceversa). Prin urmare, o cerere trebuie înaintată în limba cehă.
O cerere de inițiere a procedurii poate fi formulată în scris – a se vedea articolul 42 din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat). Cererile scrise se fac pe suport de hârtie sau în format electronic prin intermediul unei rețele publice de date sau prin fax. Depunerea unei cereri privind fondul cauzei prin fax sau în format electronic trebuie să fie urmată, în termen de cel mult trei zile, de punerea la dispoziție a originalului sau a unei versiuni în scris identice cu textul transmis prin fax sau email. În cazul în care cererea se depune în format electronic cu semnătură electronică certificată (în conformitate cu Legea nr. 227/2000 privind semnăturile electronice, astfel cum a fost modificată – *zákon č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu, ve znění pozdějších předpisů*) sau în format electronic în temeiul unei dispoziții legale speciale (Legea nr. 300/2008 privind actele electronice și conversia documentelor autorizate– *zákon č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů*), nu mai este necesar să se depună ulterior documentele originale.
O cerere de inițiere a procedurii și solicitarea unui ordin de executare pot fi formulate verbal și înregistrate (a se vedea articolul 14 din Legea nr. 292/2013 privind procedurile judiciare speciale, astfel cum a fost modificată – *zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních, ve znění pozdějších předpisů*) în cazul procedurilor care pot fi, de asemenea, inițiate fără o cerere sau în cazul procedurilor de autorizare a încheierii căsătoriei, al procedurilor privind protecția împotriva violenței domestice, al procedurilor de stabilire sau negare a filiației și al procedurilor de adopție. Fiecare instanță districtuală are obligația de a înregistra documentele depuse și de a le transmite fără întârziere la instanța competentă. Depunerea documentelor în acest mod produce același efecte ca și când ar fi fost efectuată la instanța competentă.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Nu sunt prevăzute formulare pentru introducerea unei acțiuni (cerere de inițiere a procedurii). O acțiune (cerere de inițiere a procedurii) trebuie să conțină informații generale [a se vedea articolul 42 alineatul (4) din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat)] și informații speciale [a se vedea articolul 79 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].
Informațiile generale includ desemnarea instanței căreia i se adresează cererea și desemnarea persoanei care formulează acțiunea. De asemenea, acțiunea trebuie să precizeze în mod clar cauza la care se referă și capetele de cerere și trebuie să fie semnată și datată.
Informațiile speciale includ numele, prenumele și adresa părților ori codul numeric personal sau numărul de identificare a părților (denumirea comercială sau denumirea și sediul social ale unei persoane juridice, numărul de identificare, numele țării și al unității organizaționale relevante a statului care se prezintă în fața instanței în numele acesteia), dacă este necesar, de asemenea, reprezentanții săi, o descriere a principalelor fapte și o descriere a elementelor de probă invocate de reclamant. În cerere trebuie să se precizeze în mod clar pretențiile reclamantului.
În cazul în care cererea nu conține informațiile speciale necesare sau dacă acestea sunt neinteligibile sau neclare, instanța va solicita părții să remedieze aceste deficiențe într-un anumit termen. Dacă deficiențele nu sunt remediate și, prin urmare, procedurile nu pot continua, instanța va respinge cererea de inițiere a procedurii. Instanța nu va lua în considerare alte cereri până când informațiile furnizate nu au fost corectate sau completate în mod corespunzător

[a se vedea articolul 43 din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat)]. Cererea trebuie să fie depusă în numărul necesar de exemplare, și anume un exemplar pentru instanță și câte un exemplar pentru fiecare parte, dacă este cazul [a se vedea articolul 42 alineatul (4) din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat)].

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Se percep taxe judiciare pentru procedurile desfășurate în fața instanțelor în Republica Cehă, pentru actele enumerate în registrul taxelor și pentru diversele acte efectuate de instanțe și de administrația instanțelor. Valorile acestor taxe sunt prevăzute în Legea nr. 549/1991 privind taxele judiciare, astfel cum a fost modificată (*zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů*). Taxele judiciare sunt stabilite sub forma unei sume fixe sau ca rată procentuală din valoarea obiectului procedurilor judiciare.

O serie de cauze (în special cele necontencioase) sunt scutite de plata acestor taxe. Printre cauzele „scutite material” se numără cele privind tutela, adopția, obligațiile de întreținere între părinți și copii etc. Pentru aceste proceduri nu se plătesc taxe.

Reclamanții din cadrul procedurilor de stabilire a plăților prestației de întreținere, a despăgubirilor pentru daune aduse sănătății, pentru vătămări corporale la locul de muncă și boli profesionale sunt scutiți cu titlu personal de plata taxelor. În cazul în care reclamantul dintr-o anumită procedură este scutit cu titlu personal de plata taxelor, iar instanța îi admite cererea, pârâtul este obligat să plătească taxele.

De asemenea, este posibil să se admită așa-numitele scutiri individuale care iau în considerare situația financiară și socială a părților la procedură și circumstanțele specifice cauzei judecate. În cazul în care reclamantul se găsește într-o situație materială dificilă din cauza șomajului pe termen lung, a unei boli grave etc., acesta poate solicita instanței să fie scutit integral sau parțial de plata taxelor. Este preferabil ca cererea respectivă să fie anexată la acțiunea inițială. Atunci când hotărăște cu privire la scutirea de plata taxelor, instanța ia în considerare bunurile, situația financiară și socială globală a solicitantului, valoarea taxelor judiciare, natura acțiunii formulate etc. Totuși, acest lucru nu trebuie să constituie un exercițiu arbitrar sau sortit în mod vădit eșecului sau o obstrucționare a exercitării drepturilor. A se vedea, de asemenea, secțiunea „Asistență judiciară – Republica Cehă”.

Taxele se plătesc la depunerea cererii de inițiere a procedurii. Dacă taxele nu au fost plătite la momentul depunerii cererii, instanța va solicita părții să le plătească și o va informa că, în cazul în care taxele nu sunt achitate în termenul prevăzut, procedura va fi suspendată.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

A se vedea secțiunea „Asistență judiciară – Republica Cehă”.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Procedura judiciară începe în ziua în care cererea este depusă la instanță [a se vedea articolul 82 din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat)] sau în ziua în care instanța pronunță o hotărâre de inițiere a procedurii fără introducerea unei cereri [a se vedea articolul 13 alineatul (2) din Legea nr. 292/2013 privind procedurile judiciare speciale, astfel cum a fost modificată]. Depunerea acțiunii (cererii de inițiere a procedurii) la instanță declanșează procedura, iar instanța nu emite nicio confirmare specială cu privire la faptul că procedura a fost inițiată. Dacă o acțiune (cerere de inițiere a procedurii) este depusă personal la grefa instanței, se poate obține o confirmare prin ștampilarea unui exemplar al acțiunii.

Dacă cererea prezintă deficiențe (nu conține informațiile prevăzute ori este neclară sau neinteligibilă), instanța va solicita părții să le remedieze. Dacă deficiențele nu sunt remediate în termenul stabilit de instanță, iar procedurile nu pot continua din acest motiv, instanța va respinge cererea de inițiere a procedurii și va suspenda procedura.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

După declanșarea procedurii, instanța va acționa fără cereri suplimentare, în vederea asigurării faptului că fiecare cauză este judecată și soluționată cât mai repede posibil [a se vedea articolul 100 alineatul (1) din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat)]. Instanța are obligația să transmită personal acțiunea (cererea de inițiere a procedurii) celorlalte părți la procedură [a se vedea articolul 79 alineatul (3) din Codul de procedură civilă]. În cursul procedurii, instanța va informa părțile cu privire la diversele lor drepturi și obligații. În cazul în care trebuie îndeplinit un act procedural specific, instanța va stabili un termen de efectuare a acestuia.

Părțile și reprezentanții acestora au dreptul de a examina dosarul instanței, cu excepția procesului-verbal al voturilor, și de a face extrase din dosar și copii ale acestuia. Președintele completului de judecată va permite oricărei persoane care are un interes legitim sau care are motive întemeiate să examineze dosarul și să facă extrase din dosar și copii ale acestuia, cu excepția cazului în care trebuie păstrată confidențialitatea conținutului dosarului conform legii – a se vedea articolul 44 din Legea nr. 99/1963 (Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat).

Ultima actualizare: 27/09/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini de a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: en.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Germania

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Ar putea fi indicat să se recurgă la soluționarea alternativă a litigiilor. Vă rugăm să consultați fișa informativă privind „Medierea”.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Nu există un termen procedural pentru introducerea unei acțiuni, însă există termene de prescripție a drepturilor la acțiune. Dacă un drept este prescris, iar partea adversă invocă acest aspect, acțiunea se respinge. Termenele depind de dreptul material în speță mai degrabă decât de dreptul procedural. Acestea variază de la caz la caz. Întrebarea poate fi clarificată prin recurgerea la consultanță juridică.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

A se vedea secțiunea „Jurisdicție”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea secțiunea „Jurisdicție – Germania”.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

A se vedea secțiunea „Jurisdicție – Germania”.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Obligativitatea de a fi reprezentat de un avocat pentru a introduce o acțiune în justiție depinde de instanța care este competentă pentru soluționarea cererii.

În instanțele regionale (*Landgerichten*) și în instanțele regionale superioare (*Oberlandesgerichten*), părțile trebuie să fie reprezentate de un avocat.
Recurgerea la serviciile unui avocat este obligatorie, de asemenea, pentru majoritatea litigiilor care țin de dreptul familiei (de exemplu, divorț, litigii legate de întreținere, litigii legate de proprietate) introduse la instanța locală (*Amtsgericht*).
Pentru toate celelalte acțiuni în fața instanței locale, reclamantul poate introduce acțiunea și poate desfășura procedurile personal.
În cazul procedurii simplificate pentru obținerea unei somații de plată având ca obiect o creanță (*Mahnverfahren*), instanța competentă este instanța locală.
Prin urmare, puteți prezenta personal o cerere pentru obținerea unei somații de plată, fără a fi nevoie de asistența unui avocat.
De asemenea, puteți să depuneți o cerere fără asistența unui avocat la instanța competentă în conflicte de muncă (*Arbeitsgericht*).

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

În general, o cerere trebuie să fie depusă în scris la instanța competentă.
Cu toate acestea, în cazul acțiunilor de competența instanței locale, cererea poate fi înregistrată prin proces-verbal la grefa instanței locale respective (*Geschäftsstelle des Amtsgerichts*). Cererea poate fi înregistrată prin proces-verbal la grefa oricărei instanțe teritoriale. Grefa va trimite cererea înregistrată instanței competente fără întârziere.
Același lucru este valabil și în cazul acțiunilor introduse în fața instanței competente în conflicte de muncă. Cererile introduse la instanța competentă în conflicte de muncă pot fi înregistrate, de asemenea, prin proces-verbal la grefa instanței competente în conflicte de muncă.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Limba de procedură este limba germană. Prin urmare, cererea trebuie introdusă în limba germană.
În general, cererile se introduc în scris. În cazul procedurilor desfășurate în fața instanței locale sau a instanței competente în conflicte de muncă, este posibil, de asemenea, ca cererile să fie înregistrate prin proces-verbal la grefa instanței (a se vedea întrebarea 7).
Cererile pot fi introduse și prin fax. Documentul transmis prin fax trebuie să conțină semnătura părții sau a avocatului, în cazul în care avocatul este cel care face demersurile. Trebuie să fie clar cine este persoana care a semnat originalul, pentru a se cunoaște responsabilul pentru cerere.
În final, o cerere poate fi trimisă ca document electronic printr-un mijloc securizat de transmitere [De-Mail (serviciul de comunicații electronice al guvernului german), căsuțe poștale electronice speciale] sau, dacă are o semnătură electronică calificată, prin intermediul căsuței poștale electronice pentru instanțe și administrație (EGVP). Nu se pot transmite documente electronice prin e-mail.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Există formulare speciale pentru procedurile simplificate (cererea de emitere a unei somații de plată – *Mahnbescheid* sau a unui titlu executoriu – *Vollstreckungsbescheid*). Utilizarea acestor formulare este obligatorie. În caz contrar, cererile sunt respinse, după expirarea termenului, pe motivul inadmisibilității.
Nu există formulare standardizate pentru o cerere. Cererea de introducere a unei acțiuni trebuie să aibă o formă și un conținut specifice:
părțile și reprezentanții legali ai acestora trebuie menționați cu exactitate în cerere, cu nume și adresă. De asemenea, trebuie să fie indicată instanța competentă pentru soluționarea cererii;
în cerere trebuie să se precizeze clar la ce se referă acțiunea și care sunt pretențiile reclamantului (hotărârea solicitată);
trebuie, de asemenea, să fie descrise în mod cuprinzător și clar obiectul cererii și faptele pe care partea care a introdus acțiunea își bazează cererea;
cererea de introducere a acțiunii trebuie să fie semnată de mână. Dacă partea care introduce acțiunea este reprezentată de un avocat, este necesară semnătura avocatului autorizat sau a reprezentantului acestuia.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Pentru procedurile în fața instanțelor competente în materie civilă și comercială se percep cheltuieli de judecată. Cheltuielile de judecată cuprind taxe judiciare și alte cheltuieli legate de proces. După depunerea cererii de introducere a unei acțiuni, instanța percepe, ca avans pentru cheltuielile judiciare (*Gerichtskostenvorschuss*), o sumă egală cu valoarea taxelor judiciare obligatorii. În general, cererea de introducere a unei acțiuni nu îi este comunicată părții adverse până când partea care a introdus acțiunea nu a achitat avansul pentru cheltuielile judiciare.
Același lucru este valabil și pentru procedura de somație de plată.
În cazul acțiunilor introduse în fața instanței competente în conflicte de muncă, nu există obligații de plată în avans.
Dacă s-a recurs la serviciile unui avocat, onorariul acestuia trebuie, de asemenea, să fie plătit. În principiu, onorariul avocatului trebuie să fie plătit abia la sfârșitul procedurii sau după pronunțarea unei hotărâri judecătorești cu privire la cheltuieli, dar avocatul poate solicita un avans pentru serviciile sale, corespunzător valorii onorariilor sale ulterioare, chiar și înainte de introducerea cererii.
Cheltuielile de procedură, cheltuielile de judecată și onorariul avocatului, inclusiv cheltuielile deja suportate, sunt plătite în cele din urmă de partea căzută în pretenții.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Orice persoană care nu are posibilitatea să își finanțeze acțiunile în justiție poate solicita asistență judiciară. Instanța verifică dacă acțiunea are șanse de succes, dacă aceasta nu este rău intenționată și dacă există nevoia financiară. În cazul în care instanța acordă asistență judiciară, partea care introduce acțiunea nu trebuie să achite niciun avans din cheltuielile de judecată.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Dacă cererea nu conține erori și dacă a fost achitat avansul pentru cheltuielile judiciare la casieria instanței, cererea va fi comunicată imediat părții adverse. Se consideră că acțiunea a fost introdusă în momentul în care acesta i-a fost comunicată părții adverse.
Dacă cererea conține erori, instanța va acorda părții care a introdus acțiunea posibilitatea să o corecteze. Dacă eroarea nu este corectată, instanța va respinge cererea pe motivul inadmisibilității.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

După comunicarea cererii, președintele instanței fie stabilește o dată apropiată pentru o primă ședință de judecată, fie dispune proceduri preliminare scrise. Ambelor părți li se va comunica data ședinței de judecată sau faptul ca s-a dispus începerea procedurilor preliminare scrise. Instanța poate dispune ca părțile să se înfățișeze în persoană la fiecare ședință de judecată.
În cadrul pregătirilor pentru fiecare ședință de judecată, instanța poate solicita părților să prezinte completări sau clarificări și poate stabili termene pentru furnizarea de declarații cu privire la anumite aspecte care trebuie să fie clarificate. Instanța poate dispune ca părțile la acțiune sau terții să furnizeze documente și mijloace de probă spre a fi verificate și poate solicita informații din surse oficiale.
Părțile trebuie să fie informate cu privire la toate aceste decizii ale instanței.

Ultima actualizare: 15/12/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere

acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Estonia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Litigiile pot fi soluționate atât prin mijloace judiciare, cât și prin mijloace extrajudiciare.

O modalitate extrajudiciară de soluționare a litigiilor este **concilierea**. Concilierea este o modalitate extrajudiciară de soluționare voluntară a litigiilor, care este condusă de un conciliator independent și imparțial. Conciliatorul facilitează comunicarea dintre părți în vederea identificării unei soluții la litigiu. Negocierile purtate în cadrul procedurii de conciliere sunt confidențiale, iar conciliatorul nu poate conduce procedura de conciliere într-o manieră care să lase impresia că are competența de a lua decizii cu caracter obligatoriu. Conciliatorul poate fi un notar public, un avocat sau orice altă persoană fizică desemnată de părțile aflate în litigiu și autorizată să acționeze prin intermediul unei persoane juridice [cum ar fi conciliatorii din cadrul unui organism de conciliere în domeniul asigurărilor, care acționează prin intermediul Asociației estone a societăților de asigurare (*Eesti Kindlustusseltside Liit*) și al Asociației estone a societăților de asigurare auto (*Eesti Liikluskindlustuse Fond*)]. Organismul de conciliere este o entitate afiliată unei agenții a administrației naționale sau locale, cum ar fi comisia pentru drepturile de autor (*autoriõiguse komisjon*). Un acord încheiat ca urmare a desfășurării procedurilor de conciliere constituie un titlu executoriu în termenele și condițiile prevăzute de lege, cu condiția ca acordul să fie declarat executoriu de către o instanță judecătorească, și poate fi prezentat unui executor judecătoresc în vederea executării silite. În cazul în care conciliatorul este un notar public sau un avocat, acordul privind o cerere care are ca obiect un drept de proprietate sau acordul privind o cerere care nu are ca obiect un drept de proprietate, cu condiția să se poată încheia un acord de compromis în ceea ce privește cererea care nu are ca obiect un drept de proprietate, poate fi autentificat de un notar public la cererea părților participante la procedura de conciliere și poate fi supus imediat executării silite. În această situație, nu este necesar ca o instanță judecătorească să declare acordul executoriu. Un acord validat de un organism de conciliere este obligatoriu pentru părți și nu trebuie să fie declarat executoriu de către o instanță. **Arbitrajul** este o altă metodă de soluționare alternativă a litigiilor. Întrucât componența comisiei de arbitraj este stabilită chiar de către părți, acestea pot să se asigure cu privire la cunoștințele, experiența și imparțialitatea arbitrilor. Părțile au, de asemenea, dreptul de a alege limba care va fi utilizată în cadrul procedurii, legislația aplicabilă și regulamentul de procedură. Comisia de arbitraj poate fi constituită pentru o singură cauză (ad hoc) sau poate funcționa în mod permanent. În Estonia, Comisia de arbitraj a Camerei Notarilor (*Notarite Koja vahekohus*) este o comisie de arbitraj permanentă. În Estonia, litigiile care decurg din activități transfrontaliere ale întreprinderilor sunt adesea soluționate de Curtea de arbitraj de pe lângă Camera de Comerț și Industrie a Estoniei [*Eesti Kaubandus-Tööstuskoja (EKTK) arbitraažikohus*]. O hotărâre pronunțată de o comisie de arbitraj estoniană care funcționează în mod permanent constituie un titlu executoriu, fără a fi necesar ca o instanță să o declare executorie. Hotărârile pronunțate de alte comisii de arbitraj, inclusiv de comisiile de arbitraj ad hoc și de cele ale altor state trebuie mai întâi declarate executorii de către o instanță pentru a putea fi supuse executării silite. În afară de comisiile de arbitraj și de conciliere, există și alte comisii pentru soluționarea extrajudiciară a anumitor tipuri de litigii.

De exemplu, litigiile de muncă pot fi trimise mai întâi unei **comisii de soluționare a litigiilor de muncă** (*töövaidluskomisjon*). O comisie de soluționare a litigiilor de muncă este un organism independent care soluționează litigiile individuale de muncă și căruia i se pot adresa atât angajații, cât și angajatorii. Soluționarea litigiilor de muncă în cadrul unei comisii de soluționare a litigiilor de muncă este reglementată de Legea privind soluționarea litigiilor de muncă (*individuaalse töövaidluse lahendamise seadus*). Nu se percep taxe de stat pentru soluționarea litigiilor în cadrul unei comisii de soluționare a litigiilor de muncă. Comisia de soluționare a litigiilor de muncă poate soluționa orice litigiu care rezultă din relațiile de muncă. În cazul unei creanțe pecuniare, valoarea creanței trebuie justificată și nu este impusă nicio limită pentru sesizarea unei comisii de soluționare a litigiilor de muncă. Cererea depusă la comisia de soluționare a litigiilor de muncă trebuie să precizeze circumstanțele care sunt relevante pentru litigiu. De exemplu, în cazul în care se contestă o concediere, este necesar să se menționeze data și motivele concedierii. În cerere ar trebui să se descrie natura dezacordului dintre părți, și anume ceea ce angajatul sau angajatorul nu a făcut sau a făcut în mod ilegal în opinia solicitantului. La cerere trebuie anexate dovezi care susțin faptele descrise (de exemplu, contractul de muncă, acordurile reciproce sau corespondența dintre angajat și angajator etc.) sau trimiteri la alte dovezi sau la martori. În cazul în care solicitantul consideră că este necesar să invite un martor la ședință, în cerere ar trebui indicate numele și adresa respectivului martor. O decizie a unei comisii de soluționare a litigiilor de muncă care a intrat în vigoare constituie titlu executoriu și poate fi prezentată executorului judecătoresc în vederea executării silite. În anumite situații, o comisie de soluționare a litigiilor de muncă poate declara că decizia sa are caracter executoriu imediat. În cazul în care una dintre părțile la litigiu nu este de acord cu decizia comisiei de soluționare a litigiilor de muncă, aceasta poate introduce o acțiune la instanța regională (*maakohus*) pentru judecarea aceluiași litigiu de muncă, în termen de o lună cu începere din ziua următoare celei în care a fost primită o copie a deciziei. În acest caz, decizia comisiei de soluționare a litigiilor de muncă nu va produce efecte.

Creanțele care decurg dintr-un contract încheiat între un consumator și un comerciant pot fi soluționate de **Comitetul de soluționare a plângerilor consumatorilor** (*tarbijakaebuste komisjon*). Soluționarea litigiilor în materie de consum este reglementată de Legea privind protecția consumatorilor (*tarbijakaitseseadus*). Comitetul de soluționare a plângerilor consumatorilor este competent pentru soluționarea litigiilor în materie de consum la nivel național și transfrontalier care decurg din contractele încheiate între consumatori și comercianți și care sunt inițiate de un consumator, în cazul în care una dintre părțile la litigiu este un comerciant al cărui sediu se află pe teritoriul Republicii Estonia. De asemenea, comitetul este competent să soluționeze orice litigiu referitor la prejudiciul cauzat de un produs care prezintă defecte, cu condiția ca prejudiciul respectiv să poată fi determinat. În cazul în care s-a stabilit existența unui prejudiciu, însă valoarea exactă a acestuia nu poate fi cuantificată, de exemplu, în cazul prejudiciului nepatrimonial sau al unui prejudiciu care poate apărea în viitor, valoarea despăgubirilor va fi stabilită de către instanță. Comitetul nu soluționează litigiile legate de furnizarea serviciilor de natură non-economică de interes general, a serviciilor în domeniul educației oferite de persoane juridice de drept public sau a serviciilor de asistență medicală furnizate pacienților de către cadrele medicale pentru evaluarea, menținerea sau refacerea stării lor de sănătate, inclusiv prescrierea, eliberarea și furnizarea de medicamente și dispozitive medicale. În plus, comitetul nu soluționează litigiile cu privire la plângerile care derivă ca urmare a decesului, a vătămărilor corporale sau a daunelor pentru sănătate ori litigiile pentru care procedura de soluționare este prevăzută în alte legi. Astfel de litigii sunt soluționate de instituțiile sau de instanțele competente (de exemplu, pe lângă instanțele judecătorești, litigiile care decurg din contractele de închiriere de locuințe pot fi soluționate și de comitetele de soluționare a litigiilor care decurg din contractele de închiriere). Cererea depusă de un consumator va fi examinată, iar rezultatul soluționării litigiului va fi pus la dispoziția părților în termen de 90 de zile de la admiterea cererii consumatorului în vederea revizuirii. În cazul litigiilor complexe, termenul menționat poate fi prelungit. Decizia Comitetului de soluționare a plângerilor consumatorilor trebuie respectată în termen de 30 de zile de la data publicării sale pe site-ul web al Oficiului pentru Protecția Consumatorilor (*Tarbijakaitseamet*), dacă decizia nu prevede altfel. O listă a comercianților care nu au respectat deciziile comitetului este publicată pe site-ul web al Oficiului pentru protecția consumatorilor; cu toate acestea, decizia comitetului nu poate fi supusă executării silite, ceea ce înseamnă că nu poate fi transmisă unui executor judecătoresc în acest scop. Un comerciant inclus în listă va fi șters de pe aceasta atunci când va executa decizia comitetului, după includerea sa în listă, sau dacă au trecut mai mult de 12 luni de la includerea în listă. În cazul în care părțile aflate în litigiu nu sunt de acord cu decizia luată de comitet și nu se conformează acesteia, ele pot recurge la instanța regională în vederea soluționării aceluiași litigiu. Un comerciant comunică în scris Oficiului pentru protecția consumatorilor faptul că decizia a fost respectată sau că litigiul a fost

deferit unei instanțe regionale, anexând o copie a cererii depuse la instanța regională. Oficiul pentru protecția consumatorilor poate, el însuși, cu acordul consumatorului și în calitate de reprezentant al acestuia, să defere litigiul către o instanță regională în vederea examinării, în cazul în care comerciantul nu a respectat decizia, iar litigiul este relevant pentru aplicarea unei legi sau a unei alte legislații ori pentru interesele colective ale consumatorilor.
Litigiile care decurg din contractele de închiriere de locuințe pot fi soluționate de un **comitet de soluționare a litigiilor care decurg din contractele de închiriere**. Soluționarea litigiilor care decurg din contractele de închiriere este reglementată de Legea privind soluționarea litigiilor care decurg din contractele de închiriere (*üürivaidluse lahendamise seadus*). Comitetele de soluționare a litigiilor care decurg din contractele de închiriere nu soluționează litigiile care implică pretenții pecuniare în cuantum de peste 3 200 de euro. Un comitet de soluționare a litigiilor care decurg din contractele de închiriere poate fi înființat de o autoritate locală și soluționează litigiile care decurg din contractele de închiriere care apar pe teritoriul său. În Estonia, doar la Tallinn a fost înființat un comitet de soluționare a litigiilor care decurg din contractele de închiriere. O cerere adresată unui comitet de soluționare a litigiilor care decurg din contractele de închiriere trebuie să indice ce anume revendică solicitantului și faptele pe care se bazează, iar la cerere trebuie să se anexeze contractul de închiriere și probele care dovedesc afirmațiile înscrise în cerere, precum și alte documente doveditoare relevante. Decizia unui comitet de soluționare a litigiilor care decurg din contractele de închiriere care a intrat în vigoare constituie un titlu executoriu și poate fi prezentată executorului judecătoresc în vederea executării silite. În cazul în care una dintre părțile aflate în litigiu nu este de acord cu decizia luată de comitetul de soluționare a litigiilor care decurg din contractele de închiriere, aceasta poate sesiza instanța regională cu același litigiu în termen de 20 de zile cu începere din ziua următoare primirii deciziei comitetului. În acest caz, decizia comitetului de soluționare a litigiilor care decurg din contractele de închiriere nu va produce efecte. Soluționarea litigiilor de către comitetele menționate anterior nu constituie o procedură preliminară obligatorie, și anume în cazul în care părțile nu doresc sau nu sunt în măsură să soluționeze litigiul prin mijloace extrajudiciare, pot înainta cererea lor către o instanță. Aceeași cerere nu poate fi examinată în același timp de o instanță și de un comitet extrajudiciar competent.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Relațiile de drept privat sunt guvernate de principiul autonomiei private, ceea ce înseamnă că un creditor este liber să decidă când să-și recupereze creanța de la debitor. Cu toate acestea, în scopul clarității juridice și al stabilității legii, debitorul poate invoca un termen de prescripție în cazul în care creditorul nu a prezentat creanța într-un anumit termen. O instanță sau orice alt organism de soluționare a litigiilor va impune un termen de prescripție numai în cazul în care partea obligată solicită acest lucru. Prin urmare, creanța creditorului nu va expira până la expirarea termenului de prescripție. Cu toate acestea, în cazul în care creanța este prescrisă și partea obligată invocă termenul de prescripție, instanța nu va examina cererea și nici nu va pronunța o hotărâre materială cu privire la aceasta.
Termenul de prescripție pentru creanțele care rezultă din tranzacții este de trei ani.
Termenul de prescripție pentru creanțele care rezultă din tranzacții va fi de zece ani în cazul în care partea obligată și-a încălcat obligațiile în mod deliberat.
Termenul de prescripție pentru creanțele legate de transferul de bunuri imobile, grevarea bunurilor imobile printr-un drept patrimonial (real), transferul sau încetarea unui drept real ori modificarea conținutului unui drept real este de zece ani.
Termenul de prescripție pentru o creanță care rezultă din legislație este de zece ani din momentul în care creanța ajunge la scadență, dacă legea nu prevede altfel.
Termenul de prescripție pentru o creanță care rezultă dintr-un prejudiciu cauzat în mod ilegal este de trei ani de la momentul în care persoana îndreptățită a avut cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de prejudiciu și de partea care are obligația de a compensa prejudiciul.
Termenul de prescripție pentru o creanță care rezultă din îmbogățirea necuvenită este de trei ani de la momentul în care persoana îndreptățită a avut cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință de obținerea creanței care rezultă din îmbogățirea necuvenită.
Termenul de prescripție pentru o cerere de îndeplinire a obligațiilor recurente, cu excepția cererilor de îndeplinire a obligațiilor de întreținere a copilului, este de trei ani pentru fiecare obligație separată, indiferent de temeiul legal al creanței.
Termenul de prescripție pentru o cerere de îndeplinire a obligațiilor de întreținere a copilului este de zece ani pentru fiecare obligație separată.
Termenul de prescripție pentru cererile de restituire care decurg dintr-un drept de proprietate și pentru creanțele care rezultă din dreptul familiei sau din dreptul succesoral este de 30 de ani de la momentul în care creanța ajunge la scadență, dacă legea nu prevede altfel.
Cererea de restituire care rezultă dintr-un drept de proprietate formulată împotriva unui posesor arbitrar nu expiră.
Anumite creanțe rezultate din relațiile de muncă au un termen de prescripție pentru a recurge la o instanță. De exemplu, perioada de depunere a unei plângeri la o comisie de soluționare a litigiilor de muncă sau la o instanță pentru recunoașterea drepturilor care decurg din relațiile de muncă și pentru protecția drepturilor încălcate este de patru luni. O acțiune în instanță sau o cerere depusă la o comisie de soluționare a litigiilor de muncă pentru revocarea încetării unui contract de muncă poate fi depusă în termen de 30 de zile calendaristice de la primirea declarației de încetare; în termen de 30 de zile de la primirea unei declarații de încetare, un angajat poate depune o cerere la o instanță judecătorească sau la o comisie de soluționare a litigiilor de muncă pentru a contesta încetarea, ca fiind contrară principiului bunei-credințe, cu excepția cazului în care angajatorul a reziliat contractul din cauza unei încălcări a contractului de muncă de către angajat; termenul de depunere a unei plângeri legate de salarii este de trei ani.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Circumstanțele în care o cauză poate fi judecată de o instanță estoniană sunt determinate de dispozițiile referitoare la competența judiciară internațională. O cauză intră sub incidența competenței judiciare a unei instanțe estoniene dacă respectiva instanță poate să judece cauza în conformitate cu prevederile privind competența și jurisdicția sau în baza unui acord privind competența judiciară, cu excepția cazului în care legislația sau un acord internațional prevede altfel. Competența judiciară internațională nu este o competență judiciară exclusivă, cu excepția cazului în care legislația sau un acord internațional prevede altfel. Dispozițiile Codului de procedură civilă estonian (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) privind competența judiciară internațională se aplică numai în măsura în care acest aspect nu este reglementat în alt mod de un acord internațional sau de următoarele regulamente ale Uniunii Europene:
Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială;
Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 al Consiliului privind competența, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești, de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1347/2000;
Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor și cooperarea în materie de obligații de întreținere;
Regulamentul (UE) nr. 650/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind competența, legea aplicabilă, recunoașterea și executarea hotărârilor judecătorești și acceptarea și executarea actelor autentice în materie de succesiuni și privind crearea unui certificat european de moștenitor;
Regulamentul (UE) nr. 655/2014 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei proceduri pentru ordonanța asigurătorie europeană de indisponibilizare a conturilor bancare în vederea facilitării recuperării transfrontaliere a datoriilor în materie civilă și comercială.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Competența generală stabilește instanța la care pot fi introduse acțiuni împotriva unei persoane sau pot fi îndeplinite alte acte de procedură cu privire la o persoană, cu excepția cazului în care legea prevede că acțiunea trebuie să fie introdusă la o altă instanță sau că actul trebuie să fie executat de o altă instanță.
În temeiul **competenței judiciare facultative** se stabilește instanța care exercită competență juridică generală și la care pot fi introduse acțiuni împotriva unei persoane și pot fi executate alte acte de procedură cu privire la o persoană.
În temeiul **competenței judiciare exclusive** se stabilește singura instanță care poate fi sesizată în vederea soluționării unei cauze în materie civilă. Competența judiciară pentru cauzele necontencioase este exclusivă, dacă legislația nu prevede altfel.
În temeiul **competenței judiciare generale**, o acțiune împotriva unei persoane fizice se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul acesteia, iar o acțiune împotriva unei persoane juridice se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul social al respectivei persoane juridice. În cazul în care locul de reședință al unei persoane fizice nu este cunoscut, se poate introduce o acțiune împotriva persoanei în cauză la instanța în a cărei jurisdicție se află ultimul domiciliu cunoscut al acesteia.
În cazul în care, ca urmare a dispozițiilor generale, o cauză nu intră în competența judiciară a unei instanțe estoniene sau nu se poate stabili competența judiciară, iar dreptul sau un acord internațional nu conțin dispoziții contrare, cauza va fi judecată de instanța regională din Harju (*Harju Maakohus*), dacă:
respectiva cauză trebuie judecată în Republica Estonia în conformitate cu un acord internațional;
reclamantul este cetățean al Republicii Estonia sau are domiciliul în Estonia și nu are nicio posibilitate de a-și apăra drepturile într-un stat străin sau nu se preconizează ca va putea proceda astfel;
cauza este legată de Estonia într-o măsură semnificativă din alt motiv și reclamantul nu are nicio posibilitate de a-și apăra drepturile într-un stat străin sau nu se preconizează ca va putea proceda astfel.
Instanța regională din Harju va judeca o cauză și atunci când cauza respectivă intră sub incidența competenței judiciare a unei instanțe din Estonia, dar nu se poate determina care dintre instanțele din Estonia deține competența pentru judecarea cauzei respective. Acest lucru se aplică, de asemenea, în cazul în care s-a convenit asupra competenței judiciare a instanțelor din Estonia, fără însă a se preciza care instanță deține această competență.
În temeiul **competenței judiciare exclusive (obligatorii)**, la instanța în a cărei jurisdicție se află bunurile imobile se introduc acțiunile care au ca obiect următoarele:
o cerere referitoare la recunoașterea existenței unui drept de proprietate, a unui drept real limitat sau a existenței unei grevări a altui drept real în ceea ce privește bunurile imobile sau la recunoașterea absenței acestor drepturi sau grevări ori o cerere referitoare la alte drepturi legate de bunurile imobile;
stabilirea limitelor sau partajarea bunurilor imobile;
protejarea posesiei de bunuri imobile;
o revendicare a dreptului de proprietate care rezultă din deținerea în proprietate a unui apartament;
o cerere legată de executarea silită a unor bunuri imobile;
o creanță care rezultă dintr-un contract de închiriere, dintr-un contract de leasing comercial privind bunuri imobile, din alt contract privind utilizarea unor bunuri imobile în temeiul dreptului obligațiilor sau din caracterul valabil al acestor contracte.
O acțiune legată de o servitute, grevare sau drept de preempțiune în legătură cu o proprietate se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află proprietatea.
În temeiul competenței judiciare exclusive (obligatorii), o acțiune în anularea unei clauze standard abuzive sau pentru încetarea și retragerea recomandării respectivei clauze de către persoana care recomandă aplicarea acesteia se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află locul de desfășurare a activității pârâtului sau, în lipsa acestuia, la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința sau sediul pârâtului. În cazul în care locul de desfășurare a activității, reședința sau sediul pârâtului nu se află în Estonia, acțiunea va fi înaintată instanței în a cărei jurisdicție teritorială a fost aplicată clauza standard.
Acțiunea unei persoane juridice prin care se urmărește revocarea deciziei unui organism sau declararea respectivei decizii ca nulă și neavenită se introduce, în temeiul competenței judiciare exclusive, la instanța în a cărei jurisdicție se află sediul persoanei juridice.
O instanță din Estonia poate să judece o cauză în materie matrimonială în cazul în care:
cel puțin unul dintre soți este cetățean al Republicii Estonia sau era cetățean estonian în momentul încheierii căsătoriei;
ambii soți au reședința în Estonia;
unul dintre soți are reședința în Estonia, cu excepția cazului în care hotărârea ce urmează a fi pronunțată nu ar fi, cu siguranță, recunoscută de statele ai căror cetățeni sunt soții în cauză.
În temeiul competenței judiciare exclusive, o acțiune în materie matrimonială care urmează să fie judecată de o instanță din Estonia se introduce la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința comună a soților și, în lipsa acesteia, la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința pârâtului. În cazul în care reședința pârâtului nu se află în Estonia, acțiunea va fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința unui copil minor comun al părților și, dacă părțile nu au un copil minor comun, la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința reclamantului.
Dacă a fost stabilită custodia în ceea ce privește proprietatea unei persoane absente din cauză că persoana respectivă este dispărută sau în cazul în care, având în vedere capacitatea juridică activă limitată a unei persoane, a fost numit un tutore al acesteia, sau în cazul în care unei persoane i-a fost aplicată pedeapsa cu închisoarea, acțiunea de divorț împotriva unei astfel de persoane poate fi introdusă și la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința reclamantului.
O instanță judecătorească din Estonia poate judeca o cauză în materie de filiație dacă cel puțin una dintre părți este cetățean al Republicii Estonia sau dacă cel puțin una dintre părți are reședința în Estonia. Acțiunea în materie de filiație care urmează să fie judecată de o instanță estoniană se introduce în temeiul competenței judiciare exclusive la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința copilului. Dacă reședința copilului nu se află în Estonia, acțiunea va fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința pârâtului. Dacă reședința pârâtului nu se află în Estonia, acțiunea va fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința reclamantului. Același lucru este valabil și pentru cauzele care vizează întreținerea.
În temeiul **competenței judiciare facultative**, o acțiune care implică o cerere referitoare la un drept de proprietate poate fi introdusă împotriva unei persoane fizice, de asemenea, la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința sa în cazul în care persoana a locuit acolo pentru o perioadă mai lungă, ca urmare a unui raport de muncă sau de prestări de servicii, pentru studii sau pentru alte asemenea motive. O acțiune referitoare la activitățile economice sau profesionale ale pârâtului poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află locul de desfășurare a activității acestuia.
O persoană juridică formată din membri, inclusiv o întreprindere sau un membru, partener sau acționar al acesteia poate, în temeiul competenței judiciare facultative, să introducă o acțiune care rezultă ca urmare a calității de membru sau a participării, împotriva unui membru, partener sau acționar al persoanei juridice, de asemenea, la instanța de judecată în a cărei jurisdicție se află sediul respectivei persoane juridice.
De asemenea, dacă o persoană are reședința sau sediul într-un stat străin, o acțiune care implică o cerere privind un drept de proprietate poate fi introdusă, în temeiul competenței judiciare facultative, împotriva unei astfel de persoane la instanța în a cărei jurisdicție se află activele care fac obiectul cererii sau la instanța de judecată în jurisdicția căreia se află celelalte active ale persoanei. Dacă un activ a fost înscris într-un registru public, acțiunea respectivă poate fi introdusă la instanța în jurisdicția căreia se află registrul în care este înregistrat bunul. Dacă activul este o creanță în temeiul legii privind obligațiile, acțiunea

menționată anterior poate fi introdusă la instanța în jurisdicția căreia se află reședința sau sediul debitorului. În cazul în care creanța este garantată de un obiect, acțiunea poate fi introdusă și la instanța în a cărei jurisdicție se află respectivul obiect.
O acțiune care vizează încasarea unei creanțe garantate printr-o ipotecă sau legate de o grevare a proprietății sau de o altă acțiune care implică o creanță similară poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află bunul imobil, cu condiția ca debitorul să fie proprietarul bunului imobil înregistrat care este garantat prin ipotecă sau care face obiectul grevării.
O acțiune împotriva unui proprietar de apartament care rezultă dintr-un raport juridic care vizează proprietatea apartamentului poate fi introdusă, de asemenea, în temeiul competenței juridice facultative, la instanța în a cărei jurisdicție se află apartamentul în cauză.
O acțiune care rezultă dintr-un contract sau o acțiune de declarare a nulității unui contract poate fi, de asemenea, introdusă la instanța în a cărei jurisdicție s-ar îndeplini obligația contractuală în cauză.
O acțiune care rezultă dintr-un contract sau dintr-un raport specificat la articolele 35, 46 și 52, la articolul 208 alineatul (4), la articolele 379 și 402, la articolul 635 alineatul (4), precum și la articolele 709, 734 și 866 din Legea privind obligațiile (*võlaõigusseadus*) sau o acțiune care rezultă dintr-un alt contract încheiat cu o întreprindere care își are sediul social sau sediul comercial în Estonia, poate fi, de asemenea, introdusă de către un consumator, în temeiul jurisdicției facultative, la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința consumatorului. Acest lucru nu se aplică acțiunilor care decurg din contractele de transport.
Deținătorul unei polițe de asigurare, beneficiarul sau o altă persoană îndreptățită să solicite executarea acesteia de către asigurător în baza unui contract de asigurare poate, de asemenea, să introducă, în temeiul competenței judiciare facultative, o acțiune împotriva asigurătorului care rezultă din contractul de asigurare la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința sau sediul persoanei respective.
De asemenea, în temeiul competenței judiciare facultative, în cazul unei asigurări de răspundere civilă sau al unei asigurări pentru clădiri, bunuri imobile sau mobile împreună cu o clădire sau un bun imobil, se poate introduce o acțiune împotriva asigurătorului la instanța în a cărei jurisdicție s-a produs fapta sau evenimentul care a provocat prejudiciul.
Un angajat poate introduce, de asemenea, în temeiul competenței judiciare facultative, o acțiune care rezultă din contractul său de muncă la instanța în a cărei jurisdicție se află domiciliul sau locul de muncă.
De asemenea, în temeiul competenței judiciare facultative, o acțiune care vizează compensarea prejudiciului cauzat în mod ilegal poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție a avut loc fapta sau evenimentul care a provocat prejudiciul sau de la locul unde a fost cauzat prejudiciul.
O acțiune al cărei obiect este stabilirea dreptului de succesiune, o cerere a succesorului împotriva posesorului proprietății, o cerere care rezultă dintr-un contract de moștenire sau de succesiune sau o cerere pentru o parte obligatorie sau pentru divizarea unei proprietăți poate fi introdusă, de asemenea, în temeiul competenței judiciare facultative, la instanța în a cărei jurisdicție era rezident defunctul la momentul decesului său. Dacă defunctul era cetățean al Republicii Estonia, dar la momentul decesului nu avea reședința în Estonia, acțiunea respectivă poate fi introdusă și la instanța în a cărei jurisdicție s-a aflat ultima reședință a defunctului în Estonia. În cazul în care defunctul nu avea reședința în Estonia, acțiunea poate fi introdusă la instanța regională din Harju.
O acțiune împotriva mai multor pârâți poate fi introdusă la instanța în a cărei jurisdicție se află reședința sau sediul unuia dintre pârâți, la alegerea reclamantului.
În cazul în care este posibilă introducerea mai multor acțiuni împotriva unui pârât pe baza acelorași circumstanțe, toate acțiunile pot fi înaintate instanței la care s-ar putea introduce o acțiune referitoare la o cerere sau la unele dintre cererile care decurg ca urmare a aceleiași fapte.
Cererea reconvențională poate fi depusă la instanța la care a fost introdusă acțiunea, cu condiția ca cererea reconvențională să nu intre sub incidența competenței judiciare exclusive. Acest lucru se aplică și în cazul în care, în conformitate cu dispozițiile generale, cererea reconvențională ar trebui depusă la o instanță dintr-un stat străin.
Acțiunea unei terțe părți referitoare la o plângere independentă poate fi înaintată instanței care a judecat acțiunea principală.
De asemenea, o acțiune referitoare la procedura de faliment sau la patrimoniul falitului formulată împotriva falitului, a unui administrator judiciar sau a unui membru al comitetului pentru faliment, inclusiv o acțiune pentru excluderea bunurilor din patrimoniul falitului, poate fi introdusă la instanța care a declarat falimentul. O acțiune de acceptare a unei creanțe poate fi, de asemenea, introdusă la instanța care a declarat falimentul.
De asemenea, falitul poate introduce o acțiune privind patrimoniul său, inclusiv o acțiune în recuperare, la instanța care a declarat falimentul.
Dacă acțiunea este depusă la o instanță diferită de cea care s-ar fi aplicat în conformitate cu principiul de competență judiciară generală în raport cu pârâtul, acest lucru trebuie să fie justificat.
În cazul în care o cauză ar putea intra, în același timp, sub jurisdicția mai multor instanțe din Estonia, solicitantul va avea dreptul de a alege instanța la care va depune cererea. În acest caz, cauza va fi judecată de instanța care a primit prima cererea.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

În Estonia, competența judiciară nu este determinată de natura unei cauze sau de suma care face obiectul cauzei.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Cu excepția cazului în care legea prevede altfel, părțile (reclamantul, pârâtul, terțul) pot să participe la procedura judiciară personal sau printr-un reprezentant cu capacitate juridică activă în procedurile civile. Participarea în persoană într-o cauză nu privează o parte la procedură de dreptul de a avea un reprezentant sau un consilier juridic în cauza respectivă.
Capacitatea juridică activă în procedurile civile reprezintă capacitatea unei persoane de a-și exercita drepturile procedurale în materie civilă și de a-și îndeplini obligațiile procedurale în materie civilă, în instanță. O persoană cu vârsta de cel puțin 18 ani are capacitate juridică activă deplină. Persoanele cu capacitate juridică activă restricționată nu au capacitate juridică activă în procedurile civile, cu excepția cazului în care sunt adulte și restricționarea capacității lor juridice active nu se referă la exercitarea drepturilor procedurale în materie civilă sau la îndeplinirea obligațiilor procedurale în materie civilă. Minorii cu vârsta de cel puțin 15 ani au dreptul să participe la procedurile judiciare împreună cu reprezentanții lor juridici.
Un reprezentant contractual în instanță poate să fie un avocat sau o altă persoană care a dobândit cel puțin o diplomă de master în domeniul dreptului recunoscută de stat, o calificare echivalentă în sensul articolului 28 alineatul (22) din Legea educației din Republica Estonia (*Eesti Vabariigi haridusseadus*) sau o calificare echivalentă la o instituție din străinătate.
O persoană juridică este reprezentată în instanță de un membru al consiliului său de administrație sau al unui organism care înlocuiește consiliul de administrație (reprezentant legal), cu excepția cazului în care legea sau statutul său prevede dreptul la reprezentare comună. Membrul consiliului de administrație poate delega unui reprezentant contractual sarcina de a se ocupa de cauza respectivă. Existența unui astfel de reprezentant nu aduce atingere participării reprezentantului legal, și anume a membrului consiliului de administrație al persoanei juridice, la procedurile judiciare din instanță.
În anumite cazuri prevăzute de lege, instanța numește reprezentantul unei persoane.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Cererea trebuie să indice denumirea instanței la care urmează să fie depusă. Cererea poate fi, de asemenea, transmisă prin mijloace electronice, prin intermediul portalului disponibil la adresa https://www.e-toimik.ee/; conectarea la portal se realizează cu cartea de identitate. Cererea poate fi, de asemenea, transmisă prin mijloace electronice, prin fax sau prin trimiterea acesteia la adresa de e-mail prevăzută în acest scop. În cazul în care cererea se depune personal la instanță, aceasta trebuie depusă la registratura respectivei instanțe judecătorești.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Procedurile judiciare în fața instanțelor și activitățile administrative din cadrul instanțelor se desfășoară în limba estonă. Cererea trebuie depusă în scris în limba estonă. Cererea depusă la instanță trebuie semnată; aceasta poate fi, de asemenea, depusă în format de document semnat digital prin intermediul portalului disponibil la adresa https://www.e-toimik.ee/; conectarea la portal se realizează cu cartea de identitate. Cererea se poate transmite și prin e-mail în format de document semnat digital. O cerere poate fi trimisă prin fax sau prin e-mail în format digital fără semnătură electronică doar dacă se depune la instanță, cât mai curând posibil, o cerere semnată.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Nu există un formular specific de cerere. Cererile trebuie să precizeze următoarele:
numele, adresele și datele de contact ale părților implicate în procedură și ale oricărui reprezentant;
numele instanței;
cererea reclamantului, exprimată în mod clar (obiectul acțiunii);
circumstanțele factuale care stau la baza acțiunii (motivarea acțiunii);
probele în susținerea circumstanțelor care constituie motivarea acțiunii și o trimitere specifică la faptele pe care reclamantul intenționează să le dovedească prin fiecare dintre elementele de probă;
dacă reclamantul acceptă ca dosarul să fie revizuit în cadrul unei proceduri scrise sau dorește audierea cauzei în cadrul unei ședințe judecătorești;
valoarea care face obiectul acțiunii, cu excepția cazului în care prin acțiune se urmărește achitarea unei anumite sume de bani;
o listă cu anexele la cerere;
semnătura sau, pentru un document transmis prin mijloace electronice, semnătura electronică a participantului la procedură sau a reprezentantului acestuia.
În cazul în care reclamantul dorește ca acțiunea să fie revizuită în cadrul unei proceduri judiciare cu înscrisuri, reclamantul trebuie să indice acest lucru în cerere.
Dacă reclamantul este reprezentat în procedura judiciară de către un reprezentant, datele de identificare ale acestuia trebuie să fie, de asemenea, incluse în cerere. Dacă reclamantul dorește asistența unui interpret sau a unui traducător, trebuie să indice acest lucru în cerere și să ofere datele de identificare ale interpretului sau ale traducătorului, dacă acest lucru este posibil.
Dacă acțiunea este depusă la o instanță diferită de cea care s-ar fi aplicat în conformitate cu principiul de competență judiciară generală în raport cu pârâtul, acest lucru trebuie să fie justificat.
În plus față de informațiile specificate mai sus, cererile într-o cauză de divorț trebuie să indice, de asemenea, numele și datele de naștere ale oricăror copii minori comuni ai soților, persoana care îngrijește și crește copiii, persoana cu care locuiesc copiii, precum și o propunere cu privire la drepturile parentale și la creșterea și educarea copiilor după divorț.
În cazul în care reclamantul sau pârâtul este o persoană juridică înscrisă într-un registru public, trebuie inclusă în acțiune o copie după fișa din registru, un extras din registru sau certificatul de înregistrare, cu excepția cazului în care instanța este în măsură să verifice în mod independent aceste informații în registru. În cazul altor persoane juridice, trebuie furnizate alte dovezi ale existenței lor și ale capacității juridice a acestora.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Pentru reexaminarea unei petiții, a unui apel sau a unei cereri, se percepe o taxă de stat. Nivelul taxelor de stat este stabilit fie în funcție de valoarea cauzei civile [a se vedea anexa 1 la Legea privind taxele de stat (*riigilõivuseadus*)], fie sub formă de sume specifice în funcție de tipul cererii. Nu se percepe o taxă de stat pentru judecarea unei cereri de acordare a asistenței judiciare, atunci când cererea vizează plata drepturilor salariale sau asistența pentru întreținere și pentru alte cazuri prevăzute de Legea privind taxele de stat.
Taxa de stat se plătește înainte de a se solicita executarea unui act. Cererea nu îi va fi comunicată pârâtului înainte de achitarea taxei de stat și nici alte proceduri care decurg din executarea unui act pentru care se percepe o taxă de stat. Dacă taxa de stat nu este plătită integral, instanța va acorda solicitantului un termen în care să plătească întreaga sumă. În cazul în care taxa de stat nu va fi plătită până la termenul respectiv, cererea nu va fi admisă în vederea revizuirii. Dacă valoarea taxei de stat plătite pentru o cerere admisă în vederea revizuirii este mai mică decât cea prevăzută de lege, instanța va solicita plata taxei de stat în cuantumul prevăzut de lege. Dacă reclamantul nu plătește taxa de stat până la data scadentă stabilită de instanță, aceasta nu va judeca acțiunea în măsura corespunzătoare cererii.
La plata unei taxe de stat, actul pentru care se plătește taxa de stat trebuie indicat în documentul de plată. Dacă se plătește o taxă de stat pentru o altă persoană, se va indica și numele persoanei respective. În cazul în care, ulterior depunerii unei cereri, instanța solicită plata unei taxe suplimentare de stat, numărul de referință stabilit de instanță trebuie să fie indicat și atunci când taxa de stat este plătită prin intermediul unei instituții de credit.
Plata cheltuielilor necesare și rezonabile ale unui reprezentant contractual sunt, în general, suportate de partea împotriva căreia se pronunță hotărârea. Pentru a beneficia de compensații pentru costurile unui reprezentant contractual, plata acestor costuri nu trebuie să fie dovedită; o factură emisă pentru furnizarea de servicii juridice este o dovadă suficientă pentru a primi compensația. Codul de procedură civilă nu reglementează plata care trebuie efectuată unui reprezentant contractual înainte de repartizarea și determinarea cheltuielilor de judecată de către instanță; acest lucru ar trebui să fie convenit în contractul de servicii juridice încheiat între furnizorul de servicii juridice și persoana care urmează a fi reprezentată.

11 Pot să solicit asistență judiciară?

Asistența judiciară se acordă unei părți la procedură care este o persoană fizică și care, la momentul depunerii cererii de asistență judiciară, are reședința în Republica Estonia sau în alt stat membru al UE ori este cetățean al Republicii Estonia sau al unui alt stat membru al UE. Reședința se stabilește în temeiul articolului 62 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului. Asistența judiciară se acordă altor părți la procedură care sunt persoane fizice numai dacă acest lucru rezultă dintr-un acord internațional.
Asistența judiciară se acordă persoanei care o solicită dacă:
persoana care solicită asistență judiciară nu are capacitatea de a plăti cheltuielile de judecată ca urmare a situației sale financiare sau are capacitatea de a achita cheltuielile de judecată doar parțial sau în tranșe și
există suficiente motive pentru a se considera că procedura avută în vedere va avea succes.
Se presupune că participarea la procedură este de succes dacă cererea pentru depunerea căreia se solicită asistență judiciară expune motivele într-o manieră convingătoare din punct de vedere legal și cererea este susținută prin fapte. Importanța cauzei pentru persoana care solicită asistență judiciară este, de asemenea, luată în considerare la evaluarea succesului participării persoanei respective la proceduri.
Nu se acordă asistență judiciară unei persoane fizice în cazul în care:

cheltuielile de judecată nu sunt preconizate să depășească dublul venitului mediu lunar al solicitantului, care se calculează pe baza venitului mediu lunar obținut în cele patru luni anterioare depunerii cererii, din care se deduc taxele și plățile obligatorii pentru asigurare, costurile aferente îndeplinirii obligațiilor legale de întreținere și costurile rezonabile referitoare la cazare și transport;
persoana care solicită asistență judiciară este în măsură să acopere cheltuielile procedurale din activele existente care pot fi vândute fără dificultăți majore și pentru care se poate formula o cerere de plată în conformitate cu legea;
În ceea ce privește persoanele juridice, numai asociațiile sau fundațiile fără scop lucrativ înscrise pe lista asociațiilor sau fundațiilor fără scop lucrativ care beneficiază de stimulente privind impozitul pe venit sau asociațiile non-profit sau fundațiile echivalente cu sediul în Estonia sau în alt stat membru al UE au dreptul de a solicita asistență judiciară pentru a-și atinge obiectivele, cu condiția ca solicitanții să demonstreze că solicită asistență judiciară în domeniul protecției mediului sau a consumatorului sau în orice alt domeniu de interes public predominant pentru a preveni eventualele atingeri ale drepturilor protejate prin lege ale unui număr mare de persoane și cu condiția să nu se prezume că aceștia sunt în măsură să acopere costurile legate de activele lor sau să achite cheltuielile respective doar parțial sau în rate. Asistența judiciară pe care o pot solicita alte persoane juridice de drept privat din Estonia constă în scutirea totală sau parțială de la plata taxelor de stat la introducerea unei căi de atac. În cazul altor persoane juridice străine asistența judiciară se acordă numai în baza unui acord internațional.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Se consideră că o acțiune a fost introdusă la data la care acțiunea ajunge în instanță. Această dispoziție se aplică numai dacă acțiunea a fost notificată sau comunicată pârâtului la o dată ulterioară. Dacă instanța refuză să admită cererea de reexaminare, instanța nu va comunica pârâtului acțiunea. Dacă cererea respectă cerințele legale, instanța va lua o hotărâre și o va admite în vederea revizuirii. În cazul în care cererea nu respectă cerințele, instanța va acorda reclamantului un termen în vederea eliminării deficiențelor. Instanța va lua o hotărâre cu privire la admiterea sau respingerea unei cereri de reexaminare sau cu privire la acordarea unei date-limită pentru corectarea deficiențelor într-un termen rezonabil. Instanța va informa reclamantul cu privire la admiterea cererii în vederea reexaminării.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Instanța va anunța participantul cu privire la evoluția procedurii prin intermediul deciziilor administrative. Instanța va stabili, printr-o decizie administrativă, un termen pentru ca pârâtul să răspundă și îl va informa că cererea sa de reexaminare a fost admisă.

Ultima actualizare: 10/08/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Irlanda

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Acțiunea în instanță este deseori ultima măsură, după eșuarea celorlalte încercări de soluționare a unui litigiu. O alternativă pentru acțiunea în instanță este utilizarea procedurilor alternative de soluționare a litigiilor. (Consultați fișa informativă cu privire la „Soluționarea alternativă a litigiilor”).

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenele pentru introducerea acțiunilor în instanță variază în funcție de cauză. Problema termenelor poate fi clarificată împreună cu un consilier juridic sau la un birou de informare a cetățenilor privind accesul la justiție.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Consultați fișa informativă cu privire la „Competența instanțelor”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

În cazul instanțelor inferioare (mai exact, al tribunalelor itinerante și al celor districtuale), instanța competentă pe lângă care se poate introduce o acțiune este determinată de regiunea în care locuiește pârâtul sau unul dintre pârâți sau în care acesta își exercită profesia, ocupația sau în care își desfășoară activitatea. În majoritatea cauzelor privind contracte, districtul sau circumscripția judiciară corespunzătoare este cea în care se presupune că a fost întocmit contractul; în cauzele care privesc fapte ilicite, este cea în care se presupune că a fost comisă o faptă ilicită; în cadrul procedurilor legate de dreptul familiei, este cea în care locuiește reclamantul și în cauzele referitoare la contracte de închiriere sau titluri pentru bunuri imobile, este cea în care este situat spațiul sau terenul care face obiectul procedurilor respective.

Pentru detalii suplimentare privind jurisdicțiile instanțelor, consultați fișa informativă privind „Competența instanțelor”

Site-ul web al Serviciului instanțelor din Irlanda oferă informații privind structura instanțelor. Acesta publică, de asemenea, o broșură intitulată *Explaining the Courts (Explicații privind instanțele)* pentru informarea publicului. Detalii suplimentare privind sistemul judiciar sunt disponibile și pe Platforma de informare a cetățenilor.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Instanța corespunzătoare la care se introduce o acțiune este determinată de natura (contract, faptă ilicită etc.) și de valoarea acesteia.

Pentru detalii suplimentare, consultați fișa informativă cu privire la „Jurisdicția instanțelor”.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Nu este întotdeauna necesară utilizarea unui intermediar, dvs. decideți, iar acest aspect va depinde de complexitatea cauzei dvs. Dacă decideți să utilizați un intermediar, trebuie să apelați la un avocat. Asociația juridică este organismul care acreditează și guvernează profesia de avocat.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Cererea trebuie depusă la biroul corespunzător al Serviciului instanțelor, în funcție de valoarea despăgubirii pe care o solicitați (pentru detalii suplimentare privind instanța corespunzătoare, consultați fișa informativă cu privire la „Competența instanțelor”). Există birouri ale Serviciului instanțelor pe tot teritoriul Irlandei; detaliile privind adresa și programul de lucru ale acestora sunt disponibile pe site-ul web al Serviciului instanțelor.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

În Irlanda, cererea poate fi redactată în limba engleză sau irlandeză. Cererea trebuie să fie redactată pe un formular tipizat, specific jurisdicției în care înaintați plângerea. Cererea nu poate fi trimisă prin fax sau e-mail, ci trebuie să o aduceți personal la biroul corespunzător al Departamentului de Organizare a Tribunalelor. Cererea nu poate fi făcută verbal.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Există formulare speciale pentru introducerea unei acțiuni; multe dintre acestea pot fi descărcate de pe site-ul web al Serviciului instanțelor, iar celelalte sunt cuprinse în Regulamentul instanțelor. Aceste formulare indică elementele care trebuie incluse în dosar. Puteți solicita anumite îndrumări limitate din partea funcționarilor de la Serviciului instanțelor, dar aceștia pot oferi doar informații procedurale, deoarece le este interzis să ofere consiliere cu privire la fondul unei plângeri sau recomandări privind modul de introducere a acesteia.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Cheltuielile de judecată, numite și taxe judiciare sunt plătibile în cazul majorității tipurilor de cereri. Taxele trebuie plătite când este depusă o cerere la biroul corespunzător al Serviciului instanțelor. Detaliile privind diferitele taxe sunt disponibile pe site-ul web al Serviciului instanțelor. Plățile către un avocat, dacă alegeți să apelați la acesta, au un regim special și nu sunt de competența Serviciului instanțelor. Dacă apelați la un avocat, acesta vă va comunica valoarea tarifului pe care îl va percepe și când trebuie să îl achitați.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Consultați fișa informativă cu privire la „Asistența juridică”.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

O acțiune este introdusă oficial în instanță, atunci când plângerea este emisă de biroul Serviciului instanțelor. În funcție de jurisdicția în care înaintați plângerea, aceasta poate să nu fie emisă înainte să fie transmisă părții adverse. În cazul instanțelor pentru cereri cu valoare redusă, grefierul instanței va trimite plângerea dvs. către partea adversă. În alte instanțe, va trebui să transmiteți dvs. plângerea sau să apelați la un intermediar care va face acest lucru în numele dvs. Puteți afla acest lucru la biroul Serviciului instanțelor unde ați decis să depuneți plângerea. Funcționarii Serviciului instanțelor vă vor comunica dacă ați îndeplinit toate cerințele procedurale de depunere a plângerii, dar judecătorul va fi cel care va decide dacă cauza dvs. este prezentată în mod adecvat.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Regulamentul fiecărei instanțe specifică termenele aplicabile și puteți verifica aceste informații la biroul Serviciului instanțelor unde depuneți plângerea

Ultima actualizare: 12/04/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Grecia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Într-adevăr, poate fi indicată utilizarea „metodelor alternative de soluționare a litigiilor”. Consultați subiectul relevant.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Există diferite termene de prescripție pentru introducerea unei acțiuni în instanță, în funcție de cauză. Detaliile despre aceste termene pot fi oferite de un consilier juridic sau de un birou de consultanță pentru cetățeni.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Consultați rubrica „Instanțe competente”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Consultați rubrica „Instanțe competente - Grecia”

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Consultați rubrica „Instanțe competente - Grecia”.

Procedura ce trebuie urmată pentru introducerea unei acțiuni în instanță.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Acțiunea trebuie introdusă de un avocat, cu excepția următoarelor cazuri: (1) cauzele introduse într-o instanță civilă districtuală *(Irinodikio)*, (2) măsurile reparatorii provizorii, (3) prevenirea unui pericol iminent [articolul 94 alineatul (2) din Codul de procedură civilă] și (4) procedurile privind dreptul muncii desfășurate înaintea unui tribunal de primă instanță cu un singur judecător *(Monomelos Protodikio)* sau înaintea unei instanțe civile districtuale [articolul 665 alineatul (1) din Codul de procedură civilă]. Prin urmare, ca regulă generală, trebuie să fie prezent un reprezentant legal. Există anumite proceduri, precum măsurile reparatorii provizorii, litigiile minore, litigiile privind dreptul muncii etc., în cadrul cărora persoanele implicate se pot reprezenta singure.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Pentru inițierea unei proceduri judiciare, trebuie depusă o cerere la grefa instanței competente. Pentru întocmirea cererii, persoana în cauză trebuie să se adreseze unui avocat, care va depune cererea la grefa instanței competente.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

(a) Cererea trebuie formulată exclusiv în limba greacă;

(b) ca regulă generală, aceasta trebuie făcută în scris. Cererea poate fi depusă în formă verbală la o instanță civilă districtuală, dacă nu există avocați desemnați sau consilieri juridici locali fără licență (*dikolavoi*) în regiunea în care se află sediul instanței. În acest caz, trebuie întocmit un raport [articolele 111 și 115 și articolul 215 alineatul (2) din Codul de procedură civilă]; și

(c) cererea poate fi depusă și pe cale electronică, dacă a fost semnată cu o semnătură electronică extinsă [articolul 117 alineatul (2) și articolul 119 alineatul (4) din Codul de procedură civilă; Decretul prezidențial 25/2012].

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Nu există formulare speciale pentru introducerea acțiunilor. Dosarul include acțiunea, când este necesar (aceasta nu este obligatorie pentru instanțele civile districtuale și în cazul măsurilor asigurătorii) și când partea reclamantă depune dovezi scrise la dosar.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Cheltuielile de judecată sunt plătite după cum urmează: partea la procedură trebuie să acopere costurile și taxele relevante. Astfel, reclamantul trebuie să plătească taxa de timbru, taxa de timbru judiciar și taxele pentru diferite fonduri (de exemplu, Fondul avocaților [TN], Fondul de asigurare al avocaților din Atena [TPDA] etc.), care sunt achitate când este depusă cererea. Modalitatea de plată și termenul la care va fi plătit avocatul vor fi convenite cu partea implicată.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Da, puteți, sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 194-204 din Codul de procedură civilă (dacă persoana în cauză nu poate plăti cheltuielile de judecată fără a-i fi afectată bunăstarea proprie și cea a familiei sale). Sunt necesare următoarele documente: (1) un certificat de la primarul sau președintele comunității în care locuiește reclamantul, cu privire la situația profesională, financiară și familială a acestuia și (2) un certificat de la șeful administrației fiscale

din regiunea unde locuiește reclamantul, care să ateste dacă acesta a depus o declarație de impunere în ultimii trei ani pentru impozitul pe venit sau orice alt impozit direct, precum și o verificare a corectitudinii declarației de impunere.
Pașii ulteriori ce trebuie urmați în raport cu acțiunea.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Acțiunea este considerată introdusă atunci când este depusă la grefa instanței căreia i se adresează și când o copie a acesteia este notificată sau comunicată pârâtului (articolul 215 din Codul de procedură civilă). Elaborarea și depunerea unui raport constituie confirmarea introducerii acțiunii în instanță. După depunerea cererii la instanța competentă, este redactat un document de depunere și este stabilită o dată pentru audiere, pentru a oferi reclamantului detalii privind introducerea cererii sale.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Data audierii acțiunii este stabilită de grefa instanței competente, iar partea implicată este citată la fiecare sesiune ulterioară a instanței sau la fiecare procedură efectuată în cadrul cauzei. Oricare dintre părțile implicate are dreptul să urgenteze audierea. De asemenea, sunt oferite îndrumări de către avocatul autorizat.
În final, în ceea ce privește toate chestiunile, prezența unui avocat este obligatorie într-o instanță de apel, mai exact curtea de apel, chiar dacă prezența unui reprezentant legal nu a fost obligatorie în tribunalele de primă instanță menționate mai sus în aceste cazuri precise (prima întrebare). Firește, acest lucru este valabil și pentru cauzele înaintate Curții Supreme Elene cu competență în materie civilă și penală (*Arios Pagos*).

Ultima actualizare: 24/04/2018
Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.
NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini es a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.
Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: en.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Spania

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Litigiile pot fi rezolvate fără să se ajungă în fața instanței cu ajutorul medierii - a se vedea Medierea în țările UE - Spania.
De asemenea, părțile pot solicita medierea după inițierea procedurii judiciare.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenul pentru introducerea unei acțiuni în justiție depinde de cauză. Chestiunea termenelor procedurale sau a termenelor de prescripție este complexă din punct de vedere juridic și cel mai bine ar fi să consultați un avocat sau un centru juridic care oferă informații privind accesul la justiție.
Ca regulă generală și doar în scop ilustrativ:
termenul de prescripție pentru plângerile privind datoriile contractuale este de cinci ani;
termenul de prescripție pentru plângerile privind despăgubirile extracontractuale este de un an.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Dacă alegeți să soluționați litigiul în instanță, atunci trebuie să apelați la o instanță din acest stat membru.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Vă rugăm să consultați regulile privind jurisdicția accesând secțiunea Care este instanța competentă - Spania.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Vă rugăm să consultați regulile privind jurisdicția accesând secțiunea Care este instanța competentă - Spania.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Ca regulă generală, pentru a vă prezenta în fața unei instanțe din Spania, trebuie să apelați la serviciile:
unui mandatar pentru procedurile juridice (*procurador*) și
ale unui avocat care să vă reprezinte în instanță.
Nu este nevoie să apelați la serviciile acestor practicieni în următoarele cazuri:
când suma pe care o pretindeți nu depășește 2 000 EUR;
pentru a depune o cerere în cadrul unei proceduri rapide speciale, cunoscute sub denumirea de „procedură de somație de plată” (*monitorio*), atât timp cât furnizați documente doveditoare privind datoria. În aceste cazuri, nu este fixată nicio limită pentru suma pretinsă;
pentru a solicita măsuri urgente, înainte de începerea procedurilor. Printre acestea se numără măsurile provizorii intermediare în cazul acțiunilor de anulare a căsătoriei, separare legală sau divorț. Măsurile sunt menite să găsească soluții pentru nevoile personale și financiare cele mai presante ale soților și ale copiilor acestora, în cazul în care unul dintre soți intenționează să introducă o acțiune de anulare, separare legală sau divorț (intervenția acestor profesioniști va fi necesară ulterior pentru orice act scris și orice acțiune).

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Cererile trebuie depuse la grefa instanței din regiunea în cauză. Cererile vor fi tratate de:
grefierul responsabil de grefa instanței (*Letrado de la administración de justicia*) și de serviciile generale comune sau
funcționarul desemnat să acționeze sub supravegherea și răspunderea grefierului.
Grefierii și funcționarii desemnați de aceștia sunt singurele persoane care pot confirma data și ora la care au fost depuse plângerile, documentele de începere a procedurilor și orice alte documente pentru care există termene obligatorii.
Plângerile civile sau comerciale nu pot fi înaintate niciunui alt organism public, nici măcar instanței de serviciu (*juzgado de guardia*).

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

În principiu, limba spaniolă trebuie utilizată în cadrul procedurilor judiciare. În comunitățile autonome care au limbă proprie (Catalonia, Comunitatea Valenciană, Insulele Baleare, Galicia și Țara Bascilor), poate fi utilizată și limba respectivă.
Oricare altă persoană care participă la procedură poate utiliza spaniola sau limba comunității autonome unde se desfășoară procedura, atât în documentele scrise, cât și în cadrul procedurii orale. Dacă o persoană nu înțelege limba comunității autonome, instanța va desemna un interpret care să asigure traducerea în limba spaniolă. Desemnarea va fi efectuată fie când este stipulată prin lege, fie la solicitarea persoanei care pretinde refuzul unui proces echitabil. Dacă o persoană, alta decât părțile la procedură, depune mărturie într-o altă limbă, deoarece nu vorbește limba spaniolă sau limba comunității autonome, partea care propune mărturia respectivă va fi responsabilă pentru asigurarea unui interpret.

Procedurile trebuie întotdeauna inițiate în scris, prin redactarea unui document numit „cerere” (*demanda*), care este simplă pentru cazurile cu o valoare mai mică de 2 000 EUR. Aceasta trebuie să conțină următoarele informații:
detaliile personale și adresa reclamantului și detaliile personale și adresa celeilalte părți, dacă sunt cunoscute și
o descriere exactă a ceea ce solicită reclamantul de la cealaltă parte.
Persoanele care nu angajează un mandatar pot alege dacă procedurile judiciare să fie desfășurate pe cale electronică sau nu. Acestea pot schimba metoda aleasă în orice moment.
Toți practicienii din domeniul dreptului trebuie să utilizeze sistemul electronic sau sistemul de depunere de la distanță al instanței pentru înaintarea cererii inițiale și a documentelor ulterioare din cadrul procedurii, precum și a altor documente, pentru a se asigura că depunerile sunt autentice și pentru a oferi o evidență fiabilă a faptului că documentele au fost trimise și primite integral, precum și a datei la care au fost trimise și primite.
Următoarele organizații și persoane fizice trebuie de asemenea să se adreseze instanțelor pe cale electronică:
o persoană juridică;
entitățile fără personalitate juridică;
profesioniștii care lucrează în domenii care necesită înregistrarea într-o organizație profesională pentru orice formalități și acțiuni pe care le efectuează la Serviciul instanței atunci când își exercită activitățile profesionale;
notarii și operatorii de registru;
reprezentanții unei părți interesate care trebuie să comunice pe cale electronică cu Serviciul instanței și
funcționarii din administrația publică pentru orice acțiuni și măsuri pe care le întreprind în legătură cu funcția lor.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Există formulare-tip și documente tipizate pentru depunerea plângerilor pentru sume care nu depășesc 2 000 EUR, dar și pentru plângerile financiare înaintate în cadrul unei proceduri speciale denumite „procedură de somație de plată”. Nu există limită pentru suma care poate fi revendicată în cadrul procedurii de somație de plată, dar trebuie să furnizați documente doveditoare ale datoriei.
Aceste formulare (împreună cu ghidurile de utilizare) sunt disponibile pe internet la adresele:
Juicio-Verbal (pentru cererile cu valoare redusă)
Juicio Monitorio (pentru procedura specială)
De asemenea, acestea sunt disponibile publicului la grefele instanțelor și la serviciile centrale din fiecare district judiciar.
Pentru plângerile care nu depășesc 2 000 EUR, documentul respectiv este foarte simplu: acesta trebuie să conțină doar detaliile personale ale reclamantului, detaliile personale ale părții adverse, dacă sunt cunoscute, și o descriere precisă a solicitării reclamantului.
Pentru cererile cu o valoare ce depășește 2 000 EUR, documentul este mai complicat și trebuie să fie redactat de un avocat, deoarece trebuie să includă și o descriere a faptelor, temeiurile legale ale cererii și o listă ordonată care să identifice în mod clar documentele și celelalte dovezi depuse.
În ambele cazuri, plângerea inițială trebuie să fie însoțită de toate documentele doveditoare care sprijină plângerea, plus orice rapoarte ale experților care depun mărturie sau orice alte dovezi relevante pentru cauză. În general, aceste documente nu pot fi înaintate la o dată ulterioară, cu excepția cazurilor foarte speciale.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Persoanele fizice nu trebuie să plătească nicio taxă.
Entitățile juridice (companii, fundații, asociații) trebuie să plătească o taxă pentru introducerea acțiunii în instanțele civile, comerciale sau de contencios administrativ și pentru contestarea unei hotărâri dispuse de instanțele pentru litigii de muncă. În cazul instanțelor penale nu trebuie plătite taxe. Informații suplimentare sunt disponibile la adresa:
Tasas judiciales (taxe judiciare)
În Comunitatea autonomă Catalonia, entitățile juridice (dar nu și persoanele fizice) trebuie să plătească o taxă:
Comunidad Autónoma de Cataluña. Tasa (Comunitatea autonomă Catalonia. Taxe)
Nu există tarife standard pentru onorariile avocaților. Atât nivelul taxelor, cât și metoda de plată, sunt stabilite de comun acord cu clientul.
Există un tarif standard pentru taxele percepute de mandatari.
Arancel Procuradores (tarif standard)
Practicienii din domeniul dreptului solicită, în general, plata unui avans pentru acoperirea costurilor inițiale, care este dedus din taxele totale. Procedurile sunt împărțite în mai multe etape, iar practicienii pot solicita clienților să plătească procentul corespunzător din taxele totale la începutul fiecărei etape.
De obicei, practicienii nu solicită plata integrală a taxelor înainte de finalizarea cauzei.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Persoanele care pot dovedi că nu dispun de mijloacele financiare necesare pentru judecarea în instanță au dreptul la asistență juridică.
Justicia Gratuita (asistență judiciară, Ministerul Justiției)
Mijloacele financiare ale persoanelor sunt evaluate pe baza unui indicator numit IPREM (indicatorul public al veniturilor pentru scopuri multiple).
Se consideră că o persoană nu dispune de mijloacele necesare pentru judecarea în instanță atunci când venitul anual al gospodăriei, provenit din toate sursele, nu depășește:
de două ori indicatorul IPREM aplicabil la data depunerii cererii, pentru persoanele care nu fac parte dintr-o unitate familială;
de două ori și jumătate IPREM în vigoare la momentul depunerii cererii, în cazul în care persoanele în cauză fac parte din oricare dintre tipurile de unități familiale cu mai puțin de patru membri;
de trei ori indicatorul IPREM, pentru persoanele care fac parte dintr-o unitate familială cu cel puțin patru membri.
Pentru anul 2021, IPREM anual este de 6 778,80 EUR (12 tranșe).
Anumite organizații non-profit pot fi, de asemenea, eligibile pentru asistență juridică.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

O acțiune este considerată a fi oficial introdusă în instanță începând cu data la care a fost depusă, odată ce a fost depusă la biroul grefierului și a fost emis un ordin pentru admiterea cererii la proces, după confirmarea faptului că respectiva cauză este de competența instanței.
Veți primi o notificare cu privire la decizia instanței de admitere a cererii la proces și cu privire la toate deciziile ulterioare prin intermediul mandatarului dumneavoastră, dacă aveți un mandatar. În cazul în care nu este necesar un mandatar, veți primi notificarea direct prin scrisoare recomandată la adresa precizată în plângere.
Dacă plângerea conține o eroare care împiedică admiterea acesteia la proces, instanța vă va acorda o perioadă de timp pentru corectarea acesteia. Dacă eroarea nu poate fi corectată, grefierul va informa judecătorul, acesta urmând să decidă dacă va permite ca plângerea să treacă mai departe sau nu.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Părțile vor primi imediat o notificare cu privire la toate etapele sau evenimentele din cadrul procedurii, fie în mod direct, fie prin intermediul mandatarului, dacă acesta există.

Ca regulă generală, nu există un calendar stabilit în prealabil pentru proceduri, dar există anumite termene care trebuie respectate.

Ultima actualizare: 29/11/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Franța

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Există modalități alternative de soluționare a litigiilor, care, într-adevăr, sunt preferabile unei acțiuni în instanță. A se vedea această temă.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenele de prescripție variază de la caz la caz. Pentru mai multe detalii privind termenele în care puteți introduce o acțiune în justiție vă puteți adresa unui consilier juridic sau unui birou de informare a cetățenilor.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

A se vedea tema „Care este instanța competentă - Franța”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea tema „Care este instanța competentă - Franța”.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

A se vedea tema „Care este instanța competentă - Franța”.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Uneori este obligatoriu să fiți asistat în instanță de un avocat încă de la începutul procedurii.

În principiu, reprezentarea de către un avocat în fața *tribunal judiciaire* este obligatorie. Există însă excepții, de exemplu în cazul contractelor de închiriere comercială sau în chestiuni care țin de competența instanței care se ocupă de litigiile în materie de protecție.

La instanțele de dreptul familiei, reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie în ceea ce privește delegarea autorității părintești, în cazul procedurilor posterioare divorțului, a celor legate de autoritatea părintească, de stabilire a contribuțiilor la cheltuielile aferente căsătoriei și de obligațiile de întreținere.

La tribunalele comerciale, instanțele de executare, instanțele pentru minori, instanțele pentru securitate socială, tribunalele muncii și tribunalele paritare ale închirierilor agricole, reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie.

Există două modalități de inițiere a unei acțiuni în justiție în dreptul francez.

În cazul în care acțiunea urmează să fie inițiată printr-o citație, aceasta poate fi trimisă numai de către un executor judecătoresc. În cazul în care acțiunea poate fi introdusă prin cerere unilaterală sau comună, nu este necesar să se recurgă la un executor judecătoresc.

În cazul măsurilor provizorii, introducerea unei acțiuni în justiție prin citație este obligatorie.

În caz de divorț, acțiunea este introdusă prin citație sau prin cerere comună.

Instanța pentru minori poate fi sesizată de unul dintre părinți, de tutore sau chiar de minorul în cauză printr-o simplă cerere.

La instanțele de executare, citația este obligatorie, cu excepția procedurilor de executare a unor decizii privind expulzarea.

La tribunalele comerciale, procedura de somație de plată care permite introducerea unei acțiuni în instanță printr-o simplă cerere se rezumă la creanțele rezultate dintr-o poliță, o cambie, un bilet la ordin sau un borderou de cesiune de creanță. În celelalte cazuri, modalitatea de introducere a acțiunii este citația.

La *Conseil de prud'hommes* acțiunea este inițiată prin cerere, trimisă prin scrisoare recomandată sau nu.

Tribunalul paritar al închirierilor agricole este sesizat prin cerere sau prin intermediul unui act depus de executorul judecătoresc. De asemenea, părțile pot sesiza această instanța prin intermediul unei cereri comune, un act comun prin care își prezintă pretențiile în fața judecătorului. Această cerere se depune la grefa instanței.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Pentru informații suplimentare puteți contacta birourile de primire care funcționează la fiecare instanță. În plus, în majoritatea instanțelor, a centrelor de justiție și de drept și a primăriilor se oferă consultații juridice gratuite.

Pentru a introduce o acțiune în instanță, trebuie să vă adresați grefei instanței competente.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Limba franceză este singura limbă acceptată. Un interpret poate participa la o parte a ședinței de judecată, dar judecătorul nu este obligat să recurgă la acesta atunci când cunoaște limba în care se exprimă partea.

Cererea se face în scris.

În conformitate cu legislația actuală, nu este posibilă introducerea unei acțiuni în fața unei instanțe civile prin fax sau e-mail.

La începutul anului 2021 pe Portalul justițiabililor s-a lansat un serviciu online de sesizare a instanțelor. Se pot efectua online următoarele acte procedurale: constituirea ca parte civilă după ce victima primește avizul din partea instanței, depunerea de cereri adresate judecătorului de tutelă privind măsurile de protecție a adulților și sesizarea instanței de dreptul familiei în cazul procedurilor în care reprezentarea de către un avocat nu este obligatorie.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Există formulare CERFA pentru inițierea unei acțiuni prin intermediul unei cereri. Dosarul trebuie să conțină informații privind reclamantul și partea adversă, precum și toate documentele cu privire la obiectul litigiului, care trebuie depuse fie la grefă, imediat după introducerea procedurii, fie la judecător, la termenul de judecată.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Accesul la justiție în primă instanță este gratuit. În principiu, actele de procedură nu presupun nicio taxă în favoarea statului, cu excepția celor referitoare la instanțele comerciale în cazul cărora sunt percepute taxe de grefă.

Costurile reprezintă cheltuielile generate de desfășurarea procedurii. Acestea includ, în special, indemnizațiile martorilor, remunerațiile experților, costurile executorilor judecătorești și ale avocaților, în afară de onorarii. Anumite costuri pot fi plătite la începutul sau în cursul procedurii. La încheierea procedurii, costurile sunt suportate, în principiu, de partea căzută în pretenții, cu excepția cazului în care aceasta beneficiază de asistență judiciară.

Onorariul avocatului este o taxă stabilită de comun acord cu clientul. Avocatul poate solicita un avans, și anume o sumă plătită de către client înainte sau în timpul furnizării de servicii, cu titlu de acont.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

În cazul în care veniturile persoanei care solicită asistență juridică nu depășesc un anumit plafon, reevaluat în fiecare an, aceasta poate beneficia de asistență juridică (în 2020 plafonul este de 1 043 € pentru asistență juridică totală și 1 564 € pentru asistență juridică parțială). Pragurile pot fi modificate în funcție de situația familială a solicitantului (a se vedea tema „Asistență juridică – Franța")

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Instanța este sesizată:
prin depunerea la grefă a unei copii a citației;
prin depunerea sau înregistrarea cererii la grefa instanței.
Reclamantul nu primește nicio confirmare cu privire la validitatea sesizării sale.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Grefa instanței poate oferi informații detaliate cu privire la progresele înregistrate în cadrul unei proceduri și termenul de judecată fixat.

Linkuri utile

Site-ul Ministerului Justiției

Ultima actualizare: 07/03/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Croaţia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Părțile pot soluționa un litigiu în instanță, dar există și metode alternative de soluționare a litigiilor. În Croația, astfel de metode includ arbitrajul, medierea și acțiunile judiciare în sens mai larg, menite să obțină o tranzacție judiciară.
Medierea în cazul litigiilor care derivă din probleme de drept civil, comercial, dreptul muncii și alte tipuri de litigii cu privire la drepturi exercitate în mod liber de către părți, este guvernată de Legea privind medierea (*Zakon o mirenju*) [*Narodne Novine* (NN; Monitorul Oficial al Republicii Croația) nr. 18/11].
Medierea reprezintă orice procedură, indiferent de denumirea acesteia (*mirenje, medijacija, posredovanje, koncilijacija*) în cadrul căreia părțile urmăresc soluționarea litigiului lor prin încheierea unui acord comun, mai exact prin obținerea unui acord acceptabil pentru ambele părți, care le satisface nevoile și interesele, cu ajutorul unei părți terțe neutre – unul sau mai mulți mediatori (*posrednik, medijator, koncilijator*) care ajută părțile să ajungă la un acord, fără a avea puterea de a impune o soluție obligatorie. Medierea se desfășoară într-o manieră convenită de părți; procedura se caracterizează prin natura sa opțională și prin autonomia părților. Medierea este voluntară, consensuală, informală și confidențială, iar părțile sunt egale în cadrul procedurilor.
Spre deosebire de mediere, arbitrajul (*arbitraža* sau *izbrano suđenje*) este un proces susținut în fața unei instanțe de arbitraj, indiferent dacă activitatea acesteia este organizată sau coordonată de o persoană juridică ori de organismul unei persoane juridice care organizează și coordonează activitatea instanțelor de arbitraj. Arbitrajul este o manieră privată, voluntară, rapidă și eficientă de soluționare a litigiilor, în cadrul căreia părțile pot stabili cine va avea rolul de judecător dacă va apărea un litigiu, locul arbitrajului, dreptul substanțial și procedural aplicabilă, precum și limba (limbile) în care se va desfășura arbitrajul. Decizia unei instanțe de arbitraj cu privire la faptele cauzei are aceeași valoare ca o hotărâre judecătorească definitivă.
Codul de procedură civilă [*Zakon o parničnom postupku* (Monitorul Oficial al Republicii Croația nr. 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14 și 70/19)] prevede că o instanță poate, având în vedere toate circumstanțele, în special interesele părților și ale părților terțe legate de acestea, durata relațiilor și nivelul de încredere reciprocă, să emită o decizie, în cadrul unei audieri sau în alt mod, prin care să solicite părților să inițieze o procedură de mediere în termen de opt zile sau să le propună acestora să încerce să își soluționeze litigiul prin procedura de mediere. În plus, în cadrul audierii preliminare, instanța informează părțile că litigiul poate fi soluționat printr-o tranzacție judiciară sau printr-o procedură de mediere și le explică aceste posibilități de soluționare.
În anumite cazuri (introducerea unei acțiuni împotriva Republicii Croația), persoana care intenționează să intenteze o astfel de acțiune este obligată să contacteze, în prealabil, biroul procuraturii care are competența teritorială și materială de a asigura reprezentarea în fața instanței la care urmează să fie introdusă o acțiune împotriva Republicii Croația, pentru a solicita soluționarea amiabilă a litigiului, cu excepția cazurilor în care reglementări specifice stabilesc un termen de introducere a unei acțiuni. Cererea de soluționare amiabilă a unui litigiu trebuie să conțină toate informațiile necesare pentru transmiterea unei cereri standard către instanță.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenul de introducere a unei acțiuni în justiție depinde de tipul și natura juridică a acesteia. De exemplu, pentru protecția judiciară a drepturilor legate de muncă, există un termen de cincisprezece zile în care angajatul trebuie să depună o cerere către instanța competentă, prin care solicită protejarea dreptului încălcat, după înaintarea unei cereri de protejare a drepturilor către angajatorul său, cu excepția cazului în care angajatul a solicitat despăgubiri sau alte pretenții pecuniare derivate din raportul de muncă.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Da. În Croația, în cadrul procedurilor civile, instanțele emit o hotărâre în limita competenței acestora, definită în lege, iar autoritatea judiciară este exercitată de instanțele ordinare și specializate și de către Curtea Supremă a Republicii Croația (*Vrhovni sud Republike Hrvatske*).
Instanțele de drept comun sunt instanțele municipale (*općinski sudovi*) și instanțele regionale (*županijski sudovi*). Instanțele specializate sunt cele comerciale (*trgovački sudovi*), administrative (*upravni sudovi*), instanțele pentru delicte (*prekršajni sudovi*), Înalta Curte Comercială a Republicii Croația (*Visoki trgovački sud Republike Hrvatske*), Înalta Curte Administrativă a Republicii Croația (*Visoki upravni sud Republike Hrvatske*) și Înalta Curte pentru Delicte a Republicii Croația (*Visoki prekršajni sud Republike Hrvatske*).
În Croația, instanța supremă este Curtea Supremă a Republicii Croația.
Legea poate stabili alte instanțe de drept comun și instanțe specializate, în funcție de competența acestora sau de alte aspecte juridice.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Ca regulă generală, instanța competentă este cea care deține jurisdicția teritorială în ceea ce privește pârâtul, mai exact, instanța în a cărei rază teritorială se află reședința permanentă a pârâtului. Dacă pârâtul nu își are reședința permanentă în Republica Croația, instanța cu jurisdicție teritorială generală este cea responsabilă pentru raza teritorială în care se află reședința temporară a acestuia.
În cazul în care, pe lângă reședința permanentă, pârâtul deține și o reședință temporară în alt loc și circumstanțele permit să se presupună că acesta va locui acolo o perioadă relativ îndelungată, instanța din regiunea în care este situată reședința temporară este cea care deține jurisdicția teritorială generală.
Pentru procesele din cadrul litigiilor înaintate împotriva unui cetățean croat cu domiciliul permanent în străinătate, într-o țară în care acesta a fost detașat pentru a lucra în cadrul unei autorități naționale sau al unei entități juridice, jurisdicția teritorială generală aparține instanței din regiunea în care acesta a avut ultima reședință permanentă cunoscută din Republica Croația.

În cadrul litigiilor care implică elemente internaționale, o instanță din Republica Croația este competentă să judece acțiunea atunci când acest lucru este prevăzut în mod explicit prin lege sau printr-un tratat internațional. Dacă legea sau tratatul internațional nu precizează în mod explicit faptul că o instanță croată este competentă pentru un anumit tip de litigiu, o instanță croată este competentă să judece un proces atunci când acesta derivă din prevederile legale cu privire la jurisdicția teritorială a instanțelor din Croația.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Afirmația de mai sus depinde de tipul de litigiu și de prevederile Codului de procedură civilă care reglementează problemele legate de competența teritorială și materială.

Valoarea care face obiectul litigiului nu constituie un criteriu distinct care să afecteze competența teritorială și/sau materială a instanțelor din Croația.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Conform structurii actuale a procesului de litigiu, stabilite de Codul de procedură civilă, oricare parte – persoană fizică sau juridică – poate alege liber dacă se va reprezenta singură în cadrul procedurii sau va fi reprezentată de un intermediar, de obicei un avocat, cu excepția cazului când Codul de procedură civilă prevede altfel.

Cu toate acestea, articolul 91 din Codul de procedură civilă limitează în mod semnificativ dreptul părților de a se reprezenta singure: în cazul în care, în litigiile care implică proprietăți, suma în cauză depășește 50 000 HRK, reprezentanții persoanelor juridice pot fi doar persoane care au trecut examenul de intrare în barou.

Mai mult, conform prevederilor articolului 91 din Codul de procedură civilă, părțile pot solicita permisiunea de a depune o cerere de reexaminare ori pot solicita reexaminarea prin intermediul reprezentantului (avocatului) lor sau, în cazuri excepționale, părțile pot depune ele însești cererea dacă au trecut examenul de intrare în barou, sau cererea prin care se urmărește obținerea permisiunii de reexaminare poate fi înaintată în numele acestora de o persoană autorizată în conformitate cu Codul de procedură civilă sau oricare altă lege să le reprezinte în această calitate, chiar dacă persoana respectivă nu este avocat, cu condiția ca aceasta să fi trecut examenul de barou.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Procedurile civile sunt inițiate prin introducerea unei acțiuni la o instanță competentă, direct la grefa instanței, prin poștă sau prin telegraf.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Procedurile civile se desfășoară în limba croată, utilizând alfabetul latin, cu excepția cazului în care legea prevede utilizarea unei alte limbi sau a unui alt alfabet în instanțele individuale.

Părțile și ceilalți participanți la proceduri vor depune acțiunile, plângerile și alte documente în instanță în limba croată și în alfabetul latin.

O acțiune poate fi depusă direct la grefa instanței, prin poștă sau prin telegraf, deși cel mai frecvent se depune direct la grefă sau prin poștă.

Codul de procedură civilă oferă posibilitatea ca documentele să fie transmise în format electronic. Documentele transmise în format electronic trebuie semnate utilizând semnătura electronică calificată, conform reglementărilor speciale.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Formularele sunt utilizate doar pentru procedurile europene cu privire la cererile cu valoare redusă. Mai multe detalii cu privire la acestea sunt disponibile în broșura „Cereri cu valoare redusă – Republica Croația“.

Codul de procedură civilă precizează informațiile pe care trebuie să le cuprindă cererea: o plângere specifică privind fondul cauzei și plângerile secundare, faptele pe care reclamantul își fundamentează plângerea, dovezi care să ateste aceste fapte și orice alte informații care trebuie să fie incluse la fiecare depunere (articolul 106 din Codul de procedură civilă).

Fiecare depunere, inclusiv cererile, trebuie să conțină următoarele informații: denumirea instanței, numele și reședința permanentă sau temporară ale părților, ale reprezentanților legali și ale agenților acestora, dacă este cazul, codul numeric personal al părții reclamante, obiectul litigiului, declarația și semnătura părții reclamante.

Partea respectivă sau reprezentantul acesteia își semnează numele la finalul cererii.

Dacă declarația include o plângere, partea în cauză trebuie să precizeze, în documentul depus, faptele pe care își fundamentează plângerea și dovezile, dacă este cazul.

Instanța tratează cererea chiar dacă reclamantul nu a precizat temeiul juridic al acesteia; chiar dacă reclamantul a precizat temeiul juridic, acesta nu este obligatoriu pentru instanță.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Părțile trebuie să plătească taxele judiciare reglementate de Legea privind taxele judiciare (*Zakon o sudskim pristojbama*) (NN nr. 118/18).

Taxele judiciare prevăzute de Codul de procedură civilă se aplică persoanelor care depun cererea sau în al căror interes sunt desfășurate anumite acțiuni prevăzute prin lege.

Cu excepția cazului în care Legea privind taxele judiciare prevede altfel, există taxe judiciare pentru:

depunerea de documente (cereri, căi de atac, cereri de executare etc.), în momentul depunerii; și pentru documentele depuse înregistrate, atunci când se finalizează înregistrarea;

documentele depuse în scopul apărării, după finalizarea procedurilor pentru fiecare parte, proporțional cu succesul avut în cauza respectivă;

transcrierile instanței, la cerere;

hotărârile judecătorești, atunci când partea implicată sau reprezentantul acesteia primește o copie a hotărârii;

certificatele de moștenitor, atunci când devin definitive;

procedurile de lichidare, faliment și soluționare forțată, în cazul emiterii unei hotărâri cu privire la divizarea principală sau al emiterii unei hotărâri de aprobare a soluționării forțate;

alte acțiuni, atunci când sunt solicitate sau atunci când instanța inițiază procedura.

Regula generală pentru plata costurilor procedurilor de litigiu este că partea care pierde procesul în integralitate trebuie să acopere cheltuielile părții adverse și ale intervenientului acesteia în cadrul procedurii. Intervenientul părții care pierde procesul trebuie să acopere cheltuielile aferente acțiunilor sale.

Costurile reprezentării de către avocați, remunerația avocaților și rambursarea costurilor sunt reglementate de Legea privind profesiile juridice (*Zakon o odvjetništvu*) (Monitorul Oficial al Republicii Croația nr. 9/94, 117/08 traducere, 50/09, 75/09, 18/11 și 126/21).

Un avocat are dreptul la un tarif pentru serviciile juridice și la rambursarea oricăror costuri suportate în legătură cu activitatea prestată, conform tarifului stabilit de Asociația Barourilor și aprobat de ministrul justiției; după prestarea unui serviciu în beneficiul clienților lor, avocații trebuie să emită o factură. În cazul anulării sau al revocării unei împuterniciri, avocatul emite o factură în termen de 30 de zile de la data anulării sau a revocării împuternicirii.

În cauzele cu privire la dreptul de proprietate, avocații pot stabili remunerația pentru activitatea acestora împreună cu partea pe care o reprezintă, proporțional cu succesul lor în cadrul procedurii, mai exact acțiunile legale pe care le efectuează în numele părții, conform tarifului lor oficial. Un astfel de contract este valid doar dacă a fost întocmit în formă scrisă.

Prin urmare, în cauzele cu privire la dreptul de proprietate, părțile implicate pot reglementa relația lor cu avocatul printr-un contract scris.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

În conformitate cu articolul 3 din Legea privind profesia juridică, avocații respectivi trebuie să fie autorizați, în Croația, să ofere toate tipurile de asistență juridică, în special în materie de consultanță juridică, întocmire a acțiunilor, redactare a plângerilor, a moțiunilor, a solicitărilor, a cererilor, a căilor de atac extraordinare și a oricăror alte pledoarii, precum și să reprezinte părțile.

În plus, părțile pot beneficia de asistență juridică gratuită. În special, Legea privind asistența juridică gratuită (*Zakon o besplatnoj pravnoj pomoći*) (Monitorul Oficial al Republicii Croația nr. 143/2013 și 98/19) prevede acordarea de asistență juridică gratuită cetățenilor care au nevoie de aceasta, dar nu sunt în măsură să o obțină. Informații privind sistemul de asistență judiciară gratuită în Croația pot fi găsite pe următorul site.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

O procedură civilă este instituită prin înaintarea unei acțiuni și este introdusă prin transmiterea acestei acțiuni către pârât.

După primirea acțiunii, încep pregătirile pentru proces.

Acestea includ examinarea preliminară a acțiunii, iar dacă acțiunea nu este inteligibilă sau dacă nu conține toate elementele necesare pentru demararea sa, instanța îi solicită părții reclamante să corecteze sau să modifice, conform instrucțiunilor oferite, documentele depuse și să i le retransmită, în scopul corectării sau al modificării lor.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Părțile implicate, avocații și reprezentanții acestora sunt informați cu privire la progresul cauzei de către funcționarul grefei, în baza informațiilor înregistrate și incluse în dosar.

Informațiile se limitează la date privind etapa procedurii și judecătorii unici, președinții de cameră, membrii camerei și referenții juridici care audiază cauza.

Atunci când se transmit informații, este interzis să se facă declarații privind corectitudinea acțiunilor instanței individuale sau posibilul rezultat al procedurilor.

Informațiile pot fi transmise prin telefon, e-mail și în formă scrisă.

Părțile pot obține pe internet acces la informațiile privind evoluția procedurii și la judecătorii unici, președinții de cameră, membrii camerei și referenții juridici care audiază cauza dacă pentru cauza respectivă este utilizat serviciul de Acces public la informații de bază privind procesele judiciare / sistemul electronic de gestionare a cauzelor (*Javni pristup osnovnim podacima o sudskim predmetima – usluga e-Predmet*).

Termenele pentru înfățișarea în instanță și întreprinderea altor acțiuni de către părțile implicate sau de către instanță sunt prevăzute în Codul de procedură civilă.

Informații suplimentare privind termenele și tipurile de termene sunt disponibile în pachetul de informații intitulat „Termene procedurale – Republica Croația“.

Ultima actualizare: 11/08/2023

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini it a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Italia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Sistemul juridic italian garantează posibilitatea de a recurge la instanțe ca o modalitate generală de protecție a drepturilor.

Dar, în anumite cazuri, trebuie mai întâi să se recurgă la procedura de mediere, cu sprijinul unui avocat, și numai dacă acest demers nu reușește, se poate iniția o acțiune judiciară în materie de coproprietate, drepturi de proprietate, diviziune, moștenire, acorduri de familie, închiriere sau leasing, comodat, închirieri de întreprinderi, daune-interese datorate malpraxisului medical, calomniere în presă sau în alte mijloace media și litigii legate de contractele de asigurare, bancare și financiare.

O altă opțiune este arbitrajul, în care litigiul este judecat de un arbitru privat desemnat de părțile în litigiu. Recurgerea la arbitraj ca alternativă la acțiunea judiciară în instanță trebuie să fie convenită de părțile în cauză.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

În funcție de tipul acțiunii, se aplică termene-limită specifice. Termenul-limită standard este de 10 ani; totuși, unele tipuri de acțiuni au termene-limită mai scurte (articolele 2394-2961 din Codul de Procedură Civilă).

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Pentru a obține o hotărâre judecătorească definitivă care să soluționeze un litigiu, trebuie să vă prezentați în fața instanței. Pentru a identifica instanța competentă, trebuie să se ia în considerare tipul litigiului și normele naționale și cele ale UE care reglementează competența respectivă.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Regula de bază este că instanța competentă este instanța de la locul în care domiciliază pârâtul; aceasta este norma privind competența teritorială care definește așa-numitul for de drept comun pentru persoanele fizice (*foro generale delle persone fisiche*). În funcție de valoarea litigiului sau de natura specifică a litigiului, va trebui să vă adresați unei anumite instanțe din domeniul respectiv [judecătorului de pace (*giudice di pace*) sau unui tribunal (*tribunale*) care judecă cu ajutorul unui judecător sau al unui complet de judecată] sau chiar unei instanțe diferite de forul de drept comun pentru persoane fizice [situație în care aceasta este considerată a fi instanța cu competență teritorială obligatorie (*competenza per territorio inderogabile*)].

Consultați fișa informativă privind „Competența”.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Acțiunile privind bunuri mobile cu o valoare de până la 5 000 € trebuie să fie aduse în fața judecătorului de pace (*giudice di pace*). Judecătorul de pace are competența de a judeca și acțiunile care au o valoare de până la 20 000 €, dacă acestea se referă la compensarea daunelor cauzate de deplasarea vehiculelor și a ambarcațiunilor. Acțiunile în care suma angajată este mai mare sunt instrumentate de un tribunal (*tribunale*) în care cauzele sunt audiate de un singur judecător. Anumite cauze sunt repartizate, indiferent de valoarea lor, judecătorului de pace [articolul 7, alineatul (3) din Codul de Procedură Civilă], tribunalului cu judecător unic (articolul 409 din Codul de Procedură Civilă) sau tribunalului care judecă cu un complet de judecători (articolul 50-*bis* din Codul de Procedură Civilă).

Consultați fișa informativă privind „Competența”.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Ca regulă generală, va trebui să fiți reprezentat de un avocat: reprezentarea printr-un profesionist este obligatorie (*obbligo di difesa tecnica*). Această regulă nu se aplică în cazul revendicării unor sume mici (până la 1 100 € în fața judecătorului de pace) sau în cazul în care dumneavoastră înșivă sunteți un avocat calificat (articolul 86 din Codul de Procedură Civilă).

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Cererea trebuie să fie adresată celeilalte părți și înregistrată la biroul grefierului instanței competente.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Cererea se poate face verbal numai în cazul revendicărilor aduse în fața judecătorului de pace (articolul 316 din Codul de Procedură Civilă). În toate celelalte cazuri, ea trebuie redactată în scris, în limba italiană. Cererea nu poate fi transmisă prin fax sau prin e-mail.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Nu există formulare-tip; cererea trebuie să specifice părțile, instanța, obiectul și titlul cauzei.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Va trebui să achitați statului o taxă care va depinde de valoarea care face obiectul revendicării, la data înregistrării cererii (taxă unică în temeiul Legii consolidate privind cheltuielile de judecată, Decretul prezidențial nr. 115/2002).

Suma și calendarul de plată ale onorariilor avocatului vor depinde de acordul încheiat direct cu avocatul.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Atât cetățenii italieni cât și cei străini pot să solicite asistență judiciară dacă îndeplinesc cerințele privind venitul personal legal (Legea consolidată privind cheltuielile de judecată, Decretul prezidențial nr. 115/2002).

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Se consideră că acțiunea a fost inițiată

atunci când este comunicată pârâtului, în cazul unei citații adresate celeilalte părți (*atto di citazione*),

atunci când este înregistrată la biroul grefierului, în cazul unei cereri adresate instanței (*ricorso*).

Instanța nu va lua în considerare dacă respectiva cauză a fost prezentată corespunzător înainte de a ajunge în fața instanței, moment în care ambele părți pot să fie audiate.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Termenul stabilit pentru înfățișare și calendarul celorlalte etape care trebuie parcurse de părți sau de instanță se prevăd în Codul de Procedură Civilă. Fiecare instanță aplică aceste norme de la o etapă la alta a procedurii judiciare sau prin stabilirea unui calendar general al procedurii judiciare (articolul 81-*bis* din Decretul de punere în aplicare a Codului de Procedură Civilă).

Anexe conexe

articolele din Codul de Procedură Civilă privind inițierea unei acțiuni judiciare (84 Kb) it

Ultima actualizare: 21/07/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Cipru

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Există alternative, inclusiv aceea de a soluționa litigiul prin conciliere extrajudiciară, recurgere la arbitraj sau utilizare a mecanismului de mediere prevăzut în Legea privind anumite aspecte de mediere în materie civilă 159(I)/2012.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Da, există. În temeiul Legii 66(I)/2012 privind prescripția, nicio acțiune nu poate fi inițiată în instanță dacă s-au scurs 10 (zece) ani de la data la care se naște dreptul la acțiune, cu excepția cazului în care se legea prevede altfel, precum în următoarele situații:

Dacă o cerere vizează acte ilicite, contracte, cambii, cecuri, bilete la ordin etc., nu se poate formula nicio acțiune după ce s-a scurs o perioadă de 6 (șase) ani de la data la care se naște dreptul la acțiune.

Dacă o cerere vizează obținerea de despăgubiri pentru neglijență, perturbare sau încălcare a îndatoririlor instituționale, nu se poate formula nicio acțiune după ce s-a scurs o perioadă de 3 (trei) ani de la data la care se naște dreptul la acțiune. Acest termen-limită poate fi prelungit de instanță în termen de 2 (doi) ani de la data expirării, dacă cererea vizează obținerea de despăgubiri pentru vătămare corporală și/sau deces cauzate printr-o contravenție.

Termenul-limită de formulare a unei acțiuni privind proprietatea unei persoane decedate, indiferent de cota deținută în această proprietate, de legatul testamentar sau de valabilitatea unui testament, expiră la 8 (opt) ani de la data decesului.

Termenul-limită pentru formularea unei acțiuni referitoare la o ipotecă sau un gaj expiră la 12 (doisprezece) ani de la data la care se naște dreptul la acțiune.

Dacă o acțiune vizează o hotărâre judecătorească, aceasta nu poate fi introdusă după scurgerea unei perioade de 15 (cincisprezece) ani de la pronunțarea hotărârii definitive.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Dacă temeiul acțiunii sau dreptul legal a luat naștere în Republica Cipru sau pe teritoriul considerat a fi teritoriul Republicii Cipru sau dacă temeiul acțiunii este de așa natură încât Republica Cipru ar putea avea competență în cauză, va trebui să vă prezentați în fața unei instanțe din Republica Cipru.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

În cazul unui **litigiu civil,** va trebui să vă prezentați în fața instanței teritoriale din districtul în care:

a luat naștere, integral sau parțial, dreptul la acțiune;

locuia sau lucra pârâtul sau oricare dintre pârâți la data introducerii acțiunii;

este situată zona administrativă de suveranitate cipriotă, cu condiția ca toate părțile cauzei să fie cetățeni ciprioți iar dreptul la acțiune să fi luat naștere în întregime sau parțial în limitele zonei administrative de suveranitate cipriotă sau ca pârâtul (sau oricare dintre pârâți) să locuiască sau să lucreze în cadrul acesteia;

este situată zona administrativă de suveranitate cipriotă, cu condiția ca temeiul acțiunii să fi luat naștere în întregime sau parțial în cadrul zonei administrative de suveranitate cipriotă ca urmare a utilizării unui autovehicul de către o persoană care a fost, sau ar fi trebuit să fie, asigurată în temeiul articolului 3 din Legea privind autovehiculele (asigurarea de răspundere civilă);

este situată zona administrativă de suveranitate cipriotă, cu condiția ca temeiul acțiunii judiciare să fi luat naștere în întregime sau parțial în cadrul zonei administrative de suveranitate cipriotă din cauza unui accident de muncă sau a unei boli profesionale suferite de un salariat pe parcursul perioadei de

încadrare a sa în muncă, în legătură cu răspunderea civilă a angajatorului său, care era sau ar fi trebuit să fie asigurat în temeiul articolului 4 in Legea privind autovehiculele (asigurarea de răspundere civilă);
este situat bunul imobil care face obiectul unei acțiuni judiciare în legătură cu împărțirea sau vânzarea acestuia sau cu orice altă problemă care vizează bunul imobil.
Dacă litigiul se referă la **un conflict de muncă** ce presupune o cerere de despăgubire egală cu valoarea salariilor pe o perioadă de până la doi ani, va trebui să vă prezentați în fața **instanței pentru litigiile de muncă** din districtul în care a luat naștere conflictul sau, în absența unei astfel de instanțe, instanței în a cărei competență teritorială se află domiciliul obișnuit sau locul de reședință stabilă al reclamantului/reclamantei. În caz contrar, va trebui să vă adresați instanței teritoriale competente.
În cazul unui **litigiu referitor la un bun imobil închiriat,** instanța de control locativ din districtul în care este situat bunul imobil va avea competență.
În cazul unui **litigiu de dreptul familiei** (de exemplu, divorț sau litigii legate de proprietate), va trebui să vă adresați unei **instanțe de dreptul familiei,** și în special, instanței de dreptul familiei din districtul în care oricare dintre părțile cauzei locuiește sau lucrează, sau, în cazul unei dispute în legătură cu un minor, instanței de dreptul familiei din districtul în care locuiește minorul sau pârâtul.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

A se vedea răspunsul la întrebarea 4 de mai sus.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Puteți formula chiar dumneavoastră acțiunea judiciară. Legea nu impune ca o persoană să fie reprezentată de un avocat sau de alt intermediar (cu excepția cazului minorilor sau persoanelor lipsite de capacitate, astfel cum sunt definite de legislația relevantă).

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Actele judiciare necesare pentru a deschide cauza (citație, cererea introductivă etc.) se depun la registratura instanței competente.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Cererea trebuie efectuată întotdeauna în scris, în limba greacă. Orice cerere (sau alt act judiciar) depusă prin e-mail sau prin fax ***nu*** va fi acceptată.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Citația în vederea deschiderii acțiunii judiciare trebuie redactată în conformitate cu formularul 1 din normele de procedură civilă în cazul unei citații *in brevi* (*general endorsed writ of summons*), sau în conformitate cu formularul 2, în cazul unei citații *in extenso* (*specific endorsed writ of summons*).

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Da, va trebui să achitați taxa de timbru judiciar. Taxa se plătește la înregistrarea documentului pentru care trebuie achitată o astfel de taxă.
Plata avocatului în avans sau nu va depinde de acordul la care ați ajuns cu avocatul dumneavoastră.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Da, pentru proceduri judiciare introduse în fața unei instanțe de dreptul familiei sau pentru proceduri judiciare care privesc litigii transfrontaliere sau solicitanți de azil, refugiați sau cetățeni din țări terțe cu ședere ilegală, atunci când cererea de asistență judiciară este acceptată.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

De la momentul înregistrării acțiunii. În cazul înregistrării nevalabile sau în afara termenuluilimită sau în cazul oricărei alte probleme legate de înregistrarea acțiunii, veți fi anunțat de registratura competentă.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Informații cu privire la calendar și la prezentarea în fața instanței vor fi furnizate într-o etapă ulterioară.

Ultima actualizare: 07/12/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Letonia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

În Letonia, o persoană se poate adresa unei instanțe sau, dacă părțile au căzut de acord și au încheiat un acord de arbitraj, unei curți de arbitraj (excepție fac unele categorii de litigii care nu pot face obiectul arbitrajului).

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenele pentru introducerea unei acțiuni în justiție variază în funcție de cauză. Pentru a clarifica aspectele legate de termene, consultați un avocat sau o agenție de informare publică.
Există diverse termene generale stabilite în dreptul civil. Acestea depind de obiectul și de circumstanțele cauzei și trebuie să fie stabilite de la caz la caz, ținând seama de următoarele aspecte:

Dreptul familiei

Acțiunile legate de logodnă trebuie să fie intentate în termen de un an de la data la care logodna a fost anulată sau una dintre părți s-a retras sau, în cazul în care logodnica este însărcinată, de la data la care s-a născut copilul, dacă în momentul respectiv logodna a fost deja anulată sau partea în cauză s-a retras din logodnă.
Acțiunile izvorâte din raporturile patrimoniale dintre soți trebuie să fie intentate în termen de un an de la o tranzacție realizată de celălalt soț.
Soțul mamei unui copil poate contesta prezumția de paternitate în termen de doi ani de la data la care descoperă că nu este tatăl biologic al copilului. Mama unui copil dispune de același drept de a contesta prezumția de paternitate. Un copil însuși poate să conteste prezumția de paternitate în termen de doi ani de la data la care a devenit major.
Acțiunile legate de recunoașterea paternității trebuie să fie intentate în termen de doi ani de la data la care partea află circumstanțele care exclud paternitatea sau de la data la care copilul devine major în cazul în care acțiunea este intentată chiar de către copil.
Acțiunile izvorâte din relațiile dintre un tutore și un minor trebuie să fie prezentate în termen de un an de la data la care copilul a devenit major sau de la apariția altor situații prevăzute prin lege.

Dreptul proprietății

Acțiunile legate de tulburarea posesiei sau de privarea de dreptul de posesie trebuie să fie intentate în termen de un an de la data la care partea ia la cunoștință acest lucru.
Acțiunile împotriva unei persoane care se află în posesia unui bun și care poate dobândi bunul respectiv prin prescriere trebuie să fie intentate în termen de 10 ani de la data la care cealaltă parte ia la cunoștință posesia.

Acțiunile intentate de către un nou proprietar cu privire la creșteri apărute în urma unor procese naturale trebuie să fie introduse în justiție în termen de doi ani.

Dreptul obligațiilor

Drepturile prevăzute în dreptul obligațiilor se prescriu în cazul în care titularul drepturilor nu le exercită în mod corespunzător în perioada prevăzută prin lege.
Acțiunile privind drepturi prevăzute în dreptul obligațiilor pentru care legea nu specifică un termen mai scurt trebuie să fie intentate în termen de zece ani; toate drepturile pentru care legea nu specifică un termen mai scurt se prescriu în cazul în care titularul nu exercită drepturile respective timp de zece ani, cu excepția anumitor drepturi care nu se pot prescrie.
Dreptul de a cere anularea unui contract de vânzare-cumpărare din cauza prejudiciului excesiv se prescrie în cazul în care acțiunea nu a fost intentată în termen de un an de la încheierea contractului.
Acțiunile privind prejudicii rezultate din revărsări, aruncări sau căderi trebuie să fie intentate în termen de un an.

Cauze comerciale

Acțiunile izvorâte din tranzacții comerciale trebuie să fie intentate în termen de trei ani, sub rezerva altor limitări prevăzute prin lege.
Acțiunile izvorâte dintr-un contract de reprezentare comercială trebuie să fie intentate în termen de patru ani de la sfârșitul anului calendaristic în care a apărut creanța.
Acțiunile intentate împotriva unui comerciant individual, legate de modul în care acesta își conduce afacerea, trebuie să fie introduse în justiție în termen de trei ani de la scoaterea acestuia din Registrul comerțului, cu excepția cazului în care creanței i se aplică un termen mai scurt.
Acțiunile izvorâte dintr-o interdicție impusă unui membru al unui parteneriat, care împiedică acel membru să încheie tranzacții în același domeniu de activitate cu cel al parteneriatului sau să devină membru cu drepturi depline într-un alt parteneriat care desfășoară același tip de activitate, fără consimțământul celorlalți membri, trebuie să fie intentate în termen de trei luni de la data la care ceilalți membri ai parteneriatului iau la cunoștință încălcarea clauzei de neconcurență, însă în termen de maxim cinci ani de la data la care a avut loc încălcarea.
Acțiunile împotriva unui membru al unui parteneriat care sunt legate de obligațiile parteneriatului trebuie să fie intentate în termen de trei ani de la data la care s-a înscris în registru încetarea parteneriatului, cu excepția cazului în care acțiunea împotriva parteneriatului face obiectul unui termen mai scurt.
Acțiunile împotriva fondatorilor unei societăți privind obligațiile asumate de societate înainte de înființarea sa trebuie să fie intentate în termen de trei ani de la data la care compania a fost înscrisă în Registrul Comerțului.
Acțiunile împotriva fondatorilor privind prejudicii specifice aduse societății și unor terți în perioada înființării societății trebuie să fie intentate în termen de cinci ani de la data la care societatea a fost înscrisă în registrul Comerțului. Acest termen se aplică, de asemenea, persoanelor care au facilitat producerea acestor prejudicii.
Acțiunile izvorâte din drepturile pe care un creditor le are împotriva societății, care nu poate să-și soluționeze creanța cu ajutorul societății și care își îndreaptă cererile către persoanele răspunzătoare conform legii (fondatori, terți etc.) trebuie să fie intentate în termen de cinci ani de la data apariției creanței.
Acțiunile rezultate din încălcarea clauzei de neconcurență impusă membrilor consiliului de administrație al unei societăți trebuie să fie intentate în termen de cinci ani de la data la care s-a produs încălcarea.
Acțiunile privind prejudiciile aduse unei societăți, membrilor sau creditorilor săi în timpul procesului de reorganizare a societății pot fi intentate în termen de cinci ani de la data la care a intrat în vigoare reorganizarea.
Acțiunile împotriva unui agent de expediție trebuie să fie intentate în termen de trei ani.
Acțiunile introduse împotriva unui agent de expediție cu privire la mărfuri, cu excepția cazului în care acesta a acționat cu rea credință sau a tolerat neglijențe grave, și acțiunile împotriva administratorului unui depozit, cu excepția cazului în care acesta a acționat cu rea credință sau a tolerat neglijențe grave, trebuie să fie intentate în termen de un an.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

A se vedea fișa informativă „Jurisdicție”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea fișa informativă „Jurisdicție – Letonia”

5 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

A se vedea fișa informativă „Jurisdicție – Letonia”

6 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Cererea poate fi depusă de reclamant sau de o persoană împuternicită în acest sens. Împuternicirea poate fi anexată la cerere. Nu este obligatoriu să se recurgă la un avocat sau la un alt consilier juridic.

7 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Cererea trebuie să fie prezentată instanței competente de prim grad de jurisdicție.
Cererea trebuie să fie depusă la registratura (*kanceleja*) instanței de către solicitant sau de către o persoană împuternicită. Cererile pot fi trimise și prin poștă și ar trebui să fie adresate instanței respective.
Cererile sunt preluate în timpul programului de lucru de către un angajat numit de către președintele instanței - de regulă este vorba despre asistentul președintelui instanței sau despre un angajat din cadrul registraturii.

8 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

În temeiul Legii privind procedura civilă (*Civilprocesa likums*), părțile trebuie să depună documentele în limbi străine însoțite de o traducere în limba oficială, limba letonă, traducere autorizată în conformitate cu procedura stabilită. O persoană scutită de la plata costurilor judiciare nu trebuie să anexeze o traducere.
O instanță poate accepta să desfășoare anumite etape ale procedurii într-o altă limbă în cazul în care o parte solicită acest lucru și toate părțile sunt de acord. Procesul verbal al ședințelor de judecată și hotărârile instanței sunt redactate în limba letonă.
Se introduce o acțiune în justiție prin depunerea unei cereri scrise la instanța respectivă. Cererea poate fi depusă personal de către reclamant sau de către o persoană împuternicită de către reclamant și poate fi trimisă prin poștă, însă nu prin fax sau prin e-mail.
Ar trebui adăugat că documentele certificate printr-o semnătură electronică securizată pot fi utilizate pentru depunerea oricărui tip de cereri, cu excepția cazului în care legea prevede o procedură specifică de inițiere a procedurii. Documentele electronice nu sunt acceptate pentru anumite tipuri de contracte privind dreptul imobiliar, dreptul familiei, dreptul succesoral și anumite tipuri de contracte de garanție.

9 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Cererea trebuie să fie scrisă. Pentru majoritatea acțiunilor, nu există un formular specific. Cu toate acestea, există formulare specifice pentru cererile cu valoare redusă (*maza apmēra prasības*, capitolul 30.3 din Legea privind procedura civilă); pentru executarea obligațiilor la notificarea instanței (*saistību piespiedu izpildīšana brīdinājuma kārtība*, capitolul 50.1 din Lege); și pentru cererile de instituire a unor măsuri de protecție provizorii împotriva violenței (*pagaidu aizsardzība pret vardarbību*, capitolul 30.5 din Lege).

În cazurile în care nu există un formular specific, informațiile și datele minime care trebuie să fie furnizare în cerere sunt prevăzute în Legea privind procedura civilă. În temeiul Legii privind procedura civilă, în cerere trebuie să se menționeze următoarele:
denumirea instanței căreia i se prezintă cererea;
prenumele, numele de familie, numărul de identitate personal și domiciliul înregistrat al reclamantului (sau, în lipsa acestuia, domiciliul *de facto* al reclamantului); în cazul unei persoane juridice, denumirea, numărul de înregistrare și sediul social; Dacă reclamantul este de acord să comunice cu instanța prin mijloace electronice sau dacă acesta este una dintre persoanele/entitățile enumerate în secțiunea 56(23) din Legea privind procedura civilă, ar trebui să se indice, de asemenea, o adresă de e-mail și, în cazul în care este înregistrată în sistemul online de corespondență cu instanța, referința înregistrării sale. Reclamantul poate să indice, de asemenea, o altă adresă pentru corespondența cu instanța;
prenumele, numele de familie, numărul de identitate personal, domiciliul înregistrat și orice altă adresă declarată a pârâtului sau a părții interesate sau, în lipsa acestuia, un domiciliu *de facto*; în cazul unei persoane juridice, denumirea, numărul de înregistrare și sediul social. Numărul de identitate personal sau numărul de înregistrare al pârâtului trebuie să fie indicate dacă se cunosc;
prenumele, numele de familie, numărul de identitate personal și adresa pentru corespondența cu instanța a reprezentantului reclamantului, în cazul în care acțiunea este introdusă de către un reprezentant, sau, în cazul unei persoane juridice, denumirea, numărul de înregistrare și sediul social; dacă reprezentantul reclamantului, cu un domiciliu înregistrat sau o adresă de corespondență în Letonia, este de acord să comunice cu instanța prin mijloace electronice, ar trebui să se indice, de asemenea, o adresă de e-mail și, în cazul în care este înregistrată în sistemul online de corespondență cu instanța, referința înregistrării sale. Dacă domiciliul înregistrat sau adresa de corespondență a reprezentantului reclamantului este în afara Letoniei, trebuie să se indice, de asemenea, adresa de e-mail și referința înregistrării sale în sistemul de corespondență cu instanța. Dacă reprezentantul reclamantului este un avocat, ar trebui să se adauge adresa de e-mail a acestuia din urmă;
denumirea instituției de credit și numărul contului pentru efectuarea plății sumelor recuperabile și pentru rambursarea cheltuielilor de judecată;
obiectul cererii;
valoarea cererii, în cazul în care aceasta poate fi evaluată în bani, arătând modul în care a fost calculată suma care urmează să fie recuperată sau care este contestată;
faptele pe care reclamantul își întemeiază cererea și probele care susțin aceste fapte;
legea pe care se întemeiază cererea;
informațiile privind recurgerea la mediere pentru soluționarea litigiului înainte de introducerea unei acțiuni în justiție;
pretențiile reclamantului;
o listă a documentelor anexate cererii;
data la care a fost redactată cererea, precum și orice alte informații care pot fi relevante. Reclamantul poate indica numărul său de telefon, dacă este de acord să comunice cu instanța prin telefon.
În conformitate cu Legea privind procedura civilă, sunt necesare informații suplimentare pentru cereri de anumite tipuri (de exemplu de divorț) și pentru anumite tipuri de proceduri (de exemplu confirmarea sau anularea adopției, protejarea succesiunii și tutela).
Cererea trebuie să fie semnată de către reclamant ori de către reprezentantul acestuia, sau de către reclamant și reprezentant împreună dacă instanța solicită acest lucru, cu excepția cazului în care legea prevede altfel. În cazul în care reprezentantul trebuie să acționeze în numele reclamantului, trebuie să se anexeze la cerere o procură (*pilnvara*) sau un alt document care să certifice dreptul reprezentantului de a conduce acțiunea.
Cererea trebuie să fie prezentată instanței în mai multe exemplare corespunzând numărului de pârâți și de părți terțe din cadrul procedurii.
Astfel cum se prevede în legislația Uniunii Europene și în convențiile internaționale, o cerere de pensie de întreținere trebuie introdusă prin intermediul formularelor prevăzute în legislația relevantă și poate fi depusă sau transmisă prin intermediul autorităților centrale letone desemnate în scopul colaborării.
Cererea trebuie să fie însoțită, de asemenea, de documente care:
atestă faptul că taxa de stat (*valsts nodevas*) și alte costuri judiciare au fost plătite în conformitate cu procedurile prevăzute prin lege și în cuantumul corect;
confirmă că s-a urmat procedura pentru examinarea extrajudiciară preliminară a cauzei, în cazurile în care aceasta este prevăzută prin lege;
atestă faptele pe care se fondează cererea.
Pe portalul instanțelor letone, la secțiunea *E-Pakalpojumi* („servicii electronice”), *E-veidlapas* („modele electronice”), există mai multe modele pentru documentele procedurale. Modelele pot fi descărcate, completate și depuse în format tipărit.

10 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Cheltuielile de judecată trebuie să fie plătite înainte de depunerea cererii [taxa de stat (*valsts nodeva*), taxa de înregistrare (*kancelejas nodeva*), și cheltuielile prilejuite de examinarea cauzei (*ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi*)]; plata se poate face la o bancă. Atunci când instanța dă câștig de cauză unei părți, aceasta dispune părții căzute în pretenții să plătească părții câștigătoare toate cheltuielile de judecată pe care aceasta din urmă le-a efectuat. În cazul în care cererea a fost soluționată parțial, rambursarea cheltuielilor de judecată este realizată în mod proporțional. În cazul în care un reclamant întrerupe o acțiune sau o cauză rămâne nesoluționată, reclamantul trebuie să restituie cheltuielile de judecată suportate de către pârât (cu excepția cazurilor prevăzute prin lege în care o cerere vizează emiterea certificatului prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 al Parlamentului European și al Consiliului). În acest caz, pârâtul nu trebuie să ramburseze cheltuielile de judecată suportate de către reclamant, însă în cazul în care un reclamant întrerupe acțiunea deoarece pârâtul îi satisface în mod benevol pretențiile după depunerea cererii, instanța poate să dispună pârâtului, la cererea reclamantului, să plătească cheltuielile de judecată ale acestuia din urmă.
În mod similar, costurile legate de desfășurarea acțiunii (onorariul avocatului, cheltuieli pentru înfățișarea în instanță și cheltuieli în vederea obținerii de probe) vor trebui să fie plătite de pârât în favoarea reclamantului în cazul în care acțiunea acestuia din urmă este admisă integral sau parțial sau în cazul în care reclamantul întrerupe acțiunea deoarece pârâtul îi satisface în mod benevol pretențiile după depunerea cererii. În cazul în care acțiunea este respinsă, instanța dispune reclamantului să ramburseze pârâtului cheltuielile efectuate pentru organizarea apărării acestuia.
Onorariul care trebuie plătit unui avocat sau unui consilier juridic sunt stabilite printr-un contract între client și avocat sau consilierul juridic.

11 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

A se vedea fișa informativă „Asistență juridică”.

12 Pot să solicit asistență judiciară?

Documentele primite prin poștă sau în timpul programului de lucru cu publicul sunt înregistrate de către instanță într-un registru de intrări în ziua în care au fost primite. O cerere este considerată depusă în ziua în care a fost primită. Termenul pentru orice etapă procedurală realizată în instanță expiră în momentul în care se încheie programul de lucru al instanței. În cazul în care o cerere, o cale de atac sau un alt document expediat prin poștă este livrat unui operator poștal până la ora 24:00 a ultimei zile din termenul prevăzut, se consideră că acesta a fost depus în termen.
În cazul în care o cerere nu este întocmită corect sau dacă lipsește unul dintre documentele necesare, un judecător emite o decizie motivată prin care hotărăște că nu trebuie să se ia măsuri pe baza cererii. Reclamantului i se trimite un exemplar din decizia respectivă și se stabilește un termen pentru

rectificarea deficiențelor. Acest termen nu poate fi mai scurt de 20 de zile de la data la care s-a expediat decizia. În cazul în care reclamantul rectifică deficiențele în termenul stabilit, se consideră că cererea a fost depusă la data la care a fost primită de instanță pentru prima oară. În cazul în care reclamantul nu rectifică deficiențele în termenul stabilit, se consideră că cererea nu a fost depusă și se restituie reclamantului. Restituirea cererii nu împiedică reclamantul să o prezinte din nou instanței.
Confirmarea specifică a faptului că cererea este prezentată în mod corect: în cazul în care o cerere este întocmită corect și toate documentele necesare sunt anexate la aceasta, un judecător decide, în termen de șapte zile de la depunerea cererii în instanță, să accepte cererea și să inițieze procedura.
La inițierea procedurii, cererea și documentele atașate acesteia în copie sunt trimise pârâtului și se stabilește un termen pentru înaintarea de observații scrise. La primirea observațiilor, judecătorul trimite o copie a acestora reclamantului și părților terțe interesate. Judecătorul poate solicita reclamantului să comenteze pe marginea observațiilor. După primirea observațiilor sau după ce termenul pentru depunerea observațiilor a expirat, judecătorul stabilește o dată pentru ședința de judecată. Grefierul trimite părților o citație. În cazul în care cauza este soluționată prin procedură scrisă, nu se stabilește o dată pentru ședința de judecată și nici nu se trimit citații părților.

13 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Părțile unei cauze primesc o citație care anunță locul, data și ora la care va avea loc ședința de judecată sau o altă acțiune procedurală. Citația este trimisă la domiciliul înregistrat al persoanei, însă se poate indica, de asemenea, o altă adresă pentru corespondența cu instanța.
În cazul în care pârâtul nu are un domiciliu înregistrat în Letonia și reclamantul, din motive obiective, nu a reușit să identifice domiciliul pârâtului din străinătate, instanța, pe baza cererii motivate a reclamantului, poate utiliza procedurile de identificare a adresei pârâtului stabilite în acordurile internaționale obligatorii pentru Letonia sau în legislația Uniunii Europene.
În cazul în care adresa pârâtului nu poate fi identificată prin procedurile prevăzute în acordurile internaționale obligatorii pentru Letonia sau în legislația UE, sau în cazul în care se dovedește imposibil să se trimită documentele pârâtului la adresa identificată de reclamant, sau în cazul în care se dovedește imposibil să se trimită documente pârâtului prin procedurile prevăzute în legislația Uniunii Europene, prin procedurile prevăzute în acordurile internaționale obligatorii pentru Letonia sau prin procedura prevăzută în Legea privind procedura civilă pentru cooperarea internațională în materie civilă, un pârât care nu are un domiciliu declarat în Letonia este citat în instanță printr-un anunț publicat în Monitorul Oficial, *Latvijas Vēstnesis*.
Pe portalul instanțelor letone, la secțiunea *E-pakalpojumi* („servicii electronice”) și *Tiesvedības gaita* („evoluția procedurilor judiciare”), se pot obține informații cu privire la evoluția procedurilor judiciare prin introducerea numărului cauzei sau al citației.
Ultima actualizare: 30/03/2023
Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Lituania

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Legislația Republicii Lituania oferă o serie de opțiuni alternative pentru soluționarea litigiilor. În 2012, în Lituania, a intrat în vigoare Legea revizuită privind arbitrajul comercial (*Komercinio arbitražo įstatymas*). Această Lege se aplică în cazul procedurilor de arbitraj care au loc pe teritoriul Republicii Lituania, indiferent de cetățenia sau de naționalitatea părților implicate în litigiu, indiferent de calitatea de persoană fizică sau juridică a acestora sau dacă procedurile de arbitraj sunt organizate de către un organism de arbitraj permanent sau *ad hoc*. Arbitrajul este o alternativă la instanțele naționale, cu valoare echivalentă. Acesta oferă opțiunea de soluționare rapidă și convenabilă a majorității litigiilor de afaceri, prin aducerea acestora în fața unor persoane private independente, care au autoritatea necesară, se bucură de o reputație bună, și sunt acceptabile pentru ambele părți, mai degrabă decât pentru judecători. Părțile care apelează la arbitraj pot conveni cu mai multă libertate asupra normelor care guvernează procedurile de arbitraj. Curtea de arbitraj se poate întruni în orice locație convenabilă pentru părțile implicate și poate alege în mod liber limba în care se vor desfășura procedurile și tipul deciziei etc. Acordurile de arbitraj electronice sunt recunoscute ca acorduri scrise.
În 2008, a fost adoptată Legea privind medierea conciliantă în litigiile civile (*Civilinių ginčų taikinamojo tarpininkavimo įstatymas*). Medierea conciliantă în litigiile civile (denumită și mediere) este o procedură de soluționare amiabilă a litigiilor, care implică participarea unui intermediar terț conciliant (mediator) nepărtinitor. Legea specifică faptul că medierea poate fi utilizată pentru soluționarea litigiilor civile (mai exact, a litigiilor care implică probleme familiale și alte chestiuni) care pot fi audiate de o instanță în cadrul procedurilor civile. Părțile pot utiliza această opțiune pentru a soluționa litigiul, atât anterior trimiterii litigiului în instanță (mediere extrajudiciară), cât și după începerea acțiunii în justiție (mediere judiciară). Trebuie reținut faptul că începerea medierii suspendă termenul de prescripție al unei plângeri. Astfel, chiar dacă nu se obține soluționarea amiabilă a unui litigiu, părțile își rezervă dreptul la o cale de atac în instanță. Medierea judiciară este gratuită. Mai mult, dacă alegeți să soluționați litigiul civil prin mediere judiciară, veți economisi mai mult timp și efort, în comparație cu procedurile juridice; de asemenea, veți economisi bani, deoarece în cazul în care procedura de mediere se finalizează cu un acord amiabil, 75 % din taxa judiciară achitată va fi rambursată. Soluționarea unui litigiu prin mediere judiciară garantează confidențialitatea și oricare dintre părți se poate retrage din medierea judiciară fără a preciza motivele.
Soluționarea extrajudiciară a litigiilor derivate din contracte încheiate cu consumatorii este guvernată de Legea privind protecția consumatorilor (*Vartotojų teisių apsaugos įstatymas*), care a intrat în vigoare în anul 2007 și care consacră o alternativă pentru procedurile judiciare, inclusiv regulile sale de procedură și structura instituțională. Organismele implicate în soluționarea alternativă a litigiilor în Lituania sunt Serviciul Național pentru Protecția Consumatorilor (*Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba*), Serviciul de Reglementare a Comunicațiilor (*Ryšių reguliavimo tarnyba*) și alte organisme care abordează litigii în sectoare individuale (Serviciul de Reglementare a Comunicațiilor audiază litigiile din domeniul comunicațiilor electronice și al serviciilor poștale și de curierat, Banca Lituaniei (*Lietuvos bankas*) abordează litigiile consumatorilor cu furnizorii de servicii financiare etc.). Consumatorii pot apela la asistență juridică în timpul soluționării alternative a litigiului, dar costurile acesteia nu sunt rambursabile. Asistența juridică primară și secundară garantată de stat este acordată consumatorilor care îndeplinesc criteriile prevăzute în legislație. O cerere adresată către un organism de soluționare alternativă a litigiilor nu suspendă, de obicei, termenul de prescripție. Prin urmare, având în vedere termenele relativ lungi pentru soluționarea litigiilor privind consumatorii și anumite termene de prescripție scurte pentru plângeri, există un risc major de depășire a termenului de prescripție.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenul general de prescripție este de zece ani.
Legislația lituaniană prevede termene de prescripție mai scurte pentru anumite tipuri de plângeri.
Un termen de prescripție mai scurt, de o lună, este aplicat în cazul plângerilor derivate din rezultatele procedurilor de licitație.
Un termen de prescripție mai scurt, de trei luni, este aplicat în cazul plângerilor care urmăresc invalidarea deciziilor organismelor unei entități juridice.
Un termen de prescripție mai scurt, de șase luni, este aplicat în cazul:

plângerilor care vizează aplicarea legislației pentru neîndeplinirea obligațiilor (o amendă, dobânzi pentru plată întârziată);
plângerilor care vizează defecte ale produselor vândute.
Un termen de prescripție mai scurt, de șase luni, se aplică în cazul plângerilor referitoare la relațiile dintre companiile de transport și clienții acestora, cu privire la transporturile expediate din Lituania, iar un termen de prescripție de un an se aplică transporturilor expediate în străinătate.
Un termen de prescripție mai scurt, de un an, se aplică în cazul creanțelor de asigurare.
Un termen de prescripție mai scurt, de trei ani, se aplică în cazul acțiunilor în despăgubiri, inclusiv al celor rezultate din calitatea necorespunzătoare a produselor.
Un termen de prescripție mai scurt, de cinci ani, se aplică în cazul plângerilor pentru executarea dobânzilor și a altor plăți periodice.
Plângerile referitoare la defecte ale lucrărilor efectuate sunt supuse unor termene de prescripție mai scurte.
Plângerile referitoare la transportul de marfă, pasageri și bagaje sunt supuse termenelor de prescripție prevăzute în codurile (legile) aplicabile mijloacelor de transport specifice.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Un litigiu referitor la obligații contractuale este reglementat de legea aleasă de comun acord de părțile implicate; dacă părțile au ales legislația Republicii Lituania, acestea își pot apăra interesele legale înaintea instanțelor lituaniene. Un astfel de acord între părți poate fi prevăzut în cadrul contractului sau stabilit în conformitate cu circumstanțele concrete ale cauzei. Părțile pot conveni ca legislația unui anumit stat să guverneze întregul contract sau o anumită parte a contractului. Când părțile decid ca legislația unui stat străin să fie aplicată asupra unui contract, aceasta nu poate fi utilizată ca motiv pentru renunțarea la orice reguli obligatorii aplicabile în Republica Lituania sau în orice alt stat care nu pot fi schimbate sau la care nu se poate renunța prin acordul părților.
Dacă părțile nu indică legislația care ar trebui să guverneze contractul, se aplică legislația statului cu care este cel mai strâns asociată obligația contractuală.
Există prezumția că obligația contractuală este cel mai strâns asociată cu statul pe al cărui teritoriu:
își are reședința permanentă sau sediul central partea supusă celei mai caracteristice obligații contractuale. Dacă obligația este mai strâns asociată cu legislația statului în care se desfășoară activitatea părții supuse obligației, se va aplica legislația acelui stat;
este situat bunul imobil, dacă obiectul contractului este dreptul la un bun imobil sau dreptul la utilizarea acestuia;
era situat sediul social la momentul încheierii unui contract de transport, atât timp cât statul în care este situat sediul social al transportatorului este același stat în care a fost încărcată marfa sau același stat în care este situat sediul social al expeditorului sau același stat din care a fost expediată marfa.
Acordurile de arbitraj sunt guvernate de legea aplicabilă contractului principal. În cazul în care contractul principal este nul, se aplică legislația teritoriului pe care a fost încheiat acordul de arbitraj; dacă acesta nu poate fi identificat, se aplică legislația statului unde se desfășoară procedura de arbitraj.
Drepturile și obligațiile părților care decurg din prejudiciu sunt guvernate, la alegerea părții afectate, fie de legislația statului în care a fost comisă fapta relevantă sau în care sunt situate orice alte circumstanțe care au dus la apariția prejudiciului, fie de legislația statului în care prejudiciul a fost suferit.
Regimul juridic care guvernează proprietatea matrimonială este determinat de legislația statului în care cei doi soți își au reședința permanentă. Atunci când reședințele permanente ale celor doi soți sunt situate în state diferite, legislația guvernantă va fi cea a statului ai cărui cetățeni sunt ambii soți. Atunci când soții au cetățenii diferite și nu au avut niciodată o reședință comună, legislația guvernantă va fi cea a statului în care a fost încheiată căsătoria. Regimul juridic care guvernează proprietatea matrimonială definită prin contract este legislația statului ales de către soți în contractul acestora. În acest caz, cei doi soți pot alege legislația statului în care au sau vor avea reședința permanentă, legislația statului în care a fost încheiată căsătoria sau legislația statului din care provine unul dintre soți. Acordul dintre soți privind legislația aplicabilă cu privire la proprietate va fi valid atât timp cât respectă cerințele legislației statului ales sau ale legislației statului în care a fost încheiat acordul.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Regulile privind jurisdicția sunt prevăzute în articolele 29–30 ale Codului de procedură civilă (*Civilinio proceso kodeksas*). O plângere poate fi înaintată unei instanțe în funcție de locul de reședință al pârâtului. O plângere împotriva unei entități juridice trebuie înaintată în funcție de sediul social al acesteia, indicat în registrul entităților juridice. Dacă pârâtul este statul sau o localitate, plângerea trebuie înaintată în funcție de sediul social al organismului care reprezintă statul sau localitatea în cauză.
O plângere împotriva unui pârât a cărui reședință este necunoscută poate fi înaintată în funcție de locația proprietății acestuia sau a ultimei reședințe cunoscute. O plângere împotriva unui pârât care nu are reședința în Republica Lituania poate fi înaintată în funcție de locația proprietății sale sau a ultimei reședințe cunoscute din Republica Lituania. O plângere referitoare la activitățile unei sucursale a unei entități juridice poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de sediul social al sucursalei.
O plângere privind acordarea pensiei alimentare și determinarea paternității poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de reședința reclamantului. O plângere pentru repararea prejudiciilor aduse sănătății, inclusiv decesul, poate fi înaintată în funcție de reședința reclamantului sau de locul în care a fost produs prejudiciul. O plângere pentru prejudicii aduse proprietății unei persoane poate fi înaintată în funcție de reședința reclamantului (sediul social) sau de locul unde a fost produs prejudiciul.
O plângere cu privire la un acord/contract care specifică locul executării acestuia poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de locul de executare indicat în acord/contract.
O plângere referitoare la acționarea în calitate de tutore, custode sau administrator de proprietate poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de reședința (sediul social) tutorelui, custodelui sau administratorului proprietății.
O plângere referitoare la contracte încheiate cu consumatorii poate fi, de asemenea, înaintată în funcție de reședința consumatorului.
Un reclamant are dreptul să aleagă între mai multe instanțe competente pentru cauza respectivă.
Plângerile privind drepturile reale cu privire la bunuri imobile, utilizarea unui bun imobil, cu excepția cererilor privind lichidarea unei proprietăți matrimoniale în cazurile de divorț și anularea sechestrului asupra unui bun imobil sunt de competența instanței de pe teritoriul unde este situat bunul imobil sau partea principală a acestuia.
Plângerile înaintate de creditorii unei succesiuni înainte ca moștenitorii să accepte moștenirea sunt de competența instanței de pe teritoriul unde este situată moștenirea sau partea principală a moștenirii.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Toate cauzele civile sunt audiate de tribunalele districtuale ca tribunale de primă instanță, cu excepția cauzelor audiate de tribunalele regionale sau de Tribunalul Regional Vilnius.
Tribunalele regionalele audiază următoarele cauze civile în calitate de tribunale de primă instanță:
începând cu data de 4 aprilie 2013, acțiunile ce implică plângeri care depășesc 150 000 LTL, cu excepția cauzelor care vizează relațiile familiale și de angajare și a cauzelor care vizează repararea prejudiciului moral;
cauzele cu privire la relațiile juridice privind drepturile de autor extrapatrimoniale;
cauzele cu privire la relațiile juridice în licitații publice civile;

cauzele cu privire la proceduri de faliment sau restructurare, cu excepția celor referitoare la falimentul persoanelor fizice;
cauzele în care una dintre părți este un stat străin;
cauzele bazate pe plângeri privind vânzarea obligatorie de acțiuni (participație, dobândă);
cauzele bazate pe plângeri cu privire la anchetarea activităților unei entități juridice;
cauzele referitoare la repararea daunelor materiale și morale, rezultate din încălcarea drepturilor consacrate ale pacienților;
alte cauze civile care trebuie audiate de tribunalele regionale ca tribunale de primă instanță, conform legilor specifice.
Următoarele cauze sunt audiate exclusiv de Tribunalul Regional Vilnius, în calitate de primă instanță:
cauze referitoare la litigii conform Legii privind brevetele (*Lietuvos Respublikos patentų įstatymas*);
cauze referitoare la litigii conform Legii privind mărcile comerciale (*Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymas*);
cauzele referitoare la adopția unui cetățean lituanian cu reședința în Republica Lituania, solicitată de cetățeni ai altor state;
alte cauze civile care sunt de competența exclusivă a Tribunalului Regional Vilnius, ca primă instanță, în temeiul unor legi specifice.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

O persoană poate intenta proces ea însăși sau prin reprezentantul său. Participarea unei persoane la o audiere nu privează acea persoană de dreptul la reprezentare în cadrul procedurilor. Este considerat oportun ca un reprezentant să fie prezent în instanță în numele persoanei pe care o reprezintă, cu excepția cazului când instanța consideră că este necesar ca persoana reprezentată să fie prezentă.
O persoană trebuie să fie reprezentată de un avocat în timpul procedurilor, în cauzele specificate de Codul de procedură penală și de Codul civil (*Civilinis kodeksas*); de exemplu, dacă instanța audiază o cauză în care este implicată o persoană declarată inaptă juridic, acea persoană trebuie să fie reprezentată de un avocat.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Persoanele care doresc să trimită documente unei instanțe sau să obțină documente de la aceasta trebuie să contacteze grefa instanței, care va explica procedura pentru depunerea, obținerea sau returnarea documentelor. Punctele de contact ale instanței
De la lansarea portalului pentru servicii electronice e.teismas.lt pe 1 iulie 2013, a devenit posibil ca depunerea documentației unei cauze, urmărirea procedurilor, plata taxei judiciare și obținerea altor servicii să se efectueze on-line.
Pentru a se asigura o tratare consecventă a cauzelor, s-a stabilit printr-o rezoluție ca, de la data de 1 ianuarie 2014, cauzele procesate în mod electronic de instanțele inferioare și transferate către curți de apel și de casație să fie de asemenea procesate electronic.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Persoanele implicate într-o cauză trebuie să furnizeze copii originale ale actelor de procedură. În plus, instanța trebuie să primească un număr suficient de copii ale actelor de procedură tipărite: o copie pentru fiecare parte implicată (în cauzele cu mai mulți pârâți sau reclamanți, o copie pentru fiecare dintre aceștia sau, dacă un reprezentant sau o persoană autorizată a fost desemnată să primească actele de procedură referitoare la cauză, doar o copie pentru acel reprezentant sau persoană autorizată) și pentru părțile terțe, cu excepția cazului când un act de procedură este depus prin mijloace electronice. Orice anexe la actele de procedură trebuie depuse în același număr de copii ca și actele de procedură, cu excepția cazului când acestea sunt depuse prin mijloace electronice sau dacă instanța a autorizat ca anexele să nu fie transmise părților, deoarece sunt în număr prea mare.
Toate actele de procedură și anexele acestora trebuie înaintate instanței în limba națională. În cazul când părțile implicate în acțiune, cărora li se adresează actele de procedură, nu vorbesc limba națională, instanța trebuie să primească traduceri ale documentelor respective într-o limbă pe care acestea o înțeleg. În cazul când documentele depuse trebuie să fie traduse într-o limbă străină, părțile trebuie să ofere traduceri autorizate.
O plângere poate fi depusă electronic prin portalul de servicii electronice al instanțelor lituaniene https://e.teismas.lt/lt/public/home/, care poate fi accesat de pe site-ul web al Administrației Naționale a Instanțelor (*Teismų administracija*): https://www.teismai.lt/en.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Un formular de plângere electronic poate fi completat pe portalul de servicii electronice al instanțelor lituaniene https://e.teismas.lt/lt/public/home/.
Orice plângere înaintată instanței trebuie să îndeplinească cerințele generale aplicabile conținutului actelor de procedură. (articolul 111 din Codul de procedură civilă). Actele de procedură trebuie depuse în instanță în scris. Fiecare act de procedură al unei părți implicate trebuie să specifice următoarele:
numele instanței unde este depus actul de procedură;
starea procedurală, numele, prenumele, codurile numerice personale (dacă sunt cunoscute) și reședințele părților implicate; alte adrese ale celorlalte părți implicate, în scopul transmiterii actelor de procedură cunoscute de reclamant; în cazul în care părțile implicate sau una dintre acestea este persoană juridică, actul de procedură trebuie să specifice numele complet, sediul social și orice alte adrese ale celorlalte părți implicate, în scopul transmiterii actelor de procedură cunoscute de reclamant, coduri, numerele conturilor curente (dacă sunt cunoscute) și detaliile instituțiilor de creditare (dacă sunt cunoscute);
metoda ce va fi utilizată pentru transmiterea actelor de procedură către partea implicată și adresa poștală de corespondență, dacă aceasta diferă de adresa reședinței sau a sediului social;
natura și subiectul actului de procedură;
circumstanțele care demonstrează subiectul actului de procedură și orice dovadă care confirmă circumstanțele respective;
orice anexe trebuie atașate actului de procedură depus;
semnătura persoanei care depune actul de procedură și data întocmirii acestuia.
O persoană implicată în acțiune, care bazează un act de procedură pe o normă de interpretare adoptată de o instanță internațională sau de instanța unui stat străin, trebuie să ofere o copie a deciziei instanței care să precizeze acea normă și o traducere autorizată a deciziei în limba națională.
Un act de procedură depus în instanță de un reprezentant trebuie să conțină informațiile despre reprezentant menționate la punctele 2 și 3 de mai sus și trebuie să fie însoțit de un document care atestă drepturile și obligațiile reprezentantului, atât timp cât un astfel de document nu a fost încă depus sau atât timp cât termenul de valabilitate al autorizației depuse la dosar a expirat.
O persoană autorizată de o parte implicată care nu poate semna actul de procedură trebuie să semneze acel document în numele părții respective, menționând motivul pentru care partea implicată nu poate semna personal documentul depus.
Articolul 135 din Codul de procedură civilă specifică faptul că declarația cu privire la cauza cererii trebuie să includă următoarele informații:
suma pretinsă, în cazurile în care va fi determinată o valoare în cadrul cererii;
circumstanțele care stau la baza plângerii înaintate de reclamant (motive concrete pentru plângere);
dovezi care să ateste circumstanțele precizate de reclamant, domiciliile martorilor și locația altor dovezi;
ce urmărește reclamantul (subiectul declarației cu privire la cauza cererii);
opinia reclamantului cu privire la posibilitatea pronunțării unei hotărâri în lipsă, în cazul în care nu există niciun răspuns la plângere sau la actul de procedură preliminar;
informații cu privire la reprezentarea de către un avocat. Dacă acesta este cazul, trebuie precizate numele, prenumele și adresa biroului avocatului;

opinia reclamantului privind posibilitatea încheierii unui acord de soluționare, dacă acesta dorește să ofere o astfel de opinie.
Declarația cu privire la cauza cererii trebuie însoțită de documente sau alte dovezi care stau la baza plângerii reclamantului, dovada plății taxei judiciare și orice solicitări de prelevare a dovezilor pe care reclamantul nu le poate înainta, precizând motivul pentru aceasta.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Declarația cu privire la cauza cererii trebuie însoțită de toate documentele care susțin cererile dvs. și dovada plății taxei judiciare. Taxa judiciară pentru solicitări nefinanciare este de 100 LTL. În litigiile financiare, taxa judiciară plătibilă este egală cu un procent din suma solicitată, astfel cum se precizează în legile specifice: 3 % și cel puțin 50 LTL pentru solicitări de până la 100 000 LTL; 3 000 LTL plus 2 % din suma solicitată pentru solicitări între 100 000 LTL și 300 000 LTL; și 7 000 LTL plus 1 % din suma solicitată pentru solicitări peste 300 000 LTL. Taxa judiciară totală în litigiile financiare nu poate depăși 30 000 LTL.
Legile specifice menționează cazurile în care reclamanții sunt scutiți de la plata taxei judiciare. În plus, instanța are dreptul să acorde o scutire parțială a taxei sau să amâne plata taxei până la adoptarea unei decizii, având în vedere situația financiară a persoanei. Orice solicitare de scutire de la plata taxei judiciare sau de amânare a acesteia trebuie să fie justificată și însoțită de dovezi care să ateste starea financiară precară a persoanei.
În cadrul procedurilor de documentare, taxa judiciară plătibilă reprezintă jumătate din taxa plătibilă pentru plângere, dar nu mai puțin de 20 LTL.
Nu se plătește nicio taxă judiciară pentru apeluri separate, cu excepția apelurilor separate care solicită implementarea unor măsuri intermediare, pentru care se achită o taxă judiciară de 100 LTL.
În cazul când actele de procedură sau anexele acestora sunt depuse în instanță doar prin mijloace electronice, taxa plătibilă reprezintă 75 % din taxa judiciară plătibilă pentru actul de procedură respectiv și trebuie să fie de minimum 10 LTL.
Un client trebuie să convină asupra acordării de servicii juridice împreună cu avocatul său, cu avocații săi sau cu o asociație profesională de avocați, prin semnarea unui acord. Partea trebuie să plătească taxa convenită pentru oferirea serviciilor juridice. Părțile sunt libere să convină asupra momentului plății, după cum doresc.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Legea privind asistența juridică garantată de stat (*Lietuvos Respublikos valstybės garantuojamos teisinės pagalbos įstatymas*) garantează acordarea asistenței juridice primare și secundare, în conformitate cu aranjamentele stabilite.
Asistența juridică primară este acordată cetățenilor Republicii Lituania și din alte state membre UE, persoanelor care au reședința legală în Republica Lituania sau în alt stat membru UE și persoanelor care au dreptul la aceasta în temeiul acordurilor internaționale la care Republica Lituania este parte.
Asistența primară trebuie acordată imediat. Când acest lucru nu este posibil, veți fi notificat atunci când este acceptată, fapt ce trebuie să se întâmple în cel mult 5 zile de la data solicitării. Funcționarii și angajații municipali, avocații sau specialiștii agențiilor publice cu care municipalitatea a încheiat contracte vor oferi consultanță personală privind soluționarea în afara instanței a litigiului dvs., vor oferi informații privind sistemul juridic, legile și alte legislații și vor ajuta la redactarea unui acord de soluționare sau la completarea unei cereri pentru asistență juridică secundară. Asistența juridică primară poate fi refuzată în cazurile când cererea reclamantului nu este justificată în mod clar, când reclamantul a primit deja consultanță extinsă privind aceeași chestiune, când este clar că persoana poate obține consultanță din partea unui avocat fără să apeleze la asistența juridică garantată de stat conform legii sau când cererea nu vizează drepturile proprii și interesele legitime ale persoanei, cu excepția cazurilor de reprezentare specificate prin lege.
Asistența juridică secundară poate fi primită de aceleași persoane, dar acordarea acestei asistențe depinde de asemenea de nivelul venitului total al acestora.
Asistența juridică secundară poate fi acordată oricărei persoane cu reședința în Republica Lituania, ale cărei bunuri și venit anual nu depășesc nivelul eligibilității stabilit de guvern cu privire la acordarea asistenței juridice. Bunurile și veniturile sunt clasificate pe două niveluri, I și II: pentru nivelul I, statul acoperă 100 % din costurile pentru asistența juridică secundară, în timp ce pentru nivelul II, statul acoperă 50 % din costurile pentru asistența juridică secundară (restul de 50 % trebuie suportat de persoana în cauză).
Următoarele persoane au dreptul să primească asistență juridică secundară gratuită, indiferent de bunurile sau venitul anual al acestora: suspecții, persoanele inculpate sau condamnate în cauze penale, în care participarea unui avocat al apărării este obligatorie; victimele din cauze referitoare la repararea daunelor cauzate de o infracțiune, inclusiv cazurile în care repararea trebuie stabilită într-o cauză penală; persoanele care primesc ajutoare sociale; persoanele care sunt sprijinite de instituții rezidențiale de asistență socială; persoanele care suferă de un handicap grav sau recunoscute ca fiind inapte de muncă; persoanele care au atins vârsta pensionării și despre care s-a stabilit că au nevoi speciale de un grad ridicat; tutorii acestor persoane, în cazurile când asistența juridică este necesară pentru reprezentarea și protejarea drepturilor și intereselor persoanelor aflate sub tutela lor; persoanele care furnizează dovada (un ordin de sechestru asupra proprietății etc.) că sunt incapabile, din motive obiective, să își utilizeze proprietatea și fondurile și, prin urmare, proprietatea și venitul anual al acestora, pe care le-ar putea utiliza după cum doresc, nu depășesc nivelul de eligibilitate prevăzut de guvern, în ceea ce privește acordarea asistenței juridice secundare; persoanele care suferă de o boală mintală gravă, în cazurile în care este vizat tratamentul sau spitalizarea forțată a acestora; tutorii acestor persoane, în cazurile când asistența juridică este necesară pentru reprezentarea și protejarea drepturilor și intereselor persoanelor respective; debitorii, în cazurile când plângerea este înaintată împotriva ultimei reședințe a acestora, unde locuiesc în prezent; părinții sau alți reprezentanți legali ai unui minor, în cazurile care vizează deplasarea copilului; minorii care nu sunt căsătoriți sau recunoscuți de o instanță ca fiind în deplinătatea capacității juridice și care se prezintă în instanță în nume propriu, în cazurile prevăzute de lege; persoanele care urmăresc să fie declarate inapte din punct de vedere juridic, în cauze care privesc declararea unei persoane fizice ca fiind inaptă din punct de vedere juridic; persoanele care urmăresc înregistrarea unui nou-născut și alte cauze precizate în acordurile internaționale în care Republica Lituania este parte.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

O instanță va decide admisibilitatea prin adoptarea unei rezoluții. Această procedură este considerată a fi punctul de pornire al unei cauze civile. Dacă există orice fel de deficiențe, iar o persoană care participă în cauza respectivă sau care a depus o plângere/un act de procedură elimină acea deficiență conform cerințelor și termenelor stabilite de instanță, se consideră că plângerea/actul a fost depus la data la care acesta este transmis instanței. Altfel, se consideră că acesta nu a fost depus și este returnat reclamantului, împreună cu anexele, prin ordin judecătoresc, în cel târziu cinci zile lucrătoare după termenul limită pentru eliminarea deficiențelor.
Un reclamant are dreptul să își retragă plângerea, atât timp cât instanța nu a trimis o copie a acesteia pârâtului. Plângerea poate fi retrasă ulterior doar dacă pârâtul este de acord și dacă plângerea este retrasă înainte ca tribunalul de primă instanță să pronunțe o decizie.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Părțile implicate sunt informate cu privire la ora și locul unei audieri în instanță sau cu privire la măsurile procedurale individuale prin citație sau prin notificarea instanței. Programul audierilor în instanță este de asemenea disponibil pe internet, prin intermediul Sistemului de informații al instanțelor lituaniene, accesibil pe site-ul web al Administrației Naționale a Instanțelor. http://liteko.teismai.lt/tvarkarasciai/

Ultima actualizare: 21/10/2019

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE şi nici Comisia Europeană nu-şi asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informaţiile sau datele pe care le conţine ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecţia drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultaţi avizul juridic.
Versiunea lingvistică pe care o consultaţi acum este în lucru la traducătorii
noştri.
Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: en fr.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Luxemburg

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Medierea este o procedură alternativă de soluționare a litigiilor, care, în anumite cazuri, ar putea evita inițierea unei acțiuni în instanță.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenele de prescripție variază de la caz la caz.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

A se vedea secțiunea privind Competența instanțelor - Luxemburg.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea secțiunea privind Competența instanțelor - Luxemburg.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

A se vedea secțiunea privind Competența instanțelor - Luxemburg.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Răspunsul la această întrebare depinde de valoarea și de obiectul litigiului.
Situațiile pot fi reprezentate după cum urmează, în afară de excepțiile prevăzute de lege:
În cazul în care valoarea litigiului este mai mică sau egală cu 15 000 EUR, acesta este în principiu de competența judecătorilor de pace (*justices de paix*). În fața acestor instanțe, părțile se înfățișează în persoană sau printr-un reprezentant care, în cazul în care nu este avocat, trebuie să dispună de o împuternicire specială (de un mandat).
În cazul în care valoarea litigiului este mai mare de 15 000 EUR, acesta este în principiu de competența instanțelor districtuale (*tribunaux d'arrondissement*). În fața acestor instanțe, este necesară reprezentarea de către un avocat pledant (*avocat à la cour*), cu excepția procedurilor de urgență, a acțiunilor care se derulează potrivit procedurii comerciale, în cadrul cărora părțile se pot înfățișa în persoană, dar pot fi și asistate sau reprezentate și a acțiunilor de dreptul familiei (mai puțin acțiunile de divorț). La instanțele superioare (*cour d'appel*), este necesară reprezentarea de către un avocat pledant (*avocat à la cour*).
Unele chestiuni, indiferent de valoarea lor, chiar și în cazul în care aceasta depășește 15 000 EUR, sunt de competența judecătorilor de pace: de exemplu, litigiile dintre locatori și locatari, cererile de pensie de întreținere, cu excepția celor care sunt în legătură cu o cerere de divorț sau de separare legală. În general, cererile adresate judecătorului de pace se fac prin intermediul unei citații trimise de un executor judecătoresc. În acest caz, actul de sesizare a instanței trebuie să respecte anumite condiții de formă pentru a se garanta, printre altele, respectarea dreptului la apărare. În anumite cazuri, părțile pot introduce singură o acțiune, fără a recurge la un executor judecătoresc, printr-o cerere adresată în scris judecătorului de pace (procedură simplificată și mai puțin costisitoare decât procedura aferentă instanței districtuale - *tribunal d'arrondissement*). În ambele cazuri, părțile se înfățișează în persoană sau printr-un reprezentant care, în cazul în care nu este avocat, trebuie să dispună de o împuternicire specială (de un mandat).

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Răspunsul la această întrebare depinde de situația în care vă aflați, potrivit deosebirilor de la punctul precedent.
În cazul în care valoarea litigiului este mai mică sau egală cu 15 000 EUR, părțile se pot adresa direct (prin intermediul unei cereri) sau indirect (prin intermediul unei citații trimise de executorul judecătoresc) judecătorului de pace cu competență teritorială. În mod concret, cererile sunt primite de grefierii șefi ai acestor instanțe.
În cazul în care valoarea litigiului este mai mare de 15 000 EUR, părțile trebuie să se adreseze în principiu unui avocat, care va chema în judecată partea adversă în numele clientului său și prin intermediul unui executor judecătoresc. Avocatul va depune actele de sesizare a instanței de pe lângă tribunalele districtuale sau de pe lângă curtea de apel competentă din punct de vedere teritorial.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Cererile pot fi formulate în limbile franceză, germană sau luxemburgheză, sub rezerva anumitor dispoziții speciale care se aplică anumitor chestiuni.
Cererea în justiție este formulată printr-o chemare în judecată (*assignation*) sau citație, mai puțin în situațiile în care instanța poate fi sesizată printr-o simplă cerere (*requête*). Cu excepția unor situații rare care intră în competența judecătorilor de pace pentru anumite chestiuni specifice, cererile în justiție trebuie formulate în scris. Nu sunt acceptate documentele transmise prin fax sau e-mail.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Pentru anumite chestiuni specifice (de exemplu cererile de ordonanță de plată pentru sume datorate sau facturi neplătite), există anumite formulare de completat. În principiu, citațiile în fața judecătorilor de pace, cererile sau chemările în judecată în fața tribunalelor districtuale și actele de introducere a unei căi de atac în fața instanțelor superioare trebuie să cuprindă, sub sancțiunea declarării nulității acestora, anumite mențiuni obligatorii și să fie redactate într-un anumit format. Nu există formulare prestabilite în acest sens.
Există totodată formulare pentru cererile care au la bază legislația comunitară. De exemplu, cererile de somație europeană de plată, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1896/2006, sau cererile pentru procedurile europene cu privire la cererile cu valoare redusă, în temeiul Regulamentului (CE) nr. 861/2007.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

În principiu, trebuie achitate cheltuielile de judecată la încheierea acțiunii în justiție. Instanța poate, de asemenea, să decidă ca partea căzută în pretenții la plata unei indemnizații procedurale părții câștigătoare, în cazul în care judecătorul consideră că este incorect ca plata integrală a cheltuielilor să fie făcută exclusiv de partea care a câștigat procesul. Judecătorul poate dispune și plata unei garanții sau a unui avans de către una sau mai multe dintre părțile în proces (de exemplu, în cazul în care instanța dispune efectuarea unei expertize).
Onorariile pe care clientul le plătește avocatului se stabilesc în contractul existent între aceștia. În practică, se obișnuiește să se plătească un avans avocatului.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

A se vedea tema Asistenţă juridică – Luxemburg.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Dacă instanța a fost sesizată de reclamant, în cazul în care legea permite acest lucru, reclamantul va fi informat de instanță cu privire la consecințele acțiunii sale în justiție.
Dacă acțiunea în justiție trebuie să fie sau este introdusă de un avocat, în numele clientului său, instanța va informa avocatul cu privire la urmările acțiunii sale în justiție, acesta din urmă fiind reprezentantul legal al clientului. Avocatul va putea oferi clientului său informațiile necesare privind calendarul evenimentelor, în măsura în care acestea sunt disponibile sau previzibile.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Vezi răspunsul la întrebarea anterioară.
În plus, termenul prevăzut pentru înfățișare în procedurile scrise este, în principiu, stabilit prin lege, în afara termenelor pe care judecătorul le poate fixa pentru a audia personal o parte la procedură sau un terț. Termenele stabilite de lege variază în funcție de jurisdicție și de faptul dacă pârâtul locuiește în Luxemburg sau în străinătate. În cazul procedurilor orale, în principiu, reclamantul trebuie să indice pârâtului o dată specifică în care acesta trebuie să se prezinte în instanță.

Linkuri utile

http://www.legilux.lu/

Ultima actualizare: 04/03/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Ungaria

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Cererile pentru plățile restante pot fi executate, de asemenea, printr-o somație de plată, în timp ce anumite cereri prevăzute de lege pot fi executate numai printr-o somație de plată. Astfel de proceduri judiciare în afara instanței sunt gestionate de către notari publici. A se vedea tema Proceduri de somație de plată.
În Ungaria, sunt disponibile proceduri de soluționare alternativă a litigiilor. A se vedea tema Căi alternative de soluționare a litigiilor.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Faptul că există sau nu un termen pentru introducerea acțiunii în instanță și forma termenului variază de la caz la caz. De exemplu, în cazul revendicărilor patrimoniale nu există niciun termen pentru introducerea unei acțiuni și nu se aplică niciun termen de prescripție. În schimb, nu există niciun termen pentru introducerea unei acțiuni pentru prejudiciile necontractuale, dar o astfel de acțiune face obiectul termenului general de prescripție (5 ani), pe care instanța îl ia în considerare în cadrul procedurii dacă este invocat de către cealaltă parte. Pentru alte cereri, termenele pentru introducerea unei acțiuni în instanță sunt stabilite prin lege.
Prin urmare, se recomandă să se clarifice problema termenelor cu un avocat, un consilier juridic sau la Biroul de informare a cetățenilor.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Chestiunea competenței, în vederea determinării statului membru ale cărui instanțe sunt competente în diferitele tipuri de litigii cu elemente de extraneitate, este specificată de legislația Uniunii Europene, de convențiile internaționale din domeniu și de normele dreptului internațional privat ungar.
Legislația UE în domeniu, care este în general aplicabilă în litigiile în materie comercială și civilă, include Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 și noua Convenție de la Lugano (publicată prin Decizia nr. 2009/430/CE), Regulamentul (CE) nr. 2201/2003 în materie matrimonială și în materia răspunderii părintești și Regulamentul (CE) nr. 4/2009 în materie de obligații de întreținere.
În cazul în care nu se aplică nici legislația UE, nici convențiile bilaterale sau multilaterale la care Ungaria este parte, competența este determinată pe baza dispozițiilor Legii XXVIII din 2017 privind dreptul internațional privat.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea tema Competența instanțelor – Ungaria.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

A se vedea tema Competența instanțelor – Ungaria.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Acțiuni în instanță pot fi introduse personal sau prin reprezentare, de orice persoană care

a) are capacitate deplină în conformitate cu normele de drept civil,
b) este un adult cu incapacitate parțială, dar a cărui capacitate în conformitate cu normele de drept civil nu este limitată în ceea ce privește obiectul și actele procedurale ale cauzei sau
c) are autoritatea, în conformitate cu normele de drept civil, să dea instrucțiuni valabile cu privire la obiectul cauzei.

Un reprezentant legal va acționa în numele părții dintr-o cauză dacă

a) partea nu are capacitatea de a acționa în cauză,
b) a fost desemnat un reprezentant legal pentru partea respectivă, fără a afecta capacitatea acesteia, cu excepția cazului în care partea acționează în persoană sau prin reprezentare ori
c) partea nu este o persoană fizică.

Reprezentarea de către un reprezentant legal este obligatorie în temeiul Legii CXXX din 2016 privind Codul de procedură civilă („CPC”) în procedurile în instanță. CPC prevede o derogare de la norma de bază a reprezentării legale obligatorii pentru cauzele judecate de tribunalele districtuale în primă instanță și de tribunalele pentru litigii de muncă; în astfel de cazuri, reprezentarea legală nu este obligatorie, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.
De asemenea, CPC specifică persoanele care pot acționa în calitate de reprezentant legal. Reprezentanții legali ai părților sunt de obicei avocați și firme de avocatură. În cazul în care reprezentarea legală este obligatorie, o persoană care a promovat examenul de admitere în profesia de avocat poate acționa în propria cauză fără reprezentare legală, cu excepția cazului în care legea prevede altfel.
În cazurile în care nu este obligatorie implicarea unui reprezentant legal, cererea introductivă poate fi depusă de către un reprezentant autorizat (de exemplu, un avocat) desemnat de către parte sau de reprezentantul legal al acesteia. Normele referitoare la persoanele care pot și care nu pot acționa în calitate de reprezentant autorizat sunt stabilite în CPC.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Cererea introductivă trebuie să fie depusă direct la instanța care are competență pentru a audia cauza. CPC permite unei părți care acționează fără reprezentare legală într-o cauză în fața unei instanțe districtuale sau, în cadrul unui litigiu de muncă, în fața unei instanțe administrative și de soluționare a litigiilor de muncă să depună cererea oral, în timpul programului de lucru desemnat, și să o înregistreze, în formularul adecvat, la instanța competentă din locul în care își are reședința, sediul social sau locul de muncă ori la instanța competentă în cauză.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Limba procedurilor judiciare este maghiara. Dacă legea, un act juridic cu caracter obligatoriu al Uniunii Europene sau o convenție internațională nu prevede altfel, cererile adresate instanței trebuie depuse în limba maghiară, iar cererile și deciziile instanței sunt comunicate în limba maghiară. Orice persoană are dreptul să folosească limba sa maternă în cadrul procedurilor judiciare, precum și limba sa regională sau minoritară, în cazul în care acest lucru este prevăzut de convențiile internaționale.

Prin semnarea Cartei Europene a limbilor regionale sau minoritare, Ungaria are obligația de a permite, în ceea ce privește limba croată, germană, română, sârbă, slovacă, slovenă, romani și băiașă:

ca partea care se înfățișează personal în fața instanței să utilizeze limba sa regională sau minoritară, fără a fi nevoie să plătească taxe suplimentare pentru a face acest lucru;

ca documentele și probele să fie prezentate într-o limbă regională sau minoritară, cu ajutorul interpreților și al traducătorilor, dacă este necesar.

Instanța desemnează un interpret, un interpret în limbajul prin semne sau un traducător, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a garanta dreptul părții de a folosi limba sau dacă acest lucru este necesar din alt motiv, în conformitate cu dispozițiile CPC privind utilizarea limbii.

Cererea trebuie depusă în scris la instanța la care urmează să fie introdusă acțiunea. În cazul în care comunicarea prin mijloace electronice este obligatorie sau se optează pentru aceasta, cererea trebuie depusă electronic, într-un mod definit de lege. Dacă comunicarea se face prin documente pe suport de hârtie, cererea trebuie să fie trimisă prin poștă sau depusă personal (în timpul programului de lucru al biroului de administrare sau, în orice moment în timpul orelor de lucru, prin depunerea acesteia în cutia de colectare situată la intrarea în tribunal); cu toate acestea, o parte care acționează fără reprezentare legală într-o cauză în fața unei instanțe districtuale sau, în cadrul unui litigiu de muncă, în fața unei instanțe administrative și de soluționare a litigiilor de muncă poate să depună cererea oral, în timpul programului de lucru desemnat, și să o înregistreze în formularul standard, la instanța competentă din locul în care își are reședința, sediul social sau locul de muncă ori la instanța competentă în cauză.

Cererile nu pot fi transmise prin fax.

Pentru informații cu privire la posibilitatea de transmitere pe cale electronică, a se vedea tema Prelucrarea automată.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Acțiunea trebuie să fie introdusă printr-o cerere, de exemplu, un memoriu, care conține cererea. Cerințele privind elementele unei cereri și documentele care trebuie anexate la cerere sunt specificate în detaliu în CPC.

O parte care acționează fără reprezentare legală într-o cauză în fața unei instanțe districtuale sau, în cadrul unui litigiu de muncă, în fața unei instanțe administrative și de soluționare a litigiilor de muncă trebuie să depună cererea printr-un formular introdus în acest scop. Solicitarea părții care acționează fără reprezentare legală este astfel sprijinită într-o mare măsură, deoarece informațiile obligatorii care trebuie incluse în cerere apar în formular, iar acesta menționează și documentele care trebuie anexate. Formularele sunt publicate pe site-ul central al instanțelor.

În cazul comunicării prin documente pe suport de hârtie, cererea și anexele la aceasta trebuie să fie prezentate cu un exemplar în plus față de numărul părților implicate în proces. Dacă mai multe părți au un reprezentant comun (împuternicit), acestea vor primi împreună un singur exemplar.

Pentru informații cu privire la depunerea cererilor pe cale electronică, a se vedea tema Prelucrarea automată.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Este obligatoriu să se plătească cheltuieli de judecată în litigiile în materie civilă. Valoarea cheltuielilor de judecată care trebuie plătite pentru fiecare dintre proceduri este prevăzută în Legea XCIII din 1990 privind taxele. Partea care inițiază procedura trebuie să plătească cheltuielile de judecată la depunerea cererii, cu excepția cazului în care decizia privind plata acestora urmează să fie luată ulterior. În acest din urmă caz, cheltuielile de judecată sunt suportate de persoana care va fi obligată de către instanță la plata acestora.

O instanță sesizată cu o procedură civilă va respinge o cerere fără a emite o solicitare de informații suplimentare dacă solicitantul nu a plătit, cu titlu de cheltuieli de procedură, o sumă proporțională cu valoarea revendicării indicate în cerere sau o taxă forfetară specificată de lege și nu a depus o cerere de asistență juridică, nici nu a apelat la vreun serviciu de asistență juridică prevăzut de lege.

În scopul garantării drepturilor unei părți pe durata procesului, partea respectivă poate beneficia de asistență juridică.

Dacă legea nu prevede altfel, o parte are dreptul la asistență juridică personală (*személyes költségmentesség*) și la o exonerare personală de la plata în avans a costurilor (*személyes költségfeljegyzési jog*), la cerere, pe baza venitului și a situației sale financiare; în același timp, pe baza circumstanțelor sale personale, părții i se acordă din oficiu o exonerare personală de la plata cheltuielilor de judecată (*személyes illetékmentesség*). O parte beneficiază de asistență juridică specifică cauzei (*tárgyi költségkedvezmény*) în funcție de obiectul respectivei cauze și se acordă din oficiu o reducere a cheltuielilor de judecată (*mérsékelt illeték*) dacă au loc acțiuni specifice pe parcursul procedurii.

O exonerare de la plata cheltuielilor de judecată fie scutește persoana care are obligația de a plăti cheltuieli de judecată de la plata acestora, fie se aplică în ceea ce privește obiectul cheltuielilor de judecată. În cazul unei exonerări de la plata cheltuielilor de judecată, partea este scutită de la plata în avans a acestora și, dacă legea nu prevede altfel, de la plata oricăror cheltuieli de judecată neachitate. O exonerare de la plata cheltuielilor de judecată nu scutește o parte de la plata costurilor care nu au fost achitate în timpul procedurii de executare. Legea privind taxele specifică care dintre persoanele juridice pot beneficia de exonerarea personală de la plata cheltuielilor de judecată. Printre acestea se numără statul maghiar, municipalitățile, agențiile bugetare și bisericile.

În cazul în care se acordă o scutire datorată obiectului cauzei, ambele părți sunt scutite de la plata cheltuielilor de judecată, indiferent de venitul acestora sau de situația lor financiară. O exonerare datorată obiectului cauzei se acordă, de exemplu, în recursurile împotriva deciziilor cu privire la asistența juridică, în cererile reconvenționale depuse într-o cauză de divorț și în cererile de rectificare, ajustări sau completări ale unor decizii.

Indiferent de venitul sau de situația lor financiară, părțile primesc o exonerare de la plata în avans a cheltuielilor de judecată datorită obiectului cauzei (*tárgyi illetékfeljegyzési jog*), de exemplu, în procedurile în materie de protecție a persoanelor în temeiul dreptului civil sau în acțiunile intentate pentru daune cauzate în cursul exercitării autorității publice. Orice persoană căreia i s-a acordat o astfel de exonerare de la plata în avans a cheltuielilor de judecată datorită obiectului cauzei este scutită de la plata în avans a acestor cheltuieli. În acest caz, cheltuielile sunt plătite la finalul procesului de către partea obligată de către instanța de judecată să facă acest lucru.

O parte este exonerată de la plata unei părți din cheltuielile de judecată dacă i se acordă o reducere a acestor cheltuieli. Reducerea cheltuielilor de judecată este o formă de asistență juridică ce diferă în mod fundamental de restul prin faptul că se acordă atunci când au loc anumite acțiuni în timpul procedurii, fără a fi necesară o cerere, și nu se bazează pe circumstanțele personale ale părții sau pe obiectul cauzei.

Beneficiul neachitării în avans a cheltuielilor de judecată poate constitui atât o parte a asistenței juridice, cât și o exonerare de la plata în avans a acestor cheltuieli. Asistența juridică poate fi, de asemenea, acordată anumitor persoane sau având în vedere obiectului cauzei. Tipurile de cauze în care se poate acorda asistență juridică datorită obiectului cauzei și criteriile de acordare a asistenței juridice personale sunt prevăzute de lege. Un exemplu de caz în care se poate acorda o exonerare de la plata cheltuielilor de judecată datorită obiectului cauzei este procedura de tutelă.

O exonerare de la plata în avans a cheltuielilor de judecată poate fi, de asemenea, acordată persoanelor sau având în vedere obiectul cauzei. Părților li se acordă o exonerare de la plata în avans a cheltuielilor de judecată specifică cauzei, de exemplu în proceduri de stabilire a filiației sau în proceduri privind răspunderea părintească.
În conformitate cu Legea privind activitățile avocaților, numirea unui avocat poate fi negociată în mod liber pentru desfășurarea activităților de avocat, cu excepția cazului în care Legea privind activitățile avocaților sau Codul civil prevede altfel; prin urmare, părțile pot negocia în mod liber onorariile avocatului, în limitele prevăzute de Legea privind activitățile avocaților. Asistența juridică include exonerarea de la plata onorariilor avocatului sau de la plata în avans a acestora. Reprezentarea de către un avocat pledant este autorizată de către serviciul de asistență juridică.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

În scopul garantării drepturilor unei părți pe durata procesului, partea respectivă poate beneficia de asistență juridică personală sau specifică cauzei. O persoană fizică are dreptul la asistență juridică personală, la cerere, în funcție de venitul și de situația sa financiară, precum și dreptul la asistență juridică specifică cauzei acordată din oficiu, în funcție de obiectul procedurii. Dacă unei părți i se acordă asistență juridică, partea respectivă este exonerată de la plata în avans a cheltuielilor de judecată și de la plata unui avans pentru orice costuri survenite în timpul procedurii și pentru orice cheltuieli neachitate, cu excepția cazului în care legea prevede altfel, precum și de la plata oricăror costuri avansate de stat și de la plata unei garanții pentru cheltuielile de judecată. Criteriile referitoare la venituri și situația financiară pe care o parte trebuie să le îndeplinească pentru a i se acorda asistență juridică personală sunt prevăzute de lege, ca și cazurile în care se poate acorda asistență juridică datorită obiectului cauzei.
Cetățenii Uniunii Europene și cetățenii din afara UE care locuiesc în mod legal pe teritoriul unui stat membru pot primi asistență juridică personală și o exonerare personală de la plata în avans a costurilor sub rezerva îndeplinirii condițiilor aplicabile cetățenilor maghiari, în timp ce altor cetățeni străini li se pot acorda drepturile menționate mai sus în temeiul tratatelor internaționale.
Asistența juridică include cheltuielile de călătorie pentru a participa la o audiere pentru cetățenii Uniunii Europene și cetățenii din afara UE care locuiesc în mod legal pe teritoriul unui stat membru în cazul în care prezența părții respective la audiere este impusă prin lege.
Dacă legea unui stat străin prevede un nivel mai ridicat de beneficii pentru o parte maghiară în fața unei instanțe străine decât exonerarea de la plata în avans a costurilor specifică cauzei, aceste norme mai avantajoase trebuie să fie aplicate în cursul audierii pentru partea străină implicată în litigiu în fața unei instanțe maghiare.
Vă rugăm să consultați, de asemenea, rubrica Asistență juridică.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

În general, o acțiune este considerată introdusă în mod oficial atunci când cererea ajunge la instanța de judecată și este înregistrată la registratura tribunalului. Dacă comunicarea se realizează prin mijloace electronice, în general, cererea trebuie considerată a fi fost depusă atunci când sistemul informatic trimite o confirmare de primire.
Problema cu privire la momentul în care o cerere este considerată oficial ca fiind introdusă este de o importanță deosebită în cazurile în care există un termen de introducere a acțiunii. Astfel de termene diferă atât în ceea ce privește durata pe care o acoperă, cât și în ceea ce privește condițiile pe baza cărora cererile sunt considerate depuse la termen.
În ceea ce privește termenele procedurale, CPC afirmă că consecințele nerespectării unui termen nu se aplică în cazul în care o cerere înaintată instanței de judecată este transmisă prin poștă recomandată cel mai târziu în ultima zi a termenului. Dacă comunicarea în timpul procedurii se realizează prin mijloace electronice, consecințele depășirii unui termen – stabilit în zile, zile lucrătoare, luni sau ani – nu se aplică în cazul în care o cerere adresată instanței este trimisă electronic, în conformitate cu cerințele informatice, cel mai târziu în ultima zi a termenului. Cu toate acestea, dacă legea nu prevede altfel, această regulă nu se aplică la calcularea termenului legal de depunere a cererilor. Cererile sunt considerate depuse la timp în cazul în care ajung la tribunal cel târziu în ultima zi a termenului stabilit pentru depunerea cererilor.
Cererile depuse după termenul limită sunt respinse de instanță. Instanța transmite solicitantului ordinul de respingere a cererii și notifică pârâtului măsura luată. Solicitantul are posibilitatea de a introduce un recurs special împotriva acestui ordin.
Prin urmare, se recomandă să se consulte un consilier juridic, un avocat sau un birou de consiliere pentru cetățeni, în scopul clarificării cazurilor în care o cerere este considerată ca fiind oficial introdusă în termenul stabilit.
Dacă o parte care acționează fără reprezentare legală într-o cauză în fața unei instanțe districtuale sau, în cadrul unui litigiu de muncă, în fața unei instanțe administrative și de soluționare a litigiilor de muncă poate să depună cererea oral, în timpul programului de lucru desemnat, la instanța competentă din locul în care își are reședința, sediul social sau locul de muncă sau la instanța competentă în cauză, atunci reprezentantul instanței oferă părții instrucțiunile adecvate și o invită să remedieze fără întârziere orice deficiențe. În caz contrar, instanța de judecată nu informează părțile din simplul fapt că au fost demarate procedurile. După ce a primit cererea, instanța examinează dacă aceasta conține toate elementele cerute de lege.
În cazul în care cererea este adecvată pentru deschiderea procedurii, instanța notifică cererea pârâtului și, în același timp, îi solicită acestuia să își prezinte cererea reconvențională în termen de patruzeci și cinci de zile de la primirea cererii reclamantului. Pârâtul se înfățișează prin depunerea cererii reconvenționale.
Instanța analizează deschiderea procedurii în urma depunerii unei cereri reconvenționale scrise împotriva cererii într-o manieră definită în temeiul CPC, în funcție de circumstanțele cauzei, apoi închide etapa de deschidere și stabilește o dată pentru o audiere pe fondul cauzei.
Pentru informații cu privire la posibilitatea de depunere electronică a cererilor și la confirmarea acestora, a se vedea tema Prelucrarea automată.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

După depunerea cererii, instanța procedează în maniera descrisă în secțiunea 12. În funcție de circumstanțele cauzei, partea poate primi informații suplimentare cu ocazia depunerii de documente scrise suplimentare, dacă aceasta a fost dispusă de instanță, sau în cadrul audierii de pregătire a procesului și al audierii pe fondul cauzei, pe baza caracteristicilor individuale ale procedurii.

Ultima actualizare: 15/01/2024

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Malta

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Da, trebuie să vă adresați unei instanțe pentru a iniția o acțiune în Malta. Un avocat sau un procurator juridic adresează instanței o cerere și plătește taxa aferentă. În cazul în care trebuie sesizată o instanță superioară, persoana care intentează procesul trebuie să facă o declarație sub jurământ.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Nu, o acțiune poate fi introdusă în instanță în orice moment. Cu toate acestea, persoana chemată în judecată are dreptul de a invoca prescrierea în orice etapă a procedurilor în instanță.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Persoana care inițiază acțiunea în justiție trebuie să fie prezentă fizic în sala de judecată în timpul ședințelor. În absența sa, avocatul sau procuratorul juridic acționează ca reprezentantul său. Dacă o parte nu este prezentă în Malta, un curator este desemnat în Malta pentru a continua procedurile judiciare în absența părții.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Deși Malta are o singură clădire a instanței, aceasta este împărțită în mai multe instanțe diferite, în funcție de obiectul cauzei, de valoarea cererii solicitantului și de reședința solicitantului. Diferitele instanțe din Malta sunt prezentate în cele ce urmează:

(a) Curtea civilă (secția „Familie") [*Qorti Ċivili (Sezzjoni tal-Familja)*] examinează orice cerere legată de familie, precum procedurile de separare, divorțul, problemele legate de întreținere, filiație și anulare;

(b) Curtea magistraților (secția „Familie" Gozo) [*Qorti tal-Maġistrati (Għawdex Sezzjoni Familja)*] – la fel ca la litera (a) de mai sus, dar persoanele introduc în fața acestei instanțe acțiuni împotriva persoanelor care locuiesc în Gozo sau care își au reședința în Insula Gozo;

(c) Prima cameră a Curții civile (competență constituțională) [*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili (sede Kostituzzjonali)*] cauze de natură constituțională;

(d) Curtea magistraților (Malta) [*Qorti tal-Maġistrati* (Malta)] – soluționează cauze de natură pur civilă privind toate cererile cu o valoare de până la 15 000 EUR împotriva persoanelor care locuiesc sau își au reședința în Insula Malta și orice altă cerere formulată în temeiul legislației malteze;

(e) Curtea magistraților (jurisdicție inferioară Gozo) [*Qorti tal-Maġistrati (Għawdex Inferjuri)*] – la fel ca la litera (d) de mai sus, însă această instanță este sesizată de persoanele care doresc să inițieze acțiuni împotriva unei persoane care locuiește în Gozo sau își are reședința în Insula Gozo. Aceasta are, de asemenea, puterile conferite Curții civile secția „Jurisdicție voluntară";

(f) Prima cameră a Curții civile (*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili*) soluționează cauze de natură pur civilă privind toate cererile cu o valoare mai mare de 15 000 EUR, precum și orice alte cauze (indiferent de valoarea cererii) în care există cereri privind bunuri imobile sau în legătură cu servituți, obligații sau drepturi aferente bunului imobil, inclusiv orice cerere de evicțiune sau evacuare din bunul imobil, fie acesta urban sau rural, dat spre închiriere sau ocupat de persoane care locuiesc sau își au reședința obișnuită în circumscripția unei astfel de instanțe;

(g) Curtea magistraților (Gozo – jurisdicție superioară) (secție generală)[*Qorti tal-Maġistrati (Għawdex) Gurisdizzjoni Superjuri, Sezzjoni Ġenerali)*] la fel ca la litera (f) de mai sus; această instanță este însă sesizată de persoanele care doresc să inițieze o acțiune împotriva unei persoane care locuiește în Gozo sau își are reședința în Insula Gozo;

(h) Prima cameră a Curții civile, jurisdicție voluntară [*Prim' Awla tal-Qorti Ċivili, Ġurisdizzjoni Volontarja*] această instanță soluționează aspectele necontencioase, precum deschiderea testamentelor secrete, dreptul de tutelă și adopțiile. Mai mult, această instanță autorizează sau permite încheierea de contracte. Această instanță autorizează, de asemenea, adoptarea unor dispoziții pe care legea nu le permite decât cu condiția acordării unei autorizări prealabile.

În afară de aceste instanțe, există, de asemenea, mai multe tribunale. Tribunalul pentru cereri cu valoare redusă (*Tribunal tat-Talbiet iż-Żgħar*) (care examinează și pronunță hotărâri cu privire la toate cererile pecuniare care nu depășesc 5 000 EUR), Tribunalul de control administrativ (*Tribunal ta' Reviżjoni Amministrattiva*) și Tribunalul muncii (*Tribunal Industrijali*). În Malta există, de asemenea, Centrul de arbitraj (*Ċentru tal-Arbitraġġ*) care furnizează servicii legate de arbitraj. Legislația malteză prevede că, în anumite circumstanțe, părțile sunt obligate să recurgă la arbitraj (arbitraj obligatoriu). Litigiile privind proprietățile deținute în comun și circulația autovehiculelor fac obiectul arbitrajului obligatoriu.

Toate instanțele menționate mai sus sunt instanțe de prim grad de jurisdicție și toate sunt de drept comun. Căile de atac împotriva hotărârilor acestor instanțe pot, prin urmare, să fie introduse la Curtea de apel (*Qorti tal-Appell*). Căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de tribunalele pentru cererile cu valoare redusă, de Centrul de arbitraj sau de Curtea magistraților trebuie depuse la Curtea de apel în jurisdicția sa inferioară (cu un complet format dintr-un judecător). Căile de atac împotriva Primei camere a Curții civile trebuie depuse la Curtea de apel în jurisdicția sa superioară (cu un complet format din trei judecători). Căile de atac împotriva hotărârilor pronunțate de Prima cameră a Curții magistraților (competență constituțională) trebuie depuse la Curtea constituțională (*Qorti Kostituzzjonali*), iar căile de atac împotriva unei decizii a Curții magistraților (Gozo), atât în jurisdicția sa inferioară, cât și în cea superioară, trebuie depuse întotdeauna la Curtea de apel din Malta.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Vă rugăm să consultați răspunsul la întrebarea 4.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Un avocat sau un procurator juridic este necesar pentru a introduce acțiunea la instanțele de jurisdicție inferioară. Dacă acțiunea este introdusă la instanțele de jurisdicție superioară, sunt necesari atât un avocat, cât și un procurator juridic.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

La grefa instanței.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Cererea trebuie formulată în limba malteză. Trebuie completată în scris, iar avocatul sau procuratorul juridic trebuie să o depună personal.

Se poate introduce, de asemenea, o cerere pentru desfășurarea procedurilor în limba engleză dacă una dintre părți este cetățean străin.

În Malta nu există posibilitatea de depunere a unei cereri prin e-mail sau fax.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Există formulare care trebuie completate pentru introducerea unei acțiuni la Centrul de arbitraj sau Tribunalul pentru cereri cu valoare redusă. Cu toate acestea, nu există formulare pentru intentarea unui proces la Curtea magistraților sau la Prima cameră a Curții civile. Atunci când acțiunea este introdusă la Prima cameră a Curții civile, este esențial ca cererea să conțină:

(a) o declarație care prezintă într-un mod clar și explicit obiectul cauzei în paragrafe numerotate separat, pentru a evidenția pretenția și, de asemenea, pentru a declara care sunt faptele pe care solicitantul le cunoaște în mod direct;

(b) motivul pretenției;

(c) pretenția sau pretențiile, numerotate și

(d) în fiecare cerere depusă sub jurământ, se introduce următoarea mențiune cu litere clare și lizibile imediat sub antetul instanței:

„*Orice persoană care primește această cerere depusă sub jurământ care îi este adresată trebuie să transmită un răspuns sub jurământ în termen de douăzeci (20) de zile de la data notificării sau comunicării, care este data primirii. În cazul în care nu se transmite niciun răspuns sub jurământ în temeiul legii în termenul prestabilit, instanța se va pronunța cu privire la cauză conform legii.*

Din acest motiv este în interesul oricărei persoane care primește această cerere sub jurământ să consulte un avocat fără întârziere, pentru a putea fi audiat în cadrul acțiunii.";

(e) documentele care pot fi necesare în sprijinul cererii sunt prezentate împreună cu cererea sub jurământ;
(f) cererea sub jurământ este confirmată sub jurământ în fața grefierului sau procuratorului juridic desemnat ca persoană abilitată pentru luarea declarațiilor în temeiul Ordonanței privind persoanele abilitate pentru luarea declarațiilor sub jurământ (Capitolul 79);
(g) împreună cu declarația, reclamantul furnizează, de asemenea, numele martorilor pe care intenționează să îi citeze, menționând cu privire la fiecare dintre aceștia faptele și dovezile pe care intenționează să le stabilească prin mărturia lor;
(h) cererea este notificată sau comunicată pârâtului.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Da, când cererea este depusă, trebuie plătită taxa corespunzătoare. Valoarea taxei variază în funcție de tipul cauzei și/sau valoarea pretenției.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Da, o persoană fără venituri poate solicita asistență judiciară. Cererile de asistență judiciară se depun la Prima cameră a Curții civile. Cererile pot fi transmise, de asemenea, verbal unui avocat însărcinat cu furnizarea de asistență judiciară. Pentru a beneficia de asistență judiciară trebuie îndeplinite anumite criterii, și anume, solicitantul trebuie să depună un jurământ în fața grefierului, iar atunci când cererea se face verbal, să depună un jurământ în fața unui avocat însărcinat cu furnizarea de asistență judiciară în care să declare:
(a) că solicitantul consideră că are motive rezonabile pentru a iniția sau a se apăra, a continua sau a fi parte în cadrul procedurii;
(b) că, excluzând obiectul procedurilor, nu posedă proprietăți de niciun fel a căror valoare netă este egală cu 6 988,12 EUR, fără a include articolele electrocasnice considerate în mod rezonabil necesare utilizării de către solicitant și familia sa, și că venitul său anual nu depășește salariul minim anual stabilit pentru persoanele cu o vârstă de minimum 18 ani.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Atunci când se depune o cerere, instanța stabilește data audierii. Instanța informează solicitantul și pârâtul cu privire la data primei audieri (notificarea audierii). De asemenea, se poate verifica dacă s-a stabilit o dată pentru audierea cazului pe site-ul web al instanțelor. Părțile nu primesc nicio confirmare cu privire la corectitudinea depunerii cererii; cu toate acestea, se menționează că grefa nu primește nicio cerere sub jurământ care nu îndeplinește elementele indicate la întrebarea numărul 9.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Solicitantului i se transmite notificarea audierii. Data următoarei audieri este stabilită în decursul audierii în cauză. Anumite informații privind cauza pot fi obținute de pe site-ul web al instanțelor.

Ultima actualizare: 05/03/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Ţările de Jos

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Nu, nu este necesar să apelați de fiecare dată la instanță pentru a vă soluționa litigiul. În unele cazuri, este posibil să utilizați forme alternative de soluționare a litigiilor, precum medierea și arbitrajul.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Da, foarte adesea există un termen, dar termenele de introducere a unei acțiuni în justiție variază de la caz la caz și nu se poate răspunde în termeni generali. Pentru întrebări, cel mai bine este să contactați un avocat sau Biroul de asistență juridică (*Het Juridisch loket*).

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Ca regulă generală, pârâtul este citat de instanța statului membru în care își are reședința.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Cu excepția cazului în care legea prevede altceva, cauza dumneavoastră trebuie înaintată instanței districtuale din regiunea în care își are reședința pârâtul. În absența unei reședințe cunoscute a pârâtului în Țările de Jos, este competentă și instanța din localitatea în care persoana respectivă locuiește efectiv. Prin urmare, va trebui să aflați adresa și localitatea din Țările de Jos în care locuiește pârâtul. Dacă aceste date sunt cunoscute, puteți consulta Legea privind clasificarea judiciară (*Wet op de rechterlijke indeling*) pentru a afla în raza teritorială a cărei instanțe se află reședința pârâtului sau adresa la care acesta locuiește efectiv. Pe baza acestei legi, se poate stabili instanța districtuală la care trebuie introdusă acțiunea.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Pentru a afla răspunsul la această întrebare, a se vedea întrebarea anterioară. Pentru informații suplimentare în ceea ce privește stabilirea instanței la care trebuie să introduceți acțiunea, vă rugăm să consultați site-ul Sistemul judiciar (De Rechtspraak).

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În Țările de Jos, principiul juridic prevede că părțile trebuie să fie reprezentate de un avocat în cauzele civile și comerciale. În această privință, nu există nicio diferență dacă respectiva cauză implică o acțiune inițiată prin citație, o acțiune inițiată prin cerere sau dacă este vorba de o procedură sumară, o procedură pentru obținerea unei decizii judecătorești provizorii ori, de exemplu, o acțiune desfășurată în lipsă, din cauza neprezentării.
Se aplică o excepție doar pentru plângerile a căror valoare nu depășește 25 000 EUR sau pentru plângerile cu valoare nedeterminată, dar în cazul cărora există un indiciu clar că valoarea lor nu depășește 25 000 EUR. În aceste cazuri, este competent tribunalul cantonal (*kantonrechter*), iar părțile au posibilitatea de a se apăra singure în cadrul procedurii. Nu aveți obligația de a fi reprezentat de un avocat. Tribunalul cantonal se ocupă, de asemenea, de cauze legate de dreptul muncii, de contractele de închiriere, de vânzările de bunuri de consum și de creditele de consum. În aceste cazuri, valoarea monetară a pretenției este irelevantă. Alte aspecte abordate de tribunalul cantonal includ administrarea, tutela, curatela, renunțarea la o succesiune sau acceptarea acesteia.
Pentru mai multe informații cu privire la situațiile în care este obligatoriu sau nu să recurgeți la serviciile unui avocat, faceți clic aici.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Documentele scrise prin care se inițiază procedura trebuie adresate grefei instanței competente. În această privință este necesar să rețineți diferența dintre procedurile inițiate prin citație și cele inițiate prin cerere. În cazul procedurilor inițiate prin citație, aceasta este mai întâi notificată pârâtului, apoi este înregistrată la grefă. Ambele acțiuni trebuie efectuate de un executor judecătoresc. Apoi, procedurile se desfășoară prin intermediul listei de dosare aflate pe rol (lista cauzelor soluționate în cadrul ședinței de judecată). În cazul procedurilor inițiate prin cerere, aceasta este depusă direct la grefă, iar restul procedurii se desfășoară, de asemenea, prin intermediul grefei instanței competente. A se vedea, de asemenea, „Notificarea sau comunicarea actelor”.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

În Țările de Jos, limba neerlandeză este limba oficială în care se desfășoară procedurile judiciare. Aceasta înseamnă că citația sau cererea (scrisă) de sesizare a instanței trebuie să fie redactată în limba neerlandeză. Ca excepție, actele de procedură dintr-o cauză aflată pe rolul unei instanțe stabilite în provincia Frizia pot fi redactate în limba frizonă.
Documentele pot fi depuse și prin fax la grefa unei instanțe. Se consideră că documentele transmise prin fax și primite de grefa instanței până la ora 24.00 a ultimei zile a termenului fixat au fost depuse în termenul stabilit. Există o excepție în această privință: cererile în cauzele în materie de dreptul familiei nu sunt acceptate dacă au fost transmise prin fax. Documentele nu pot fi transmise prin e-mail.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Proceduri inițiate prin citație

În cazul procedurilor inițiate prin citație, aceasta este mai întâi notificată pârâtului, apoi este înregistrată la grefă. Citația trebuie să includă următoarele informații: numele reclamantului, la ce se referă plângerea acestuia, numele pârâtului, motivele plângerii și documentele doveditoare depuse de reclamant în sprijinul plângerii. Citația precizează, de asemenea, data audierii și instanța unde va fi audiată cauza.
Dosarul trebuie să conțină următoarele documente:
citația în original - dacă este cazul: o citație modificată și o autorizație în temeiul articolului 117 din Codul de procedură civilă *(Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*);
dacă citația trebuie notificată sau comunicată în altă țară, documentele originale care atestă că această procedură a fost efectuată corect;
dovada acordării unei asistențe juridice subvenționate sau o declarație de venit ori o copie a cererii de asistență juridică subvenționată sau a declarației de venit;
dovada domiciliului ales de către pârât;
probele (documentele) care vor fi invocate în cadrul procedurii;
notificarea prin care să se ateste dacă a avut loc o mediere înaintea procedurii și, în cazurile menționate mai jos, trebuie depuse și copii ale următoarelor documente:
dacă se înaintează o plângere pentru rambursarea costurilor de sechestru, o copie a documentelor prin care s-a instituit sechestrul;
în cazul trimiterii către o instanță superioară, decizia de trimitere și documentele incluse până la momentul deciziei de trimitere;
dacă citația trebuie să fie publicată sau tradusă într-o limbă străină, documentele care atestă publicarea sau traducerea.

Proceduri inițiate prin cerere

În cazul procedurilor inițiate prin cerere, aceasta este depusă direct la grefă, iar restul procedurii se desfășoară, de asemenea, prin intermediul grefei instanței competente.
Dosarul trebuie să conțină următoarele documente:
numele, prenumele și reședința sau, în lipsa unei reședințe în Țările de Jos, adresa la care locuiește efectiv reclamantul;
numele, adresa, reședința sau, în absența unei reședințe în Țările de Jos, adresa la care locuiește efectiv fiecare pârât și fiecare parte interesată, în măsura în care reclamantul o cunoaște;
o descriere clară a cererii și a temeiurilor acesteia, inclusiv a temeiurilor competenței teritoriale a instanței, precum și
numele și numărul de telefon ale avocatului desemnat pentru cauza respectivă.
În cazul unei succesiuni, cererea trebuie să indice, de asemenea, ultimul loc de reședință al defunctului sau motivul pentru care nu este posibilă furnizarea acestor informații.
O parte care invocă un document în citație, într-o declarație scrisă sau în orice act trebuie să atașeze o copie a acelui document.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Taxele judiciare trebuie achitate la introducerea acțiunii în instanță. Cuantumul acestora depinde de tipul de litigiu și de suma în cauză. În practică, deseori, avocatul dumneavoastră va plăti în avans aceste taxe și va recupera ulterior suma corespunzătoare de la dumneavoastră. În cazul în care, în timpul procedurii, este necesar să se facă apel la un expert (de exemplu, un auditor, un expert din domeniul medical sau tehnic), în final, instanța va percepe taxele de la partea care pierde, cu excepția cazului când decide altceva (de exemplu, în cauzele în materie de dreptul familiei, în care costurile sunt suportate de obicei de partea care a inițiat acțiunea). Același lucru se aplică și în cazul costurilor legate de martori sau de alte forme de dovadă.
Avocații percep un tarif pe oră pentru activitățile lor, cu excepția cazului în care există dreptul la asistență juridică finanțată din fonduri publice (a se vedea și întrebarea 11). În principiu, tarifele avocaților din Țările de Jos nu sunt fixe. Se recomandă să obțineți din timp informații privind acest aspect de la avocatul care vă reprezintă sau de la Baroul din Țările de Jos (*Nederlandse orde van Advocaten*). Majoritatea avocaților solicită un avans și percep ulterior, pe parcursul procedurii judiciare, onorarii pentru serviciile oferite, urmate de o factură finală.

11 Pot să solicit asistență judiciară?

În Țările de Jos, există posibilitatea de a obține asistență juridică finanțată din fonduri publice. În unele cazuri, puteți obține o rambursare a costurilor suportate cu consultanța și asistența juridică de care ați beneficiat în cadrul procedurii judiciare. În cazul în care nu aveți mijloacele financiare necesare pentru a suporta toate costurile unui avocat, este posibil, în anumite împrejurări, să fiți eligibil(ă) pentru obținerea unei rambursări a costurilor aferente asistenței juridice. În acest caz, Consiliul de asistență juridică (*Raad voor rechtsbijstand*) plătește o parte din onorariile avocatului, urmând ca dumneavoastră să plătiți o contribuție în funcție de venituri. Cererea este înaintată de avocat Consiliului de asistență juridică. Informații suplimentare cu privire la asistența juridică subvenționată pot fi găsite pe site-ul Consiliului de asistență juridică.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

În cadrul procedurii judiciare inițiate prin citație, procesul este pendinte din momentul în care citația este notificată pârâtului de către executorul judecătoresc. Citația trebuie să fie depusă de către reclamant la grefa instanței cel târziu în ultima zi lucrătoare a grefei anterioară datei intrării pe rol a dosarului care este stipulată în citație (data programată pentru audiere). În cazul în care actul nu este depus la grefă până la termenul respectiv, cauza este ștearsă de pe rol, cu excepția cazului în care se emite, în termen de două săptămâni de la data indicată în citație, o citație rectificată validă.
În cadrul procedurilor inițiate prin cerere, procesul intră pe rol în momentul în care cererea este transmisă grefei instanței.
În general, nu se trimite o confirmare a faptului că o cauză a fost introdusă în mod corespunzător. În cauzele inițiate prin citație, dacă citația prezintă lacune, reclamantului i se oferă, în anumite cazuri, posibilitatea de a le remedia. Același lucru este valabil și în cazul procedurilor inițiate prin cerere. Cu toate acestea, grefa instanței nu este obligată să ofere această oportunitate.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Grefa instanței nu poate oferi imediat informații precise cu privire la calendarul procedurii judiciare sau la momentul în care este inițiată acțiunea. În mod normal, veți primi o notificare care precizează data și locul ședinței de judecată. Ambele părți vor primi o invitație la ședința de judecată, în care se precizează data și locul acesteia.

Ultima actualizare: 16/11/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

NOTĂ: Versiunea în limba originală a acestei pagini de a fost modificată recent. Versiunea lingvistică pe care o consultați acum este în lucru la traducătorii noștri.

Pagina este deja disponibilă în următoarele limbi: en.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Austria

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Înainte de a introduce o acțiune în instanță, se recomandă utilizarea unei căi alternative de soluționare a litigiilor.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenele variază de la caz la caz. În ceea ce privește termenele, trebuie să obțineți consiliere juridică.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

A se vedea fișa informativă „Competența instanțelor”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea fișa informativă „Competența instanțelor - Austria”.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

A se vedea fișa informativă „Competența instanțelor - Austria”.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În ceea ce privește cauzele în materie civilă și comercială care urmează să fie soluționate prin intermediul instanțelor, cererile depuse la instanțele districtuale (Bezirksgerichte), care în general au competență pentru sume în litigiu de maximum 15 000 EUR, trebuie să fie semnate de un avocat în cazul în care suma în litigiu depășește 5 000 EUR. Obligația de a recurge la un avocat nu se aplică cauzelor care trebuie să fie depuse la instanțele districtuale, indiferent de suma în litigiu (adică chiar dacă aceasta depășește 15 000 EUR). Aceste cauze includ litigiile dintre soți, parteneri civili și membri ai familiei, litigiile privind granițele terenurilor, litigiile privind interferența cu posesia, litigiile legate de deținerea de proprietăți, litigiile rezultate din contracte încheiate între marinari, transportatori și hotelieri și angajații, pasagerii sau invitații acestora, precum și litigiile din sectorul creșterii animalelor).

Obligația de a recurge la un avocat nu se aplică nici în cazul cererilor formulate în procedurile necontencioase (adică în procedurile declaratorii în materie civilă, care sunt mai flexibile și mai puțin formale decât procedurile contencioase care intră sub incidența Codului de procedură civilă, Zivilprozessordnung) (în special procedurile necontencioase între soți sau parteneri civili sau cele privind drepturile copilului, drepturile persoanelor majore fără capacitate juridică, chestiunile succesorale, chestiunile legate de Cartea funciară și Cadastru și cele legate de Registrul Comerțului, drepturile necontestate legate de ocuparea unui bun imobil etc.).

În cazul în care reprezentarea juridică în fața instanțelor districtuale nu este obligatorie, orice persoană poate depune o cerere sau o solicitare formulată în scris de inițiere a procedurii în instanță.

În ceea ce privește cauzele în materie civilă și comercială care urmează să fie înaintate instanțelor, cererile depuse la instanțele regionale (Landesgerichte) trebuie în principiu să fie întotdeauna semnate de un avocat. Instanțele regionale au competență pentru toate cererile care nu intră în sfera de competență a instanțelor districtuale, indiferent de suma în litigiu, cum este cazul litigiilor legate de dreptul de proprietate industrială și de concurența neloială și al acțiunilor în încetare introduse de asociațiile pentru protecția consumatorilor.

Nu este necesar ca un avocat să semneze cererile conform dreptului muncii și al securității sociale (procedură în baza legii privind instanțele în materie socială și de muncă – ASGG) înaintate instanțelor regionale. Acest lucru este valabil în special pentru cererile formulate de angajați împotriva angajatorilor care rezultă din contractul lor de muncă.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Cererile formulate în scris trebuie să fie transmise la adresa de corespondență a instanței. În cazul în care una dintre părți dorește să introducă în persoană acțiunea în instanță, aceasta poate să depună cererea la ghișeul de primire al instanței sau în cutia poștală pusă la dispoziție de instanță.

În cazul în care nu există nicio obligație de a fi reprezentat de un avocat, iar partea nu este reprezentată de un avocat, cererea poate fi, de asemenea, depusă pe cale verbală în orice zi „deschisă” (*Amtstag*, de obicei o dată pe săptămână) la instanța districtuală competentă pentru procedură sau la instanța districtuală în a cărei rază de acțiune se află reședința părții în cauză.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Limba oficială în toate instanțele este limba germană. Unele instanțe permit, de asemenea, utilizarea limbii croate vorbite în regiunea Burgenland, a limbii maghiare sau a limbii slovene ca limbi oficiale pentru grupurile lingvistice minoritare.

Cererile sau solicitările legate de inițierea de proceduri trebuie depuse în scris, cu o semnătură manuscrisă. În cazul în care nu există nicio obligație de a fi reprezentat de un avocat, iar partea nu este reprezentată de un avocat, cererile pot fi, de asemenea, depuse pe cale verbală la instanța districtuală care are competență, astfel cum s-a precizat în răspunsul la întrebarea 7 de mai sus. Cererile pot fi depuse online prin intermediul sistemului închis al platformei austriece e-Justiție (ERV), pentru care este necesară înregistrarea (acest lucru este viabil din punct de vedere financiar doar pentru cei care depun un număr mare de cereri la instanțele austriece). Transmiterea prin e-mail nu este admisibilă și o cerere transmisă prin e-mail nu poate fi corectată după termenul-limită. Cererile transmise prin fax nu îndeplinesc nici ele cerințele formale prevăzute de Codul de procedură civilă. Cu toate acestea, dacă o cerere se transmite prin fax, originalul poate fi depus ulterior și se va considera că termenul-limită a fost respectat.

De la începutul anului 2013, este posibil să se transmită cereri și anexe pe cale electronică instanțelor și procurorilor prin intermediul cărții de identitate *Bürgerkarte* (card cu cip sau semnătură electronică), utilizând formularele online disponibile pe site-ul web „Cereri electronice adresate instanțelor și procurorilor” (*Elektronische Eingaben an Gerichte und Staatsanwaltschaften*, www.eingaben.justiz.gv.at).

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Singurele formulare obligatorii disponibile sunt cele pentru solicitările de somații de plată condiționate (Mahnklagen). Toate cererile de plată de până la 75 000 EUR trebuie prezentate sub forma unei solicitări a unei somații de plată în cadrul acestei proceduri (Mahnverfahren). Formularele corespunzătoare pot fi obținute de la sediul instanței sau pot fi tipărite de pe site-ul Ministerului Federal al Justiției (http://www.justiz.gv.at/).

Există formulare opționale pentru ordine judecătorești de reziliere a unui contract de închiriere sau de leasing comercial pentru unul sau pentru mai multe sedii comerciale.

Ca regulă generală, fiecare cerere poate fi însoțită de documente (elemente de probă) în sprijinul cererii (care trebuie să fie completate în același număr de exemplare ca și cererea însăși, a se vedea întrebarea 12). Orice acord încheiat în scris privind locul de competență sau instanța competentă internă (acorduri privind competența) poate fi anexat la cerere. Același lucru este valabil și pentru acordurile încheiate în scris cu privire la locul de executare a unui contract, în cazul în care solicitantul dorește să se bazeze pe locul respectiv de competență, și pentru alte fapte relevante deosebite privind competența sau unele proceduri speciale (de exemplu, procedura de executare silită a unei cambii).

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Cheltuielile de judecată sunt plătibile atunci când o cerere civilă este depusă la o instanță; acestea au ca scop acoperirea costurilor totale ale procesului în primă instanță. Cheltuielile sunt ajustate, de obicei, în funcție de suma în litigiu. Acestea trebuie plătite în momentul în care se depune cererea (personal la sediul instanței, în numerar sau prin carte de credit sau de debit ori de la distanță prin transfer bancar, în contul instanței, cu referința „cheltuieli de judecată”, însoțită de numele părților).

Modalitatea de plată a onorariilor avocaților face obiectul unui acord individual; același lucru este valabil și pentru cuantumul său (cu excepția cazului în care remunerația este convenită în conformitate cu Legea privind onorariile avocaților (*Rechtsanwaltstarifgesetz*) sau Orientările generale privind onorariile (*Allgemeinen Honorar-Kriterien*). În mod normal, partea adversă poate cere rambursarea cheltuielilor, dar numai după pronunțarea hotărârii și numai dacă partea respectivă a avut câștig de cauză.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Se acordă asistență judiciară persoanelor care nu pot plăti costul procedurilor fără a-și pune în pericol mijloacele de trai. O cerere de asistență judiciară poate fi formulată verbal sau în scris la instanța în cadrul căreia se derulează sau urmează să se deruleze procedura. În cazul în care sediul instanței se află în afara circumscripției instanței districtuale în care această persoană are reședința permanentă sau temporară, cererea poate fi, de asemenea, formulată verbal la instanța districtuală pe a cărei rază de competență este situat locul de reședință.

Dacă sunt îndeplinite condițiile financiare și de fond, asistența judiciară poate fi solicitată înainte de depunerea unei cereri, în scopul depunerii cererii și/sau pe durata întregii proceduri ulterioare.

Informații suplimentare privind asistența judiciară sunt disponibile la rubrica „Bürgerservice” pe site-ul Ministerului Federal al Justiției (http://www.justiz.gv.at). Formularele de cerere, care conțin informații și recomandări suplimentare, pot fi, de asemenea, descărcate de pe site-ul internet.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

O cerere este considerată depusă atunci când este primită de instanța care are competență (cel puțin teoretică). O cerere este considerată depusă în mod corespunzător dacă nu oferă motive pentru respingerea imediată sau pentru corectarea de către instanță (cu alte cuvinte, dacă aceasta îndeplinește condițiile necesare pentru ca o cerere să poată fi tratată conform normelor de procedură). Cererile formulate în scris trebuie depuse într-un număr copii egal cu numărul părților la procedură (o copie pentru fiecare parte opusă și o copie pentru instanță). În cazul în care cererea cuprinde erori de formă și/sau de conținut, instanța va emite probabil instrucțiuni în scopul corectării acesteia. Aceste instrucțiuni vor indica consecințele neefectuării corecțiilor până la data stabilită. Confirmarea de primire a cererii este în mod normal emisă doar la cerere, cu excepția cazului în care aceasta a fost depusă prin intermediul platformei austriece e-Justiție, în acest caz confirmarea fiind automată.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

În ceea ce privește procedurile legate de somațiile de plată (Mahnverfahren), formularul de cerere include deja o solicitare a unei copii executabile a somației de plată. Prin urmare, solicitantul primește automat o copie executabilă a somației de plată (mandat de execuție -Exekutionstitel) sau o copie sau o notificare cu privire la orice contestație formulată de cealaltă parte în termenul stabilit, însoțită de obicei de o citație la o audiere orală (care inițiază procedura ordinară). Nu există încă o perioadă minimă pentru citații în cadrul procedurilor derulate în instanțele districtuale; cu toate acestea, în cadrul procedurilor derulate în instanțele regionale, este prevăzută o astfel de perioadă cu durata de 3 săptămâni.

În ceea ce privește procedurile privind o hotărâre judecătorească de reziliere a unui contract de închiriere pentru sedii rezidențiale sau de leasing comercial, proprietarul trebuie să solicite separat o copie a ordinului de reziliere. În cazul în care persoana depune o contestație în termenul stabilit (în termen de patru săptămâni), proprietarul este informat automat (și de obicei îi este trimisă o citație la audiere).

Cu excepția procedurilor speciale (precum procedurile pentru obținerea unei somații de plată a unei datorii, de plată a unei cambii sau a unui preaviz de reziliere din partea proprietarului), după primirea unei cereri (și după finalizarea procedurilor de corecție) în cauzele judecate în cadrul instanțelor districtuale cu competență, instanța transmite de obicei automat cererea către pârât, împreună cu o citație la audiere și, în același timp, trimite solicitantului o citație la audiere. În cauzele judecate de instanțele regionale, pârâtului i se solicită în mod automat să depună o cerere scrisă în apărare (și i se reamintește că aceasta trebuie să fie semnată de un avocat) în momentul emiterii reclamației. În cazul în care pârâtul nu depune cererea în apărare în termenul stabilit, va fi pronunțată, la cererea solicitantului, o hotărâre în lipsă; în caz contrar, procedura se suspendă. În cazul în care cererea în apărare este primită în termenul stabilit, solicitantului i se transmite o copie a acesteia, de obicei însoțită de o citație la audiere.

Părțile pot obține informații privind ordinea exactă a etapelor procedurii deja hotărâte de instanță sau stadiul actual al procedurii în mod direct (în orice etapă a procedurii) prin contactarea telefonică a serviciului competent din cadrul instanței (registru = Kanzlei) pe durata programului de lucru, indicând numărul dosarului.

În cadrul ședinței pregătitoare (prima sesiune a procedurii orale), părțile, care trebuie în mod normal să participe personal, cu excepția cazului în care reprezentantul acestora este suficient de bine informat în privința faptelor, sunt consultate în legătură cu programarea și ordinea ulterioară a procedurii, instanța luând ulterior o decizie în acest sens. Această programare este inclusă, de asemenea, în procesul verbal al procesului. Părților (sau reprezentanților acestora) li se transmite o copie a programării. În cazul modificării calendarului cauzelor, părțile trebuie să fie notificate și, dacă este cazul, trebuie convenit cu acestea un calendar convenabil.

Ultima actualizare: 11/03/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Polonia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

O alternativă la introducerea unei cauze în instanță este apelarea la proceduri de mediere. Medierea este o metodă extrajudiciară (amiabilă) de soluționare a unui litigiu, cu participarea unei persoane sau instituții independente și calificate (un mediator). Procedurile de mediere sunt voluntare (o parte implicată în

litigiu își poate retrage oricând consimțământul pentru mediere și se poate retrage de la aceste proceduri) și confidențiale (participanții sunt obligați să păstreze confidențialitatea informațiilor obținute în cadrul unei medieri), iar mediatorii sunt imparțiali și independenți (aceștia nu sprijină niciuna dintre părți și, în principiu, nu sugerează soluții la litigiu).

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

În general, acțiunile pot fi introduse în instanță în orice moment, cu excepția cazului în care reglementări speciale prevăd un termen-limită. Cu toate acestea, o parte care introduce o acțiune după expirarea termenului de prescripție al plângerii riscă să piardă procesul dacă cealaltă parte susține că acțiunea este prescrisă.

Termenele de prescripție (*terminy zawite*) se aplică în temeiul legislației poloneze. Natura specifică a unui termen de prescripție se referă la faptul că, dacă partea îndreptățită nu întreprinde o acțiune specifică în termenul de prescripție, acest drept al părții respective de a introduce acea acțiune expiră. Codul de procedură civilă (CPC, *Kodeks postępowania cywilnego*) nu conține prevederi generale care să reglementeze termenele de prescripție, dar indică aceste perioade de timp în reglementările cu privire la situații specifice.

Expirarea dreptului ca urmare a expirării termenului de prescripție are caracter obligatoriu asupra părților implicate în relația juridică, asupra instanței sau a unei alte autorități care examinează cauza. Autoritatea ține cont de acest aspect în mod automat, nu la solicitarea unei părți sau ca urmare a invocării unui motiv. Termenul de prescripție poate fi reinstaurat doar în circumstanțe excepționale, când nerespectarea acestuia nu a fost din vina părții implicate.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Pentru a stabili dacă o instanță de pe teritoriul unui anumit stat membru este competentă să audieze o anumită cauză, trebuie determinată jurisdicția instanței respective.

Competența generală a instanțelor ordinare din Polonia pentru soluționarea cauzelor civile de pe teritoriul acestora este denumită jurisdicție națională și este reglementată de CPC.

Cauzele ce urmează a fi judecate sunt supuse jurisdicției naționale dacă pârâtul este domiciliat sau își are reședința obișnuită în Polonia sau dacă își are sediul social în Polonia.

Mai mult, jurisdicția națională aparține instanțelor poloneze în următoarele cauze:

matrimoniale (jurisdicția națională este exclusivă dacă ambii soți sunt cetățeni polonezi și dacă sunt domiciliați și își au reședința obișnuită în Polonia);

care vizează relația dintre părinți și copii (jurisdicția națională este exclusivă dacă toate părțile implicate sunt cetățeni polonezi și dacă își au domiciliul sau reședința obișnuită în Polonia);

care vizează alocația de întreținere și stabilirea paternității unui copil (acestea țin de jurisdicția națională dacă reclamantul este o parte îndreptățită care își are domiciliul sau reședința obișnuită în Polonia);

care vizează dreptul muncii (cauzele în care reclamantul este un angajat se supun jurisdicției naționale dacă activitatea este, a fost sau urma să se desfășoare preponderent în Polonia);

care vizează contracte de asigurare (cauzele care vizează o relație de asigurare și care sunt intentate împotriva asiguratorului sunt supuse jurisdicției naționale dacă reclamantul își are domiciliul în Polonia sau dacă există un alt element care indică jurisdicția teritorială a Poloniei);

care vizează consumatorii (cauzele în care reclamantul este un consumator sunt supuse jurisdicției naționale dacă acesta este domiciliat sau își are reședința obișnuită în Polonia și dacă a urmat acțiunile necesare pentru a încheia un acord în Polonia; în astfel de cauze, cealaltă parte a acordului cu consumatorul este tratată ca entitate domiciliată sau care își are sediul social în Polonia, dacă aceasta are o întreprindere sau o sucursală a acesteia în Polonia, iar acordul cu consumatorul a fost încheiat în cadrul activității acelei întreprinderi sau sucursale).

Instanțele poloneze au, de asemenea, jurisdicție națională exclusivă în cazul:

cauzelor care vizează drepturile reale asupra unui bun imobil și posesia unui bun imobil situat în Polonia;

cauzelor care vizează contracte de leasing (*najem* sau *dzierżawa*) și alte relații care implică utilizarea unui astfel de bun imobil (cu excepția cauzelor cu privire la chirie și alte sume datorate pentru utilizarea bunului imobil sau obținerea de beneficii din acesta);

altor cauze în care hotărârea instanței vizează drepturi reale, posesia sau utilizarea unui bun imobil situat în Polonia;

cauzelor privind desființarea unei persoane juridice sau a unei unități organizaționale care nu este persoană juridică, precum și a cauzelor privind abrogarea sau anularea deciziilor organului de conducere al acesteia, dacă persoana juridică sau unitatea organizațională care nu este persoană juridică își are sediul social în Polonia.

Mai mult, în cazul în care jurisdicția națională acoperă o cauză introdusă în cadrul plângerii principale, această jurisdicție acoperă și cererea reconvențională.

Părțile implicate într-o relație juridică specificată pot conveni în scris cu privire la introducerea în competența instanțelor poloneze a problemelor care vizează drepturile patrimoniale ce derivă sau pot deriva din relația respectivă.

Instanța ia în considerare în mod automat absența jurisdicției naționale în fiecare etapă a cauzei.

Dacă se constată că nu este aplicabilă jurisdicția națională, instanța respinge plângerea sau cererea.

Absența jurisdicției naționale constituie un motiv de invalidare a procedurilor.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Pentru a stabili care tribunal districtual (*sąd rejonowy*) sau tribunal regional (*sąd okręgowy*) este competent să audieze cauza, trebuie luată în considerare jurisdicția teritorială a instanței. În temeiul legislației poloneze, se face distincția între jurisdicția teritorială generală, jurisdicția teritorială alternativă și jurisdicția teritorială exclusivă.

a. jurisdicția teritorială generală

În general, acțiunile trebuie introduse la un tribunal de primă instanță care are jurisdicție teritorială asupra domiciliului pârâtului (în temeiul Codului civil, domiciliul unei persoane fizice este orașul/localitatea în care aceasta locuiește cu intenția de a locui acolo în mod permanent). Dacă pârâtul nu își are domiciliul în Polonia, jurisdicția teritorială este determinată în funcție de adresa la care acesta locuiește, iar dacă adresa respectivă este necunoscută sau se află în afara Poloniei, jurisdicția este determinată în funcție de ultimul domiciliu din Polonia al pârâtului. Acțiunile împotriva Trezoreriei de stat trebuie introduse la instanța care are jurisdicție asupra sediului social al unității organizaționale a statului care este vizată de plângere. Acțiunile împotriva unei persoane juridice sau a unei alte entități care nu este persoană fizică trebuie introduse la instanța care are jurisdicție asupra locației sediului social al entității respective.

b. jurisdicția teritorială alternativă

În baza reglementărilor privind jurisdicția teritorială alternativă, reclamanții pot introduce o acțiune, la alegerea lor, fie la instanța cu competență generală, fie la altă instanță specificată în legislație ca fiind cea competentă. În cadrul procedurilor civile poloneze, jurisdicția teritorială alternativă este acordată în următoarele cazuri: plângeri privind alocația de întreținere și stabilirea paternității unui copil; plângeri privind o proprietate, înaintate împotriva unei entități comerciale;

litigii care vizează contracte; acțiuni în răspundere civilă delictuală; plata unei sume datorate pentru gestionarea unei cauze (o taxă plătibilă către un avocat); plângeri care vizează închirierea (*najem* sau *dzierżawa*) unui bun imobil; cauze care vizează bilete la ordin sau cecuri.

Acțiunile cu privire la alocația de întreținere și stabilirea paternității unui copil, precum și cele asociate, pot fi introduse în funcție de domiciliul părții îndreptățite. Acțiunile cu privire la o proprietate, înaintate împotriva unei entități comerciale, pot fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locației sediului sau sucursalei, dacă plângerea vizează activitatea sediului sau sucursalei respective. Acțiunile cu privire la încheierea unui contract, stabilirea conținutului acestuia, modificarea unui contract și stabilirea existenței unui contract, pentru executarea, rezilierea sau anularea unui contract, precum și daune în baza neexecutării sau neexecutării corespunzătoare a unui contract, pot fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locului de executare a contractului. Dacă există îndoieli, locul de executare a unui contract trebuie confirmat printr-un document. Acțiunile în răspundere civilă delictuală pot fi introduse la instanța care are jurisdicție teritorială în regiunea în care a avut loc fapta care a produs dauna respectivă. Acțiunile cu privire la plata unei sume datorate pentru gestionarea unei cauze pot fi introduse la instanța care are jurisdicție în regiunea unde reprezentantul legal a gestionat cauza. Acțiunile cu privire la închirierea unui bun imobil (najem sau dzierżawa) pot fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locului unde este situat bunul imobil. Acțiunile împotriva unei părți îndatorate printr-un bilet la ordin sau cec pot fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locului plății. Mai multe părți îndatorate printr-un bilet la ordin sau cec pot fi trimise în judecată într-o acțiune comună la instanța care are jurisdicție asupra locului plății sau la instanța care are competență generală în ceea ce privește persoana care acceptă sau care emite biletul la ordin sau cecul.

c. jurisdicția teritorială exclusivă

Prevederile care guvernează jurisdicția teritorială exclusivă sunt obligatorii. Acestea exclud, în anumite categorii de cauze, posibilitatea de introducere a unei acțiuni la instanța cu competență generală, dar și la instanța cu jurisdicție alternativă, precum și posibilitatea de trimitere a cauzei spre soluționare către o altă instanță, printr-un acord privind competența. În cazul jurisdicției exclusive, doar o instanță dintre mai multe instanțe de același nivel este competentă să audieze o anumită cauză. În funcție de tipul cauzei, aceasta va fi un anumit tribunal districtual sau regional.

Acțiunile cu privire la drepturi de proprietate sau alte drepturi reale asupra unui bun imobil, precum și posesia unui bun imobil, pot fi introduse doar la instanța care are jurisdicție asupra locației unde este situat bunul imobil. Dacă subiectul litigiului este dreptul de trecere pe un teren, jurisdicția este determinată în funcție de locația proprietății grevate. Jurisdicția mai sus menționată include plângerile personale referitoare la drepturile reale și la drepturile revendicate în comun cu plângerile respective, împotriva aceluiași pârât. Acțiunile cu privire la succesiune, o rezervă succesorală, precum și legate, instrucțiuni sau alte prevederi testamentare, pot fi introduse doar la instanța care are jurisdicție asupra ultimei reședințe a testatorului, iar dacă ultima reședință din Polonia a testatorului nu poate fi stabilită, acestea vor fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locației moștenirii sau a unei părți a acesteia. Acțiunile cu privire la calitatea de membru într-o cooperativă, parteneriat, companie sau asociație pot fi introduse doar la instanța care are jurisdicție asupra locației unde este situat sediul social. Acțiunile cu privire la o relație de căsătorie pot fi introduse doar la instanța care are jurisdicție teritorială în regiunea unde cei doi soți au avut ultimul domiciliu, dacă cel puțin unul dintre aceștia încă domiciliază sau își are reședința obișnuită în acea jurisdicție. În absența acestei baze de determinare, instanța cu jurisdicție exclusivă este cea care jurisdicție asupra domiciliului pârâtului, iar în absența acestuia, va fi instanța care are jurisdicție asupra domiciliului reclamantului. Acțiunile cu privire la relația dintre părinți și copii și dintre părinții adoptivi și copii adoptați pot fi introduse doar la instanța care are jurisdicție asupra domiciliului reclamantului, atât timp cât nu există bază pentru introducerea unei acțiuni conform prevederilor privind competența generală.

În plus, dacă este justificată competența mai multor instanțe sau dacă acțiunea este introdusă împotriva mai multor părți, iar din acest motiv există mai multe instanțe competente în temeiul legislației privind competența generală, reclamantul poate alege dintre aceste instanțe. Același lucru este valabil dacă locația bunului imobil implicat în litigiu, care reprezintă baza pentru determinarea instanței competente, este situată în mai multe regiuni cu jurisdicții diferite. Dacă instanța competentă nu poate audia cauza sau nu poate avansa din cauza unui obstacol, instanța sa superioară va desemna o altă instanță într-o sesiune închisă. În cazul în care, în temeiul prevederilor CPC, jurisdicția teritorială nu poate fi stabilită în baza circumstanțelor cauzei, Curtea Supremă (*Sąd Najwyższy*) va desemna instanța la care va fi introdusă acțiunea într-o sesiune închisă. Părțile pot conveni în scris să înainteze un litigiu deja existent sau orice litigii care pot apărea în viitor în urma unei relații juridice specificate, într-un tribunal de primă instanță care, în temeiul legii, nu are jurisdicție teritorială. Acel tribunal va avea apoi jurisdicție exclusivă, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel sau dacă reclamantul a depus o declarație cu privire la cauza cererii în cadrul unei proceduri electronice de cerere de plată (*elektroniczne postępowanie upominawcze*, EPU). Părțile pot de asemenea limita, printr-un acord scris, dreptul reclamantului de a alege dintre mai multe instanțe competente pentru astfel de litigii. Cu toate acestea, părțile nu pot modifica jurisdicția exclusivă.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Competența materială a instanțelor ordinare (*sądy powszechne*) din Republica Polonă este reglementată de prevederile Codului de procedură civilă.

În cazul procedurilor civile, tribunalele de primă instanță sunt cele districtuale și regionale, iar tribunalele de a doua instanță sunt cele regionale și curțile de apel (*sądy apelacyjne*).

În principiu, cauzele civile sunt audiate în primă instanță de tribunalele districtuale,

cu excepția cazului în care competența este rezervată tribunalelor regionale. Competența tribunalelor regionale de primă instanță acoperă cauzele:

cu privire la drepturile extrapatrimoniale (și plângerile care vizează proprietatea, urmărite împreună cu acele drepturi), cu excepția cauzelor privind stabilirea sau disputarea paternității unui copil, a cauzelor privind anularea unei recunoașteri a paternității și anularea unei adopții;

cu privire la protejarea drepturilor de autor și a drepturilor conexe, precum și cauzele care vizează invenții, modele de utilitate, desene și modele industriale, mărci comerciale, indicații geografice și topografii ale circuitelor integrate, precum și cauze privind protejarea altor drepturi de proprietate necorporală;

cu privire la plângeri înaintate în temeiul Legii presei;

cu privire la drepturi patrimoniale, în cazul când valoarea subiectului litigiului depășește 75 000 PLN (cu excepția cazurilor care vizează alocația de întreținere, încălcarea posesiunii, stabilirea separării bunurilor celor doi soți, alinierea conținutului unui registru funciar la situația juridică actuală și a cauzelor examinate în cadrul unei proceduri electronice de cerere de plată);

cu privire la pronunțarea unei hotărâri în locul unei soluții pentru divizarea unei cooperative;

cu privire la abrogarea, anularea, sau stabilirea inexistenței rezoluțiilor organelor de conducere ale entităților juridice sau ale unităților organizaționale care nu sunt persoane juridice, dar care au primit personalitate juridică prin lege;

cu privire la prevenția și combaterea concurenței neloiale;

cu privire la compensații pentru daune provocate de pronunțarea unei hotărâri finale ilicite.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În principiu, în cazul procedurilor civile, părțile participante și organele lor de conducere sau reprezentanții statutari ai acestora se pot prezenta personal în instanță sau prin reprezentanți.

Cu toate acestea, CPC prevede reprezentarea obligatorie prin avocat în anumite situații. În cadrul procedurilor susținute în fața Curții Supreme, părțile trebuie să fie reprezentate de avocați (*adwokat*) sau consilieri juridici (*radca prawny*). În cauzele cu privire la proprietatea industrială, acestea trebuie să fie reprezentate și de agenți de brevete. Obligația de reprezentare se aplică și în cazul măsurilor procedurale referitoare la procedurile susținute în fața Curții Supreme, luate în fața unei instanțe de nivel inferior. Obligația de reprezentare nu se aplică dacă procedurile vizează o cerere pentru scutirea de la plata cheltuielilor de judecată, pentru desemnarea unui avocat sau a unui consilier juridic sau dacă partea implicată, organul său de conducere sau reprezentantul

statutar sau reprezentantul legal este un judecător, procuror, notar sau profesor de drept sau un titular de diplomă de studii post-doctorale în drept (*doktor habilitowany nauk prawnych*), precum și dacă partea implicată, organul său de conducere sau reprezentantul statutar este avocat sau consilier juridic sau consilier al Consiliului General al Trezoreriei de Stat (*Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa*).

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Acțiunile trebuie introduse la instanța competentă.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Memoriile trebuie depuse în instanță în limba poloneză sau având atașată o traducere în limba poloneză. Declarația cu privire la cauza cererii trebuie să fie în formă scrisă. O excepție de la această regulă este situația (cu privire la dreptul muncii și al securității sociale)
în care un angajat sau o persoană asigurată, care se înfățișează fără avocat sau consilier juridic, poate depune la instanța competentă, în mod verbal, o acțiune, conținutul unei căi de atac și al altor acte de procedură, care vor fi incluse în dosar.
În cazul unei proceduri electronice de cerere plată, un memoriu poate fi depus și printr-un sistem de transmitere a datelor.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

O declarație cu privire la cauza cererii trebuie depusă pe un formular oficial doar dacă există o prevedere specială în acest scop. Există două situații în care declarația cu privire la cauza cererii trebuie depusă pe un formular oficial: atunci când reclamantul este un furnizor de servicii sau un vânzător, iar plângerea vizează un contract cu privire la un anumit obiect (furnizarea serviciilor poștale și de telecomunicații; transportul în masă de persoane și bagaje; furnizarea de electricitate, gaz și combustibil; furnizarea apei și eliminarea apei reziduale; eliminarea deșeurilor și furnizarea energiei termice) și în cazul procedurilor sumare (*postępowanie uproszczone*).
O declarație cu privire la cauza cererii trebuie să fie în formă scrisă. O excepție de la această regulă este procedura care vizează dreptul muncii și al securității sociale, în care un angajat sau o persoană asigurată, care se înfățișează fără avocat sau consilier juridic, poate depune în mod verbal o acțiune către instanța competentă, care va fi inclusă la dosar.
O declarație cu privire la cauza cererii trebuie să îndeplinească următoarele condiții:
să includă numele instanței unde este depusă; să includă numele părților, al reprezentanților statutari și al reprezentanților legali ai acestora;
să specifice tipul de memoriu;
să includă valoarea obiectului litigiului sau al apelului, în cazul în care competența materială a instanței, valoarea taxei sau admisibilitatea unei căi de atac depinde de valoarea respectivă, iar suma de bani specificată nu constituie obiectul cauzei;
să specifice obiectul litigiului;
să specifice domiciliul sau sediul social și adresa părților, ale reprezentanților statutari și ale reprezentanților legali ai acestora;
să includă numărul PESEL (Sistemul electronic comun al registrului populației) al reclamantului sau codul de identificare fiscală (NIP), dacă reclamantul este o persoană fizică obligată să dețină un astfel de număr sau dacă îl deține fără a fi obligat; sau să includă numărul din registrul judiciar național (KRS) al reclamantului, iar în lipsa unui număr KRS – numărul reclamantului dintr-un alt registru sau evidență relevantă; sau, dacă reclamantul nu este persoană fizică și nu este obligat să fie păstrat în registrul sau evidența relevantă, dar este obligat să dețină un NIP, reclamația trebuie să includă codul NIP al reclamantului;
să includă fundamentul cererii sau declarații și probe care să ateste circumstanțele invocate;
să specifice cu precizie o pretenție, iar în cazurile care vizează drepturi patrimoniale, să indice și valoarea obiectului litigiului, cu excepția cazului în care acesta este o sumă de bani specificată;
să specifice data la care creanța a devenit exigibilă în cauzele care vizează un ordin de plată;
să descrie circumstanțele efective care justifică plângerea și, dacă este necesar, care justifică și competența instanței;
să indice dacă părțile au încercat deja metoda medierii sau o altă metodă extrajudiciară de soluționare a litigiului, iar dacă nu au fost realizate astfel de încercări, trebuie să specifice motivele pentru care nu au făcut acest lucru;
să includă semnătura părții sau a reprezentantului său statutar sau a reprezentantului său legal;
să includă o listă a anexelor.
Următoarele documente trebuie atașate declarației cu privire la cauza cererii:
împuternicirea sau copia certificată a acesteia (dacă declarația cu privire la cauza cererii este depusă de un reprezentant legal);
copii ale declarației cu privire la cauza cererii și ale anexelor sale ce vor fi trimise părților implicate în cauză, iar dacă exemplarele originale ale anexelor nu au fost depuse în instanță, trebuie inclusă o copie a fiecărei anexe pentru dosarul instanței (în cadrul unei proceduri electronice de cerere de plată, copiile anexelor certificate electronic trebuie atașate odată cu declarația cu privire la cauza cererii depusă prin intermediul sistemului de transmitere a datelor).
În plus, o declarație cu privire la cauza cererii poate include: cereri pentru măsuri asigurătorii, pentru declararea executării imediate a hotărârii și pentru judecarea cauzei în absența reclamantului; cereri referitoare la pregătirea audierii (și, în special, cereri: pentru citarea martorilor și a experților desemnați de instanță indicați de către reclamant pentru participarea la audiere; pentru efectuarea unei inspecții vizuale; pentru instruirea pârâtului să înainteze, în scopul audierii, un document deținut de acesta care este necesar pentru audierea probelor sau obiectul inspecției vizuale; pentru solicitarea înaintării unor probe deținute de alte instanțe, birouri sau terțe părți, în scopul audierii).

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

În principiu, desfășurarea procedurilor juridice implică anumite costuri. Taxele judiciare includ taxe și cheltuieli.
Obligația de plată a taxelor judiciare aparține părții care depune memoriul în instanță (inclusiv o declarație cu privire la cauza cererii), acțiune care este supusă unei taxe sau care generează cheltuieli. Dacă taxa datorată nu este plătită, instanța somează partea respectivă să o plătească în termen de o săptămână, altfel, memoriul va fi returnat (dacă acesta a fost depus de o parte care își are domiciliul sau sediul social în străinătate și nu are un reprezentant în Polonia, termenul limită pentru plata taxei este de cel puțin o lună). După expirarea termenului limită fără ca taxa să fie plătită, instanța returnează memoriul părții respective. Un memoriu returnat nu prezintă niciun efect asociat, în temeiul legii, cu depunerea unui memoriu în instanță.
Dacă o prevedere specială precizează că un memoriu poate fi depus doar printr-un sistem de transmitere a datelor (procedura EPU), memoriul trebuie depus odată cu plata taxei.
Memoriile depuse de un avocat, un consilier juridic sau un agent de brevete (dacă acestea sunt supuse unei taxe fixe sau calculate proporțional cu valoarea obiectului litigiului specificată de partea respectivă) pentru care nu a fost achitată taxa aferentă, vor fi returnate de instanță fără ca partea să fie somată pentru plata taxei (articolul 1302 din CPC). Partea respectivă poate plăti taxa în termen de o săptămână. Dacă taxa este plătită în cuantumul solicitat, memoriul are efecte legale de la data la care a fost depus inițial. Aceste efecte nu intră în vigoare dacă memoriul este returnat din nou, din același motiv.
Problemele cu privire la tarifele plătibile către avocați sau consilieri juridici (precum termenele de plată) trebuie reglementate în cadrul unui acord încheiat între client și reprezentantul legal.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice, pot solicita asistență juridică, mai exact, un reprezentant legal desemnat de instanță pentru gestionarea cauzei (*pełnomocnik z urzędu*).
Persoanele fizice pot solicita desemnarea unui avocat sau a unui consilier juridic dacă depun o declarație conform căreia acestea nu își permit să plătească tariful unui avocat sau al unui consilier juridic fără a îngreuna situația proprie sau a familiei.
Persoanele juridice (sau alte unități organizaționale îndreptățite prin lege să participe în cadrul procedurilor juridice) pot solicita desemnarea unui avocat sau a unui consilier juridic dacă pot demonstra faptul că nu au fonduri suficiente să plătească tariful acestora.
Instanța va admite cererea în cazul în care constată că este necesară participarea unui avocat sau a unui consilier juridic în cadrul acțiunii.
Problema scutirii de costuri și a desemnării unui reprezentant legal numit de instanță în cazul litigiilor internaționale este reglementată prin Legea din 17 decembrie 2004 cu privire la dreptul la asistență juridică în cadrul procedurilor civile desfășurate în statele membre ale Uniunii Europene și cu privire la dreptul la asistență juridică pentru soluționarea amiabilă a unui litigiu, înainte de demararea procedurilor.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

O acțiune este introdusă în instanță în momentul depunerii declarației cu privire la cauza cererii. CPC nu prevede înmânarea unui certificat de confirmare a faptului că cauza a fost introdusă corect în instanță.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Informații despre etapele planificate sau urmate în cadrul acțiunii pot fi obținute de la Biroul de relații cu clienții (*Biuro Obsługi Interesanta, BOI*) al instanței relevante. Puteți obține informații cu privire la datele ședințelor de judecată ulterioare apelând numărul Biroului de relații cu clienții specificat pe site-ul web al instanței și precizând numărul dosarului.

Ultima actualizare: 12/10/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Portugalia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

În Portugalia nu este obligatoriu să recurgeți la o instanță pentru soluționarea unui litigiu. Există mijloace alternative de soluționare a litigiilor, și anume:
centre de arbitraj,
servicii de mediere,
judecători de pace și
sisteme de sprijin pentru a remedia situațiile de supraîndatorare.
Biroul de soluționare alternativă a litigiilor (*Gabinete de Resolução Alternativa de Litígios*, GRAL) este responsabil pentru susținerea instituirii unor astfel de mijloace extrajudiciare de soluționare a litigiilor și pentru punerea lor în aplicare.
Informații despre modul în care se pot utiliza aceste mijloacele de soluționare alternativă a litigiilor.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Da. Legea prevede faptul că dreptul de a sesiza o instanță trebuie exercitat într-un anumit termen, altfel se prescrie.
Normele generale privind prescripția sunt prevăzute la articolul 332 și la articolul 327 alineatul (2) din Codul civil portughez.
În cazul anumitor acțiuni există norme speciale privind prescripția:
dreptul de a introduce o acțiune revocatorie (articolul 618 din Codul civil);
acțiuni în anularea vânzării de bunuri defectuoase (articolul 917 din Codul civil);
acțiuni în revocarea donațiilor (articolul 976 din Codul civil);
dreptul de a rezilia contractele de închiriere (articolul 1085 din Codul civil);
acțiuni privind menținerea și recuperarea posesiei (articolul 1282 din Codul civil);
acțiuni privind încălcarea unei promisiuni de căsătorie (articolul 1595 din Codul civil);
acțiuni în anularea căsătoriilor din cauza lipsei martorilor (articolul 1646 din Codul civil);
acțiuni în contestarea paternității (articolele 1842 și 1843 din Codul civil);
acțiuni privind declararea nedemnității succesorale (articolul 2036 din Codul civil);
acțiuni privind reducerea cadourilor care depășesc cotitatea disponibilă a unui patrimoniu (articolul 2178 din Codul civil);
acțiuni privind soluționarea dispozițiilor testamentare (articolul 2248 din Codul civil) și
acțiuni în anularea testamentelor sau a dispozițiilor testamentare (articolul 2308 din Codul civil).

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Da. Instanțele portugheze sunt competente în cauze internaționale:
atunci când acțiunea poate fi introdusă în fața unei instanțe portugheze, în conformitate cu normele privind competența teritorială portugheză stabilite în legislația portugheză;
atunci când fapta care se află la originea acțiunii sau oricare dintre faptele care țin de aceasta au avut loc pe teritoriul portughez;
atunci când dreptul invocat poate fi susținut numai prin intermediul acțiunii propuse pe teritoriul portughez sau atunci când reclamantul întâmpină dificultăți semnificative în intentarea acțiunii în străinătate deoarece există o legătură importantă, personală sau reală, între obiectul litigiului și sistemului juridic portughez.
Normele generale privind competența internațională a instanțelor portugheze sunt prevăzute la articolele 59, 62, 63 și 94 din Codul de procedură civilă (*Código de Processo Civil*).

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Pentru un răspuns detaliat la această întrebare, vă rugăm să consultați fișa informativă intitulată „Care este instanța competentă” de pe această pagină.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Pentru un răspuns detaliat la această întrebare, vă rugăm să consultați fișa informativă intitulată „Care este instanța competentă” de pe această pagină.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Ca regulă generală, părțile pot sesiza instanța pe cont propriu.
Reprezentarea de către un avocat este obligatorie în cazurile prevăzute la articolele 40 și 58 din Codul de procedură civilă.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Ca regulă generală, cererea de chemare în judecată se depune la instanță *pe care electronică, în conformitate cu prevederile Ordinului nr. 280/2013 din 26 august 2009*: Procesarea electronică a cauzelor
Articolul 144 alineatul (7) din Codul de procedură civilă prevede cazurile în care cererile de chemare în judecată se depun la instanță:
personal, la grefa instanței;
prin scrisoare recomandată;
prin fax.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Limba pentru redactarea actelor judiciare este portugheza, în conformitate cu articolul 133 din Codul de procedură civilă.
Cetățenii străini care trebuie să fie audiați de o instanță portugheză pot utiliza o altă limbă dacă nu vorbesc portugheza.
Formatul documentelor procedurale: în general, actele de procedură pot fi efectuate oral sau în scris. Metoda selectată ar trebui să fie cea care corespunde cel mai bine scopului propus (articolul 131 din Codul de procedură civilă).
Mijloacele de depunere a actelor de procedură în fața unei instanțe: a se vedea răspunsul la întrebarea 7.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Da. Pe lângă formularele prevăzute de legislația comunitară, în Portugalia există formulare specifice pentru acțiuni executive, care pot fi obținute de pe Portalul Citius.
Legislația națională prevede că actele de procedură pot urma modelele aprobate de autoritatea competentă; cu toate acestea, numai modelele referitoare la documentele grefelor sunt considerate obligatorii (articolul 131 din Codul de procedură civilă).
Următoarele informații trebuie incluse în dosar:
În cererea de chemare în judecată, reclamantul trebuie:
a) să indice instanța și secția în cadrul căreia se introduce acțiunea și să identifice părțile, indicând numele, domiciliul sau sediul acestora. În ceea ce îl privește pe reclamant (și, atunci când este posibil, celelalte părți), trebuie să se furnizeze, de asemenea, numerele de identificare civile și fiscale, profesiile și locurile de muncă;
b) să indice adresa profesională a reprezentantului său legal;
c) să menționeze tipul de acțiune;
d) să prezinte faptele esențiale care stau la originea acțiunii și motivele de drept care constituie temeiul acțiunii;
e) să formuleze cererea;
f) să declare valoarea cauzei;
g) să desemneze executorul judecătoresc răspunzător de emiterea citației sau reprezentantul legal răspunzător de promovarea acesteia.
Atunci când contestă o cauză, pârâtul trebuie:
a) să identifice cauza;
b) să prezinte motivele de fapt și de drept pentru contestarea cererii reclamantului;
c) să prezinte faptele esențiale pe care se întemeiază obiecțiile formulate și
d) să trimită o listă a martorilor și să solicite alte tipuri de probe; atunci când pârâtul depune o cerere reconvențională și reclamantul răspunde, pârâtului i se permite să își modifice cererea inițială de prezentare a probelor.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Da, în general este necesar să se achite taxe judiciare. Cheltuielile de judecată includ taxele judiciare, tarifele și costurile suportate de partea relevantă.
Cele mai relevante norme privind cheltuielile de judecată sunt stabilite, în special, la articolele 145, 529, 530, 532 și 533 din Codul de procedură civilă și în Regulamentul privind cheltuielile de judecată.
Taxele judiciare se plătesc în următoarele momente (articolul 14 din Regulamentul privind cheltuielile de judecată):
Cazurile în care este obligatorie numirea unui reprezentant legal:
prima sau unica tranșă a taxelor judiciare trebuie plătită până la emiterea actului procedural în cauză.
Dacă se datorează o a doua tranșă, aceasta trebuie plătită în termen de 10 zile de la notificarea ședinței finale de judecată.
Cazurile în care nu este obligatorie numirea unui reprezentant legal:
dacă documentul este depus direct de către partea în cauză, plata taxei judiciare pentru introducerea procedurii este datorată numai după notificare, care precizează o perioadă de 10 zile pentru efectuarea plății și penalitățile aplicabile în cazul în care nu se efectuează plata.
Simulator de taxe judiciare:
În conformitate cu articolul 533 din Codul de procedură civilă, onorariile avocatului sunt incluse în cheltuielile de judecată ale părții și sunt suportate de partea care cade în pretenții.
Părțile îndreptățite la plata cheltuielilor de judecată trebuie să trimită instanței și părții care a căzut în pretenții o factură detaliată și descriptivă, în conformitate cu condițiile și termenele prevăzute la articolul 25 din Regulamentul privind cheltuielile de judecată.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Da, puteți, cu condiția să îndepliniți condițiile pentru acordarea de asistență juridică.
Legea nr. 34/2004 din 29 iulie 2004, care reglementează accesul la lege și la justiție, stabilește cerințele pentru cererile de asistență juridică și stabilește mecanismele relevante.
Cererea de asistență juridică trebuie depusă la serviciile de securitate socială *(Segurança Social)*.
Formularul de depunere a unei cereri de asistență juridică, legislația aplicabilă și un ghid practic pot fi găsit aici.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Se consideră că o acțiune a fost introdusă oficial la data la care a fost depusă cererea de chemare în judecată, după cum urmează:
în cazul în care cererea este depusă electronic, se consideră că acțiunea a fost inițiată la data trimiterii cererii;
în cazul în care cererea este depusă personal la grefa instanței, se consideră că acțiunea a fost inițiată în ziua depunerii cererii;
în cazul în care cererea este trimisă prin scrisoare recomandată, se consideră că acțiunea a fost inițiată la data înscrisă în confirmarea poștală;
în cazul în care cererea este trimisă prin fax, se consideră că acțiunea a fost inițiată la data trimiterii faxului.
(articolele 259 și 144 din Codul de procedură civilă)
Grefa instanței este responsabilă de luarea măsurilor corespunzătoare pentru citarea pârâtului și informarea reclamantului cu privire la:
măsurile luate și, în cazul în care nu se trimite nicio citație, motivele în acest sens;
depunerea unui eventual memoriu în apărare de către pârât.

(articolele 226 și 575 din Codul de procedură civilă)

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Da. Părțile au dreptul de a examina și consulta dosarul cauzei. Grefele instanțelor sunt responsabile de transmiterea acestei informații (articolul 163 din Codul de procedură civilă).

În cadrul ședinței preliminare, judecătorul programează (printr-o ordonanță) acțiunile care urmează să fie desfășurate în cadrul ședinței finale de judecată, numărul de ședințe și durata probabilă a acestora, precum și data la care se vor desfășura, după consultarea avocaților (articolele 591 și 593 din Codul de procedură civilă).

Legislația aplicabilă

Codul civil

Codul de procedură civilă

Procesarea electronică a cauzelor

Regulamentul privind cheltuielile de judecată

Acces la lege și justiție

Avertizare

Punctul de contact al Rețelei judiciare europene în materie civilă și instanțele judecătorești nu sunt obligate să ia în considerare informațiile cuprinse în prezenta fișă informativă. Trebuie consultată legislația în vigoare și modificările ulterioare ale acesteia.

Ultima actualizare: 10/08/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - România

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane trebuie să facă o cerere înaintea instanţei competente. Sesizarea instanţei se poate face numai după îndeplinirea unei proceduri prealabile, dacă legea prevede în mod expres aceasta. Dovada îndeplinirii procedurii prealabile se va anexa la cererea de chemare în judecată.

Persoana aflată într-un litigiu, poate să apeleze şi la mijloacele alternative de soluţionare a conflictelor.

Medierea este facultativă înainte de sesizarea instanței de judecată. În timpul soluționării procesului autoritățile judiciare au obligația de a informa părțile cu privire la posibilitatea și avantajele folosirii medierii.

Se pot media litigii în domeniul asigurărilor, protecţiei consumatorilor, în dreptul familiei, speţe de răspundere profesională, conflicte de muncă şi litigii civile a căror valoare este sub 50.000 lei, cu excepţia celor in care s-a pronunţat o hotărâre judecătorească executorie de deschidere a procedurii de insolvenţă, a acțiunilor referitoare la registrul comerțului și a cazurilor în care părțile aleg să recurgă la procedurile prevăzute la art. 1.013 - 1.024 sau la art. 1.025 - 1.032 din C.pr.civ. (ordonanța de plată sau cererile de valoare redusă).

Părţile unui diferend pot recurge şi la arbitraj, jurisdicţie alternativă având caracter privat. Persoanele care au capacitate deplină de exerciţiu pot conveni să soluţioneze pe calea arbitrajului litigiile dintre ele, în afară de acelea care privesc starea civilă, capacitatea persoanelor, dezbaterea succesorală, relaţiile de familie, precum şi drepturile asupra cărora părţile nu pot să dispună.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Drepturile la acţiune având un obiect patrimonial sunt supuse prescripţiei extinctive, afară de cazul în care prin lege s-ar dispune altfel. În cazurile anume prevăzute de lege, sunt supuse prescripţiei extinctive şi alte drepturi la acţiune, indiferent de obiectul lor (art. 2501 din Codul civil).

Termenul general de prescripţie este, potrivit dispoziţiilor art. 2517 din Codul civil, de 3 ani.

Conform art. 10 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2017 privind acțiunile în despăgubire în cazurile de încălcare a dispozițiilor legislației în materie de concurență, precum și pentru modificarea și completarea Legii concurenței nr. 21/1996, prin derogare de la prevederile art. 2.517 din Codul civil, dreptul la acțiunea în despăgubire se prescrie în termen de 5 ani.

Codul civil consacră termene speciale de prescripţie extinctivă în unele materii, cum sunt:

termenul de prescripţie de 10 ani în cazul drepturilor reale nedeclarate prin lege imprescriptibile ori nesupuse altui termen de prescripţie; reparării prejudiciului moral/material cauzat unei persoane prin tortură ori acte de barbarie sau, după caz, a celui cauzat prin violenţă ori agresiuni sexuale comise contra unui minor sau asupra unei persoane aflate în imposibilitate de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa; reparării prejudiciului adus mediului înconjurător; termenul de prescripţie de 2 ani în cazul dreptului la acţiune întemeiat pe un raport de (re) asigurare; dreptului la acţiune privitor la plata remuneraţiei cuvenite intermediarilor pentru serviciile prestate în baza contractului de intermediere;

termenul de prescripţie de 1 an în cazul dreptului la acţiune privitor la restituirea sumelor încasate din vânzarea biletelor pentru un spectacol care nu a mai avut loc; profesioniştilor din alimentaţia publică sau hotelierilor, pentru serviciile pe care le prestează; profesorilor, institutorilor, maeştrilor şi artiştilor, pentru lecţiile date cu ora, cu ziua sau cu luna; medicilor, moaşelor, asistentelor şi farmaciştilor, pentru vizite, operaţii sau medicamente; vânzătorilor cu amănuntul, pentru plata mărfurilor vândute şi a furniturilor livrate; meşteşugarilor şi artizanilor, pentru plata muncii lor; avocaţilor, împotriva clienţilor, pentru plata onorariilor şi cheltuielilor; notarilor publici şi executorilor judecătoreşti, în ceea ce priveşte plata sumelor ce le sunt datorate pentru actele funcţiei lor; inginerilor, arhitecţilor, geodezilor, contabililor şi altor liber-profesionişti, pentru plata sumelor ce li se cuvin; dreptului la acţiunea izvorâtă dintr-un contract de transport de bunuri terestru, aerian sau pe apă, îndreptată împotriva transportatorului.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Regulile de determinare a competenţei jurisdicţionale internaţionale în litigiile cu elemente de extraneitate sunt consacrate de Cartea a VII-a *Procesul civil internaţional* din Codul de procedură civilă. Dispoziţiile acestei cărţi se aplică însă proceselor de drept privat cu elemente de extraneitate în măsura în care prin tratatele internaţionale la care România este parte, prin dreptul Uniunii Europene sau prin legi speciale nu se prevede altfel.

În materia competenţei jurisdicţionale internaţionale, Codul de procedură civilă consacră reglementări privitoare, printre altele, la: competenţa întemeiată pe domiciliul sau sediul pârâtului, prorogarea voluntară de competenţă în favoarea instanţei române, convenţiile de alegere a forului, excepţia de arbitraj, forul de necesitate, competenţa internă, litispendenţa şi conexitatea internaţională, competenţa personală exclusivă, competenţa exclusivă în materia unor acţiuni patrimoniale sau competenţa preferenţială a instanţelor române (art. 1066 şi urm. din Codul de procedură civilă).

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Competenţa teritorială este reglementată după criterii generale (domiciliul/sediul pârâtului), alternative (filiaţie, întreţinere, contract de transport, contract de asigurări, cambie/cec/bilet la ordin/titlu de valoare, consumatori, răspundere civilă delictuală) sau exclusive (imobile, moştenire, societăţi comerciale, acţiunile introduse împotriva consumatorilor), stabilite de art. 107 şi urm. din Noul Cod de procedură civilă .

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Competenţa după materie a instanţelor este stabilită de art. 94 şi urm. din Noul Cod de procedură civilă, în funcţie de natura cauzei sau a criteriului valoric.

Judecătoriile judecă *în primă instanţă*, cererile date de *Codul civil* în competenţa instanţei de tutelă şi de familie; cereri de înregistrare în registrele de stare civilă; cereri privind administrarea clădirilor cu mai multe etaje/apartamente/spaţii aflate în proprietatea exclusivă a unor persoane diferite şi raporturile juridice stabilite de asociaţiile de proprietari cu alte persoane fizice/juridice; cereri de evacuare; cereri privind ziduri şi şanţuri comune, distanţa construcţiilor şi plantaţiilor, dreptul de trecere, servituţi, alte limitări ale dreptului de proprietate; cereri privind strămutarea de hotare şi grăniţuire; cererile posesorii; cereri privind obligaţiile de a face sau de a nu face neevaluabile în bani; împărţeală judiciară, indiferent de valoare; alte cereri evaluabile în bani sub 200.000 lei inclusiv, indiferent de calitatea părţilor.

Tribunalele judecă *în primă instanţă,* toate cererile care nu sunt date prin lege în competenţa altor instanţe sau orice alte cereri date prin lege în competenţa sa.

Curţile de apel judecă în primă instanţă, cererile în materie de contencios administrativ şi fiscal sau orice alte cereri date prin lege în competenţa sa.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Părţile pot să exercite drepturile procedurale personal sau prin reprezentant, reprezentarea putând fi legală, convenţională sau judiciară. Persoanele fizice lipsite de capacitate de exerciţiu vor sta în judecată prin reprezentant legal. Părţile pot să stea în judecată printr-un reprezentant ales, în condiţiile legii, cu excepţia cazului în care legea impune prezenţa lor personală în faţa instanţei.

În faţa primei instanţe, precum şi în apel, persoanele fizice pot fi reprezentate de către avocat sau alt mandatar. Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii asupra excepţiilor procesuale şi asupra fondului decât prin avocat, atât în etapa cercetării procesului, cât şi în etapa dezbaterilor. La redactarea cererii şi a motivelor de recurs, precum şi în exercitarea şi susţinerea recursului, persoanele fizice vor fi asistate şi reprezentate, sub sancţiunea nulităţii, numai de către un avocat.

În ceea ce priveşte persoanele juridice, acestea pot fi reprezentate convenţional în faţa instanţelor de judecată numai prin consilier juridic sau avocat. La redactarea cererii şi a motivelor de recurs, precum şi în exercitarea şi susţinerea recursului, persoanele juridice vor fi asistate şi, după caz, reprezentate, sub sancţiunea nulităţii, numai de către un avocat sau consilier juridic. Prevederile menţionate se aplică în mod corespunzător şi asociaţiilor, societăţilor sau altor entităţi fără personalitate juridică.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Cererea de chemare în judecată se înregistrează şi primeşte dată certă prin aplicarea ştampilei de intrare. După înregistrare, cererea şi înscrisurile care o însoţesc, la care sunt ataşate, când este cazul, dovezile privind modul în care acestea au fost transmise către instanţă, se predau preşedintelui instanţei sau persoanei desemnate de acesta, care va lua de îndată măsuri în vederea stabilirii în mod aleatoriu a completului de judecată, potrivit legii (art. 199 din Codul de procedură civilă).

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Potrivit art. 14 alin. 5 din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, cererile şi actele procedurale se întocmesc numai în limba română. Cererile se formulează doar în scris. În Noul cod de procedură civilă, în art. 194, se precizează că se înregistrează şi primeşte dată certă prin aplicarea ştampilei de intrare cererea de chemare în judecată, depusă personal sau prin reprezentant, sosită prin poştă, curier, fax sau scanată şi transmisă prin poştă electronică ori prin înscris în formă electronică.

În baza art. 225 din Noul cod de procedură civilă, când una dintre părți care urmează să fie ascultate nu cunoaște limba română, instanța va folosi un traducător autorizat. Dacă părțile sunt de acord, judecătorul sau grefierul poate face oficiul de traducător. În situația în care nu poate fi asigurată prezența unui traducător autorizat, se pot folosi traducerile realizate de persoane de încredere cunoscătoare ale respectivei limbi. În cazul în care persoana este mută, surdă sau surdo-mută ori, din orice altă cauză, nu se poate exprima, comunicarea cu ea se va face în scris, iar dacă nu poate citi sau scrie, se va folosi un interpret. Dispozițiile privitoare la experți se aplică în mod corespunzător și traducătorilor şi interpreților.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Codul de procedură civilă nu prevede utilizarea unor formulare tip pentru cererile în justiţie. Reglementarea procesual civilă de drept comună stabileşte cuprinsul unora dintre cererile adresate justiţiei civile (*e.g.* cererea de chemare în judecată, întâmpinarea, cererea reconvenţională).

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Cheltuielile de judecată constau în taxele judiciare de timbru, onorariile avocaţilor, ale experţilor şi ale specialiştilor, sumele cuvenite martorilor pentru deplasare şi pierderile cauzate de necesitatea prezenţei la proces, cheltuielile de transport şi de cazare, precum şi orice alte cheltuieli necesare pentru buna desfăşurare a procesului. Partea care pretinde cheltuieli de judecată trebuie să facă dovada existenţei şi întinderii lor, cel mai târziu la data închiderii dezbaterilor asupra fondului cauzei. Partea care pierde procesul va fi obligată, la cererea părţii care a câştigat, să îi plătească acesteia cheltuieli de judecată. Când cererea a fost admisă parţial, judecătorii vor stabili măsura în care fiecare dintre părţi poate fi obligată la plata cheltuielilor de judecată. Dacă este cazul, judecătorii vor putea dispune compensarea cheltuielilor de judecată. Pârâtul care a recunoscut, la primul termen de judecată la care părţile sunt legal citate, pretenţiile reclamantului nu va putea fi obligat la plata cheltuielilor de judecată, cu excepţia cazului în care, prealabil pornirii procesului, a fost pus în întârziere de către reclamant sau se afla de drept în întârziere. Dacă în cauză sunt mai mulţi reclamanţi sau mai mulţi pârâţi, ei vor putea fi obligaţi să plătească cheltuielile de judecată în mod egal, proporţional sau solidar, potrivit cu poziţia lor în proces ori cu natura raportului juridic existent între ei.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Asistenţa judiciară se poate obţine în condiţiile Ordonanţei de Urgenţă nr. 51/2008 privind ajutorul public judiciar în materie civilă, aprobată cu modificări şi completări prin Legea nr. 193/2008, cu modificările ulterioare. Dispoziţii generale referitoare la asistenţa judiciară se regăsesc şi în Noul cod de procedură civilă (art. 90 şi 91) .

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Cererea de chemare în judecată se înregistrează şi primeşte dată certă prin aplicarea ştampilei de intrare. După înregistrare, cererea şi înscrisurile care o însoţesc, se predau preşedintelui instanţei sau judecătorului care îl înlocuieşte, care va lua de îndată măsuri în vederea stabilirii în mod aleatoriu a completului de judecată.

Completul căruia i s-a repartizat aleatoriu cauza verifică dacă cererea de chemare în judecată îndeplineşte cerinţele necesare. Când cererea nu îndeplineşte cerinţele, reclamantului i se vor comunica în scris lipsurile, cu menţiunea că, în termen de cel mult 10 zile de la primirea comunicării, trebuie să facă completările sau modificările dispuse, sub sancţiunea anulării cererii. Dacă obligaţiile privind completarea sau modificarea cererii nu sunt îndeplinite în termen, prin încheiere, dată în camera de consiliu, se dispune anularea cererii.

Judecătorul, de îndată ce constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, dispune, prin rezoluţie, comunicarea acesteia către pârât.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Informaţii detaliate asupra dosarului se pot obţine de la biroul de arhivă al instanţelor de judecată sau de pe site-ul acestora, acolo unde există, la https://portal.just.ro/ .

Instanţa poate hotărî asupra unei cereri numai dacă părţile au fost citate ori s-au prezentat, personal sau prin reprezentant. Instanţa va amâna judecarea şi va dispune să se facă citarea ori de câte ori constată că partea care lipseşte nu a fost citată cu respectarea cerinţelor prevăzute de lege, sub sancţiunea nulităţii. Comunicarea citaţiilor şi a tuturor actelor de procedură se face, din oficiu.

Judecătorul, de îndată ce constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de lege pentru cererea de chemare în judecată, dispune, prin rezoluţie, comunicarea acesteia către pârât, punându-i-se în vedere că are obligaţia de a depune întâmpinare, sub sancţiune, în termen de 25 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată. Întâmpinarea se comunică reclamantului, care este obligat să depună răspuns la întâmpinare în termen de 10 zile de la comunicare, pârâtul urmând a lua cunoştinţă de răspunsul la întâmpinare de la dosarul cauzei. În termen de 3 zile de la data depunerii răspunsului la întâmpinare, judecătorul fixează prin rezoluţie primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluţiei, dispunând citarea părţilor. În cazul în care pârâtul nu a depus întâmpinare în termen sau reclamantul nu a comunicat răspuns la întâmpinare în termen, la data expirării termenului corespunzător, judecătorul fixează prin rezoluţie primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluţiei, dispunând citarea părţilor. În procesele urgente, termenele mai sus menţionate pot fi reduse de judecător în funcţie de circumstanţele cauzei. În cazul în care pârâtul domiciliază în străinătate, judecătorul va fixa un termen mai îndelungat, rezonabil, în raport cu împrejurările cauzei.

Partea care a depus cererea şi a luat termenul în cunoştinţă, precum şi partea care a fost prezentă la un termen de judecată nu va fi citată în tot cursul judecării la acea instanţă, considerându-se că ea cunoaşte termenele de judecată ulterioare. Aceste dispoziţii îi sunt aplicabile şi părţii căreia i s-a înmânat citaţia pentru un termen de judecată, considerându-se că, în acest caz, ea cunoaşte şi termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citaţia i-a fost înmânată. De asemenea, citaţia cuprinde menţiunea că, prin înmânarea citaţiei, sub semnătură de primire, cel citat este considerat că are în cunoştinţă şi termenele de judecată ulterioare aceluia pentru care citaţia i-a fost înmânată.

La primul termen de judecată la care părţile sunt legal citate, judecătorul, după ascultarea părţilor, are obligaţia de a estima durata necesară pentru cercetarea procesului, ţinând cont de împrejurările cauzei, astfel încât procesul să fie soluţionat într-un termen optim şi previzibil.

Ultima actualizare: 09/08/2022

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Slovenia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Se recomandă soluționarea litigiului prin intermediul unor proceduri alternative de soluționare a litigiilor. Metodele de soluționare alternativă a litigiilor (SAL) permit soluționarea acestora fără intervenția unei instanțe, sau cel puțin fără o hotărâre judecătorească cu privire la fondul cauzei. Principalele tipuri de SAL practicate în Slovenia includ arbitrajul, medierea și acțiunea în instanță într-un sens mai larg, menite să încurajeze tranzacția judiciară. Legea privind metodele de soluționare alternativă a litigiilor (*Zakon o alternativnem reševanju sodnih sporov*) obligă instanțele de prima și de a doua jurisdicție să permită părților utilizarea tehnicilor SAL pentru adoptarea și executarea unui program SAL, în litigiile care provin din relații comerciale, de muncă, familiale și din alte raporturi de drept civil. În cadrul unui astfel de program, instanțele sunt obligate să permită părților utilizarea medierii, precum și, eventual, a altor tipuri de SAL.

Medierea reprezintă soluționarea unui litigiu cu ajutorul unei părți terțe neutre, care nu poate pronunța o hotărâre obligatorie. Părțile pot ajunge la un acord de soluționare a litigiului sub forma unei înregistrări notariale cu executare directă, a unei tranzacții judiciare sau a unei decizii de arbitraj bazată pe o tranzacție judiciară.

Părțile pot ajunge, în orice moment pe parcursul procedurilor într-o instanță civilă, la o înțelegere privind litigiul (tranzacție judiciară). Acordul de încheiere a unei tranzacții judiciare constituie titlu executoriu.

Informații suplimentare pe această temă se pot găsi la rubrica „Soluționarea alternativă a litigiilor”.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Termenul de depunere a unei acțiuni în instanță depinde de natura cauzei. Un consilier juridic sau un serviciu de asistență judiciară poate clarifica întrebările legate de termene și de termenele de prescripție. Informații suplimentare pe această temă se pot găsi la rubrica „Termene procedurale”.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Informații suplimentare pe această temă se pot găsi la rubrica „Jurisdicția tribunalelor”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Informații suplimentare pe această temă se pot găsi la rubrica „Jurisdicția tribunalelor”.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Informații suplimentare pe această temă se pot găsi la rubrica „Jurisdicția tribunalelor”.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În Slovenia, părțile se pot reprezenta singure în fața instanței, exceptând procedurile care implică căi de atac extraordinare, în care părțile pot acționa legal numai prin intermediul unui reprezentant care este avocat, cu excepția cazului în care una dintre părți sau reprezentantul legal al acesteia a promovat examenul de intrare în barou. În cazul în care o parte dorește să fie reprezentată de un avocat, reprezentantul poate fi, în cadrul procedurilor desfășurate în fața unei instanțe locale, orice persoană care are capacitate juridică deplină, însă în cadrul procedurilor desfășurate în fața instanțelor districtuale, a instanțelor superioare sau în fața Curții Supreme, poate acționa în calitate de avocat doar un avocat sau o altă persoană care a promovat examenul național de intrare în barou.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

O acțiune poate fi transmisă instanței competente prin poștă sau prin livrare directă la biroul de recepție. A se vedea, de asemenea, răspunsul de la întrebarea 8.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Limba oficială utilizată în instanțele din Slovenia este limba slovenă. Totuși, în zonele în care există o minoritate etnică maghiară sau italiană, limbile maghiară și italiană funcționează, de asemenea, alături de limba slovenă, ca limbă oficială. Acțiunea trebuie redactată în limba slovenă și semnată de către reclamant.

Semnătura olografă a solicitantului înseamnă atât semnătura de mână, cât și semnătura electronică.

Prin urmare, atât cererea, cât și acțiunea, trebuie să fie completate în scris. O cerere scrisă este fie o cerere scrisă de sau tipărită semnată de mână (cerere în formă fizică), fie o cerere electronică care poartă o semnătură electronică echivalentă cu o semnătură de mână (cerere în format electronic). Cererea în formă fizică se trimite prin poștă sau utilizându-se tehnologiile de comunicare, se depune direct la instanța judecătorească sau se transmite prin intermediul unei persoane a cărei activitate este să asigure o astfel de transmitere. O acțiune poate fi introdusă și prin fax.
De asemenea, legea prevede și depunerea de cereri pe cale electronică, de exemplu, cereri în format electronic care poartă cu o semnătură electronică, care este echivalentă unei semnături de mână. Cererile de acest tip se introduc în sistemul de informații judiciare, care îi confirmă automat solicitantului faptul că cererea a fost primită.
În pofida dispozițiilor legale existente (acte și regulamente de punere în aplicare) privind toate procedurile civile și comerciale, în prezent numai procedurile incluse pe portalul *e-Sodstvo* pot fi transmise prin internet sau prin mijloace electronice: anumite tipuri de proceduri de executare, depunerea cererilor și pronunțarea deciziilor în cadrul procedurilor de insolvență și depunerea de propuneri privind registrul funciar.
În acest scop, în Slovenia, există portalul e-Sodstvo, care permite transmiterea documentelor scrise în format electronic: https://evlozisce.sodisce.si/esodstvo/index.html

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

În Slovenia nu există un formular special pentru introducerea unei o acțiuni; totuși, fiecare tip de cerere trebuie să conțină anumite elemente definite prin lege, care se adăugă la cerere. Prin urmare, cererea trebuie să includă următoarele elemente: numele instanței, numele și adresa corespunzătoare reședinței permanente sau temporare a părților, numele eventualilor reprezentanți sau agenți legali, obiectul litigiului și conținutul declarației. În plus, în cerere trebuie inclus numărul de identificare personal (EMŠO) al părții dacă partea respectivă este o persoană fizică înscrisă în registrul central al populației, numărul de identificare fiscală dacă partea nu este înscrisă în registrul central al populației, ci în registrul fiscal, sau data nașterii dacă partea nu este înregistrată nici în registrul central al populației, nici în registrul fiscal (aceste informații se obțin *ex officio* de către instanță). În cazul în care partea este persoană juridică stabilită în Republica Slovenia, trebuie indicate denumirea, sediul social și adresa profesională, precum și codul de înregistrare sau codul fiscal. În cazul în care partea este stabilită în Republica Slovenia și este antreprenor (care exercită o activitate independentă cu scop lucrativ într-o întreprindere organizată) sau o persoană care desfășoară o activitate independentă (medic, notar, avocat, agricultor sau o persoană fizică care nu este antreprenor, dar care exercită o anumită activitate ca profesie), ar trebui să se indice numele de familie, denumirea comercială, sediul social și adresa profesională, precum și codul de înregistrare sau codul fiscal. Cererea trebuie să includă, de asemenea, cererea principală și cererile accesorii, elementele de fapt în susținerea acțiunii, probele care susțin aceste elemente și semnătura solicitantului. În cazul în care competența instanței depinde de valoarea obiectului litigiului, iar creanța reclamantului nu este o sumă de bani, reclamantul trebuie să indice în cerere și valoarea obiectului în cauză. Cererile care trebuie transmise părții adverse trebuie prezentate instanței în numărul de copii solicitat de către instanță și de către partea adversă, într-un format care să permită depunerea acestora. La fel se procedează și în cazul documentelor anexate.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Taxele judiciare trebuie achitate în momentul introducerii în instanță a unei acțiuni, a unei acțiuni reconvenționale, a unei propuneri de anulare pe cale amiabilă, a unei acțiuni care conține o propunere de emitere a unui ordin de plată, a unei propuneri de rejudecare, a unei propuneri de asigurare a dovezilor înaintea procedurilor civile, a unei propuneri de tranzacție judiciară, a unei cereri care anunță un recurs, a unei cereri care să permită o revizuire, precum și a unei revizuiri. Aceste taxe trebuie achitate în termenul-limită stabilit de instanță în ordinul de plată aferent.
În cazul în care taxa judiciară pentru o cerere nu este achitată în termenul stabilit și nu există condiții care să permită scutirea sau amânarea plății sau plata în rate, se consideră că cererea a fost retrasă.
Costurile procedurilor judiciare sunt acoperite de către partea perdantă a unei cauze. Onorariile de avocat plătite reprezentanților care au calitatea de avocat în cadrul unei proceduri judiciare se calculează în funcție de grila profesională a avocaților. Onorariile avocaților corespund costului total al serviciilor de avocat și cheltuielilor de executare a lucrărilor, la care se adaugă taxa pe valoarea adăugată în cazul în care avocatul este o persoană impozabilă în Republica Slovenia. Avocatul este obligat, în conformitate cu reglementările, să îi prezinte părții contractante sau beneficiarului o factură detaliată pentru serviciile juridice prestate sau pentru avansul plătit, cel târziu în opt zile de la data prestării serviciilor sau de la plata avansului. Serviciile avocatului sunt considerate executate cel târziu atunci când avocatul îndeplinește toate obligațiile care îi revin în temeiul mandatului sau al deciziei autorității competente. Avocatul îi poate solicita clientului înainte de finalizarea procedurilor, plata unui avans corespunzător remunerației datorate și cheltuielilor suportate.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Părțile pot solicita asistență juridică gratuită, care le este acordată dacă îndeplinesc condițiile prevăzute în Legea privind asistența judiciară gratuită (*Zakon o brezplačni pravni pomoči*, ZBPP). Informații suplimentare pe această temă se pot găsi la rubrica „Asistență juridică”.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

O acțiune este considerată a fi introdusă în momentul în care a fost primită de către instanța competentă. În cazul în care aceasta este transmisă prin scrisoare recomandată sau prin telegramă, data poștei este considerată ca fiind data transmiterii la instanța de judecată căreia i se adresează. Solicitantul nu primește în mod automat o confirmare că acțiunea a fost introdusă. În cazul în care cererea este depusă în cutia poștală a instanței de judecată, momentul în care aceasta a fost depusă în cutia poștală este considerat ca fiind momentul transmiterii acesteia către instanța de judecată căreia i se adresează.
Legea privind cererile electronice (*Zakon za vloge v elektronski obliki*) prevede ca cererile electronice să fie transmise către sistemul de informații judiciare prin mijloace electronice. În acest caz, momentul în care cererea a fost primită de către sistemul de informații judiciare este considerat ca fiind momentul transmiterii acesteia către instanța de judecată căreia i se adresează. Sistemul de informații confirmă automat solicitantului faptul că cererea a fost primită.
Trebuie subliniat faptul că, în ciuda dispozițiilor legale în vigoare, în prezent nu este posibil ca o acțiune să fie depusă prin mijloace electronice pentru cauzele civile și comerciale, cu excepția procedurilor care implică registrul funciar, procedurile de insolvență și de executare.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

În cazul în care acțiunile sunt legate de termenele de excludere, instanța avertizează în scris partea și atașează un aviz juridic, explicând consecințele în cazul în care partea nu reușește să urmeze instrucțiunile instanței.

Linkuri utile

http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov
http://www.sodisce.si/
https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs
http://www.pisrs.si/Pis.web/

Ultima actualizare: 03/03/2020

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE

și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Slovacia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Pentru un răspuns la această întrebare, consultați de asemenea secțiunea: „Soluționarea alternativă a litigiilor – Slovacia”

Nu toate litigiile trebuie soluționate în instanță. Părțile ar trebui mai întâi să încerce să încheie un acord amiabil și să găsească un compromis acceptabil pentru ambele părți. O altă opțiune este soluționarea unui litigiu prin mediere. Medierea este o activitate extrajudiciară prin care persoanele implicate își soluționează litigiul, apărut în urma relației contractuale sau a unei alte relații juridice, cu ajutorul unui mediator. Se recomandă ca părțile să apeleze la instanță doar după ce au epuizat toate celelalte metode alternative de soluționare a litigiului sau în cazul când obiectivul este obținerea unei definiții precise a poziției părților, a drepturilor acestora și a responsabilității reciproce.

În anumite condiții prevăzute în Legea privind arbitrajul (*zákon o rozhodcovskom konaní*), astfel cum a fost modificată, un tribunal de arbitraj poate decide în cauze legate de:

a) soluționarea litigiilor de proprietate derivate din relațiile comerciale și de drept civil naționale și internaționale, dacă locul arbitrajului este în Republica Slovacă;

b) recunoașterea și executarea deciziilor de arbitraj interne și externe în Republica Slovacă.

Dacă tipul de litigiu care face obiectul procedurii judiciare este unul pe care Legea privind arbitrajul nu îl exclude din domeniul său de aplicare, părțile implicate pot conveni, fie în instanță sau în afara ei, să continue cu procedura de arbitraj. Acest acord trebuie să includă un acord de arbitraj. Un astfel de acord înaintat unei instanțe are efectul unei retrageri a plângerii și al consimțirii pârâtului cu privire la această retragere, conform Codului de procedură civilă contradictorie (*Civilný sporový poriadok*, CPCC).

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Conform Codului de procedură civilă contradictorie, un drept se prescrie dacă nu a fost exercitat în perioada stabilită prin lege. Termenele privind depunerea unei plângeri diferă în funcție de cauză.

Termenele de prescripție statutare sunt stabilite prin lege. Termenul de prescripție general este de trei ani, perioadă care începe din momentul când dreptul poate fi exercitat prima dată.

Instanța va lua în considerare un drept prescris doar la sugestia debitorului. Dacă debitorul se opune dreptului prescris, acesta nu poate fi acordat creditorului.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Consultați secțiunea: „La care instanță pot depune o plângere? - Slovacia”

Autoritatea instanțelor de a delibera cu privire la o anumită problemă este stabilită de legislația Uniunii Europene – regulamente, convenții internaționale multilaterale sau bilaterale, iar în absența acestora, de legislația națională care guvernează conflictul de legi.

Normele care guvernează autoritatea instanțelor slovace sunt stabilite, la nivel național, prin Legea nr. 97/1963, privind dreptul procedural și privat internațional (*Zákon č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom*). Norma fundamentală prevede că instanțele slovace au competență dacă persoana împotriva căreia este înaintată o acțiune (plângere) își are reședința sau sediul social în Republica Slovacă sau, în cazul drepturilor de proprietate, dacă aceasta are bunuri în țară. Prevederile ulterioare precizează condițiile în care instanțele slovace sunt competente. În cazul relațiilor contractuale, părțile pot stabili competența de comun acord. În anumite cazuri, instanțele slovace au competență exclusivă, de exemplu, în procedurile ce țin de drepturile reale cu privire la bunuri imobile, închirierea de bunuri imobile situate în Republica Slovacă sau în procedurile referitoare la înregistrarea sau validitatea brevetelor, a mărcilor comerciale, a desenelor și a modelelor, și de alte drepturi.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Consultați secțiunea: „La care instanță pot depune o plângere? - Slovacia”

Conform Codului de procedură civilă contradictorie, instanța ordinară a părții împotriva căreia este înaintată plângerea (pârâtul) are competență pentru audierea cauzei, cu excepția cazului în care este prevăzut altceva. Instanța ordinară pentru o persoană (un cetățean) este cea din districtul unde își are reședința cetățeanul, și, dacă nu are o reședință, din districtul unde locuiește acesta; instanța ordinară pentru o entitate juridică este cea din districtul unde aceasta își are sediul social și, în cazul unei entități juridice străine, instanța din districtul unde este situată unitatea organizațională a acesteia. Instanța ordinară pentru stat este cea din districtul în care au avut loc circumstanțele ce au dus la înaintarea plângerii. Instanța ordinară în cazul problemelor comerciale este cea din districtul unde pârâtul își are sediul social și, dacă acesta nu are sediu social, instanța din districtul în care acesta își desfășoară activitatea. Dacă pârâtul nu are un loc în care își desfășoară activitatea, instanța sa ordinară va fi cea din districtul unde acesta își are reședința.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Consultați secțiunea: „La care instanță pot depune o plângere? - Slovacia”

Norma fundamentală pentru determinarea competenței materiale este prevăzută în secțiunea 12 a Codului de procedură civilă contradictorie. În primă instanță, prin lege, tribunalul districtual este cel care are competență (*okresný súd*). Un tribunal regional (*krajský súd*) va avea putere de decizie ca tribunal de primă instanță doar în anumite cauze, de exemplu, în litigii care implică o țară terță sau persoane care beneficiază de imunitate și prerogative diplomatice, dacă litigiile intră sub autoritatea instanțelor din Republica Slovacă. Legea nr. 371/2004 cu privire la sediile și districtele judiciare din Republica Slovacă (*Zákon č. 371/2004 Z. z. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky*) reglementează competența instanțelor de înregistrare, a tribunalelor de insolvență și concordat, a instanțelor care se ocupă de cambii și cecuri, a instanțelor care judecă cauze privind protejarea obiectelor care intră sub incidența protecției industriale și a celor care asigură protecția împotriva concurenței neloiale, a instanțelor pentru audierea cauzelor privind tranzacțiile bursiere, a instanțelor responsabile pentru probleme privind îngrijirea minorilor și a instanțelor responsabile pentru asistența juridică în cazuri de nevoi financiare.

Suma disputată nu are nicio importanță în ceea ce privește stabilirea instanței slovace care va avea competență în soluționarea litigiului respectiv.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În Republica Slovacă, reprezentarea printr-un avocat nu este obligatorie în cazul procedurilor civile.

Legea impune reprezentarea printr-un avocat în anumite tipuri de proceduri, de exemplu, în cazuri de faliment, protecția concurenței, concurență neloială, drepturi de proprietate intelectuală și în cazul procedurilor de apel extraordinare (secțiunea 420 din Codul de procedură civilă contradictorie).

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Conform prevederilor secțiunii 125 din Codul de procedură civilă contradictorie, o plângere poate fi depusă doar în scris, pe hârtie sau în format electronic. O plângere depusă în format electronic trebuie trimisă ulterior pe hârtie în termen de 10 zile, altfel aceasta va fi ignorată. O plângere depusă pe hârtie trebuie înaintată în numărul de exemplare necesar.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Având în vedere faptul că părțile beneficiază de poziții egale într-o procedură judiciară civilă, nu este nevoie ca plângerea să fie depusă în limba slovacă. Părțile au dreptul să se prezinte în instanță utilizând limba maternă sau o altă limbă pe care o înțeleg. Instanța este obligată să le asigure oportunități egale de exercitare a drepturilor, mai exact, inclusiv traducere și interpretare. Depunerea unui document se poate face în scris, pe hârtie sau în format electronic.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Nu există formulare tipizate pentru înaintarea unei acțiuni (cerere pentru inițierea unor proceduri).

Cerințele generale sunt stabilite în secțiunea 127 a Codului de procedură civilă contradictorie. O plângere trebuie semnată și trebuie să indice în mod clar instanța căreia îi este adresată, cine o depune, tipul de problemă vizată și ce urmărește. O acțiune trebuie depusă în numărul de exemplare necesar, cu anexele corespunzătoare, astfel încât un exemplar să rămână la instanță și fiecare parte să primească un exemplar și anexele, după cum este necesar. Dacă partea implicată nu depune numărul de exemplare și anexe necesar, instanța va face copii pe cheltuiala părții respective. Dacă este vorba despre o cauză aflată pe rol, detaliile necesare includ numărul dosarului.

Pe lângă cerințele necesare, o plângere trebuie să precizeze numele și prenumele și, dacă este posibil, data nașterii, numărul de telefon și adresa părților sau ale reprezentanților acestora; informații privind cetățenia acestora; o descriere veridică a faptelor decisive și specificarea probelor pe care se bazează reclamantul; de asemenea, trebuie să specifice în mod clar ce urmărește reclamantul. Dacă una dintre părți este o entitate juridică, plângerea trebuie să precizeze numele acesteia sau numele companiei, sediul social și numărul de identificare, dacă i-a fost atribuit. Dacă una dintre părți este o entitate străină, trebuie atașat la plângere un extras dintr-un registru sau o evidență în care este înregistrată entitatea străină. Dacă una dintre părți este o persoană de afaceri, plângerea trebuie să precizeze numele companiei, sediul social și numărul de identificare, dacă i-a fost atribuit. Dacă una dintre părți este statul, plângerea trebuie să precizeze statul și autoritatea națională relevantă care va reprezenta statul.

Pentru ca procedurile juridice să fie mai flexibile și pentru a veni în ajutorul părților, site-ul web al Ministerului Justiției din Republica Slovacă (*Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky*) oferă exemple (formulare) ale unor plângeri selectate pentru inițierea procedurilor. Este posibil să descărcați un model de formular și să îl completați. Formularul direcționează cu precizie reclamantul către secțiunile ce trebuie completate. Formularul completat poate fi trimis nesemnat sau semnat cu o semnătură electronică autorizată, utilizându-se un certificat autorizat. Dacă reclamantul trimite o plângere fără o semnătură electronică autorizată, acesta este obligat să trimită, de asemenea, o plângere pe hârtie.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Depunerea unei plângeri este supusă plății unei taxe judiciare. Taxa judiciară trebuie plătită de partea care înaintează plângerea (solicitant/reclamant), cu excepția cazului când obligația sa de plată a taxei judiciare a fost eliminată la cererea sa sau dacă este scutit prin lege de această plată. Valoarea taxei este stabilită de baremul de taxe al instanței, care constituie o anexă la Legea nr. 71/1992 privind taxele judiciare și taxa pentru un extras din registrul penal (*Zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov*). Valoarea taxei este precizată în baremul taxelor, ca procentaj dintr-o bază de taxare sau ca sumă fixă. Taxa judiciară se achită la depunerea plângerii. Dacă o taxă nu a fost plătită la timp, la depunerea unei cereri pentru inițierea procedurilor, instanța va cere plătitorului să plătească taxa într-un termen stabilit de aceasta, de obicei în termen de zece zile de la notificarea cererii; dacă taxa nu este plătită în ciuda cererii, în intervalul de timp stabilit, instanța va suspenda procedurile. Plătitorul trebuie să fie informat în cadrul cererii cu privire la consecințele neplății taxei.

În Republica Slovacă, reprezentarea printr-un avocat nu este obligatorie în cazul procedurilor civile.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Consultați secțiunea: „Asistența juridică – Slovacia”.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

O acțiune este considerată a fi introdusă în instanță în ziua în care a fost depusă. Instanța va oferi reclamantului o confirmare a faptului că acțiunea sa a fost introdusă și înregistrată în evidența instanței.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Instanța va cere părții implicate să completeze sau să corecteze o cerere incorectă, incompletă sau ininteligibilă într-un interval de timp stabilit de instanță, dar care nu poate fi mai scurt de zece zile. Alte documente depuse care nu furnizează informațiile necesare pentru o acțiune în vederea inițierii procedurilor vor fi ignorate de instanță, dacă nu sunt corectate sau completate în mod corespunzător.

Părțile implicate și reprezentanții acestora au dreptul să consulte un dosar al instanței și să obțină extrase, copii și fotocopii ale acestuia sau pot solicita instanței să facă fotocopii contra cost.

În cadrul pregătirilor pentru o audiere, instanța va transmite o cerere pentru inițierea procedurilor (acțiunii) către respondent (pârât), împreună cu un exemplar al plângerii și al anexelor sale. Transmiterea acestora se face personal, iar părțile trebuie instruite în mod corespunzător. Instanța va trimite fără întârziere declarația pârâtului către reclamant. Dacă natura problemei sau circumstanțele cauzei solicită acest lucru, instanța poate obliga pârâtul, prin rezoluție, să furnizeze o declarație scrisă cu privire la problema respectivă, iar în cazul în care acesta nu este în totalitate de acord cu plângerea, să precizeze în declarația sa acele fapte care sunt decisive pentru apărarea sa, să atașeze documentele la care face apel și să identifice dovezi care să îi susțină afirmațiile. Instanța stabilește un termen-limită pentru depunerea declarației.

Cu excepția cazului când Codul de procedură civilă contradictorie sau un alt regulament specific prevede altceva, instanța va dispune audierea cauzei respective, pentru a delibera asupra problemei, iar în acest scop, va cita părțile implicate și alți participanți a căror prezență este necesară.

Ultima actualizare: 22/04/2022

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Finlanda

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Uneori o procedură alternativă poate fi o opțiune mai bună. A se vedea „Procesul de mediere în statele membre” și „Procesul de mediere în statele membre - Finlanda”.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Diferite termene se aplică diferitelor tipuri de acțiuni. Pentru mai multe informații cu privire la termene, puteți consulta un avocat sau un birou de asistență judiciară (*oikeusaputoimisto*).

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

A se vedea secțiunea „Jurisdicție – Finlanda”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea secțiunea „Jurisdicție – Finlanda”.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

A se vedea secțiunea „Jurisdicție – Finlanda”.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Persoanele fizice pot introduce orice acțiune civilă în justiție fără a apela la un consilier juridic. Pentru cauzele complexe poate fi în avantajul dumneavoastră să recurgeți la un avocat.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Grefele instanțelor reprezintă primele puncte de contact.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Acțiunile în justiție în instanțele finlandeze se desfășoară în limba finlandeză sau în limba suedeză. Cererile (cererile de chemare în judecată) trebuie făcute în scris și de obicei în limba finlandeză. În Insulele Åland, trebuie utilizată limba suedeză. Cetățenii Finlandei, Islandei, Norvegiei, Suediei și Danemarcei își pot folosi propria limbă dacă este necesar. Cererile pot fi depuse prin fax sau e-mail. Procesarea automată este, de asemenea, disponibilă pentru anumite tipuri de acțiuni. A se vedea secțiunea „Procesare automată – Finlanda”.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Nu există formulare speciale disponibile. Trebuie să specificați în mod clar în cererea dumneavoastră ceea ce solicitați și motivele pe baza cărora solicitați acest lucru. De regulă, trebuie să atașați la cererea dumneavoastră orice contracte, înțelegeri sau alte dovezi scrise pe care intenționați să vă bazați.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Odată ce o cauză este soluționată, instanța va percepe o taxă de serviciu. Valoarea taxei depinde de etapa din cadrul procedurii la care a fost soluționată cauza. Unele cauze pot fi soluționate doar pe baza probelor scrise. Cu toate acestea, majoritatea cauzelor sunt soluționate doar după o audiere. Pentru mai multe informații vizitați site-ul web: https://oikeus.fi/tuomioistuimet/en/index/asiointijajulkisuus/maksut/oikeudenkayntimaksutyleisissatuomioistuimissa.html
Onorariile avocaților și termenele de plată fac obiectului unui contract și nu există reguli specifice.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Eligibilitatea pentru asistență judiciară depinde de nivelul venitului dumneavoastră. Asistența judiciară nu este acordată pentru acțiuni de complexitate redusă. Pentru mai multe informații vizitați site-ul web: https://oikeus.fi/oikeusapu/en/index.html.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Data începerii acțiunii în justiție este data la care instanța primește cererea de chemare în judecată pe care o formulați. La cerere, instanța poate trimite confirmare de primire. Instanța nu poate confirma dacă o cauză a fost sau nu prezentată în mod corespunzător.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Instanța informează părțile interesate cu privire la desfășurarea cauzei și furnizează un calendar aproximativ pentru evenimentele ulterioare. De asemenea, puteți contacta instanța pentru a vă informa cu privire la desfășurarea cauzei în care sunteți implicat.

Ultima actualizare: 10/05/2023

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Suedia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Se recomandă utilizarea sistemelor alternative de soluționare a litigiilor, precum medierea.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

În anumite cazuri există dispoziții conform cărora cauza trebuie introdusă într-un anumit termen, în caz contrar putând fi prea târziu să se solicite, de exemplu, plata unei creanțe. Perioada de timp permisă pentru introducerea unei cauze în instanță variază în funcție de tipul cauzei respective. Dacă aveți întrebări privind termenul pentru introducerea unei acțiuni în justiție vă puteți adresa, de exemplu, unui consilier juridic sau unui consultant pentru probleme legate de drepturile consumatorilor.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Informațiile privind competența instanțelor sunt disponibile aici.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Domiciliul dumneavoastră, domiciliul celeilalte părți și alți factori pot avea importanță pentru a stabili instanța care trebuie sesizată. Mai multe informații sunt disponibile aici.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Natura cauzei, suma care face obiectul litigiului și alte circumstanțe pot fi importante pentru stabilirea instanței care trebuie sesizată. Mai multe informații sunt disponibile aici.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Cetățenii pot introduce o acțiune în instanță în mod direct. Astfel, în Suedia nu există cerința de a fi reprezentat sau de a avea un avocat. De asemenea, nu există niciun monopol al avocaților, în sensul că un reprezentant sau consilier juridic nu trebuie să fie avocat.

Pe scurt, este posibilă introducerea unei acțiuni individual, fără a desemna un avocat.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

O cerere de chemare în judecată trebuie prezentată instanței. Aceasta poate fi depusă la grefa instanței, introdusă în cutia poștală a instanței, predată unui funcționar al instanței sau trimisă instanței prin poștă.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

În Suedia, limba folosită de instanțe este limba suedeză. Prin urmare, o cerere de chemare în judecată trebuie redactată în limba suedeză. Dacă un document a fost depus într-o altă limbă instanța poate în anumite cazuri să ceară unei părți să îl traducă. În anumite cazuri excepționale, instanța poate traduce documentele ea însăși.

O cerere de chemare în judecată trebuie prezentată în scris și semnată personal. Dacă, de exemplu, cererea nu este semnată personal, ci este depusă prin fax sau e-mail, instanța trebuie să solicite confirmarea cererii prin intermediul unui document original semnat. Dacă nicio astfel de confirmare nu este transmisă, cererea va fi respinsă.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Nu există nicio cerință referitoare la folosirea unor formulare speciale pentru introducerea unei acțiuni în instanță. Există un formular de chemare în judecată pentru cauzele de drept civil, care poate fi folosit indiferent de suma care face obiectul litigiului. Formularul este disponibil pe site-ul Administrației Instanțelor Naționale Suedeze („Domstolsverket") în limba suedeză și limba engleză.

O cerere de chemare în judecată trebuie să conțină informații privind părțile, o declarație privind pretențiile, temeiul pretențiilor, informații privind probele pe care se bazează cererea și ceea ce trebuie să dovedească fiecare probă și informații privind circumstanțele pentru stabilirea instanței competente pentru examinarea cauzei.

Probele scrise pe care se bazează cererea trebuie depuse împreună cu cererea.

Dacă o cerere este incompletă, instanța trebuie să solicite informații suplimentare. Dacă astfel de informații suplimentare nu sunt transmise, cererea va fi respinsă.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Solicitanții trebuie să plătească o taxă de depunere a cererii pentru cererile în materie de drept civil. Taxa este plătită instanței districtuale („tingsrätt") la depunerea cererii. Taxa de depunere a cererii este în prezent de 450 SEK (aproximativ 50 EUR). Dacă taxa de depunere nu este plătită, instanța transmite solicitantului o ordonanță de îndeplinire a obligației de plată. Dacă plata nu este efectuată în ciuda acestui fapt, cererea va fi respinsă.

Aspectele legate de plata onorariilor avocaților trebuie soluționate între client și avocat. Aceasta este practica obișnuită atât în ceea ce privește cererile de plată în avans, cât și facturarea ulterioară pentru activitatea prestată. Există norme speciale pentru cauzele în care a fost acordată asistența judiciară.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Mai multe informații sunt disponibile aici.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

În Suedia, o cauză este considerată ca fiind introdusă în justiție la data la care cererea de chemare în judecată ajunge la instanță. O cerere de chemare în judecată se consideră că a ajuns la instanță la data la care documentele sau notificarea unui articol poștal plătit care conține documentele ajunge la instanță sau la un funcționar competent.

Dacă se poate presupune că documentele sau notificarea lor au fost predate la grefă sau sortate în vederea transmiterii către instanță la oficiul poștal la o anumită dată, se consideră că acestea au fost primite la acea dată cu condiția să fi ajuns la un funcționar competent în următoarea zi lucrătoare.

Nu există o confirmare emisă automat cu privire la faptul că acțiunea este considerată ca fiind introdusă în mod corespunzător. Este însă posibil să contactați instanța, de exemplu telefonic, pentru a obține aceste informații.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Conform dispozițiilor din Codul de procedură judiciară suedez („rättegångsbalken"), instanța ar trebui să stabilească un calendar în vederea soluționării cauzei cât mai rapid cu putință. Cu toate acestea, pot exista cazuri în care stabilirea unui calendar nu este necesară. În majoritatea cazurilor, înainte de primirea memoriului în apărare nu există o bază temeinică pentru stabilirea unui calendar.

În orice moment, puteți contacta instanța, de exemplu telefonic, pentru a obține informații cu privire la desfășurarea cauzei.

Linkuri

Ministerul Justiției (Justitiedepartementet)

Administrația Instanțelor Naționale Suedeze (Domstolsverket)

Comisia Fiscală Națională Suedeză (Riksskatteverket)

Ultima actualizare: 17/11/2015

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Anglia şi Ţara Galilor

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

În Anglia și Țara Galilor, guvernul dorește ca oamenii să își poată soluționa litigiile într-un mod rapid, eficient și rentabil și ca aceștia să dispună de o serie de opțiuni, nu să se bazeze doar pe instanțe. Soluționarea alternativă a litigiilor (SAL) se referă mai degrabă la rezolvarea problemelor, decât la impunerea unor soluții și, în multe cazuri, aceasta poate oferi soluții creative și cuprinzătoare la problemele care nu pot fi soluționate în cadrul procesului judiciar.

Exemple de SAL includ medierea și arbitrajul; Ministerul Justiției dispune chiar de o pagină de sesizare a mediatorilor cu formare în domeniu care oferă servicii de mediere contra unui onorariu fix sau flexibil. Există, de asemenea, un serviciu gratuit de mediere telefonică oferit în cauzele contestate referitoare la filierele de cereri cu valoare redusă (*Small Claims Track Cases*), cu condiția ca părțile să fie de acord cu acesta. În cazul în care părțile apelează la SAL și nu ajung la un acord, nu mai există niciun aspect care să împiedice continuarea acțiunii prin intermediul procesului judiciar.

În cazul în care vă adresați instanței, procedura este reglementată de normele de procedură civilă.

Informațiile de mai jos vă pot ajuta să decideți asupra celei mai bune modalități de soluționare a litigiului dumneavoastră, însă ele vă oferă doar o idee generală referitoare la ceea ce se poate întâmpla. Ele nu explică totul despre regulamentele, costurile și procedurile judiciare care pot afecta diferite tipuri de cereri în diferite moduri. De asemenea, trebuie să țineți cont de faptul că, chiar dacă aveți câștig de cauză, instanța nu vă poate garanta că veți putea obține sumele de bani care vă sunt datorate.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Există termene limită sau termene de prescripție în care ar trebui introdusă o acțiune în justiție. Termenul general de prescripție este de șase ani de la o dată relevantă – de exemplu, data încălcării contractului sau data la care a fost suferit prejudiciul sau, în unele cazuri, data la care s-a constatat existența unui prejudiciu. Alte termene de prescripție includ un an pentru defăimare sau trei ani pentru neglijență clinică și vătămare corporală. Anumite termene de prescripție, dar nu toate, pot fi găsite în Legea din 1980 privind termenele de prescripție (*Limitation Act 1980*). Problema termenelor poate fi clarificată împreună cu un avocat, un consilier juridic sau la un birou de informare a cetățenilor (*Citizens Advice Bureau*) din Regatul Unit.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

În majoritatea cazurilor, trebuie să vă adresați instanței din statul membru în care a luat naștere litigiul. Există unele excepții de la această regulă, care depind de obiectul litigiului[1] și există o procedură europeană, care presupune în principal documente pe hârtie, cu privire la cererile cu valoare redusă. Mai multe informații sunt disponibile la Centrul European al Consumatorilor din Regatul Unit (*UK European Consumer Centre*).

[1] Cauze care implică obligații contractuale, daune-interese, contracte încheiate cu consumatorii și contracte de muncă, brevete/mărci comerciale și dreptul de proprietate sau dreptul de închiriere asupra unor bunuri imobile

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Partea 7 din CPR și Instrucțiunile practice de însoțire pot contribui la stabilirea modului și a locului de inițiere a procedurilor. Pagina „Competență" oferă mai multe informații referitoare la instanța din Anglia și Țara Galilor la care trebuie să se introducă o acțiune. Detalii referitoare la adresele instanțelor pot fi găsite pe site-ul web al Ministerului Justiției.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Din nou, partea 7 și pagina „Competență" vor oferi mai multe informații referitoare la instanța din Anglia și Țara Galilor la care trebuie să se introducă o acțiune. Detalii referitoare la adresele instanțelor pot fi găsite pe site-ul web al Ministerului Justiției.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Nu există obligativitatea ca o persoană să solicite consultanță sau să fie reprezentată de un avocat; într-o cauză simplă în materie de datorii, este posibil să nu considerați necesară consultarea unui avocat. Cu toate acestea, ca regulă generală, în cazul în care cererea dumneavoastră se referă la o sumă mai mare de 10 000 GBP, în special dacă aceasta include o acțiune în despăgubiri („daune-interese"), se recomandă consultarea unui avocat.

În cazul în care suma pe care o solicitați este mai mică sau egală cu 10 000 GBP și este contestată, puteți aduce la audiere o persoană care să ia cuvântul în numele dumneavoastră. Un așa-numit „reprezentant nespecializat" (*lay representative*) poate fi un soț/o soție, o rudă, un prieten sau un consultant.

Alte tipuri de cereri, de exemplu cererile de despăgubire pentru vătămări corporale, pot fi mai complicate și ar fi de preferat să obțineți asistență și consultanță profesională, indiferent de valoarea cererii dumneavoastră.

Pentru multe tipuri de cereri există o „procedură preliminară a medierii" (*pre-action protocol*) [1] care stabilește acțiunile pe care instanța se așteaptă să le fi întreprins **înainte** de formularea cererii dumneavoastră. Aceasta implică acțiuni precum adresarea unei scrisori persoanei împotriva căreia formulați cererea pentru a prezenta detaliile cererii dumneavoastră, schimbul de elemente de probă, punerea la dispoziție a dosarului dumneavoastră medical dacă cererea dumneavoastră are ca obiect vătămarea corporală și încercarea de a conveni asupra expertului medical la care veți apela.

Rețineți că trebuie, de asemenea, să vă dovediți cererea. În acest scop, aveți nevoie de probe, de exemplu un raport din partea medicului dumneavoastră sau declarații din partea martorilor care au văzut accidentul dumneavoastră. De asemenea, trebuie să efectuați o evaluare realistă a valorii daunelor-interese pe care le solicitați. Puteți economisi timp și bani dacă întrebați mai întâi un avocat sau un consultant dacă merită să formulați o cerere și, în caz afirmativ, care este cel mai bun mod de a o întocmi, de ce probe aveți nevoie și care este valoarea daunelor-interese pe care să le solicitați.

Dacă formulați o cerere în numele unei societăți cu răspundere limitată, este posibil să aveți nevoie de un avocat care să se prezinte la audiere pentru dumneavoastră. Aceasta va depinde de sumele pe care le solicitați și de tipul de audiere.

[1] Există o serie de alte proceduri preliminare ale medierii, cum ar fi cele privind litigiile în materie de construcții și inginerie, defăimare, soluționarea litigiilor clinice, neglijență profesională și controlul jurisdicțional. Copii ale tuturor celor de mai sus sunt disponibile la o instanță sau pe site-ul web al Ministerului Justiției.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Normele referitoare la inițierea unei proceduri civile sunt prevăzute în partea 7 din Normele de procedură civilă[1], care trebuie interpretate în coroborare cu instrucțiunea practică de însoțire. Regula de bază este că, în absența unei norme sau a unei instrucțiuni practice, o cerere din Anglia și Țara Galilor poate fi introdusă la orice centru de audieri de pe lângă o instanță civilă (*County Court*); în practică, doar cererile pecuniare introduse pe lângă instanțele civile trebuie depuse online sau publicate pe site-ul Money Claims on Line din Salford*; există și o procedură online complementară pentru cererile în materie de drepturi de proprietate.*

Anumite cereri, cum ar fi cele introduse în temeiul procedurii prevăzute în Legea creditelor de consum (*Consumer Credit Act*)[2], trebuie introduse la centrul de audieri al instanței civile în raza căreia pârâtul își are reședința sau își desfășoară activitatea. Unele centre de audieri dispun de echipamente electronice de comunicare; normele în această materie sunt prevăzute în partea 5 din CPR și în instrucțiunea practică de însoțire, cu norme speciale pentru Înalta Curte. Datele de contact ale Înaltei Curți (*High Court*) pot fi găsite online aici.

Personalul instanțelor nu poate oferi consultanță cu privire la valabilitatea unei cereri și nici cu privire la caracterul adecvat al acțiunii alese de dumneavoastră. Puteți obține consultanță din partea biroului de informare a cetățenilor sau a centrului juridic de care aparțineți.

[1] Op cit

[2] CPR PD 7B5

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Cererile trebuie să fie completate în scris și în limba engleză, deși există echipamente destinate vorbitorilor de limba galeză. Astfel cum s-a menționat mai sus, există posibilități de comunicare electronică cu instanțele de judecată, atât pentru introducerea cererilor, cât și pentru depunerea cererilor de măsuri provizorii, precum și pentru comunicarea generală cu instanța. Orientări pe această temă pot fi găsite aici.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

În general, pentru a introduce o cerere, trebuie să completați formularul N1; există și alte formulare pentru chestiuni specifice, cum ar fi drepturile de proprietate. Formularul N1 conține note orientative destinate reclamantului. Puteți solicita asistență din partea unui birou de informare a cetățenilor. Notele orientative oferă detalii cu privire la informațiile care ar trebui incluse în cererea dumneavoastră. La depunerea documentelor, trebuie să faceți o copie pentru dumneavoastră, una pentru instanță și câte una pentru fiecare pârât împotriva căruia este îndreptată cererea. Instanța va comunica pârâților o copie sigilată.

Există o serie de alte formulare care pot fi utilizate în cadrul altor tipuri de proceduri sau pentru etapele ulterioare ale unei cereri. Acestea sunt, de asemenea, disponibile la o instanță sau pe site-ul web al Ministerului Justiției.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

De obicei, trebuie să plătiți o taxă pentru introducerea cererii dumneavoastră. Nivelul taxei va depinde de suma pe care o solicitați. În cazul în care pârâtul nu plătește la pronunțarea hotărârii sau declară că suma de bani nu este datorată, iar cererea dumneavoastră este în continuare contestată (*defended*), este posibil să fiți nevoit să plătiți taxe suplimentare. În cazul în care aveți câștig de cauză, taxele se vor adăuga la suma care vă este datorată de către pârât. De asemenea, este posibil să vi se acorde anumite costuri pentru a vă despăgubi pentru timpul pierdut la locul de muncă, deși această sumă nu va acoperi neapărat suma totală pierdută.

În anumite circumstanțe, de exemplu dacă primiți sprijin pentru venit, este posibil să aveți posibilitatea de a solicita o scutire de la plata taxelor. Informații complete referitoare la taxele judiciare pot fi obținute prin intermediul unei broșuri disponibile pe site-ul web al Ministerului Justiției. Aici veți găsi și detalii cu privire la situațiile în care plata unei taxe ar putea să nu fie necesară.

Pot exista și alte cheltuieli. În cazul în care pârâtul contestă cererea pe care ați formulat-o, este posibil să aveți nevoie de martori cu ajutorul cărora să spuneți instanței ce s-a întâmplat. Este posibil să fiți nevoit să plătiți cheltuielile de deplasare ale acestora către și de la instanță, precum și banii pe care i-ar fi câștigat în ziua respectivă. Cu toate acestea, în cazul în care obțineți câștig de cauză, instanța poate obliga pârâtul să plătească aceste cheltuieli.

De asemenea, este posibil să fiți nevoit să obțineți un raport din partea unui expert precum un medic, un mecanic sau un inspector. De asemenea, este posibil să fie nevoie să îi solicitați acestui expert să se prezinte la o audiere în instanță pentru a depune mărturie în numele dumneavoastră. Va trebui să plătiți cheltuielile și onorariile experților, dar, din nou, dacă obțineți câștig de cauză, instanța poate obliga pârâtul să le plătească.
În cazul în care cererea dumneavoastră are ca obiect o sumă fixă de bani („suma specificată”), iar pârâtul este o persoană care vă contestă cererea, cererea dumneavoastră poate fi transferată instanței locale de care aparține pârâtul. Aceasta poate însemna că veți fi nevoit să călătoriți la o anumită distanță pentru orice audiere care are loc. Dacă obțineți câștig de cauză, puteți să solicitați rambursarea costurilor de călătorie și o parte substanțială din pierderile de venituri suferite.
Sumele care pot fi solicitate pentru costurile aferente martorilor, experților și consultanței juridice sunt limitate la filiera de cereri cu valoare redusă.
În cazul în care limba engleză nu este limba dumneavoastră maternă și aveți nevoie de un interpret, instanța nu va fi în măsură să vă ajute să găsiți unul. Va trebui să faceți acest lucru pe cont propriu și să plătiți onorariile aferente serviciilor de interpretare.
Onorariile avocaților sunt de obicei datorate la finalizarea cauzei. În cazul în care aveți câștig de cauză, instanța poate obliga pârâtul la plata parțială sau integrală a onorariilor avocaților. Cu toate acestea, în cazul în care aveți un avocat iar cererea dumneavoastră are ca obiect o sumă mai mică de 5 000 GBP, va trebui să plătiți, în general, pentru asistența oferită, chiar dacă aveți câștig de cauză. De asemenea, ar trebui să aveți în vedere faptul că, deși instanța poate pronunța o hotărâre în favoarea dumneavoastră (aceasta însemnând obligarea pârâtului la plata unei sume către dumneavoastră), instanța nu va lua în mod automat măsuri pentru a se asigura că suma de bani este plătită. În cazul în care pârâtul nu plătește, va trebui să solicitați instanței să ia măsuri (denumite „executarea hotărârii dumneavoastră”) pentru care este posibil să fie nevoie să plătiți încă o taxă. Mai multe informații referitoare la executarea hotărârilor pot fi obținute într-o serie de broșuri.

11 Pot să solicit asistență judiciară?

Există diferite tipuri de finanțare juridică limitată disponibilă în anumite materii civile. Tipul de finanțare și eligibilitatea pentru primirea acesteia depind de o serie de factori, inclusiv de tipul acțiunii în justiție și de veniturile solicitantului. Mai multe informații sunt disponibile pe următorul site web privind asistența judiciară.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Data la care începe procedura este data la care instanța emite un formular de cerere. Data emiterii este înregistrată de instanță printr-o ștampilă cu dată aplicată fie pe formularul de cerere aflat la dosarul instanței, fie pe adresa care a însoțit formularul de cerere în momentul primirii de către instanță. Dacă din formularul de cerere lipsesc informații necesare sau dacă există erori evidente, instanța nu va emite cererea și vă va returna formularul. În cazul în care cererea este emisă, instanța vă va trimite o notificare de emitere care furnizează detalii privind data emiterii și data la care cererea a fost trimisă pârâtului.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Da.
După emiterea cererii și comunicarea formularului de cerere N1 și a documentelor justificative către pârâți, aceștia din urmă au la dispoziție 14 zile pentru a depune o contestație și/sau a contesta competența. După depunerea contestației, instanța va emite o alocare provizorie către o filieră (*track*), precum și un chestionar cu instrucțiuni (*Directions Questionnaire*) care trebuie returnat într-un termen stabilit. După primirea chestionarului cu instrucțiuni, cauza va fi transferată unei instanțe corespunzătoare; în general, acesta este centrul de audieri al instanței civile locale de care aparține pârâtul. Curtea se va asigura că părțile sunt informate cu privire la toate datele la care trebuie finalizate acțiunile.

Linkuri relevante

În răspunsurile de mai sus au fost furnizate linkuri cu relevanță specifică. Linkurile următoare au un caracter mai general:
Ministerul Justiției
Asistență juridică/judiciară
Legal Services Commission (Comisia pentru servicii juridice)
Bar Council of England and Wales (Asociația Barourilor din Anglia și Țara Galilor)
Law Society of England and Wales (Uniunea Avocaților din Anglia și Țara Galilor)
Biroul de informare a cetățenilor (*Citizens Advice*)

Ultima actualizare: 30/09/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Irlanda de Nord

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Următoarele paragrafe oferă o prezentare generală a modalităților de introducere a acțiunii în justiție din Irlanda de Nord. Cu toate acestea, ele nu sunt destinate și nu ar trebui să fie considerate o interpretare cuprinzătoare a legii. Procedurile detaliate sunt stabilite în normele de procedură ale instanței și, dacă este posibil, aceste norme trebuie să fie consultate.
Puține persoane sunt dispuse să apeleze neapărat la instanță, iar majoritatea sunt dispuse să analizeze posibilitatea unei soluționări pe cale amiabilă. Acest lucru poate fi realizat în mod informal, fără asistență juridică (de exemplu, prin intermediul unei întâlniri, al unui schimb de scrisori sau al unui apel telefonic) sau, în mod mai formal, cu asistență din partea reprezentanților legali sau a mediatorilor. Doar în cazul în care nu s-a luat în considerare o soluționare convenită, trebuie să se apeleze la instanță.
Informații suplimentare privind alternativele la prezentarea în instanță în Irlanda de Nord pot fi găsite pe site-ul web al Centrului juridic din Irlanda de Nord (Law Centre)
În cazul în care acțiunea în justiție este necesară, va trebui să stabiliți locul de desfășurare a procedurii. În cazul în care cererea dumneavoastră este de natură civilă, aceasta poate, sub rezerva respectării legislației, să fie introdusă la Înalta Curte (*High Court*). Cu toate acestea, majoritatea cauzelor se desfășoară în fața instanței civile (*County Court*), unde competența financiară generală este în prezent de 30 000 GBP. Irlanda de Nord este împărțită în secții ale instanțelor administrative (*Administrative Court divisions*), iar Ghidul instanțelor administrative vă poate ajuta să decideți cu privire la locul potrivit de desfășurare a procedurii. Principiul director este că, în general, procedurile ar trebui să fie inițiate la secția instanței administrative în raza căreia pârâtul își are reședința sau își desfășoară activitatea (deși, din punct de vedere tehnic, procedurile pot fi inițiate la orice secție).
Ghidul instanțelor administrative poate fi descărcat de pe site-ul web al NICTS. Cu toate acestea, dacă aveți întrebări de ordin general, puteți contacta echipa de comunicare a Serviciului instanțe judecătorești din Irlanda de Nord (*Northern Ireland Courts and Tribunals Service*) (+44 300 200 7812).

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

A se vedea fișa informativă privind termenele procedurale.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

A se vedea răspunsul la punctul 1 și fișa informativă privind competența.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

A se vedea răspunsul la punctul 1 și fișa informativă privind competența.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

A se vedea răspunsul la punctul 1 și fișa informativă privind competența.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În general, o persoană este liberă să desfășoare acțiuni în justiție sau să se apere în cadrul acestora în nume propriu sau prin intermediul unui reprezentant legal. Cu toate acestea, există unele excepții, de exemplu, în cadrul Înaltei Curți, reprezentantul sau tutorele ad litem al unei persoane cu handicap (de exemplu, cu vârsta de sub 18 ani) trebuie să acționeze prin intermediul unui avocat. De asemenea, o persoană juridică trebuie să acționeze prin intermediul unui avocat, cu excepția cazului în care instanța autorizează un administrator să reprezinte societatea.

Aprobarea instanței poate fi necesară pentru a se prezenta în locul sau în numele unei persoane.

Atât la nivelul Înaltei Curți, cât și la nivelul instanțelor civile, o persoană nereprezentată poate fi însoțită de un prieten care poate să ofere consiliere și să ia notițe. Cu toate acestea, instanțele pot impune condiții/restricții pentru a asigura desfășurarea procedurilor într-un mod organizat.

Avocații, avocații pledanți etc. din Uniunea Europeană pot acționa în colaborare cu avocații locali.

Înalta Curte soluționează cauzele mai complexe, iar persoanele nereprezentate reprezintă mai degrabă excepția, decât regula. Acest lucru este valabil și în cadrul instanței civile. Cu toate acestea, reprezentarea juridică este mai puțin frecventă în cauzele care au ca obiect cereri cu valoare redusă. Acest lucru se întâmplă, probabil, deoarece aceste cauze sunt supuse arbitrajului, iar procedurile judiciare sunt mai puțin formale. Cu toate acestea, este puțin probabil ca valoarea unei cereri să furnizeze un bun indiciu cu privire la necesitatea reprezentării juridice. Uneori, cererile cu valoare scăzută pot ridica probleme dificile legate de răspundere sau de neglijența concurentă. Acesta este unul dintre motivele pentru care cererile de despăgubire pentru vătămări corporale sunt excluse din jurisdicția pentru cereri cu valoare redusă din Irlanda de Nord.

În cazul în care nu doriți să apelați la un avocat, puteți solicita consiliere sau asistență din partea sectorului de voluntariat (de exemplu, un birou de informare a cetățenilor) sau a unui organism statutar (de exemplu, Consiliul consumatorilor din Irlanda de Nord).

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

În general, pentru a iniția o acțiune în instanță, la grefa instanței competente trebuie să se depună documentele corespunzătoare, împreună cu taxa solicitată. În mod normal, grefele instanțelor sunt deschise în intervalul orar 10.00-16.30.

Personalul instanțelor poate oferi asistență generală și informații referitoare la procese, însă nu este în măsură să ofere consultanță juridică sau să recomande reprezentanți legali.

Uniunea Avocaților din Irlanda de Nord (*Law Society of Northern Ireland*) deține o listă a avocaților consultanți locali, iar Biblioteca Baroului (*Bar Library*) poate identifica avocații pledanți locali.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Majoritatea cererilor sunt introduse printr-un document scris, care trebuie să fie în limba engleză. Cu toate acestea, în cursul procedurii se pot depune cereri verbale.

De obicei, la grefa relevantă se depun sau se trimit documente în vederea emiterii. Cu toate acestea, odată emise, acestea trebuie să fie comunicate în conformitate cu regulamentul de procedură al instanței. În funcție de document, comunicarea se poate efectua prin e-mail, fax, poștă sau personal.

În cazul în care este necesară prezența interpreților sau traducerea documentelor, părțile, și nu instanța, vor fi în general obligate să suporte costurile.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

Normele de procedură ale instanței prevăd o gamă largă de documente care pot fi utilizate în cadrul diferitelor proceduri.

În cadrul Înaltei Curți, cele mai multe acțiuni (de exemplu, o acțiune în despăgubiri pentru vătămări corporale sau deces, fraudă, daune materiale etc.) sunt inițiate printr-o citație emisă de biroul de lucru cu publicul (*Front of House Office*) în numele Biroului Central și al Cancelariei. Pe citație se aplică ștampila cu taxa și sigiliul, iar biroul păstrează această citație și returnează un exemplar original sigilat și ștampilat, împreună cu numărul necesar de exemplare comunicate sigilate.

Citația poate fi in brevi (*generally endorsed*) (cu o scurtă prezentare a naturii cererii și a căii de atac solicitate) sau cu andosare specială (*specially endorsed*) (cu o prezentare completă a cererii introductive).

La instanța civilă, majoritatea cauzelor sunt inițiate prin intermediul cererii în materie civilă (*civil bill*). Cererea în materie civilă trebuie să menționeze numele /denumirile și adresele complete ale părților și secției instanței administrative. O cerere simplă în materie civilă (*ordinary civil bill*) trebuie să includă „costurile aferente perioadei de 21 de zile” (*21 day costs*) – acestea sunt costurile stabilite care înseamnă că, dacă pârâtul plătește datoria sau daunele-interese, plus costurile aferente perioadei de 21 de zile, acțiunea va fi suspendată. Detaliile cererii (inclusiv datele și locurile relevante) vor fi stabilite în cadrul cererii în materie civilă.

În cazul în care cauza dumneavoastră are ca obiect o cerere cu valoare redusă, există un formular special în acest sens, disponibil pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Irlanda de Nord.

Pe măsură ce cauza avansează, ar putea fi necesară completarea altor documente. Personalul instanțelor poate oferi asistență generală în legătură cu aceste documente, dar, așa cum s-a afirmat anterior, nu poate să ofere consultanță juridică sau să întocmească formularele pentru dumneavoastră.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

Se plătesc taxe pentru emiterea unei citații, a unei cereri în materie civilă sau a unei cereri cu valoare redusă, precum și în diverse etape ale procesului de soluționare a litigiilor. Formularul relevant este, de obicei, ștampilat cu o chitanță care atestă încasarea taxei. La nivelul instanței civile, acest lucru poate fi realizat la orice grefă.

Politica generală prevede că partea căzută în pretenții este responsabilă pentru toate costurile: atât ale sale, cât și ale părții adverse. În cadrul Înaltei Curți, costurile sunt evaluate pe baza activităților desfășurate. În cadrul instanțelor civile, există o scară progresivă a costurilor fixe care sunt legate de valoarea cererii. Acest lucru contribuie la estimarea costului probabil al litigiului, însă, în unele instanțe civile, judecătorul dispune de o marjă de apreciere în ceea ce privește nivelul costurilor.

În mod normal, cheltuielile de judecată pot fi atribuite numai în favoarea unei părți la procedură sau numai o parte la procedură poate fi obligată la plata acestora. Trebuie să suportați cheltuielile de judecată aferente cererii dumneavoastră (de exemplu, cheltuieli cu martorii, cheltuieli de deplasare, costurile aferente rapoartelor de expertiză) în cursul procedurii. Cu toate acestea, dacă aveți câștig de cauză, puteți să solicitați rambursarea acestora.

Vă rugăm să aveți în vedere faptul că, în cauzele care au ca obiect cereri cu valoare redusă, cheltuielile de judecată vor fi atribuite, de regulă, numai dacă există dovezi ale unui comportament nerezonabil al uneia dintre părți.

Biroul pentru executarea hotărârilor judecătorești (*Enforcement of Judgments Office*) este responsabil de executarea hotărârilor în materie civilă referitoare la recuperarea banilor, a bunurilor sau a proprietăților în Irlanda de Nord și poate contribui la garantarea oricăror plăți care vă sunt datorate în cazul în care aveți câștig de cauză, iar cealaltă parte nu plătește într-un termen rezonabil. Există taxe pentru utilizarea serviciilor Biroului pentru executarea hotărârilor judecătorești. Mai multe informații referitoare la Biroul pentru executarea hotărârilor judecătorești pot fi găsite pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Irlanda de Nord și în fișa informativă privind procedurile de executare a unei hotărâri judecătorești.
Aranjamentele privind onorariile avocaților sunt stabilite între avocați și clienți. Uneori, pot fi solicitate plăți eșalonate. În alte cazuri, onorariile pot fi plătite integral la încheierea procedurilor.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

În Irlanda de Nord există un regim statutar pentru plata cheltuielilor de judecată din fonduri publice (sistemul de asistență judiciară).
Cu toate acestea, anumite proceduri sunt excluse din sistem (de exemplu, defăimare) și se aplică testări ale mijloacelor financiare și ale îndeplinirii cerințelor de fond (*means and merits tests*).
Un certificat de acordare a asistenței judiciare (*legal aid certificate*) nu poate fi valabil în ceea ce privește cheltuielile efectuate înainte de acordarea acestuia.
Informații suplimentare referitoare la sistemul de asistență judiciară sunt disponibile pe paginile privind asistența judiciară și pe site-ul web al Uniunii Avocaților din Irlanda de Nord.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Emiterea unei cereri cu valoare redusă, a unei cereri în materie civilă sau a unei citații marchează începutul acțiunii în scopuri de prescripție.
Dacă în legislație se prevede un formular, orice abatere care nu afectează substanța sau care nu este menită să inducă în eroare nu va invalida formularul, iar orice viciu poate fi, în general, remediat printr-un amendament.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Procesul de soluționare a litigiilor este supus unor termene diferite și, deși personalul instanțelor poate răspunde la întrebări specifice, acesta nu va urmări etapele individuale ale unei cauze.
La Înalta Curte, reclamantul trebuie să înscrie acțiunea pe rolul instanței în termen de șase săptămâni de la încheierea pledoariilor sau la o altă dată încuviințată de instanță, o taxă fiind datorată la înscrierea acțiunii. Reclamantul trebuie să informeze celelalte părți cu privire la înscrierea acțiunii pe rolul instanței. Înainte de stabilirea unei date pentru audiere sau pentru reexaminare, trebuie să se depună și un certificat de disponibilitate (*certificate of readiness*) pentru cauzele în materie de vătămări corporale și neglijență clinică.
În cazul în care nu se depune și nu se comunică un memorandum de înfățișare (*memorandum of appearance*) sau dacă pârâtul nu comunică un mijloc de apărare, reclamantul poate obține pronunțarea hotărârii printr-o procedură administrativă (deși este posibil ca acesta să fie nevoit să se prezinte în fața unui executor judecătoresc – Master pentru evaluarea daunelor).
În instanța civilă, reclamantul trebuie să depună un certificat de disponibilitatea în cazul în care pârâtul și-a notificat intenția de a se apăra. În cazul în care certificatul nu este depus după șase luni, părțile trebuie să se prezinte în fața judecătorului care poate da instrucțiuni în ceea ce privește desfășurarea viitoare a procedurii. În cazul în care nu i s-a comunicat intenția de apărare, reclamantul poate obține pronunțarea hotărârii printr-o procedură administrativă [deși este posibil ca acesta să fie nevoit să se prezinte în fața judecătorului de district (*district judge*) pentru evaluarea daunelor].
În cazul cererilor cu valoare redusă, pârâtului i se va acorda o perioadă fixă pentru a răspunde cererii – denumită data de răspuns (*return date*) – care este în general de 21 de zile de la primirea cererii la grefă. În cazul în care pârâtul returnează un „aviz de litigiu” (*Notice of Dispute*), cauza va fi adusă în fața judecătorului pentru o audiere în instanță. În cazul în care nu se primește un aviz de litigiu, reclamantul poate obține pronunțarea hotărârii printr-o procedură administrativă (deși este posibil ca acesta să fie nevoit să se prezinte în fața judecătorului pentru evaluarea daunelor).

Linkuri relevante

Serviciul instanțe judecătorești din Irlanda de Nord
Agenția Serviciilor Juridice din Irlanda de Nord (*Northern Ireland Legal Services Agency*)

Ultima actualizare: 27/09/2021

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteţi sesiza o instanţă de judecată - Scoţia

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Prezentarea în instanță ar trebui să fie ultima soluție la care să apelați. Mai întâi trebuie să aveți în vedere alte modalități de soluționare a problemei. De exemplu, în cazul în care vi se datorează o sumă de bani, ați putea adresa o scrisoare persoanei care o datorează, prin care să o informați cu privire la suma pe care o datorează, motivul pentru care o datorează și măsurile pe care le-ați luat deja pentru a o recupera. Puteți include un avertisment care să precizeze că, în cazul în care nu va plăti până la data sugerată, veți iniția un proces în instanță. De asemenea, puteți lua în considerare soluționarea alternativă a litigiilor. Pentru mai multe informații, vă rugăm să consultați fișa cu informații privind SAL.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

În legislația din Scoția, există termene limită sau termene de prescripție în care trebuie introdusă o acțiune în justiție. Acestea sunt stabilite de conceptele juridice de prescripție și prescripție extinctivă. Termenele aplicabile depind de statut. Puteți afla dacă acțiunea specifică pe care doriți să o introduceți este supusă unor termene specifice, solicitând asistență din partea unui avocat sau a Biroului de informare a cetățenilor.

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Legislația UE prevede norme specifice care stabilesc statul membru în care ar trebui formulate cererile.
Informații generale referitoare la ce instanțe soluționează, pe tipuri, cauzele din Scoția sunt furnizate în fișa: „Competența”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

Informații generale referitoare la ce instanțe soluționează, pe tipuri, cauzele din Scoția sunt furnizate în fișa: „Competența”.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

Informații generale referitoare la ce instanțe soluționează, pe tipuri, cauzele din Scoția sunt furnizate în fișa: „Competența”.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Nu există nicio cerință ca o persoană să fie reprezentată legal în instanțele civile din Scoția.
O persoană care se prezintă fără reprezentant legal este cunoscută ca „parte nereprezentată” (*party litigant*). O serie de orientări specifice sunt disponibile părților nereprezentate la Curtea Supremă (*Court of Session*): Orientări pentru părțile nereprezentate.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Ar trebui să contactați mai întâi personalul administrativ din cadrul instanței. Puteți contacta instanța în scris, prin telefon sau personal. Dacă vă adresați în scris, aceasta vă va răspunde fie în scris, fie prin telefon, în termen de 10 zile lucrătoare.
Informații cu privire la programul de funcționare și datele de contact pot fi găsite pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția la secțiunea Sedii instanțe (*Scottish Courts and Tribunals Service under Court and Tribunal Locations*).
Serviciul instanțe judecătorești din Scoția pune la dispoziție personal instruit în mod corespunzător pentru a furniza serviciile administrative, tehnice și organizatorice necesare pentru buna funcționare a instanțelor, oferind, în același timp, un serviciu eficient și politicos utilizatorilor instanțelor. În acest sens, există o Cartă a utilizatorilor instanțelor (*Court Users Charter*) ale cărei detalii pot fi găsite pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.
Personalul instanțelor judecătorești din Scoția nu deține calificare juridică și, prin urmare, nu vă poate oferi consultanță juridică. Dacă aveți nevoie de consultanță juridică, Uniunea Avocaților (*Law Society*) din Scoția poate furniza date de contact ale avocaților din zona dumneavoastră, iar Consiliul pentru asistență judiciară din Scoția (*Scottish Legal Aid Board*) poate oferi informații cu privire la eligibilitatea pentru asistență juridică.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Acțiunile în justiție trebuie să fie introduse în limba engleză. Procedurile se desfășoară în limba engleză cu ajutorul interpreților, dacă se solicită acest lucru. Interpreții sunt remunerați de părțile la acțiune. Formularele necesare pentru introducerea unei acțiuni trebuie să fie depuse personal sau trimise instanței.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

În general, pentru a introduce o cerere, trebuie să completați un formular. Normele de procedură pentru fiecare tip de instanță precizează ce formulare trebuie să fie utilizate pentru a introduce acțiuni la aceste instanțe.
Pentru mai multe informații referitoare la instanțe specifice, consultați site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția: Serviciul instanțe judecătorești din Scoția.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

De obicei, trebuie să plătiți taxe judiciare la începutul procedurii. Taxele diferă în funcție de tipul de acțiune introdusă și de instanța în fața căreia a fost introdusă. Taxele sunt stabilite în legislația secundară [(denumită ordine referitoare la taxe (*Fee Orders*)] și sunt actualizate în mod periodic prin intermediul ordinelor de modificare a taxelor (*Fee Amendment Orders*). Pentru cele mai recente taxe, consultați site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.
În anumite circumstanțe, puteți beneficia de scutire de la plata taxelor judiciare. Aceste circumstanțe sunt, de asemenea, disponibile pe site-ul web al Serviciului instanțe judecătorești din Scoția.
Prezentarea în instanță implică taxe, dar pot exista și alte cheltuieli. De obicei, partea căzută în pretenții va fi responsabilă de plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli suportate de partea care are câștig de cauză, precum și a propriilor cheltuieli de judecată. În unele cazuri, judecătorul dispune de o anumită marjă de apreciere cu privire la suma pe care trebuie să o plătească partea căzută în pretenții. O parte care are câștig de cauză poate totuși să fie obligată să acopere costurile aferente propriilor săi martori sau rapoartelor de expertiză.
Onorariile avocaților sunt de obicei datorate la finalizarea cauzei. În cazul în care aveți câștig de cauză, instanța poate obliga pârâtul la plata parțială sau integrală a onorariilor avocaților. De asemenea, ar trebui să aveți în vedere faptul că, deși instanța poate pronunța o hotărâre în favoarea dumneavoastră (aceasta însemnând obligarea pârâtului la plata unei sume către dumneavoastră), instanța nu va lua în mod automat măsuri pentru a se asigura că suma de bani este plătită. În cazul în care pârâtul nu plătește, va trebui să solicitați instanței să ia măsuri (denumite „executarea hotărârii dumneavoastră”) pentru care este posibil să fie nevoie să plătiți încă o taxă. Mai multe informații referitoare la executarea hotărârilor pot fi obținute într-o serie de broșuri: Broșuri privind executarea hotărârilor judecătorești.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

Există diferite tipuri de finanțare juridică disponibilă în materie civilă. Tipul de finanțare și eligibilitatea pentru primirea acesteia depind de o serie de factori, inclusiv de tipul acțiunii în justiție și de veniturile solicitantului. Informații suplimentare sunt disponibile pe site-ul web al Consiliului pentru asistență judiciară din Scoția.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

O acțiune este inițiată atunci când formularul, somația, citația sau petiția este comunicată pârâtului de către reclamant. Comunicarea se realizează, de obicei, prin poștă, dar poate fi efectuată și de către un executor judecătoresc regional (*Sheriff Officer*) sau un executor judecătoresc național (*Messenger-at-arms*).
În cazul în care un formular, o somație, o citație sau o petiție este prezentat(ă) unui grefier (*Sheriff Clerk*) pentru justificare [sau la Curtea Supremă, prezentat (ă) la grefa instanței pentru ștampilare], personalul administrativ va verifica documentul pentru a se asigura că au fost furnizate informațiile necesare. Personalul administrativ nu oferă consultanță juridică cu privire la fondul unei cauze. Instanța poate concluziona, chiar și după inițierea unei acțiuni, că acțiunea nu a fost introdusă în mod corect.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Documentele comunicate pârâtului îi vor furniza acestuia informații cu privire la modul de apărare a acțiunii, termenul și data la care va avea loc următoarea audiere.
Serviciul instanțe judecătorești din Scoția depune eforturi pentru a organiza toate audierile în cel mai scurt timp posibil. În cauzele civile, obiectivul este ca audierile de prezentare de probe (*hearings on evidence*) să aibă loc la 12 săptămâni de la data la care instanța a aprobat o audiere de prezentare de probe.

Linkuri relevante

Serviciul instanțe judecătorești din Scoția.
Consiliul pentru asistență judiciară din Scoția
Uniunea Avocaților din Scoția (avocați consultanți, inclusiv cei care beneficiază de drepturi extinse de a pleda)
Asociația Avocaților (*Faculty of Advocates*) (juriști)

Ultima actualizare: 24/09/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.

Cum puteți sesiza o instanță de judecată - Gibraltar

1 Este necesar să mă adresez unei instanţe judecătoreşti sau există o altă alternativă?

Formularea unei cereri în instanță ar trebui să fie ultima soluție la care să apelați. Ar trebui să aveți în vedere mai întâi alte modalități de soluționare a problemei. De exemplu, în cazul în care vi se datorează o sumă de bani, ați putea adresa o scrisoare persoanei care o datorează, prin care să o informați cu

privire la suma pe care o datorează, motivul pentru care o datorează și măsurile pe care le-ați luat deja pentru a o recupera. Puteți include un avertisment care să precizeze că, în cazul în care nu va plăti până la data sugerată, veți formula o cerere în instanță.
În cazul în care nu puteți rezolva problema în niciun alt mod, puteți decide să formulați o cerere. În cazul în care cererea dumneavoastră este contestată, se poate acționa într-una din următoarele trei modalități. Jurisdicția pentru cereri cu valoare redusă din cadrul Curții Supreme este un sistem de soluționare a cererilor cu valoare mai mică (în general mai mici sau egale cu 10 000 GBP) într-un mod rapid, ieftin și ușor de utilizat. Pentru cererile cu valoare mai mare, Curtea Supremă dispune de alte două filiere. Filiera accelerată (*fast track*) este dedicată în mod normal cauzelor în care suma în litigiu este mai mare de 10 000 GBP, dar nu depășește 15 000 GBP, în cazul în care este necesară numai o divulgare limitată a documentelor către pârât și în cazul în care este necesară o perioadă de cel mult 30 de săptămâni în vederea pregătirii pentru proces. Toate celelalte cauze sunt alocate filierei multiple (*multi track*).
Majoritatea „justițiabililor” (persoane implicate în acțiuni în justiție) care acționează în nume propriu aleg să formuleze cereri în jurisdicția pentru cereri cu valoare redusă.
În timp ce informațiile de mai jos vă pot ajuta să decideți asupra celei mai bune modalități de soluționare a litigiului dumneavoastră, acestea vă pot oferi doar o idee generală referitoare la ceea ce se poate întâmpla. Ele nu explică totul despre regulamentele, costurile și procedurile judiciare care pot afecta diferite tipuri de cereri în diferite moduri. De asemenea, trebuie să țineți cont de faptul că, chiar dacă aveți câștig de cauză, instanța nu vă poate garanta că veți putea obține sumele de bani care vă sunt datorate.

2 Există termene pentru introducerea unei acţiuni în justiţie?

Există termene limită sau termene de prescripție în care ar trebui introdusă o acțiune în justiție. Termenul general de prescripție este de șase ani de la o dată relevantă – de exemplu, data încălcării contractului sau data la care a fost suferit prejudiciul sau, în unele cazuri, data la care s-a constatat existența unui prejudiciu. Alte termene de prescripție includ un an pentru defăimare sau trei ani pentru neglijență clinică și vătămare corporală. Termenele de prescripție pot fi găsite în Legea din 1960 privind termenele de prescripție (*Limitation Act 1960*). Problema termenelor poate fi clarificată împreună cu un avocat sau la Biroul de informare a cetățenilor (*Citizens Advice Bureau*).

3 Trebuie să mă adresez unei instanţe din acest stat membru?

Legislația UE prevede norme specifice care stabilesc statul membru în care ar trebui formulată cererea. Mai multe informații sunt disponibile pe pagina „Competență”.

4 Dacă da, cărei instanţe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părţi sau alte aspecte ale cauzei mele?

În Gibraltar există un singur tribunal. Serviciul instanțe judecătorești din Gibraltar (*Gibraltar Courts Service*) este situat la adresa: 277 Main Street, Gibraltar.

5 Cărei instanţe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu şi suma în joc?

În Gibraltar există un singur tribunal. Serviciul instanțe judecătorești din Gibraltar (*Gibraltar Courts Service*) este situat la adresa: 277 Main Street, Gibraltar.

6 Pot să introduc o acţiune în justiţie în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

Nu există nicio cerință ca o persoană să solicite consultanță sau să fie reprezentată de un avocat. O parte nereprezentată poate depune personal orice cerere. Aceasta este la latitudinea persoanei în cauză.

7 Pentru introducerea acţiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepţie, biroului grefierului instanţei sau în altă parte?

Puteți „formula” o cerere sau puteți introduce o acțiune la Curtea Supremă din Gibraltar, la adresa: 277 Main Street, Gibraltar.
Grefa Curții Supreme este deschisă între orele 9.30 și 16.00, de luni până joi, și vineri, între orele 9.30 și 15.45 (în lunile de vară se aplică un program mai scurt cu publicul). Există un ghișeu de lucru cu publicul unde personalul instanței poate primi cereri și poate furniza informații referitoare la procedurile judiciare. Personalul instanței nu poate oferi consultanță juridică. (Acesta vă poate spune dacă puteți solicita asistență judiciară.)

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Cererile trebuie completate în scris în limba engleză, iar procedurile judiciare se desfășoară în limba engleză, cu ajutorul interpreților, dacă este necesar. În general, o cerere trebuie depusă personal la grefa Curții Supreme din Gibraltar.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acţiuni sau, în caz contrar, cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

În general, pentru a introduce o cerere, trebuie să completați un formular de cerere (formularul N1). Personalul grefei Curții Supreme vă poate ajuta să obțineți copii ale formularului. Personalul poate fi contactat la grefa Curții Supreme, la adresa: 277 Main Street, Gibraltar sau la numărul de telefon (+ 350) 200 75608.
Acest formular include note orientative destinate reclamantului și pârâtului (persoana, firma sau societatea împotriva căreia este formulată cererea). Personalul Curții poate ajuta la completarea formularului. Notele orientative oferă detalii cu privire la informațiile care ar trebui incluse în cererea dumneavoastră. După ce ați completat formularul, trebuie să faceți o copie pentru dumneavoastră, una pentru instanță și câte una pentru fiecare pârât împotriva căruia este îndreptată cererea. După ce grefa Curții Supreme a emis formularul de cerere, acesta vă va fi returnat astfel încât să puteți trimite câte un exemplar fiecărui pârât. De asemenea, pârâtului trebuie să i se transmită un formular de confirmare de primire (*Acknowledgement of Service Form*) și un pachet de răspuns (*Response Pack*).
Există o serie de alte formulare care pot fi utilizate în cadrul altor tipuri de proceduri sau pentru etapele ulterioare ale unei cereri.

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

De obicei, trebuie să plătiți o taxă pentru introducerea cererii dumneavoastră. Nivelul taxei va depinde de suma pe care o solicitați. În cazul în care pârâtul nu plătește la pronunțarea hotărârii sau declară că suma de bani nu este datorată, iar cererea dumneavoastră este în continuare contestată (*defended*), este posibil să fiți nevoit să plătiți taxe suplimentare. În cazul în care aveți câștig de cauză, taxele se vor adăuga la suma care vă este datorată de către pârât.
Pot exista și alte cheltuieli. În cazul în care pârâtul contestă cererea pe care ați formulat-o, este posibil să aveți nevoie de martori cu ajutorul cărora să spuneți instanței ce s-a întâmplat. Este posibil să fiți nevoit să plătiți cheltuielile de deplasare ale acestora către și de la instanță, precum și banii pe care i-ar fi câștigat în ziua respectivă. Cu toate acestea, în cazul în care obțineți câștig de cauză, instanța poate obliga pârâtul să plătească aceste cheltuieli.
De asemenea, este posibil să fiți nevoit să obțineți probe din partea unui expert precum un medic, un mecanic sau un inspector. De asemenea, este posibil să fie nevoie să îi solicitați acestui expert să se prezinte la audierea în instanță pentru a depune mărturie în numele dumneavoastră. Va trebui să plătiți cheltuielile și onorariile experților, dar, din nou, dacă obțineți câștig de cauză, instanța poate obliga pârâtul să le plătească.
Sumele care pot fi solicitate pentru costurile aferente martorilor, experților și consultanței juridice sunt limitate la jurisdicția pentru cereri cu valoare redusă. Onorariile avocaților sunt de obicei datorate la finalizarea cauzei, dar această chestiune va fi convenită între avocat și dumneavoastră. În cazul în care aveți câștig de cauză, instanța poate obliga pârâtul la plata parțială sau integrală a onorariilor avocaților. Cu toate acestea, în cazul în care aveți un avocat iar cererea dumneavoastră are ca obiect o sumă mai mică de 10 000 GBP, va trebui să plătiți, în general, pentru asistența oferită, chiar dacă aveți câștig de cauză. De asemenea, ar trebui să aveți în vedere faptul că, deși instanța poate pronunța o hotărâre în favoarea dumneavoastră (aceasta însemnând obligarea pârâtului la plata unei sume către dumneavoastră), instanța nu va lua în mod automat măsuri pentru a se asigura că suma de bani este plătită. În cazul în care pârâtul nu plătește, va trebui să solicitați instanței să ia măsuri (denumite „executarea hotărârii dumneavoastră”) pentru care este posibil să fie nevoie să plătiți încă o taxă.

11 Pot să solicit asistenţă judiciară?

În Gibraltar, asistența judiciară (*legal aid*) în materie civilă este denumită „asistență juridică” (*legal assistance*). Eligibilitatea pentru primirea acesteia depind de o serie de factori. Mai multe informații se pot obține de la grefa Curții Supreme, la adresa: 277 Main Street, Gibraltar sau la numărul de telefon (+ 350) 200 75608.

12 Din ce moment se consideră că acţiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informaţii din partea autorităţilor cu privire la introducerea corectă a acţiunii?

Data la care începe procedura este data la care instanța emite un formular de cerere. Data emiterii este înregistrată de către instanță prin aplicarea unei ștampile cu dată. În cazul în care cererea este emisă, grefa Curții Supreme vă va transmite o notificare de emitere care oferă detalii privind data emiterii.

13 Voi obţine informaţii detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfăţişare)?

Notificarea de emitere care vă va fi transmisă de grefa Curții Supreme după emiterea cererii oferă detalii privind termenele până la care pârâtul trebuie să depună un memoriu în apărare. În cazul în care, în acest interval de timp, pârâtul contestă cererea parțial sau în totalitate, vi se va trimite o copie a memoriului în apărare menționat, însoțită de o notificare de emitere și de un chestionar de alocare (*Allocation Questionnaire*). Notificarea și chestionarul sunt, de asemenea, trimise pârâtului. După completare, chestionarul este utilizat de judecător pentru a decide căreia dintre cele trei filiere (cereri cu valoare redusă, rapidă sau multiplă) îi va aloca respectiva cauză. În momentul în care judecătorul a luat o decizie cu privire la alocare, vă va fi trimisă o notificare de alocare atât dumneavoastră, cât și celorlalte părți.

În cazul în care pârâtul nu răspunde la cerere în termenul prevăzut, puteți solicita instanței să pronunțe o hotărâre „în lipsă” (*judgment by default*) (adică să oblige pârâtul să vă plătească suma solicitată, deoarece nu s-a primit niciun răspuns). În cazul în care pârâtul recunoaște că este datorată întreaga sumă de bani, puteți solicita și instanței să se pronunțe. Aceste solicitări de pronunțare a unei hotărâri sunt formulate în notificarea de emitere care vă va fi transmisă în momentul emiterii cererii. Această notificare prevede că, în cazul în care o astfel de solicitare nu este formulată în termen de șase luni de la încheierea perioadei pe care pârâtul a avut-o la dispoziție pentru a depune un memoriu în apărare, cererea dumneavoastră va fi „suspendată” (adică oprită sau întreruptă). Singura acțiune pe care o puteți întreprinde în acest caz este aceea de a solicita judecătorului să pronunțe un ordin de ridicare a suspendării.

Ultima actualizare: 23/09/2021

Versiunea în limba naţională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea naţională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.